OVIDIU-DRAGOȘ
ARGEȘANU

KARMA ȘI DREPTUL DIVIN

TREZIREA SPIRITUALĂ ȘI CONȘTIINȚA DE SINE

DE LA SEX LA ÎNDUMNEZEIRE

DAO PSI

„Accesul la Lumină nu te face mai bun, accesul la Întuneric nu te face neapărat mai rău. Pentru că, până la urmă, se pune problema stăpânirii propriilor instincte, sau rezolvarea propriilor instincte, sentimente și gânduri. Să înțelegi pentru ce și de ce se întâmplă lucrurile.

Învățați să vă deschideți mintea și să înțelegeți principiile care guvernează acest Univers, această lume. Lumea spirituală este ca și cum te-ai duce într-o țară nouă. Te duci într-o țară nouă, ea are legile ei – dacă nu le știi, plătești.

Dacă știu care este dreptul meu divin, atunci știu cum să îl cresc și înseamnă că m-am înțelepțit, iar dacă m-am înțelepțit, înseamnă că reușesc să scap de anumite probleme care mă tin în loc referitor la sex, bani, iubire, relații, femei, bărbați, oameni, șefi, subalterni, deci, automat, sunt pe cale să urc. Și asta e tot. În esență este foarte simplu..."

OVIDIU-DRAGOȘ ARGEȘANU

DAO PSI

ISBN 978-973-88920-6-4

www.daopsi.ro

Ovidiu-Dragoş Argeşanu

Karma şi dreptul divin;

Trezirea spirituală şi conştiinţa de sine;

De la sex la îndumnezeire

Conferinţe

Editura Dao Psi, 2009
ISBN 978-973-88920-6-4

Prima conferință

KARMA ȘI DREPTUL DIVIN

E o chestie de marketing ca să văd ce vreți voi. Ce așteptați voi de la înțelegerea noțiunii de drept divin? Ce vreți voi sau ce așteptați voi de la această conferință – conferință, mă rog, zici că e conferința CC a PCR. I-am pus un titlu, nu am stat să analizez practic ce înseamnă. Deci, mă interesează să știu de ce ați venit voi aici. Ce așteptați?...

(Din sală: *Iubirea...*)

Dom'le, iubirea mai în particular, așa... poate iubiricile. A, iubirea divină! Da, deci ideea este... aș vrea ca fiecare dintre voi – asta îmi doresc eu, dincolo de restul, de partea mercantilă a lumii – să plecați de aici cu un nou sistem de gândire. Acest sistem de gândire vă dă posibilitatea să vă schimbați propriile destine, adică să înțelegeți că există un destin trasat, dar că poate fi schimbat. Să știți că există niște programe, dar să știți că o să puteți să le schimbați. Chiar dacă mulți dintre voi o să descoperiți programe și o să ziceți „mai stau un pic, că e bine, și e cald, și e comod", parte din voi sper ca, la un moment dat, să vă schimbați.

De ce să vă schimbați? Nu pentru mine. Nu îmi faceți o favoare. Prin simplul fapt că le enunț, pentru mine e destul, era suficient să le scriu pe net. Dar m-am gândit că, dacă eu am dobândit ceea ce se cheamă echilibrul interior și știu cât m-a costat să-l dobândesc, vouă o să vă fie mai simplu.

Haideți să înțelegeți cum am ajuns eu la conceptul de drept Divin. N-am plecat de la ideea asta și nu m-am gândit vreodată

că o să studiez dreptul ăsta, Divin. Totul a plecat foarte simplu, de fapt. Nu este un secret faptul că în momentul în care scriam *Atacul Psi* eram paznic, eram... un fel de detectiv de hotel, adică eu îi supravegheam pe toți. Și, într-o zi, țin minte și acum, era o nuntă, o nuntă de adventiști de ziua a 7-a, chiar nu pot să uit, iar în momentul respectiv, o voce interioară – după cum vedeți, am datorii la bancă și le plătesc, deci sunt un om normal –, o voce interioară mi-a zis: „este timpul să pleci, că ți-ai terminat treaba pe aici". „Și ce o să fac?" „O să te ocupi de oameni."

Este foarte greu să asculți vocea interioară, care este în totală contradicție cu lumea reală. Diferența însă între un inițiat și un nebun este că inițiatul mai poate să și verifice ce-i trece prin minte.

Și am plecat acasă, în miezul nopții, în miezul nunții. Și de a doua zi am început. Făceam terapie, dar făceam așa, pe la spital. Aveam deschis oricând să mă duc să fac terapie pe pacienți, pe la clinica de copii, de psihiatrie infantilă, aveam voie, dar nu îmi câștigam existența din asta. Și am plecat acasă. Și a doua zi am început să muncesc. Ținând cont că pe atunci eram plătit cu 70 de euro pe lună... am început să mă ocup de oameni. Învățasem deja radiestezie, deci puteam să măsor – și o să fac o paralelă între măsurătoare și măsurătoarea dreptului Divin în orice – și am înțeles că, din moment ce câștig 70 de euro pe lună, dreptul meu Divin este de 70 de euro pe lună, că altfel aș fi câștigat 7000... Buun, și atunci am întrebat ca orice om normal „care este dreptul meu Divin?" Evident, era de 70 pe lună...

Și o să mă întrebați ce legătură are asta cu divinitatea. Păi, are. Pentru că am început să am pacienți, și aveam atâția pacienți până când îmi atingeam cota de 70 de euro pe lună. Zic, bine, bine, dar cum? Adică muncești, faci bine și ești în aceeași oală? Și atunci am verificat și am înțeles că, de fapt, există o limită a dreptului Divin în plan material și că – chiar dacă ești terapeut, chiar dacă ești medic, chiar dacă ești... orice ai fi, că ești profesor, că ești polițist, că ești, că ești... – există un drept Divin în bani.

Vă mărturisesc sincer că așa am ajuns să caut ce este acela un *drept Divin* și să descopăr ce anume crește sau scade dreptul Divin

în ceva. Și e un paradox, să nu credeți că un lucru neapărat îți crește sau îți scade dreptul Divin, ci misiunea personală, adică lucrul pe care trebuie să îl faci la un moment dat, din punct de vedere Divin, care poate să fie orice. Spre exemplu, există îndeletniciri, ca să spun așa, care sunt energofage, care îți iau lumina, cum sunt artele marțiale, cum sunt... mă rog... discoteci, cluburi etc., adică astea îți iau din lumina interioară. Și există activități care cresc lumina interioară și că, până la urmă, depinde de tine pe care le alegi să le faci în virtutea ideii de a-ți crește dreptul Divin în orice.

Hai, să... asta am încercat să vă explic cum am ajuns eu la noțiunea de drept Divin. Adică faptul că ai acest lucru, că sunt scrise, că fiecare le are pe ale lui, că sunt măsurabile și sunt decelabile, deci poți să verifici pe fiecare om dacă are sau nu dreptul Divin. Și o să mă întrebați: „Bine, bine, e important?"

Da, e important. Păi, vă dau un singur exemplu: să zicem că vine cineva la mine și-mi spune că vrea să plece pe un vas de croazieră. Foarte bine, cât e salariul acolo? 600 de euro. Puteți să-mi spuneți dacă să plece sau nu?... Ce verific? Dreptul lui Divin. Dacă are drept Divin, în bani, la 200 de euro, poate să plece pe un vas de croazieră cu 600 de euro? Nu. Și nu va pleca!

Dacă am un drept Divin de 300 de euro și sunt șef de serviciu la un penitenciar, pot să acced la o funcție superioară dacă nu am dreptul Divin pentru banii respectivi? Nici măcar. De ce? Pentru că înseamnă că nu trebuie să fiu acolo. Trebuie să fii acolo unde ești, să deschizi ușile care ți se deschid. Și asta înseamnă... că asta trebuie să faci până la urmă, să accepți ceea ce ți se îngăduie.

O să plecăm un pic de la noțiunea de karmă ca să înțelegeți de ce aveți un anume drept Divin. Revin încă o dată ca să se înțeleagă de ce e important să știți asta. Pentru că, în momentul în care știți în ce stadiu vă aflați, ce aveți voie și ce n-aveți voie și de ce nu puteți să accedeți la un moment dat la anumite structuri, trebuie să înțelegeți de unde veniți și ce aveți în spate. Ce înseamnă karma? Karma are mai multe definiții, dar eu am să vă spun cât se poate de practic: fiecare ați mai trăit, fiecare ați generat

niște energii, fiecare ați trecut prin niște experiențe. Aceste experiențe pe unele le-ați trecut cu brio, pe altele nu. În timpul ăsta ați creeat niște energii. Aceste energii, pozitive și negative, creează până la urmă ceea ce sunteți la ora actuală.

Dacă suma energiilor pozitive și negative este spre plus, se cheamă dharma. Dacă suma energiilor pe care le-ați creeat în alte vieți este pe minus, se cheama karma. În funcție de sumele acestor energii, crește sau scade dreptul Divin. Vreau să vă spun ceva: nu are nici o importanță dacă ați făcut bine sau nu în numele lui Dumnezeu, în altă viață. Dacă ați fost cruciați și ați luptat pentru creștinism, dar în timpul ăsta ați omorât femei musulmane și copii, asta nu vă exonerează de karma de a fi ucis. Aaa, că o să aveți un ajutor în plus de la Mântuitor, Treime, da, dar vina rămâne. E important? Da, o să vedeți că se întretaie în viața voastră toate experiențele pe care le-ați avut în viețile trecute. Și sunteți o sumă de experiențe. Ceea ce se întâmplă în jurul vostru este o oglindă a experiențelor voastre trecute. Pe unele le treceți ușor, pentru că le-ați mai trecut, de repetat le repetați pe toate, ba o să picați chiar unele dintre cele pe care le-ați trecut, că așa se întâmplă – așa-i în tenis – dar de repetat se repetă toate.

În ceea ce privește karma cu care veniți, fiecare are energia lui, fiecare are energia lui care stă și îi dă putere interioară, fiecare are o vârstă astrală – și o să discutăm și despre asta, cum vârsta astrală îți influențează sau nu viața. Fiecare vine și se naște dintr-un neam și apare karma de neam care îți influențează viața și, ca să schimbi viața ta, schimbi karma întregii tale familii. Pentru că, vrei nu vrei, subconștientul de familie te influențează, vrei nu vrei, subpersonalitățile materne și paterne există în tine și se manifestă prin tine. Și dincolo de asta ești tu. Așa că, schimbându-te tu, automat îți schimbi neamul, deci familia. Schimbând familia, schimbi poporul. Se spune că un călugăr care se mântuie, își mântuie tot neamul. De ce? Păi, dacă se mântuie, înseamnă că a rezolvat și karma de neam. Nu numai pe a lui personală, ci toată karma de neam. Și de asta să știți că există familii luminoase,

familii mai întunecate, pentru că depinde foarte mult ce karmă are neamul respectiv.

Hai, să începem cu începutul. Și o să începem cu dreptul de a te naște. Știți, mi se pune foarte frecvent întrebarea: „De ce mi-am ales eu părinții ăștia?" Să știți că a-ți alege părinții este valabil de la cerul 8 încolo... 7 virgulă ceva, 8. De ce doar cu valori mari poți să-ți alegi părinții? Pentru simplul motiv că, cu cât ai valorile mai mari, cu atât accesul tău în banca de date a lui Dumnezeu este mai mare, cu atât unirea ta cu Dumnezeu este mai mare și, automat, dacă te-ai unit cu Dumnezeu ai acces la cunoașterea Divină și ceea ce faci, faci, cum altfel?, în Dumnezeu. Deci, alegerea părinților nu se face de către spiritele care sunt mai jos de acel nivel. Până la urmă nici n-are importanță valoarea, eu nu vă dau decât niște indicii, iar voi, în timp, să verificați ce spun. Eu nu vă spun să mă credeți, ba, din contra, vedeți că vă mint și oricum vă mai arunc niște pilule până la sfârșit. De ce? Pentru că mă interesează să înțelegeți voi. Ceea ce am înțeles eu, este valabil pentru mine, nu e valabil pentru voi. Pentru voi este valabil dacă înțelegeți voi...

Revenind, și aici dădeam exemplul cu clienta mea care e psiholog și are un băiețel – cei care fac cursuri cu mine știu despre faza asta – și are un băiețel pe care eu îl iubesc. Este un tip care în altă viață a fost samurai. Este un copil pe care eu nu l-am văzut niciodată râzând, deci nu râde niciodată, zâmbește așa în colțul gurii, e serios tot timpul, îi bate pe verii lui și pe frate-său de îi usucă. Și, într-o zi, maică-sa îi zice, după ce el i-a spus că e o „poarcă de mamă", mă rog: „Dacă eu sunt atât de rea, de ce ai venit la mine?" Iar el i-a răspuns foarte simplu: „Pentru că numai tu erai acolo!"

Deci, în dreptul Divin, cu privire la alegerea părinților, cu cât ești mai jos, posibilitățile îți scad. Cu cât ești mai sus, posibilitățile cresc. Adică, poți să te naști în România, poți să te naști în Statele Unite, poți să te naști în Japonia, sau poți să te naști pe o insulă de pe nu știu unde, dar asta depinde de ceea ce ai făcut tu altădată.

Şi vreau să vă spun ceva: acum, sincer, am încercat să adun aici persoane care pot să-şi aranjeze lucrurile numai pentru viaţa asta. Dar să ştiţi că scopul meu nu este să vă aranjaţi numai viaţa asta bine, ci să vă învăţ să vă aranjaţi şi pe viitor, *per siempre*. Mă rog, poate că e prea mult, dar, întotdeauna, ca să obţii puţin, trebuie să ceri mult.

Revenim. Deci dreptul Divin de a te naşte. Să ştiţi că se stă la rând la întrupare pentru că suntem invidiaţi de îngeri că ne naştem, că darul naşterii este extraordinar. Că naşterea în sine este o coborâre, că naşterea în sine este o cădere, că naşterea în sine este o transformare din ce? Ascult...

Nuu, mă refer la nivel spiritual. Din înger în şarpe. Greşesc? Mă rog, o să vă gândiţi la treaba asta. Deci, poţi să fii la nivel de cer 10, dar, când te-ai născut, în ce te-ai transformat? În şarpe. Scurt, sinele tău capătă forma de şarpe kundalini, că nu se poate altfel. Fiecare naştere este o coborâre şi o cădere. Ce-ţi rămân în tine? Ştiţi ce-ţi rămân în tine? Nuu, la nivelul şarpelui, ce rămâne în tine?... Păi, şarpele e sinele. Informaţiile pozitive şi negative din altă viaţă. Adică tot ce se găseşte la nivelul de memorie kinestezică. Deci, ţi se ia ce? Înţelepciunea, ţi se ia sau îţi rămâne? Aaa? Ţi se ia că te naşti prost, nu? Sau s-a născut cineva înţelept? Nu am găsit încă vreunul care să fie. Deci, nu ai înţelepciune, nu ai bunătate, nu ai blândeţe, nu ai nimic. Nici măcar să faci pe tine nu ştii prea bine. Şi asta se învaţă.

Deci, ideea este că în momentul naşterii ţi se iau toate darurile Divine. Ele rămân. Rămân undeva? Unde? La nivel de supraconştient, la nivel de supraeu, deci ele rămân la nivel de supraeu. Se naşte omul. Îşi lasă sus tot bagajul pozitiv – TOT bagajul pozitiv – şi se transformă în şarpe şi se întrupează.

Buun. Rămâne în jurul lui ceva? Ceva pozitiv?... Rămâne, rămâne la nivel de Sine. Deci raportul lumină-întuneric – EBF-ul – rămâne la nivel de Sine, după energia benefică fundamentală îţi dai seama dacă un om e bun sau nu – la nivelul ăla. Toată lumea măsoară EBF-ul la nivel de om, aşa cum îl vedem noi, dar e important la nivel de Sine, la nivel de şarpe kundalini – acolo

îl măsori pe om – pentru că aia este iubirea. Pot să manifest iubirea, ca om, de la nivelul ăsta, dar asta nu e iubirea mea. E iubirea Divină. Adevărata iubire, deci. Există iubirea Divină, dar există și iubirea manifestată din iubirea personală – și aia este iubirea la nivel de Sine.

Buun, îi rămân programele pozitive. Dar, după ce o să i se ia totul, la nivel de Sine îi rămân și programele pozitive și cele negative. Și apar programele la nivel de suflet. Cum sunt făcute programele la nivel de suflet? De ce vă spun asta? Ca să vedeți cum se modifică programele la nivel de suflet și de ce. Deci, există programele pozitive de la nivel de suflet, da? Cine implementează programele pozitive la nivelul sufletului? Ei, ursitoarele... Normal că Divinitatea. Dumnezeu.

Așadar, până la urmă, un om este un raport între programele implementate de Dumnezeu și programele implementate de cine?... De demon. Avem în noi și programe pozitive și programe negative.

Buun. Se naște cop[ch]ilu'. Credeți că este important cum se naște? Prin cezariană sau... De ce e important? Păi, haideți să vă explic ceva: unul care nu vine dintr-un cer mare nu-și va dori să se nască prin cezariană și nici nu poate cere asta. Și știți de ce? Pentru că ceea ce-ți dă puterea de a te naște – răutatea aia interioară – nu este binele. Și atunci o să vedeți că mai toți copiii care vin din ceruri mari se nasc prin cezariană. De ce e important? Pentru că dacă o să verificați în cazul femeilor gravide că au un copil care este din cer mare, puteți să le spuneți de la început: „du-te și programează-te pentru cezariană", că altfel stă în travaliu 12 ore că ăla nu iese, că nu vrea. Vă e clar de ce e important? Și atunci știi de la început că e d-ăla puturosul, care vine de sus. Lui îi convine, că la cezariană în 3 minute l-a scos, nu stă cu orele. Și o să vedeți. Eu așa am făcut, vă spun asta din proprie experiență și din terapie.

Buun. De ce e important un copil d-ăsta? Un copil care vine din cer mare vine cu un drept Divin mare. Și, automat, el are niște programe pozitive pe suflet, care țin inclusiv de dreptul

Divin în bani. Un copil care vine din cer mare îţi schimbă complet dreptul Divin, inclusiv ţie, ca părinte. Da? Este una dintre modalităţile de a schimba dreptul Divin – copiii care vin din ceruri mari. Fiecare copil se naşte cu dreptul lui şi acest drept ţi-l influentează inclusiv pe al... (din sală: *pe al mamei sau al tatălui?*)... pe ambii. Care aduce mai mulţi bani acasă, pe ăla îl influenţează mai mult. N-are importanţă... mama dacă naşte şi stă acasă... n-are ce să influenţeze. Deci, el are nevoie de ce? Haideţi, să vă spun ceva: copiii care vin din ceruri mari au trecut prin multe, prin alea, prin alea, şi acum vor educaţie. Educaţia necesită bani. Şi atunci îşi aleg – de obicei – părinţi care pot să le ofere această educaţie şi e firesc să fie aşa. Să ştiţi că sărăcia nu este o dovadă de evoluţie spirituală. Să ţineţi minte treaba asta! Faptul că India e săracă, sau că Tibetul e sărac, nu înseamnă evoluţie spirituală. Dar nici nu înseamnă că, dacă se trăieşte mai bine prin Statele Unite, acolo sunt foarte evoluaţi spiritual. Există o cale de mijloc.

Buun. Se naşte copilul. Vă spun de ce am ajuns la această concluzie. La un moment dat mergeam în parc. Şi sunt copii care au absolut tot ce îşi doresc, ce jucărie îşi doresc, şi sunt copii care nu au acest drept. Cum îţi dai seama că îl au sau nu îl au? Păi, e clar că dacă nu au jucării, înseamnă că nu îl au.

Vreau să vă explic un lucru foarte clar: dacă ai drept Divin la ceva, îl ai; dacă nu, nu-l ai. Când îl ai? Când ţi-l dă Dumnezeu. O să vorbim şi despre planurile lui Dumnezeu, care nu înseamnă că sunt în opoziţie cu dreptul Divin. Pentru că, dacă ar fi să analizăm, de exemplu, naşterea Sfântului Ioan Botezătorul în raport cu naşterea Mântuitorului, o să vedeţi că sunt nişte chestii care sunt destul de drăguţe. Dar asta nu înseamnă că părinţii lui nu au avut drept Divin la un copil. Asta înseamnă că, în Plan Divin, el trebuia să se nască atunci când s-a născut. Hai să vorbim şi despre asta.

Bun. Deci, naşterea. Ştiţi că la un moment dat, când s-a născut Ioan Botezătorul, mama lui avea vreo şaizeci de ani – era la menopauză, dacă vreţi să ştiţi. I-am studiat arhiva... Ştiţi ce e drăguţ? Că doamna respectivă, în viaţa asta, e la menopauză şi

acum îi este frică să se culce cu bărbatu-său de teamă să nu rămână însărcinată. I-a rămas frica de altădată.

Mă rog, n-are importanță. Cert este că... de ce a fost nevoie? Nu înseamnă că părinții lui erau păcătoși sau că nu aveau dreptul Divin la copii, ci că – în Planul Divin – Ioan Botezătorul trebuia să fi fost apropiat ca vârstă de Mântuitorul, pentru că ei s-au jucat împreună, mă rog, s-au cunoscut, au copilărit oarecum împreună, deci s-au cunoscut foarte bine. Numai că, din punct de vedere al evoluției celor două neamuri, s-a produs o discrepanță. Adică sunt lucruri care s-au produs într-un timp mai rapid pe calea Mântuitorului și niște lucruri care s-au produs într-un timp mai lung pe calea Sfântului Ioan Botezătorul. Și atunci a apărut această discrepanță de vârstă între părinți, pentru că Maica avea șaisprezece ani și Elisabeta – mama lui Ioan Botezătorul – avea șaizeci de ani. Deci era o diferență de patruzeci și ceva de ani între neamuri ca să se unească. Dar, mă rog, asta e o chestie de arbore genealogic, de multe lucruri care intervin la un moment dat în Planul Divin în ceea ce privește nașterea unui spirit superior. Nașterea spiritelor superioare se face după niște legi foarte clare. Deci, la fel ca și a oamenilor simpli, numai că la spiritele superioare intervin mult mai multe energii. De ce? Pentru că, de obicei, un spirit superior vine din ceruri de mai sus și atunci calea lui de coborâre este mai lungă și mai laborioasă. El se îmbracă în mai multe structuri înainte să se întrupeze. Este ceva mai deosebit. Și mă refer inclusiv la nașterea Mântuitorului, dar și la nașterea lui Ioan Botezătorul.

Revenim la dreptul Divin al copiilor. Ei au niște programe; toți copiii au niște programe cu dreptul în ceea ce... deci, cu absolut tot ceea ce au voie să facă. La nivel de suflet, să știți că sunt trecute toate programele voastre. Absolut tot. Și aici o să vedeți pericolul diferitelor forme de manipulare actuală care implementează programe la nivel de structuri, inclusiv la nivel de SN. Pentru că interferă cu Planurile Divine. Și aici o să vedem NLP-uri și multe altele cu care nu sunt eu întru totul de acord. Deci, ei au toate programele pozitive la nivel de suflet. Ce se întâmplă?

Cum pierde din suflet? Îl pierde. De ce? Pentru că el face parte dintr-un subconştient de familie. În subconştientul de familie sunt o mamă şi un tată; fiecare cu belelele lui; mama face avorturi, tatăl calcă pe lângă. Ce se întâmplă? Păi, avorturile pierd din suflet, pierd din SN. Principiul prin care se pierde din SN e foarte simplu: o femeie rămâne însărcinată, când rămâne însărcinată copilul ăla se dezvoltă în câmpurile ei, el îşi ia din energia, din structurile, din SN-ul mamei, iarcând este avortat pleacă odată cu tot ce şi-a luat. Automat, mama pierde din SN, din suflet. Pierzând din suflet, pierde din programele pozitive înscrise în suflet şi atunci, ce pierde? Dreptul Divin.

Tatăl cum pierde? Băieţii sunt cu fetele, da? Şi mai polenizează pe aici, mai polenizează pe acolo, dar la nivel de spermă, de spermatozoizi – vorbesc foarte serios, fără nici o glumă – există, fiecare spermatozoid are toate structurile unui om. Are inclusiv SN. Automat, când un bărbat polenizează pe ici, pe colo, pierde din SN. Şi ce se întâmplă la nivelul întregii familii? Se produce o pierdere de SN, o pierdere de programe pozitive. Şi dispar anumite drepturi; drepturi Divine în – că ne afectează cel mai mult – în bani, fericire, sănătate etc. Ce se întâmplă? Apa boli, apar certuri, apar – de ce? Pentru că SN-ul e cel care păstrează echilibrul şi armonia, este Dumnezeul dintr-un om şi este Dumnezeul dintr-o familie. Pierderea de SN duce la tot ce înseamnă negativ, adică nefericirea, lipsa de bani, boala, accidentele, ura etc. Copilul ce face – chiar fiind, venind din ceruri mari? Încearcă să suplimenteze pierderile de SN ale părinţilor. Cu ce? Cu sufletul lui. Şi ce se întâmplă cu copilul? Se îmbolnăveşte. Şi uite de ce apar problemele de boli la copii, chiar dacă el nu avea înscris în programul lui karmic boala.

Bun. Se îmbolnăveşte. Trece o perioadă de timp. Se ispăşeşte, pentru că el preia din karma de familie, se ispăşeşte pedeapsa respectivă, i se reface SN-ul, se face bine. Începe o perioadă bună. Iar apare o prostie de genul ăsta, iar cade şi tot aşa. Şi acum depinde ce se pierde. Cine decide până la urmă ce se pierde, ştiţi? Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu, care este un Tip

extraordinar – se spune că e un șef foarte bun – în nici un caz nu vrea să te distrugă. Și, înainte să epuizeze toate modalitățile de – eu știu – plată, răscumpărare, așa, îți ia din lucrurile care sunt mai ușor de dus, adică banii și după aceea sănătatea, prin boli și accidente. Și culminează cu decese ale persoanelor dragi – asta este culmea plății într-o problemă karmică.

Bun. Acum trebuie să înțelegeți că poți să ai în programul karmic moartea cuiva. De ce? Ca să te schimbi. Hașdeu s-a schimbat după ce a murit Iulia. Fiecare avem pe cineva pe care am îngropat ca să ajungem să ne schimbăm la un moment dat – mă refer la cei mai căpoși. Nu o faci? Se întâmplă. O faci? Tot se întâmplă. Pentru că e firesc.

Știți, la un moment dat se duce la Buddha o femeie căreia îi murise băiatul și zice: „Tu, care ești atât de bun, învie-mi copilul!" Iar el răspunde: „Bine, dar du-te și adu-mi apă dintr-o casă unde n-a murit nimeni". Și s-a dus să caute, și a căutat, și a căutat, și tot dădea peste case de oameni unde murise cineva, ba o bunică, ba... Că nimeni n-are pe cineva pe care să nu-l fi îngropat. Și e evident că nu l-a înviat. Ca să înțelegeți că până și învierile făcute de Mântuitor au fost făcute pentru ca să credem, nu pentru că ar fi necesare. Au fost necesare în clipa respectivă pentru ca noi să înțelegem că există o lume dincolo, că se poate, că viața în trup este o... – dar nu în sensul de minune. Nu în sensul de a ajunge să ne închinăm la minunile făcute de El. Nu asta și-a dorit. Și-a dorit să înțelegem că există o viață dincolo de moarte. Și-a dorit să înțelegem că Dumnezeu poate orice. Și-a dorit să înțelegem că putem face orice dacă noi credem în El. Nu să ajungem să ne închinăm la ce a făcut, nu asta era soluția și nu asta și-a dorit El. El și-a dorit altceva. El a zis: „Cine crede în Mine, acestea și mai mari decât acestea va face". N-a zis mai puțin: „Stați un pic, eu sunt Fiul lui Șefu' și numai Eu am voie". A zis: „mai mari decât acestea"...

Așa că învățați să vă deschideți mintea și să înțelegeți principiile care guvernează acest Univers, această lume. Lumea spirituală este ca și cum te-ai duce într-o țară nouă. Te duci într-o țară

nouă, ea are legile ei – dacă nu le știi, plătești. Am o amendă penală prin Letonia, cred. Aveam la mine detectorul radar. Îl aveam în bord, nu-l foloseam, dar la ei n-ai voie așa ceva. Și n-am știut. „Aveți detector radar?" Zic: „Da". Așa că, asta ca să înțelegeți – nu te scuză nimeni că nu știi. În lumea spirituală, e important să știi. Faptul de a nu ști nu este o scuză. Ai o viață ca să afli. O să te întrebe: „Ai înțeles ceva din viața asta?" Și tu o să zici: „Stai un pic, că am avut de crescut copii, am avut servici, am avut..." Nu e o scuză. Astea nu sunt scuze!

Bun. Revenim. Vă spuneam cum se pierde dreptul Divin al unui copil. Pe același principiu se pierde dreptul Divin al părinților. Sunt greșelile făcute împotriva vieții, sunt greșelile împotriva Duhului Sfânt, astea înseamnă, de fapt, pierderi de SN. Pe asta se luptă, de fapt, răul, oamenii, pe SN.

Ai pierdut SN-ul. Cum îl recuperezi?

(Din sală: *Fapte bune...*)

Ce?! Nu e destul. Cam câte fapte bune ar trebui să faci ca să recuperezi? Deci, vă spun, este o cale foarte laborioasă. Aici apare ortodoxia. În ortodoxie, refacerea de suflet, refacerea de structuri se face prin împărtășanie – trupul și sângele Mântuitorului. Dar, în ce fel? În momentul în care ai un păcat, te-ai dus, l-ai spovedit, preotul ți-a dat un canon să-l plătești, l-ai plătit, deci ți-ai încheiat datoriile cu banca. Și atunci ai dreptul să-ți refaci structurile. Vă e clar? Așa ai voie. Nu cum se face la noi, la ora actuală. Pentru că dacă, de exemplu, nu ești spovedit și primești împărtășania, ce faci? Știți ce se întâmplă cu SN-ul ăla? Îl ia răul. Și atunci, de asta, în ortodoxie, cineva care se împărtășește cu nevrednicie, face furt de cele sfinte. Pentru că, de fapt, tu iei SN-ul ăla, dar n-ai dreptul la el. Și atunci, ți-l ia răul pentru că în momentul în care te împărtășești, ăla e în tine și îl ia că are voie.

Refacerea de structuri se mai poate face în radiestezie, prin refacerea de SN. Dacă intervii și refaci SN-ul în radiestezie, cine plătește? Terapeutul.

În Reiki se face refacere de SN, principiul este același – tu plătești. De fapt, ce se întâmplă? În momentul în care refac structurile

unui om și îi refac inclusiv SN-ul, înseamnă că eu am treabă cu răul pe care l-a făcut omul respectiv și eu îl plătesc.

Formele de plată, la fel. La fel, însemnând rugăciune și post negru. Sau alte fapte bune: inițieri, propovăduire, pelerinaje etc.

E importantă refacerea de SN-uri? Da. Păi, ce înseamnă dacă îmi refac SN-ul? Că se reface dreptul Divin, în ceea ce am avut până acum. Dreptul ăsta Divin poate să fie același, mai mare sau mai mic. Dacă ai făcut o tâmpenie, nu mai ai același drept Divin când te întorci, o iei iarăși de la zero. De ce? Pentru că n-ai știut să apreciezi ceea ce ai primit și ai renunțat în favoarea altor lucruri care ți-au plăcut ție. Există un drept Divin în orice.

Aaa!!! Vreți să vorbim un pic și despre o altă formă de refacere a dreptului Divin? Știți care? Zeciuiala. Este o formă de refacere a dreptului Divin în bani și de creștere a dreptului Divin în bani. Deci, se poate reface, se poate crește dreptul Divin pe principiul zeciuielii. Se poate crește dreptul Divin prin jertfele de animale. Cine face asta? Evreii, la templu. Da. Nu zic dacă e bine sau rău, eu spun cum se face. Și de ce zeciuiala? Păi, foarte simplu: într-un templu se produce o energie, această energie produce o plată, această plată este o plată karmică. Și în momentul în care se plătește cu bani, deci cu efort... Banii ce înseamnă, de fapt? Efort. Mă refer la banii obținuți pe căi cinstite. Noi vorbim de drept Divin, nu de furturi, șmenuri și alte chestii. Deci, orice efort de a obține niște bani, este răsplătit în momentul în care acești bani sunt dați la o mănăstire sau la un templu.

(Din sală: *La un azil de bătrâni, nu-i bine?)*

Ideal este să-i dai acolo unde vrea Dumnezeu. De ce? Tu poți să-i dai la un azil de bătrâni, e perfect. Dar știi tu dacă acel azil de bătrâni are dreptul Divin să-i primească? Și-atunci, evreii sunt deștepți din punctul ăsta de vedere pentru că ei dau banii nu la un azil de bătrâni, ei dau bani la templu. Templul trimite banii unde consideră el că trebuie să se ducă. Pentru că dacă eu – de exemplu – dau bani unui om care nu are drept Divin pentru bani, nu fac un lucru bun, fac un lucru prost. O formă de scădere a dreptului Divin este aceea de a da cuiva un lucru pe

care nu-l merită. Lăsați mila la o parte. Asta este de fapt cel mai greu. Să ajungi la nivelul la care dai cui trebuie, cât trebuie, când trebuie, că vrea Dumnezeu. Eee, asta e o etapă superioară!

Pentru început, bine e să învățați radiestezie, să învățați să măsurați. Pe urmă să aveți o relație personală cu îngerul păzitor. Și, nu în ultimul rând, să căutați relația personală cu Iisus și să faceți ceea ce zice El. Asta este mai greu, pentru că poți să ai impresia că ai și să nu ai. Cine poate să certifice asta? Comportamentul.

Mă gândeam și eu. Deci, pe mine – știți ce e drăguț, că nu m-au învățat preoții ortodocși o relație personală cu Hristos. Și povesteam că nu mă gândeam vreodată că poți să ai o relație personală cu Iisus, deși e scris în toate cărțile și atât de evident încât îți vine să te urci pe pereți. Când vine Iisus și zice: „Eu vin la ușa ta și bat", când spune El: „Nimeni nu ajunge la Tatăl decât prin Mine", când spune El: „Ori de câte ori doi oameni vorbesc în numele Meu, sunt și Eu cu ei", de fapt, îți spune că El e prezent. Da? Totul e să știi să auzi.

Și totul a plecat de la un mare jucător american de baseball. Butonam. Eram pe vremea aceea stagiar la Spitalul 9, pe clinica de ăia supărații. Și veneam acasă la prânz, să mănânc. Și butonam. Și am văzut un jucător de baseball care la un moment dat este întrebat cum de a ajuns așa de bun. Și el a răspuns că l-a făcut Hristos. Și mă uit la el și zic: „Ăsta e nebun". Dar întâlnisem în spital tot ce înseamnă deliruri mistice și mai știu eu ce. Și era un tip căsătorit, avea copii, deci era sănătos la cap dacă te uitai la el. Și a început să povestească cum avea o relație personală cu Iisus, de mic. Și tot ce făcea, întreba mai întâi „cum ar fi bine să..." Și a urmat această linie. Și atunci m-a preocupat dacă este posibil sau nu. Și este posibil! La un moment dat... E greu de făcut? Da. De ce? Pentru că apare ispita, oricum. Și apare. Și nu e frumoasă deloc. Dar la un moment dat poți să discerni între lumină și reflexii ale luminii, ca să nu-i spun întuneric; între lumina reală și unii care se fac că sunt lumina. Și în momentul respectiv poți să discerni între cele două.

Evident că e o cale lungă. Eu vă spun în perspectivă cum se poate face, în rest depinde de voi. A accepta, mă rog, a avea o relație cu Iisus, nu exclude legile karmei. Nu te exonerează, adică nu te eliberează de legile karmei. Tot trebuie să treci prin ele, tot trebuie să plătești ceea ce ai de plătit și tot trebuie să se întâmple ceea ce trebuie să se întâmple până la un moment dat. Pentru că nu se poate altfel!

Revenim la suflet. Se practicau jertfele de animale, cu SN-ul la templu, și toate astea pentru creșterea dreptului în orice. Deși e foarte frumoasă, o altă formă de creștere a dreptului Divin, îngăduită de Dumnezeu și în conformitate cu legile Divine și pământene, este căsătoria. Adică unește Doamne-Doamne un bou cu o belea. Boii cu banii și beleaua e... mă rog. De ce? Păi, foarte simplu.

Dar mai vreau să înțelegeți un lucru: am constatat că Doamne-Doamne are și El feblețile Lui. Și, evident, că s-a întâmplat să nu fiu eu acela. Și nu mi s-a părut corect momentul în care cineva, doar pentru că – bine, după aia am înțeles de ce și o să vă explic cum judecă Dumnezeu – zâmbea galeș și frumos, era ascultat mai bine decât mine, care mă chinuiam. Și nu mi se părea corect, dar e corect. Pentru că o să vedeți că în Planul Divin și în relația personală cu Dumnezeu, Dumnezeu ia în considerare nu doar faptul că ești Dragos Argeșanu în viața asta, ci tot ce ai făcut în toate viețile tale, bun sau rău. Răul, mai puțin, deci nu ia în seamă răul. Dar binele pe care l-ai făcut vreodată, contează în fața lui Dumnezeu. Deci, Dumnezeu va avea întotdeauna o – hai să-i spunem *relație mai specială* – cu cei care, într-un fel sau în altul, i-au slujit altădată. Și e firesc să fie așa. Și mi se pare corect. Eu privesc din punctul celui care am fost și împotriva Lui în viețile mele. Deci, am fost de ambele părți ale baricadei și le cunosc pe ambele. Și mi se pare corect cum face. Și, drept urmare, să zicem că beleaua nu are drept Divin, n-ar avea drept Divin nici măcar în toaleta publică din parc pentru cele făcute în viața asta, dar altădată cine știe ce a făcut corect din punct de vedere Divin. Și atunci, Doamne-Doamne, pentru ceea ce a făcut

altădată, deși în viața asta nu are acest drept Divin, o întâlnește sau îl întâlnește cu o anumită persoană și, în felul ăsta, prin căsătorie, prin taina cununiei, unul capătă drepturi Divine pe care nu le-ar avea. Deci, deși n-ar avea voie să se plimbe nici prin parcul Libertății, da?, prin căsătorie se duce în Caraibe, Honolulu, Bahamas. De ce? Pentru că Doamne-Doamne, acolo Sus, îl iubește, sau o iubește. Vorbesc foarte serios, eu nu glumesc. Și nu vă zic să mă credeți. Eu vă zic să studiați problema.

Odată am cunoscut un cuplu. Ea era genul de om făcut să scoată bani din piatră seacă, dar fără nici un scrupul, el, așa, cu un IQ mai mic decât al lui George Bush, dar le mergea bine la un moment dat. Și eram curios ce și cum. Și se despart, iar ea pierde tot. Și mă întreb: „De ce?" Și măsor și descopăr că dreptul Divin în bani era al lui, iar în momentul în care s-au despărțit ea a pierdut dreptul acela Divin pe care îl căpătase prin căsătorie. Și se poate întâmpla așa ceva. Și poți să obții orice fel de drept Divin prin taina căsătoriei. Lucru nu foarte frumos, dar adevărat, și veritabil, și acceptat din punct de vedere Divin.

Mai departe. Trecem un pic peste drepturile Divine obținute cu japca, adică prin tot ce înseamnă încălcarea legilor Divine, mă refer la furt, magie, ce vreți voi.

Poftim? Leasing-ul, nu. E o formă îngăduită de Dumnezeu. Deci, leasing-ul este o formă de a avea un drept Divin pe care nu poți să-l ai în mod normal, pentru că nu ai dreptul Divin la banii respectivi, dar ai dreptul la mașina respectivă. Deci, așa sunt și eu – am avut mașina, înainte de a avea banii. Dreptul meu Divin în bani era mai mic decât era valoarea mașinii, dar aveam dreptul Divin la mașină. Haideți să vă spun ceva: știți cum este cu dreptul Divin apropo de mașină? E un paradox. Dreptul Divin legat de mașină ține foarte mult de animalele de companie pe care le-ați avut vreodată și de animalele pe care le-ați crescut. Și întotdeauna unul care a fost geambaș și a crescut cai va avea un drept Divin la o mașină de putere mai mare decât are unul care a crescut capre sau găini... Vorbesc foarte serios! Să vă spun și de ce?

Puterea unui om este dată inclusiv de numărul animalelor pe care le are în curte, de numărul copiilor pe care îi are. Puterea unui om constă în toate astea, și atunci oamenii care la un moment dat s-au dezvoltat și au muncit, și au tras, și au făcut, și au avut această putere interioară de a crește herghelii de cai sau de animale, întotdeauna vor avea o putere interioară care va fi în rezonanță cu mașina pe care o conduc. Știți care este rezonanța mea la ora actuală, la mașină? Am voie să îmi iau mașina de o mie de cai putere. Am voie, dar nu înseamnă că o iau. Adică, nu e vorba că am voie. Am voie să am o mie de cai, deci suma tuturor mașinilor mele face o mie de cai.

(Din sală: *Mai bine vă luați o herghelie!*)

Nu, aia a fost. Ține de trecut. Încercați să nu mai fiți tributari trecutului. Da, să știți că la un moment dat m-a bătut rău gândul să îmi iau cal. Deci, știți cum? Suferea sufletul în mine că n-am un cal. Dar mi-am dat seama că aș fi anacronic. Și unul din lucrurile pe care trebuie să le înveți este să lași lucrurile să curgă spre viitor. Ce a fost, a fost. Și să nu mai rămâneți tributari trecutului. Până și acest drept Divin se poate crește în timp, în tot ce înseamnă mașină și tot ce vreți voi, în evoluție personală, în creșterea puterii interioare.

Știți cum am înțeles treaba asta? La un moment dat, când am luat eu mașina, instructorul meu – Gelu Ionescu-Cristea – mi-a zis: „Eram atât de curios să văd cine și-a luat Subaru de 280 de cai". Pentru că ei știu că în momentul în care un om își cumpără o mașină, rezonează cu ea. Pentru că altfel nu poți să o iei, pentru că nu poți. Nu îți vine. Nu poate să îți vină decât mașina pe care o conduci. Și, în funcție de mașina pe care o conduce un om, poți să îți dai seama inclusiv de caracterul lui. Ce-i place. Chiar și de cei care conduc Lamborghini. N-are importanță! Pentru tine poate sunt mafioți, pentru mine sunt oameni care au un rol. Sau crezi că n-am fost mafiot niciodată?

Știți, toată lumea vrea un rol de Iisus Hristos. Nu. Mai sunt și altfel de roluri. Și sunt greu de dus. Nu înseamnă că sunt neapărat buni. Dar faptul că... Așadar, puterea interioară nu ține

de rău sau de bine, ține de puterea interioară. Poate să fie ori înspre bine, ori înspre rău. Când unul are un Lamborghini și o stăpânește, înseamnă că are o putere interioară mare. Nu că e bun sau rău. Deci, el poate să fie și în Mafie, poate să fie și în Poliție. N-are importanță. Eu spun doar că are putere interioară mare. Poate să fie și vrăjitor, și popă. Până la urmă este importantă puterea interioară; valoarea în modul.

...O să facem o sesiune de întrebări la sfârșit!...

Revenim. Deci asta ține de puterea interioară care are la rândul ei... De cine ține puterea interioară? De Sine. Sinele este în concordanță cu sufletul pentru că nu poți să ai un Sine mare și un suflet mic. Sau poți să ai, dar nu prea merge, pentru că, cu cât este Sinele mai mare, cu atât SN-ul este mai mare. Că altfel nu se poate, nu te mișcă. SN-ul, sufletul, este motorul vieții, deci automat o persoană cu vârsta astrală mare va avea – chiar dacă nu este ea foarte bună – un suflet mai mare decât o persoană cu vârsta astrală mică.

Mă întorc un pic la dreptul de a naște și de a te naște. Dreptul de a naște. Orice organism – mă refer la femei sau la bărbați – este apt pentru procreere, corect? Când un organism nu mai poate să procreeze? Când ceva s-a întâmplat. Și am discutat despre cazul în care Dumnezeu nu vrea să nești, pentru că are alt plan, da? Dar există cazurile și blocajele datorate oamenilor – asta referitor la dreptul Divin de a avea copii și de a naște. Și aici intervin, ce? Cauze de altădată. Poate să fie un viol cauza unei sterilități? Da. Poate să fie o persoană – ca să înțelegeți cum vin și cum se răsfrâng în viața noastră lucruri de altădată – care în alte vieți a fost, să zicem, vraci, și a preparat poțiuni pentru lepădat copii, sau ca să nu rămâi însărcinată. Poate să fie cauza unei infertilități din viața asta? Da. Sau, să zicem, am fost cavaler în Ordinul Templierilor și am ajuns până la Ierusalim și am omorât copiii din pântecele mamelor. Poate să fie cauza unei sterilități? Sau a unei infertilități la bărbați? Da.

Orice cauză de infertilitate, orice incapacitate de a face copii, are sigur drept cauză – mai puțin atunci când este Planul Divin

al nașterii, mă rog – are drept cauză o greșeală față de copii, făcută în altă viață. Dacă avem un medic care a fost ginecolog și în viața asta a făcut mii de avorturi, care sunt șansele ca în viața următoare să se nască femeie și să nu facă copii? Foarte mari. Asta ca să înțelegeți de ce. Pentru că principiul este foarte simplu. Sunt ginecolog și am trei mii de avorturi, am creeat o energie, un nor imens energetic negativ, care ce program are? Copii, organ genital, femeie. Și unde se va duce în viața următoare? Va rămâne în structurile mele. Eu, ca bărbat, dacă o să fiu bărbat, o să rezonez cu femei care sunt infertile, sau mă va afecta pe mine, voi fi steril. Sau, dacă sunt femeie, sigur acel nor va veni și, unde se va grefa? La nivel de chakra I-II, pentru că vine de jos.

Deci, tot ce am greșit noi în alte vieți și toate energiile negative pe care le-am creat în alte vieți, sunt la nivel de magmă. În momentul în care îmi scad câmpurile din cauza unor păcate, a stressului, a mâncării greșite, sau mai știu eu ce, și mi se reduc câmpurile, energia respectivă intră prin picioare sau prin chakra rădăcinii în corp și blochează structurile de jos în sus. Vă e clar? Bun. Asta *a propos* de dreptul de a naște și de a se naște.

Trecem mai departe. Am vorbit de dreptul Divin al copiilor. Există un drept Divin al copiilor la școli, la grădinițe, la jucării, la diferite lucruri, la excursii etc. Și care scade în funcție de părinți și de ei înșiși. E bine, e rău, este. Eu nu zic că e bine sau rău. Eu vă ofer un ghid de conduită prin lumea asta. Nu știu dacă e bun sau nu.

Se spune că Napoleon, când a făcut Codul Civil, l-a făcut în nu știu câte săptămâni. În trei săptămâni. Și a rămas până azi. Nu sunt Napoleon, dar încerc să pun bazele unui cod de drept Divin ca să știți cum funcționăm în lumea asta. Și vă spun și de ce: sunt un individ care am rătăcit extraordinar de mult pentru că nimeni nu știa de fapt ce vrea. Și o să vedeți că aceeași faptă, din punct de vedere Divin, poate să îți aduca bonus și tot ea, din punct de vedere Divin, poate să te damneze. Ăsta este paradoxul!

Pentru că, dacă ar fi să luăm legea, mă refer la legile date de Moise, de alții, dacă ai omorât un om, vei fi omorât, corect? Așa

ar fi din punct de vedere Divin. Deci legea nu e corectă. Și atunci, ce lege este corectă? Știți care este legea corectă?... Este una care este 100% adevărată! Și nici asta nu este chiar 100% adevărată. Spune Iisus la un moment dat o chestie extraordinară apropo de post, de rugăciune – și mi-a zis-o cineva referitor la încălcarea postului – „nu tot cel ce zice Doamne-Doamne se mântuie, ci acela care face voia Tatălui Meu". Care e voia Tatălui? Voia Tatălui poate să fie, la un moment dat, orice. În cazul lui Lot – cu Lot s-au culcat fetele lui când l-au îmbătat –, oare a fost voia Tatălui sau nu? Nu vreau să comentez Biblia. Așa că nu luați că există bine și rău și există legi. Până la urmă este ascultarea de Dumnezeu.

La un moment dat am avut un meci cu domnul Comandor și mi-a zis o chestie la care mă gândesc de vreo trei ani, patru chiar. Și mi-a zis: „Fericiți..." Este una dintre fericiri, parcă a zecea, dar se termină cu ceva de genul „mințind din pricina Mea". Băi, mințind! E vorba de minciună și știți că demonul este fiul minciunii. Iar el spune „fericiți cei care... pac, pac, pac... mințind din pricina Mea". Și zic: „Cum vine asta?" Și după aia vine pilda Sf. Antonie cel Mare care salvează un om mințind. Adică, vine tâlharul, mă rog, nu era poliția, dar era potera pe urmele lui. Și Antonie este întrebat, fiind recunoscut ca mare pustnic și mare drept: „l-ai văzut?" Și ăsta era după ușă, dar a zis „nu". Mă rog, l-a salvat, l-a transformat în pustnic și l-a mântuit.

Mi-a trebuit ceva timp să înțeleg că nu întotdeauna în planul Divin, lucrurile pot fi făcute după legile Divine. Din păcate. Adică, la fel ca în orice stat; orice stat are și comando-uri care au un drept legal, dar nu Divin, să facă anumite lucruri, să ucidă. Nu înseamnă că, din punct de vedere Divin, este corect, dar, din punct de vedere legal, sunt necesare. Asta încerc să vă explic. Așa că, pe parcurs, o să vedeți ce înseamnă... Toți plătesc, ăsta e paradoxul. Ambii plătesc!

Ideea e în felul următor – și vorbim despre impas. Impasul este un moment în care ai de ales între două rele și, orice ai alege

pe moment, tot e rău, dar e important ca, în perspectivă, ceea ce alegi tu să fie bine. Aia este mai greu de făcut! Și cine poate să spună asta? La început, nimeni. Ești doar tu cu Dumnezeu. Și *tu* faci alegerea. Și asta te determină *pe tine* ca spirit; alegerile importante te determină ca spirit, nu faptul că te trezești dimineața și spui „mă spăl pe dinți, sau nu mă spăl pe dinți" – aia e o problemă de igienă personală. Ceea ce te determină pe tine ca spirit este un moment în care într-adevăr ești tu și atât. Ceea ce face ca un om, la un moment dat...

Aaa, care este diferența? Păi, o să spuneți, da, pot să ucid în slujba lui Dumnezeu. Corect! Cruciații, Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș, Ilie. Au făcut-o, dar făcând-o în/sub Dumnezeu ce s-a întâmplat? I-a ajutat Dumnezeu să și ispășească, dar tot au trebuit să ispășească. Adică, să nu credeți că făcând o tâmpenie, chiar dacă o faci pentru că ești conștient că, în perspectivă, în Planul Divin este bine, nu înseamnă că nu o plătești, ba o plătești. Orice greșeală se plătește, dar diferența este că într-un caz te ajută și te susține Dumnezeu, în alt caz ești singur, pentru că tu ai ales să fii singur.

O să îmi spuneți: „Cum vrea Dumnezeu răul?" Pentru că sunteți învățați prin biserică faptul că Dumnezeu este doar bun. Dumnezeu este și bun, dar este și drept. Dumnezeu este cel care... Știți, mă uitam pe drum și, uitându-mă pe drum, mi-am dat seama că sunt oameni care suferă și oameni care sunt fericiți. Cine, până la urmă, îngăduie treaba asta? Dumnezeu. Asta îl face bun sau rău? Nu știu. Știu doar că întotdeauna există un plan și întotdeauna există o cauză a tuturor lucrurilor. Și, până la urmă, fiecare om și-a determinat cumva, din trecut, starea în care se află. Și o să vedeți că nici măcar magia, indiferent cât este ea de urâtă și de neagră, nu afectează decât în măsura în care ai o plată de făcut din punct de vedere karmic. Că stai să te gândești când vine cineva la tine și e legat. Păi, de când? De douăzeci de ani. Bun. Și, ce, Dumnezeu nu era pe acolo, sau timp de douăzeci de ani a avut treabă? Și, dacă Dumnezeu l-a lăsat timp

de douăzeci de ani să se chinuie, credeţi că nu putea să găsească pe cineva care să...

***

Revenim la familie. Că îmi place. Îmi place să povestesc despre. M-am căsătorit nici foarte târziu, nici foarte devreme. Am considerat eu că e bine pe la douăzeci şi şase de ani. Evident că nu am fost niciodată pregătit să fiu soţ, tată şi, mă rog, nici nu cred că o să fiu la vreo vârstă, dar asta e altă problemă şi ţine de structura mea personală.

Unul dintre lucrurile pe care va trebui să le acceptaţi este structura voastră. Credeţi că eu aş putea fi vreodată un bun familist, un bun tată şi un bun soţ? Nu. Nu, şi mi-au trebuit douăzeci de ani ca să înţeleg treaba asta şi am înţeles şi am acceptat. Deci, nu se poate! Dintr-un cal de curse, n-o să faci niciodată o mârţoagă. Scuze, n-am vrut să fac această paralelă – în sensul că nu era cal de curse, era car de luptă. Deci, nu poţi să faci, că n-ai cum. El va fi tot timpul altfel, tot va rămâne şi tot va simţi şi mirosul de praf de puşcă şi tot se va duce şi nu poţi să-l faci...

(Din sală: *Rugăciunea mamei schimbă structura ADN-ului copilului...*)

Da, ADN-ul este o parte informaţională la nivel fizic. Dar structura internă a unui om şi cea intimă a unui spirit nu o poate schimba, în veci, nimeni. Aia poate fi cizelată, şlefuită, poţi să-i dai orice formă, dar din rahat nu poţi să faci bici.

Cunosc pe alţii mult mai buni decât mine şi îi apreciez pentru că eu nu pot s-o fac, şi nu ştiu s-o fac, şi am renunţat s-o mai fac. Dar, ca idee, încerc să vă explic: eu îi apreciez foarte mult pe cei care ştiu s-o facă, dar eu nu pot. M-am străduit. Mă rog, n-are importanţă; că nu asta e important.

Revenim la drepturile Divine. Şi m-am căsătorit. Şi s-a născut copilul. Şi în momentul în care plimbam copilul, eram un pachet de nervi, de draci, adică. Evident că rezona foarte mult cu structura mea să plimb copilul în cărucior. Şi, mergând pe stradă, am văzut o cucoană care îşi plimba căţelul şi zic: „Uite-o şi pe

toapa asta, în loc să plimbe și ea un copil, își plimbă javra". Evident, se întâmplă – că așa face Doamne-Doamne și că este plin de glume – să divorțez și să-mi cumpăr un câine. Plimbam cățelul. Și văd o cucoană care avea o pisică și zic: „Uite-o și p-asta, în loc să își ia un câine, că e așa..., că e pe dincolo..., și-a luat pisică". Moare cățeaua, îmi iau o pisică. De fapt, nu mi-am luat. M-am trezit cu o pisică.

Bun, asta ca să vedeți ce înseamnă să-i judeci pe alții. Acum, nu mai judec pe nimeni – am și câine, am și pisică.

Evident, având câine și pisică, am început să studiez natura câinelui și a pisicii în raport cu stăpânul. Și, în general, a animalului de companie în raport cu stăpânul. Și există o legătură de inteligență, afecțiune, șmechereală. Deci, cățeaua lui tata era de o șmechereală extraordinară – eu n-am mai văzut așa ceva! Și aici intervine transferul. De ce? Orice se face în universul ăsta, se face pe principiul rezonanței. Ne întâlnim pentru că rezonăm. Sunteți aici pentru că ați rezonat cu mine. Faceți anumite cursuri pentru că rezonați cu ele. Vă căsătoriți cu persoane pentru că rezonați cu ele, vă despărțiți pentru că nu mai rezonați cu ele. Aveți un câine – și aici voiam să revin, la animalul de companie – aveți un animal de companie pentru că rezonați cu el. Și, dacă la început aveți un animal într-un anume fel, o să vedeți că, pe măsură ce vă schimbați, inclusiv animalul vostru de companie se modifică, în funcție de cum vă schimbați voi.

Bine, câinele meu tot nebun e, dar asta este altă treabă. Nu e nebun, e doar... altfel. Eee, ideea este în felul următor. De ce e important? Pentru că voi, crescându-l, voi, hrănindu-l, el, trăind în câmpurile voastre, capătă din informațiile și structurile voastre, adică, de la nivelul Sinelui vostru, cel mai profund. Ia din dorințele voastre, ia din defectele și calitățile voastre – voi vă schimbați, ei se schimbă. Câinele, pisica, se schimbă.

O să spuneți: „Ce mă interesează?" Păi, vă interesează! Și asta o să placă și mai mult Bisericii Ortodoxe: momentul în care noi privim viața din perspectiva zilei de mâine! Ăsta îmi vorbește de miliarde de ani și eu nu mă gândesc decât cum să-mi plătesc

mâine întreţinerea sau leasing-ul la maşină. Dar dacă întreţinerea sau leasing-ul la maşină vă preocupă, o să aveţi problema asta până la sfârşitul vieţii voastre, deşi nu vă doresc treaba asta. Tot ceea ce faceţi şi tot ceea ce întâlniţi acum o să întâlniţi peste miliarde de ani. Şi orice animăluţ pe care îl creşteţi acum, o să-l întâlniţi peste miliarde de ani; şi iubirea pe care i-aţi dat-o acum, o s-o întâlniţi peste miliarde de ani – când el va fi om. Şi dacă veţi fi destul de înţelepţi, o să vă recunoaşteţi animalele de companie.

Ştiţi, chestia asta am învăţat-o de la o tipă a cărei soră – nu ştiu la a câta încarnare ca om era – îi fusese maimuţă de companie. Şi la un moment dat mă întreabă: „Dar de ce îi spun eu soră-mi, maimuţo?" Era mai mică decât ea, evident. „Tot timpul îi spun maimuţo în sus, maimuţo în jos." Şi zic: „Ia, uită-te după ea". Şi s-a văzut, mă rog, era mai bogată, că avea o maimuţă animal de companie. Vi se pare logic că se reîntâlnesc spiritele respective? Evident, pentru că există principiul rezonanţei. Şi principiul rezonanţei face ca oamenii să se întâlnească, indiferent că se urăsc, sau se iubesc. Şi ceea ce ne face să ne întâlnim unii cu alţii, este acest principiu al rezonanţei şi anumite trăiri comune pe care le-am avut vreodată.

Aşa că aveţi grijă de animalele voastre de companie pentru că o să le reîntâlniţi. Educaţi-le, pentru că defectele lor de acum o să vă urmărească peste ani. Adică, un câine pe care l-am bătut acum şi pe care l-am învăţat să rupă, să ştiţi că se va manifesta faţă de mine, altădată. O fiară pe care am format-o acum, se va manifesta relativ la mine, altădată. Nu ştiu dacă e bine sau rău. Şi nu vă zic, încă o dată, să mă credeţi. E un studiu al meu. Nu ştiu dacă este adevărat, poate că e fals. Voi verificaţi-l...

(Din sală: *Se poate reîncarna? Din om în animal?*)

Da, se poate şi din om în animal. Singurul caz pe care l-am întâlnit din om în animal – două, de fapt – este acela al unei tipe care a ajuns alcoolică, în ultimul hal, a murit din comă alcoolică şi s-a întrupat într-un câine. E adevărat. Şi vreau să spun că acel câine, în momentul în care ajungea în faţa unei cârciumi, intra în cârciumă. Orice cârciumă vedea, i se făceau ochii mari şi intra.

În orice fel de cârciumă! Dintr-alea mișto, care miros a bere acrită, d-astea îi plăceau. E unul dintre puținele exemple.

În general, orice dezumanizare, adică orice pierdere a conștiinței de sine, orice pierdere a umanității, mă refer la alcoolici cronici, la drogați – cei în ultimul stadiu, nu că mai e conștient și și-a făcut din greșeală o supradoză, nu, mă refer la ăia care nu mai știu de ei –, ăștia toți se pot, la un moment dat, întrupa în animale. Aceasta este o modalitate de involuție umană.

Revenim. Am vorbit despre dreptul Divin în animalele de companie. Fiecare om are un drept Divin în animalul de companie. Poți să nu-l ai. Pentru că, să știți, un animal de companie îți aduce niște clipe fericite și niște bucurii la care nu ai acces dacă nu ai acest drept.

Pierderea dreptului Divin de a avea un animal vine de la o viață în care am fost, nu știu ce, vânător, sau hingher, sau mai știu eu ce, și am chinuit animale. În viața următoare am șansa să fiu ce? Medic veterinar. De ce? Să îmi răscumpăr vina față de animale.

Mai departe. Am vorbit despre dreptul Divin în bani. Am vorbit că se poate răscumpăra prin zeciuială, post negru etc. Am vorbit că se poate măsura. Ce voiam să vă spun? Nu fac apologia radiesteziei, dar sistemele de măsurare sunt bune. Sistemele de măsurare ca o formă de ghidare a voastră în viață, sunt bune. Sunt chiar OK. De ce? Păi, pentru că nu prea ai cum să te ghidezi prin lumea spirituală – suntem babe oarbe și surde. Și, fiind babe oarbe și surde, avem nevoie la un moment dat de o îndrumare, de ceva, de o cârjă, de o legătură cu spiritualitatea. Și radiestezia este o formă de legătură cu spiritualitatea. Mă rog, mai erau tablele cu litere etc. Nu înseamnă vrăjitorie! Și preoții au semnele lor. Să știți că până și ei se ghidează după semne, sau după cărți, sau după ce simt. Sunt, de fapt, o modalitate de a decripta niște mesaje ascunse în lumea de dincolo. Eu nu cred că este un păcat. Păcat este ce faci cu ele! Nu relația personală cu ele. Ușa ne este închisă, da. Dar tot acea ușă ni se poate deschide de dincolo. Când? Când merităm. De ce? Pentru ca să nu ducem

cu noi mizeriile noastre. Dar se poate deschide când hotărăște Dumnezeu.

Relația personală cu spiritele nu este considerată o greșeală în măsura în care nu deranjez lumea spirituală și fac totul în acord Divin, în Dumnezeu.

Și Solomon a ținut patruzeci de zile de post negru, da? Și a ajuns la Dumnezeu. Și a fost întrebat: „Ce vrei?" Și a zis: „Înțelepciune". Și a căpătat putere asupra duhurilor. Păi, dacă a căpătat putere asupra duhurilor, ce credeți că făcea cu ele? Știa că există duhuri de sus, duhuri de jos. Știa că există duhurile luminii și duhurile întunericului. Știa să vorbească și cu unele, și cu celelalte. Păi, cum ne dăm seama? Din rugăciunea lui Solomon, care spune: „Doamne, trimite din fața tronului Tău înțelepciunea". Cine e înțelepciunea asta? Sunt îngerii din fața tronului, care sunt serafimii și heruvimii.

Dar la fel de bine știa să folosească și duhurile de jos. Duhurile pământului. Păi, cum ne dăm seama? Păi, dacă nu-l interesa, nu murea sărac. Eu nu mai știu; a devenit înțelept când a avut cele o mie de femei sau înainte? Asta e singura mea dilemă. Înainte a fost înțelept și a avut o mie de femei, sau a trebuit să aibă o mie de femei ca să devină înțelept? Aici n-am înțeles. Nu e foarte clar.

Lumea ortodoxiei spune că – asta e în culisele ortodoxiei – el a înnebunit la sfârșitul vieții pentru că, după ce s-a întâlnit cu regina din Saaba, după ce s-a cuplat cu regina din Saaba care, la rândul ei, s-a cuplat cu mai mulți, el a închinat un templu zeiței Isis. Adică, cui? Adică, principiului feminin. De fapt, s-a deșteptat, nu s-a tâmpit. Și-a dat seama că templul iudaic îl preamărește numai pe Dumnezeu Tatăl. Și-a dat seama că nu este complet dacă nu apare și principiul feminin în Divinitate și n-a făcut altceva decât să manifeste un echilibru; să-i închine un templu și Maicii, că Isis este reprezentarea în plan spiritual a principiului feminin, a Maicii Domnului. Și asta a fost tot. Da? Unii spun că, dacă ești prea înțelept, ești nebun...

Aveam la un moment dat un maestru, care este și maestru de qi gong, și eram eu plecat prin țară și mă sună. Era foarte supărat. Și zice: „Dragoș, sunt cam neserioși ăștia din București". El, fiind radiestezist grad mare, 7 sau 8. Îi zic: „Păi, de ce?" Și el zice: „Păi, am organizat un curs la București și s-au anunțat nu știu câți și au venit numai 16. Și m-au făcut să bat drumul..." Îi zic: „Ți-ai măsurat dreptul Divin în bani?" El: „Nu". Eu: „Ți-ai măsurat dreptul Divin în cursanți?" El: „Nu". Eu: „Ia măsoară! Cât ai?" El: „16".

De ce vă spun treaba asta? Ca să înțelegeți că dreptul ăsta Divin, indiferent că e vorba de cursanți, că e vorba de bani, că e vorba de inițieri, de ceea ce primiți voi, este un drept Divin îngăduit de Dumnezeu.

Ca să înțelegeți cum funcționează principiul lui Moș Crăciun. Eu am fost un pic împotriva lui Moș Crăciun, știți? Dom'le, e o sărbătoare care nu prea are legătură cu creștinismul. Și, la un moment dat, stăteam la cabinet și vine cineva – dar, dacă mă credeți, nu știu cine – la mine și îmi aduce un Moș Crăciun în formă de lumânărică, un brad în formă de lumânărică și șase îngerași în formă de lumânărică. Și mi i-a dat în pungă. Și eu i-am scos din pungă și i-am pus pe masă. Și i-am aranjat. Și mă uitam la ei – știți, apare dilema asta în legătură cu adevărul: e bun adevărul, nu e bun adevărul; e bine să-l știm, nu e bine să-l știm...

Eu vă țin de vorbă, dar, de fapt, vă fac niște programe la nivel subliminal – în glumă se pot spune multe adevăruri!

Stăteam și mă uitam la Moș Crăciun și mi-am dat seama că, până la urmă, este o sărbătoare frumoasă. Că, până la urmă, simt lumina și văd lumina. Că este îngăduită de Dumnezeu.

Dupa aceea, am început să studiez substratul cu chestia cu Moș Crăciun. Și substratul chestiei cu Moș Crăciun este omul. Copilul – omul; bucuria – fericirea; sărbătorile – Dumnezeu. Dumnezeu care e preocupat de fericirea noastră. Și că, până la urmă, este un adevăr în existența lui Moș Crăciun. Și o să vă spun și de ce? Pentru că, dincolo de faptul că tu dai jucării copiilor tăi, în realitate tu le iei ce este îngăduit de Dumnezeu. Poți

să le iei altceva? Nu. De ce? Pentru că n-ai banii, sau pentru că nu-ți vine. Bine, după aia mi-a apărut ideea de ce tata mi-a luat de fiecare dată de Moș Crăciun câte o pijama, dar asta e partea a doua.

Dar există dreptul Divin, vorbesc foarte serios, al fiecărui copil, care se manifestă prin cine, până la urmă? Prin părinți. Părinții pot să aducă copilului, ce? Ce îngăduie cine? Moș Crăciun, care fiind cine? Dumnezeu. Vă e clar?

A propos de drept Divin. La un moment dat, eu am avut mai multe relații. Asta e viața mea! Și m-a frapat un anume aspect: eu zic că sunt același, știți, dar în fiecare relație m-am manifestat altfel. Uneia am putut să-i cumpăr inel cu d-ăla, mă rog, zirconiu; alteia am putut să-i iau o geacă din puf de pinguin și alteia nu-mi venea să-i cumpăr nici măcar un buchet de flori. Dar din suflet nu puteam, mă durea sufletul. Și mă gândeam: „Sunt eu nebun? Sau ceva se întâmplă..." Că nu m-am schimbat așa; chiar așa să te schimbi nu se poate; eu am rămas același. De ce nu pot acelei persoane să-i cumpăr un buchet, mă scremeam. Și singurele momente în care puteam să-i iau flori, erau la momentele mari. Și, normal, fiind obișnuit să mă analizez din punct de vedere personal, zic că ceva se întâmplă: ori, unu, sunt supărat pe persoana respectivă, și, da, eram supărat, dar nu atât încât să nu pot să-i iau un buchet de flori, și, doi, dreptul Divin. Nu avea dreptul la așa ceva. Deci, ea nu avea dreptul la acel buchet de flori.

Și o să vedeți că, în momentul în care accepți și vrei să urmezi dreptul Divin, ești ca un tramvai pe șine. Dacă, la început, în legile karmei, te fredonezi din stânga în dreapta și din dreapta în stânga, în momentul în care intri pe legile Divine și urmezi un drept Divin nu mai poți să faci ce vrei.

Adică, poți să le iei copiilor tăi ceea ce au voie și trebuie să le iei că, dacă nu le iei, o furi. Poți să dai celor din jur ceea ce au ei voie; dacă n-o faci, o furi; dacă faci peste, o furi. De ce? Ca să înțelegi care este principiul dreptului Divin. Și atunci?

Bine, să știți că se simplifică lucrurile. Să zicem că e ziua cuiva. Întreb: „Ce are voie?" „Asta." Vorbesc foarte serios. Și o

să vedeți că, în momentul în care faceți ce trebuie din punct de vedere Divin, vi se deschid alte uși. Pentru că totul pleacă spre următorul pas. Împlinirea dreptului Divin în relațiile noastre interumane vă deschide dreptul Divin în ce? În cunoaștere. Pentru că nimeni n-o să-ți dea acces la BDS (biroul de documente secrete) dacă știe că ești hoț. Nu? Corect! Deci, tu, ca să ai acces în banca de date a lui Dumnezeu, la nivelul cunoașterii spirituale superioare, trebuie să demonstrezi că ești dispus să-l împlinești, nu să-l accepți, ci să-l împlinești tu.

Pentru că dreptul ăla Divin nu se manifestă numai relativ la dușmani și cunoștințe, ci și la nivelul celor apropiați, pe care îi iubești. Adică nu mai poți să-i oferi orice unei persoane pe care o iubești, nu mai poți să-i oferi decât ceea ce are ea voie. Dumnezeu n-o să-ți dea niciodată mai mult decât ai voie. Îți dă cât consideră El că ai voie, dar în dreptul tău Divin. La copiii tăi, la familia ta, la cei pe care îi apreciezi și nu poți să le dai mai mult, pentru că, dacă le dai mai mult, plătești.

În momentul în care ai înțeles cum este cu dreptul Divin, abia după aceea ai acces la un plan spiritual superior și aici intervine dreptul Divin în cunoaștere spirituală. Pentru că vreau să vă spun ceva. Acum, că vă vorbesc, eu am acces la o anumită zonă a băncii, mă rog, a cunoașterii Divine. Dar când ies de aici, nu mai am acest acces. De ce? Pentru că așa este făcută această minune care este lumea spirituală. Ai accesul în momentul în care ai voie, nu oricând și nu la orice oră. Nu intri acolo ca în bibliotecile publice. Până și bibliotecile au zone în care nu intră oricine. Și orice minister și orice lucru are zona unde nu intră decât anumite persoane. Așa e și la Dumnezeu. O să-mi spuneți că: „De ce e important?" Păi, e important, pentru că atâta timp cât nu aveți acces acolo, sunteți sub unii care au acces. Problema nu este să aveți acces asupra altora, ci să aveți acces acolo.

O să enunț un lucru: „Lăsați prostiile cu libertatea și cu liberul arbitru! Nu există nici libertate, nici liber arbitru absolut!" Astea sunt povești. Libertatea absolută nu există pentru că oricum ești între demoni și îngeri. În momentul în care ți-ai ales

o cale, nu mai ai libertate absolută pentru că eşti tributar căii pe care ai ales-o. Deci, libertate absolută nu există!

În ceea ce priveşte liberul arbitru. Singurul liber arbitru pe care puteţi să-l manifestaţi este alegerea între lumină şi întuneric. Atât! Punct. Odată ce aţi ales, s-a încheiat şi cu asta.

Deci, nu vreau să vă dezamăgesc. Vă feresc de plictisul şi timpul pierdut în a judeca asupra acestui concept. Puteti să judecaţi, n-am nimic împotrivă. Voi alegeţi şi, după aia, vedeţi voi. Indiferent ce. N-are importanţă. Dar lăsaţi prostiile la o parte. Aveţi tot atât liber arbitru cât aveţi să zburaţi în spaţiu acum.

Bun. A propos de naştere. În momentul în care nu ai dreptul Divin de a naşte şi înfiezi un copil poţi să-ţi ispăşeşti prin asta păcatul de a fi greşit faţă de copii şi, în momentul respectiv, să capeţi dreptul de a naşte. Sunt foarte multe cazurile de persoane care sunt infertile, înfiază copii şi, după adopţie, rămân însărcinate. Cunosc un caz: o doamnă care avea jumătate de ovar, deci nu unul şi jumătate, ci doar jumătate. Şi a rămas însărcinată după ce a înfiat un copil. Ca să ştiţi că se poate. Asta referitor la dreptul Divin în copii.

O să vorbim un pic despre dreptul Divin în sex. Bănuiesc că este preocupată multă lume de asta. Ce înseamnă lipsa dreptului Divin în sex? Înseamnă toţi pacienţii psihiatrici, aceştia nu au drept Divin în sex. Ori sunt exacerbaţi, 1%, ori 99% n-au nici un fel de drept Divin în sex. Şi asta este una din cauzele nebuniei lor, o supraîncărcare energetică şi care are o conotaţie karmică, evident, şi o legătură cu răul.

La pacienţii psihiatrici este o pierdere totală a legăturii cu Dumnezeu. În psihiatrie se spune clar că – profesorul spune – psihiatrul este cel care trebuie să îl ducă de mână pe pacient până când regăseşte calea cu Dumnezeu. Nu el a spus-o, ci o psihiatră, dar tot pe acolo. Ea spune că trebuie să te porţi cu pacientul psihiatric ca şi cu un copil. Iar o altă psihiatră spune că el este părăsit de Dumnezeu, iar psihiatrul trebuie să-l ducă de mână până când Dumnezeu îl ia din nou sub aripa Lui. Acum să nu înţelegeţi că e Dumnezeu un nasol şi că l-a lăsat pe ăla, bietul de

el, în ospiciu. Nu. El a ales să se rupă de Dumnezeu, din orgoliu, din cauza unor lucruri, din cauza unui Plan Divin, datorită unor lucruri pe care el le are de schimbat înăuntrul lui.

Cum se poate remedia? Greu. Dreptul în sex poți să-l pierzi fie datorită unui jurământ de altădată, când n-ai înțeles sexul și l-ai considerat un păcat – așa cum toți suntem învățați că sexul este un păcat – da? Că e de la diavol. Așa ați fost învățați. Numai că sexul a fost inventat de Doamne-Doamne. Știți, aparatul sexual l-a făcut tot El. El ți-o dă, El ți-o ia. Când? La un moment dat. E un cip. E un program. Și face clic și s-a încheiat. Știți, că există expresia. Mie mi-a plăcut că printre băieții de la brigadă se spunea: faci, nu faci, tot îi trece vremea. E preprogramată.

Știți ce e drăguț aici? Bărbații sunt foarte orgolioși și foarte mândri de dimensiuni și, în momentul în care afli, de fapt, că chestia legată de dimensiuni este dată de Dumnezeu, inclusiv asta e preprogramată de Doamne-Doamne, în funcție de anumite aspecte ale vieții pe care trebuie să le îndurăm. Dacă are orgoliul prea mare, îi dă un pic mai mic – vorbesc foarte serios – pentru că e o școală și asta a bărbatului. E o școală a noastră. Pentru noi, bărbații, e chestia asta, pentru doamne e corpul – mă rog, dacă are 90-60-90, e perfect, dacă nu, are o problemă relativ la ea însăși.

Dar toate pleacă de la acest drept Divin. Există un drept Divin în așa ceva și ține foarte mult și de ceea ce ai făcut altădată. Un exemplu: călugăria este o formă de acumuluare și de stocare și de strămutare a energiei sexuale, care se manifestă, în timp, în ce? O ai, sau nu o ai. Să zicem, în viața asta, din cauza unei decepții în iubire, mă hotărăsc să mă călugăresc. Așa, energia sexuală nu o mai folosesc și mă închid, mă blochez, mai știu eu ce. Ce se întâmplă cu această energie sexuală și cum te va determina în viața următoare? Dacă fac asta din punct de vedere Divin, dacă mă duc și mă călugăresc și rămân în mănăstire, o să am. Deși, se poate să fie potența mai mare, dar s-ar putea ca jurământul castității să mă urmărească în viața următoare și să dea, mă rog, chestii de băieți, ejaculari precoce etc., dar se poate întâmpla.

Bun. Ce se întâmplă cu exacerbarea vieţii sexuale? Să zicem că uzezi prea mult de ea în viaţa asta, ca femeie sau ca bărbat. Viaţa următoare cum va fi? (*Pauză.*) Pentru că ai greşit faţă de sex. Deci, depinde cum îl foloseşti. E foarte important modul în care foloseşti un dar care ţi s-a dat. Îl foloseşti între parametri, e OK. Nu îl foloseşti între parametri? Plăteşti. Prin ce? Prin acel lucru. Deci, orice ocazie irosită şi ratată se pedepseşte. Glumesc! Dar principiile se respectă.

Ajunge cu sexualitatea azi.

Poţi să renunţi la un dar Divin? Sinuciderea este o formă de renunţare la darul Divin al vieţii şi ia pedeapsa maximă. Dar poţi să renunţi conştient la un dar Divin? Da. Am voie? Da. Spun despre renunţarea la anumite daruri spirituale. De ce? Nu pot să le duc. Văd şi nu pot să văd urâţenia lumii şi atunci mă rog la Dumnezeu: „Doamne, închide-mi ochii, că nu pot să văd ceea ce văd". Mă ascultă Dumnezeu? Da.

Pot să renunţ la darul auzului? Da, se poate.

Dar se poate şi să-ţi dea un dar pe care să nu-l poţi duce ca să înţelegi că eşti limitat uman. Şi atunci îţi recunoşti neputinţa. Şi asta se numeşte smerenie!

Admiţând că ai putea să vezi viitorul alor tăi. Şi îţi dă Doamne-Doamne şi vezi accidentele şi alte alea, crezi că ai putea să-l duci? Şi atunci, ai putea să renunţi la el? Da. Deci, se pune problema să poţi să duci ceea ce ţi se oferă. Bine, dacă ai ambiţie, până la urmă te obişnuieşti. Eu, de exemplu, nu vreau să văd, cel puţin în clipa de faţă, în nici un caz. Gândiţi-vă că veniţi cu toate gândurile voastre, cu toate frumuseţile de diferite culori... Nu sunt curios să văd în clipa de faţă. Şi atunci nu poţi să vezi când conduci maşina, nu poţi să vezi când mergi prin trafic. Mai bine să nu vezi! Şi atunci, zici: „Lasă-mi mie puţină perdea pe ochi, că e bine".

Mai departe. Activităţile energofage o să trebuiască să le găsiţi voi. Adică activităţile care vă scad lumina şi dreptul Divin. Orice misiune personală îndeplinită vă creşte dreptul Divin. Misiune personală nu înseamnă neapărat terapie şi iniţieri. Misiune

personală poate să fie relația cu o persoană; stau într-o relație pentru că vrea Dumnezeu – aia poate să fie misiune personală.

Pot să stau la un serviciu. Nu suport ce muncesc, să zicem. Și stau acolo ca misiune personală. Și se pune ce? Jertfa, jertfa este tot ceea ce nu-ți place să faci.

Adică, vine unul care e vegetarian și ține și el postul ortodox. Pentru el nu e o jertfă. Pentru el, jertfa ar fi să vină la mine la masă și să-i dau salam de Sibiu. Ai înțeles? Deci, jertfa este ceea ce nu poți să faci! Nu poți să faci sex, faci sex. Nu poți să mănânci carne, mănânci carne. Este inversul! Jertfa se cheamă lucrul pe care nu poți să-l faci, dar îl faci pentru Dumnezeu. Aia se cheamă jertfă!

Trebuie să vă fie foarte clar: jertfa este un lucru pe care îl faci pentru Dumnezeu, dar nu-ți place. Și atunci, îndeplinirea misiunii personale față de un spațiu, o persoană, un grup, o meserie, o țară. Poate că nu-mi place să trăiesc în România, dar stau aici ca misiune personală, în speranța că, poate, Doamne-Doamne o să-mi dea și mie o colibă în Bahamas. Nu sunt fan, glumesc!

Ca idee, a început să îmi placă să stau în țara asta. Nu de mult timp, de vreun an de zile, de când mă preumblu pe coclauri. Mi-am dat seama că avem o super-țară. Am ajuns la Ciucaș, noaptea. Ningea pe lac. O feerie. Un restaurant pe marginea lacului. O frumusețe de țară avem.

V-ați gândit la întrebări?

Există posibilitatea să pierzi drepturi Divine pozitive. De exemplu, pe campioni îi face Dumnezeu. Corect? Dar mai trebuie să și muncească. Deci, poți să ai dreptul Divin înscris în SN de a fi campion în orice. Campion nu înseamnă neapărat că tragi cu arcul, sau la paralele. Campion înseamnă *as* într-un anumit domeniu. În domeniul tău: as în calculatoare etc. Dar mai depinde și de munca ta și de ce altceva? De ispite. De lucrurile care te fac să deviezi de la drumul tău, de la ceea ce consideri și ceea ce e important pentru tine în a deveni as. Poți să fii as în modă? Poți. În hair-styling? Poți. În absolut orice domeniu. Poți să fii as

în masaj, în terapie? Poți. Poți să fii as în meseria ta, fie că ești polițist, fie că ești doctor? Poți.

Deci, să zicem că nu m-am născut cu darul ăsta; nu m-am născut cu programul de a fi un as, m-am născut vițel. Și totuși, dacă eu muncesc consecvent, pas după pas, moment după moment, și tenace, pot să capăt acest drept Divin de a fi as în meseria mea. Pentru că Dumnezeu face și bogații și săracii, și învingătorii și învinșii. Crezi că pot fi un învingător dacă nu e și Dumnezeu acolo? Să fim serioși!

O să îmi spuneți: „În lumea noastră, se mai poate, că mai câștigă și cei care nu merită. Că așa e în lumea noastră". Dar eu vorbeam de drept Divin.

Și atunci, ideea este: stabiliți-vă țelul, ce vreți voi. În ce vreți voi să excelați, poate să fie orice, și în familie. În ce vreți voi. Și, după aceea, lăsați pe Dumnezeu să vă conducă pașii către țelul vostru. Pentru că vreau să vă spun ceva: Dumnezeu nu ne vrea idioți, imbecili și oi; Dumnezeu are nevoie lângă El de înțelepți, nu de nebuni, de oameni conștienți de ei înșiși, capabili să ia decizii majore.

Știți ce am pățit odată? La ușa mea a venit o pisicuță. O frumusețe: mică, alb cu negru. Și zic – știți cum e, când îți intră pisica în casă, o lași – hai, că n-o las acum, că nu am mâncare, mă duc să-i iau boabe și îi dau drumul când mă întorc. Și când m-am întors, am văzut-o lată pe asfalt. Mi-a stat inima. Și atunci, Dumnezeu mi-a zis: „Tu te superi pentru o pisică? Și Eu trebuie să iau deciziile astea în fiecare clipă". Asta e deosebirea între mine și Dumnezeu. El ia decizia vieții și a morții; a nașterii și a morții fiecăruia dintre noi. Și mai avem până acolo. Prima e acceptarea acestor vești și, după aia, determinarea.

Vreau să vorbim despre dreptul Divin în a muri. Că vorbeam de dreptul Divin în naștere. N-am terminat cu dreptul Divin. Dar există un drept Divin chiar și în moarte. Unul are dreptul Divin să moară în pat, cu familia în jurul lui, cu copiii, și să le spună: „Măi, copii, vine unchiul după mine, vine tata, vine bunica, au venit să vă salute, la ora de... am plecat, m-am

bărbierit și am sters-o", iar pe unul îl ia benga, moare pe stradă sau face un infarct la piață. Fiecare are dreptul lui în a muri.

În cărțile de rugaciuni scrie: „Doamne, dezvăluie-mi clipa dinaintea morții". Adică, se spune să te anunțe Dumnezeu înainte de a muri, special ca să te pregătești pentru trecere. Și ăsta este un drept Divin care se câștigă greu. Adică, dacă o să fie să-l câștigați – acum, fiecare dintre voi aveți dreptul cât se poate de uman de a muri fără să aveți habar de voi –, vă doresc să ajungeți la nivelul la care o să știți exact clipa morții voastre, o să vă puteți pregăti de ea și o să vă bucurați de ea. Pentru că una este să mori și să îți pară rău, și alta este să mori și să îți pară bine. Sunt două lucruri complet diferite. Și asta presupune înțelegerea morții, înțelegerea fenomenului, acceptarea lui și stăpânirea lui. Stăpânirea morții este acceptarea ei. Ca și Iisus – hai, pe cruce! Deci, tu ți-o accepți pe a ta. De ce? Pentru că, din punct de vedere Divin, așa este bine pentru tine și pentru cei din jur.

Dumnezeu nici nașterea și nici moartea nu le scoate din context. S-a născut Argeșanu, dar s-a născut într-o familie, dintr-o mamă, cu un tată, într-un oras, cu niște frați, sau într-un spațiu. Deci, nu există scos din context. Nașterea și moartea unui om sunt în contextul vieții lui. Deci, toate sunt legate între ele, nu le mai despărțiți.

Și există un drept Divin inclusiv în a muri. Și poate că o să avem chiar posibilitatea ca, la un moment dat, să ne alegem cum vrem să trecem în lumea cealaltă. Vorbesc foarte serios. Și cred că poți să faci treaba asta în momentul în care ai înțeles, în care te-ai eliberat de karmă, în momentul în care îți îndeplinești misiunea personală și faci să ajungi la acel nivel și să spui: „Doamne, cred că mi-am terminat ce aveam de făcut și e timpul să plec". Și atunci trimite Doamne-Doamne după tine.

Restul – când o da Dumnezeu!

Încă un lucru scurt – magia este o formă de implementare a drepturilor Divine pe pământ. Magia nu încalcă drepturile Divine; este o formă prin care se aranjează drepturile Divine pe planetă. Adică, în momentul în care, să zicem, am greșit destul de flagrant,

una dintre modalitățile prin care mi se poate lua dreptul Divin la bani, iubire, sex etc., poate să fie magia. Deci, nu mai dați vina pe magie, că magia v-a luat sporul. Voi v-ați pierdut sporul, iar modalitatea în care a fost luat sporul, ca drept Divin, a fost magia. Vă e clar? Nu mai dați vina pe magie! Întrebați-vă care e dreptul vostru Divin, unde l-ați pierdut. Pentru că, în momentul în care realizați treaba asta, se găsesc și căile ca să-l recăpătați.

Întrebări?

Î: Dacă scap de magie?...

R: Dacă ai scăpat de magie, înseamnă că ți-ai recâștigat dreptul, fie că e vorba de sănătate, bani, altceva.

Î: Și inchiziția?

R: Păi, inchiziția nu pot să zic că a făcut fapte bune, dar a fost o formă de păstrare a dogmei și a disciplinei. Știți ce se întâmplă? A fost o formă de a civiliza oamenii. De ce? Pentru că a impus, oarecum, creștinismul cu japca. Pentru că i-a rupt un pic de chestiile vechi. A făcut-o cam... nu dur, a făcut-o chiar nasol. Deci, a făcut-o abuziv, dar are și o parte pozitivă, și anume că, hai să zicem, a eliberat de niște ritualuri păgâne. Nu fac apologia inchiziției. Dar cred că era un rău necesar. Dacă nu era un rău necesar, nu ar fi existat. Sunt convins că a existat vrăjitorie. Sunt absolut convins că a existat vrăjitorie! Sunt absolut convins că sub acuzația de vrăjitorie au fost omorâți și oameni care n-aveau nici o legătură cu vrăjitoria, dar asta este partea a doua. Știți că orice sistem are, până la urmă, și probleme de genul ăsta. Dar sunt convins că a rezolvat și probleme care chiar țineau de vrăjitorie.

Î: Și victimele colaterale?

R: Crezi că cineva care a fost osândit de inchiziție putea să ajungă acolo dacă nu îngăduia Dumnezeu? Crezi că putea să fie cineva chinuit fără îngăduința lui Dumnezeu? Crezi că putea să fie cineva ars în foc fără îngăduința lui Dumnezeu? Și, dacă e așa, nu crezi că a existat o problemă de plată karmică de altă dată? Pentru că inchiziția a fost între anii 1500-1700... Cât? (Din sală: *1208-1834...*) Ei, ia, gândește-te ce s-a întâmplat pe vremea unui Nero? Ce s-a întâmplat înainte? Ce chinuri practicau popoarele

asiatice? Nu se poate întâmpla ca toți cei care au ajuns să fie arși pe rug să fi plătit, de fapt, karmic, o chestie pe care ei înșiși au făcut-o la un moment dat? Nu știu, dar se poate. E o supoziție.

Î: Și templierii?

R: Și templierii au făcut la fel. E adevărat.

Î: Și masonii?

R: Haideți să facem o diferență între masonerii și masonerii, între asociații și asociații. De unde a plecat și unde s-a ajuns. Să știți că prima masonerie a plecat de la construcția templului evreiesc, nu? Cum îl chema? Hiram, da. Hiram, care a fost și amantul reginei din Saaba. Că așa a fost: Solomon s-a culcat cu doamna și doamna s-a culcat cu Hiram. Iar secretele pe care le-a aflat doamna de la Solomon au ajuns la Hiram. Și Hiram a făcut inițierile pe cele trei – regina din Saaba, care este alias Balchis. De asta, multe dintre masonerii se închină reginei Balchis, preotesei de fapt, că era preoteasă.

Ideea este că a fost tot un fel de inițiere. N-a avut nici o componentă negativă, ba chiar una pozitivă. Ca și contrapondere la ritualurile iudaice. Gândiți-vă că oamenii au descoperit la un moment dat că nu ai cum să te lupți cu un evreu, din punct de vedere al business-ului, că te face. N-ai cum. Și-au dat seama că este altceva. Și atunci au înțeles practicile evreiești a propos de jertfele de animale, a propos de templu, de împrumutul la templu; de suflet dat la templu, și dădeai bani până când...

A propos de entitățile care-i slujesc pe preoți – rabinii sunt preoți în veac după rânduiala lui Melchizedeck. Deci, a propos de accesul la lumină, a propos de Melchizedeck, și tot așa. Și, după aia, au trecut de partea asta – preoția lui Hristos care este alias Melchizedeck. Și au transferat toate secretele esoterice iudaice în partea de masonerie, ca o balanță. Până când? Până când le-au dat foc... Mă rog, regele Franței...

Dar, inițial, au apărut ca o reacție la lumea spirituală, la lumea Sionului, la lumea puterii Sionului, care se baza pe ce? Pe înțelepciunea lui Solomon, pe tainele duhurilor, pe tot ce venea de la proorocii evrei, că ei au știut să-și păstreze cunoașterea

spirituală. Se fac iniţieri. La ei armata este o iniţiere, nu vorbesc de agenţii guvernamentale. Ei ştiu. Au tainele duhurilor din familie. Ceea ce voi învăţaţi acum, ei află de la mama lor până la vârsta de şapte ani. Aţi înţeles?

Deci, la ei nu e o problemă transformarea omului în animal. N-au nici o problemă. Noi avem o problemă, ca ortodocşi. Ei n-au probleme cu reîncarnarea, n-au nici una. Ei ştiu şi îi caută pe prooroci să vadă unde s-au născut. Ştiaţi? Evreii. Îi caută, ia, să vedem pe unde s-a născut ăla, ce vrei tu de la noi. Ştie clar fiecare lucru. Şi au linii, au datele...

Î: De ce nu deveniţi mărturisitor, cu forţa demnă de urmat şi de respectat, pentru sfinţit românii, de ce nu aţi rămas cu ei?

R: Eu? Ştii, la un moment dat spunea Hristos: „Lumea Mea nu e aici, Împărăţia Mea nu este asta". Nu mă interesează. Şi spun şi de ce nu mă interesează: unu, am încercat să fac treaba asta şi nu am vrut să păţesc ca Ştefan cel Mare. Cică, de ce a murit Ştefan cel Mare, e o glumă, şi nu vreau. Sunt moldovean pe jumătate şi nu poate să zică nimeni că am vreo...

Ideea e în felul următor: eu nu cred în mase. Eu cred în individ. Eu, ca formaţiune, sunt liberal, nu democrat. Eu cred în mine, ca individ, şi în Dumnezeu. Sau în Dumnezeu şi în mine. Dar, ca să înţelegeţi, eu am ajuns, să zicem, să înţeleg, cât de cât, ce înseamnă Divinitatea, dar nu cred în forţa masei pentru că-mi dau seama că masa e manipulabilă. Şi când nu este masa manipulabilă? Când sunt indivizii conştienţi de ei înşişi. Deci, până la urmă, pentru ridicarea masei ce trebuie să fac? Să ridic individul! Aşa că chestia cu ridicarea neamului României, România, nu mă interesează. Ăla va fi rezultatul dacă voi reuşi să conştientizez individul. Şi atunci, pe mine cine mă preocupă? Cine e în faţa mea. Nu mă preocupă poporul român per total – n-am nici o treabă!

(Din sală: *Măturaţi calea către biserică...*)

Să mătur biserica? Eu aş mătura biserica...

(Din sală: *Aruncaţi săgeţi ca să găsiţi ecoul...*)

Ideea este în felul următor: cred că vârfurile sunt date de subconștient. Eu am înțeles principiul subconștientului în următorul fel: eu sunt un rod al subconștientului meu. Manifest în exterior ceea ce am la nivel de subconștient, adică tot ce înseamnă informație, bine și rău, la nivel de subconștient.

Poporul român are un subconștient și el a determinat pe cine? Pe ăsta, bădăran, cioban.

(Din sală: *Ați vorbit de alegerea între două ere...*)

Nu e vorba de alegerea între două ere, eu spun doar principiul care guvernează lumea. Nu mă interesează restul. Și atunci, eu, ca să schimb vârful, trebuie să acționez asupra masei, asupra bazei. Baza determină vârful, nu vârful baza. Și atunci, problema nu este de schimbare și de săgeți către ăia, că pe ăia n-ai cum să-i schimbi, că așa sunt. Ei sunt acolo pentru că așa sunt. Când vor fi alții? Când baza se va schimba și va da naștere și va ridica vârfuri demne de baza lor. Eu nu pot să schimb vârful și nu rezolv nimic dacă schimb vârful. Eu pot să ajut la emanciparea și creșterea gradului de conștiință de sine și la evoluția spirituală a masei. Atât. Asta mă străduiesc să fac, dar asta nu este numai atributul meu, asta este și treaba celorlalți, și a voastră, și a tuturor celor care caută o cale spirituală.

Hai, să vă spun ceva. Se pune prea mult preț pe nimicuri. De exemplu, pe mine nu mă interesează dacă un ministru are două amante. Decât să fie căsătorit și să fie un frustrat sexual, că nu se mai culcă cu nevasta de treizeci de ani, și din cauza asta e nervos și vine la serviciu și dă de pământ cu toți... Mai bine are trei amante și face lucrurile așa cum trebuie.

Nu comparați planul spiritual și nu suprapuneți planul spiritual cu planul politico-economic, că încă nu au legătură. Eu sper să ajungem la momentul la care vor avea legătură și se vor suprapune, dar, deocamdată, sunt paralele și în oglindă. N-au nici o legătură. Și atunci, pe mine mă interesează, la ora actuală, să vină indivizi care își fac treaba lor cum trebuie, indiferent de natura lor umană, că e homosexual, că e..., nu mă interesează treaba asta, doar să-și facă jobul lui așa cum trebuie.

Pe tine te interesează dacă un chirurg e căsătorit, sau nu e căsătorit, sau e gay? Sau dacă are mână bună, sau nu?

(Din sală: *Dacă are acces la lumina Duhului Sfânt... dacă are har... așa cred...*)

Ei, ei! Harul îl toarnă Dumnezeu, se spune, și în ulcioarele de lut, și în cele de aur. E treaba lui Dumnezeu. Mă uitam, așa, unele din cele mai frumoase melodii sunt făcute de unul de genul celui de la Queen, Freddy Mercury, și de la Modern Talking, că eu am crescut pe muzica de la Modern Talking și Queen, și când am descoperit că toți sunt homosexuali, am zis: „Frate, în ce gașcă m-am băgat". Dar nu mă deranjează. De ce? De multe ori, Dumnezeu îngăduie omului respectiv un păcat, special ca să nu și-o ia în cap, să se smerească. Pentru că în momentul respectiv îți dai seama că harul nu e al lui, ci e de la Dumnezeu. Și e treaba Lui Dumnezeu, până la urmă, unde și cui i-l dă. Că Dumnezeu poate să-l dea oricui. Nici Mozart n-a fost vreun minunat ca om. Din câte știu eu, n-a fost deloc un minunat. Și a avut har. Poate că era mai curat și mai dogmatic celălalt, Salieri, dar asta nu l-a făcut geniu. Și atunci, geniul îl pune Dumnezeu unde vrea el și unde consideră El în Planul Lui.

Până la urmă, este ideal să se suprapună planurile spirituale, dar mai e până atunci. Nu e treaba mea. Treaba mea este să vă învăț ce știu, și ce pot, și ce am văzut eu. Poate greșesc. Accept sugestii și reclamații.

Î: Spuneți-ne ceva despre copilul care își omoară mama atunci când se naște... De ce mama moare la nașterea copilului?

R: Cum adică își omoară mama? Am zis că viața și moartea sunt în mâinile Lui Dumnezeu. Deci, faptul că o mamă e în pragul morții la momentul nașterii, de cele mai multe ori se datorează vinei ei proprii. Există o inter-relație între copilul care se naște și mama care moare. E clar că și copilul care se naște va trăi toată viața cu culpa de a-i fi murit mama. În altă ordine de idei, ea, dând naștere unui copil, e clar că și-a ispășit o karmă și, murind în acea clipă, are o altă ispășire. Da. Pentru că a făcut acel copil și a murit. Da, astea se întâmplă în legile karmei. Nu

înseamnă că cineva e de vină. Că ăla n-a vrut s-o omoare, să fim serioși, că are 3 kg – nu s-a gândit el că o omoară pe mamă-sa. Deci, dacă moare, moare pentru că așa i-a îngăduit Dumnezeu.

Hai, să vă explic. Voi sunteți niște inițiați – marea majoritate de aici. Moartea nu o determină și nu o hotărăște un medic. Deci, dacă veți vedea că nu știu ce medic a refuzat o internare și ăla a murit – așa i-a venit medicului să refuze internarea – omul ăla a murit pentru că așa a hotărât Dumnezeu și așa a hotărât Dumnezeu ca medicul respectiv să reacționeze, pentru că are el ceva de plătit. Că nimeni nu pică în treaba asta nevinovat. A propos de Ciomu. De ce s-a întâmplat treaba asta și de ce a îngăduit Dumnezeu treaba asta, e clar că e o lecție și pentru el, și pentru nevastă-sa, și pentru Ciomu.

Dar adevărul... Și aici se pune problema de judecată. Eu nu-mi permit să judec pentru că nu întotdeauna am datele necesare să judec un lucru. Deci, eu nu pot să spun: „Ciomu a fost vinovat sau ăla a fost nevinovat". Știți voi ce s-a întâmplat în alte vieți? Știți voi ce i-a făcut ăla lui Ciomu în altă viață? Știți voi dacă Ciomu nu a fost eunuc la palat? Și el, pacientul, a fost ăla care umbla cu cuțitul? Deci, nu știu! Cine știe asta? Dumnezeu.

Este judecat după legile oamenilor, dar eu nu-mi permit să judec.

În Tibet exista o chestie. Deținuții erau ținuți în lanțuri, la picioare. Și, la un moment dat, trecea un maestru și a fost întrebat, pentru că toată lumea le dădea apă: „Bine, dar sunt niște criminali". Și maestrul zice: „Nu știi niciodată când ești în locul lui".

Țineți minte că Iisus a fost și în lanțuri! Și era Iisus. Și s-a întâmplat.

Deci, a propos de asta, nu știi niciodată. Și dacă nu știi când ești colo sau dincolo, Doamne ferește! La un moment dat, vine la mine un polițist care a fost condamnat pentru că era în mașina poliției, mergea în spatele unui camion care transporta țevi, o țeavă a căzut din camion și l-a omorât pe cel care stătea în dreapta. Și el a fost anchetat și condamnat pentru omor prin imprudență că a mers prea aproape de camion. Deci, nu știi! Sare

unul în faţă, noaptea. Habar nu ai; acum eşti aici, acum eşti dincolo. Cine hotărăşte asta? Doamne-Doamne. Poţi să ajungi la închisoare fără voia lui Dumnezeu? Nu.

(Din sală: *Asta înseamnă că nu trebuie să fim supăraţi pe Dumnezeu...*)

Păi, asta e ideea. Deci, ideea este să laşi să se judece după legile umane, dar de ce să fii supărat, că nu înţeleg? Vrei să fii şi tu supărat pe cineva şi nu poţi!...

(Din sală: *Referitor la Iisus care, fiind pe cruce, a zis: „Tată, de ce m-ai părăsit?" A fost ca un reproş, deci ca o supărare...*)

R: Nu, a fost natura umană din el care a ţipat. Nu a fost supărarea pe Tatăl, a fost natura umană. S-a simţit părăsit de Dumnezeu şi lipsit de Dumnezeu. Şi era lipsit de Dumnezeu pentru că pe cruce a rămas omul Iisus, nu Dumnezeul Iisus. A rămas trupul şi omul Iisus. Şi atunci era clar că era părăsit de Dumnezeu. Dar asta trebuia să se întâmple pentru fiecare din noi. Deosebirea e că până şi la El a trebuit să se întâmple. O să vedeţi, la un moment dat, că viaţa noastră este oarecum preprogramată. Şi este foarte important să acceptaţi şi o să descoperiţi că această cale a maestrului este acceptarea, nu schimbarea. Şi dacă este schimbarea, asta este în Dumnezeu, cu ajutorul lui Dumnezeu şi în Planul Lui Dumnezeu.

***

Ştiţi, există nişte legături a propos şi de astrologie, şi de oră, şi de timp, care se bazează pe principiul rezonanţei. Există nişte adevăruri – nu sunt eu foarte fan al astrologiei sau numerologiei – şi e foarte importantă ora la care te naşti, pentru că o să vedeţi că fiecare oră este străjuită de un Arhanghel şi te naşti sub protecţia unui Arhanghel. Fiecare oră este sub un Arhanghel. Automat, naşterea se întâmplă în timpul serviciului lui. Şi atunci, toate lucrurile sunt rânduite de Dumnezeu într-un anume fel. Şi sunt importante toate. Putem să le studiem? Da. Putem să aflăm de ce? Da. Putem să găsim indicii relativ la noi, ce avem de învăţat în viaţa asta, ce ni s-a întâmplat altă dată? Da. Atâta timp cât este

făcut pentru evoluția noastră, atâta timp cât este făcut ca să ne dezvoltăm ca spirite, are conotație pozitivă.

(Din sală: *Dar cezariana?*)

R: Nu, nici măcar cezariana nu o poți face când vrei tu. Amândoi copiii mei s-au născut prin cezariană. Și am măsurat când este data optimă cu vreo lună înainte. Și ne-a dat data de... – nu mai știu care dată, adică știu care dată, dar n-o spun – bun, mi-a dat data copilului. Când am ajuns acolo, vine doctorița: „A, păi, nu pot să asist nașterea atunci, că am nu știu ce, o mutăm cu două zile înainte". Noi zicem: „OK". Numeroloaga – că avem o prietenă care e numerolog – zice: „Pfoaa, ce dată ați aleees, cea mai proastă dată". Și se întâmplă următorul lucru: intră în refacere spitalul, iar pe data respectivă spitalul era închis, și s-a născut când am măsurat noi că era OK, la alt spital. Punct.

Și a propos de oră, măsuram ora. Trebuia să se nască la ora 10 și 10. Se deschid niște canale de energie, vine spiritul pe pământ. Și măsor – 10 și 10. Doctorița nu mai are răbdare: „Nu, că începem". Era ora 10. Știți cât a durat până când i-a făcut rahianestezista? 10 minute. Karma ei, a neveste-mi, că i-a căutat ceva pe acolo până a nimerit. Asta ca să înțelegeți că totul se întâmplă în momentul în care trebuie.

Adevărații chirurgi știți ce fac? Stau, stau, stau. Au o legătură, a propos de Duhul, și simt – acum e momentul! La sală! Păi, stați un pic, că nu m-am epilat, că nu... Acum! Vorbesc serios, ăia sunt adevărații chirurgi! Există un moment... Ați citit Ecleziastul? Scrie că există un moment pentru orice: există un moment pentru a trăi, pentru a muri; există un moment pentru a iubi și a te despărți; există un moment pentru fiecare lucru. Totul este să descoperi, iar acest lucru să se întâmple în Dumnezeu. Adică, în Chi! Adică, în Lumină!

În momentul în care începi să simți, simți când ești în Lumină și când ești în afara ei. Și atunci, orice faci, dacă ești în Lumină și ești conectat la universul de energie și Lumină în momentul respectiv, ești în Dumnezeu și acționezi conform lui Dumnezeu. Și tot ce faci, conform lui Dumnezeu, nu este păcat! Poate este

păcat din punctul de vedere al legilor oamenilor, dar nu din punctul de vedere al lui Dumnezeu. Și atunci, îți găsește Dumnezeu și iertarea în planul de lege al oamenilor. Adică: să zicem că eu am mers pe Planul Divin și am mers în Lumină și n-am respectat nici o lege ortodoxă, că nu m-a interesat. La sfârșitul vieții ce se întâmplă? Rânduie Doamne-Doamne, vine taica-popa, mă spovedește, mi se întâmplă nu știu ce, mai plătesc câte ceva, mai sunt câțiva prin jurul meu și... la revedere! Ați înțeles ce înseamnă să fii în Dumnezeu? Se rânduie toate cum trebuie. Asta e deosebirea.

Când apare schisma și balamucul? Când ieși din Dumnezeu. Când are putere răul. De ce are putere răul? Pentru că i-o dai tu. Cum i-o dai? Prin sentimentele, instinctele și gândurile tale greșite. În momentul respectiv intervine răul. Dar, dacă tu ești OK și ești în Lumină, este perfect. Problema este să poți să vezi lumea prin ambele: și prin lumină, și prin întuneric. Că în Dumnezeu poți să fii și în lumină și în întuneric; nu ieși din Dumnezeu. Totul e să fii în Chi – în energia lui Dumnezeu.

(Din sală: Despre *deja vu*...)

R: *Deja vu*-ul poate să fie un loc în care am mai trăit odată din punct de vedere karmic. Am o doamnă care s-a dus în Paris, au rătăcit drumul spre Luvru și ea și-a dus tot grupul, deși nu fusese niciodată în Franța. A zis: „Haideți, pe aici că vă duc eu". Și după aia s-a gândit: „Dar eu n-am fost niciodată în Franța!" Dar știa drumul. Asta poate să-ți dea o senzație de *deja vu* – ai mai trăit într-o altă țară și te duci acolo ca la tine acasă. O altă senzație de *deja vu* poate să fie – pentru că, într-adevăr, atunci când te nești îți vezi viața de la un capăt la altul și, văzându-ți viața de la un capăt la altul, se poate întâmpla să îți rămână frânturi în momentul nașterii, iar acele frânturi rămân la nivel de subconștient; rămânând la nivel de subconștient se pot transmite la nivel conștient prin somn. Transmițându-se prin somn se poate întâmpla să fie adevărat. Mai sunt de la demon, mai sunt multe altele. Se poate întâmpla să fie o ispită a demonului, pentru că demonul poate să încerce să își bată joc creindu-ți iluzia că

ești vreun mare inițiat și acum, de fapt, începi să vezi viitorul. Se poate întâmpla! Deci, sunt mai multe motive pentru care poți să ai senzatia de *deja vu*.

(Din sală: *Ar putea fi trimise ca niște jaloane...*)

R: Am zis că pot să fie niște jaloane, dar pot să nu fie jaloane. Cum îți dai seama? Greu. Și de multe ori prin multe, multe, multe... Un lucru vă sfătuiesc: nu dați crezare în totalitate, 100%, jaloanelor ăstora! Adică, să nu devină modul vostru în care să vă ghidați în viață. Deci, pot să fie niște jaloane, poți să te iei după ele – mai mult sau mai puțin – dar nu în totalitate.

Vă mulțumesc că ați venit! Sper să vă fie de folos! Nu știu în ce măsură am putut să ating toate... (*Aplauze furtunoase.*) O să îmi crească ego-ul! Vreau să vă măsurați dreptul Divin, după această seară, pe diferite planuri.

A doua conferință

TREZIREA SPIRITUALĂ ȘI CONȘTIINȚA DE SINE

Șapte centri, șapte câmpuri sub forma foițelor de ceapă în mijlocul cărora se află Sinele. Sinele este cauza și scopul vieții. Sinele este cel care se află pe aceasta planetă ca să-și ia lecțiile de viață. Sinele este totul. Pentru el, Dumnezeu a jertfit totul. Fiecare dintre voi aveți acest Sine. Sunteți voi. Acest Sine pe care, mă rog, unii – printre care mă număr și eu, că nu toți suntem de acord asupra acestui sistem – îl identifică cu Șarpele Kundalini, care este încolăcit la baza coloanei și doarme. 99,99% din oameni dorm. Vorbesc serios! El este cel la care se află memoria kinestezică, el este cel ce poartă informațiile din alte vieți, el este cel care are programe pozitive și negative, care se manifestă în jurul vostru, în viața asta. Datorită lui vi se determină viața.

În jurul lui este construit un univers pentru fiecare – vă dați seama ce important este fiecare om. Pentru fiecare om, universul este construit ca o oglindă a Sinelui lui. Nevasta, copilul, tatăl, mama, șeful, mentorul sunt oglinzi ale voastre, și ăla nasolul, și ăla bunuț. Totul în funcție de fațetele pe care voi le aveți la nivel de sine, cu programele cu care veniți de altădată.

Acest Sine are și o culoare, o dimensiune, o vârstă astrală, asta însemnând câte întrupări a avut în momentul de față: sunt persoane care vin de pe alte planete, sunt persoane care s-au născut pe planeta asta. În funcție de asta, au o vârstă astrală care se poate măsura. În funcție de programele pe care le au înăuntru,

șerpii kundalini au culori. Cum va fi unul care are programe sexuale? (Din sală: *Roșu...*) Ohooo, ce simplu e! Cum va fi unul care are programe de bătaie? Verde, sau maron, sau negru, sau albastru, că sunt unii care vin cu programe de Arhangheli. Asta încerc să vă explic, că există chiar și o culoare a Sinelui nostru și cei care au ochii deschiși – nu e cazul meu – reușesc să îl și vadă la culoare – acum să nu veniți să mă întrebați: „Dar eu ce culoare am?", că nu știu, și, sincer, nu sunt deloc interesat.

Nu e problema mea, e problema voastră ce culoare aveți și de unde veniți. Acest Sine se întrupează, intră în timpul actului sexual, are forma spermatozoidului, fecundează ovulul și apare celula ou. Pe la 3-4 luni se formează niște programe, sunt niște programe la nivel de ADN, și apare omulețul respectiv. Programe care pot fi influențate de mulți factori, foarte mulți factori: simplul fapt de a te naște pe un pământ îți determină aspectul, simplul fapt că te nești din anumiți părinți, îți determină aspectul, simplul fapt că, în momentul nașterii tale, sau cu o zi înainte, s-a produs o explozie solară, sau în timpul sarcinii au avut loc explozii solare, sau a sărit în aer Cernobîlul, sau mai știu eu ce factori climatici, determină și modifică aspectul nostru. Toate. Alimentația, fumatul, băuturile, toate ne afectează la nivel de structuri – în timpul în care suntem în pântecele mamei.

Buuun. Aici, pe la 3-4 luni coboară Duhul. Ce este Duhul? Duhul reprezintă entități, entități spirituale care coboară de la îngeri – dintr-ăia așa cum îi vedeți voi pe Capela Sixtină, grăsuni și cu aripi – care rămân în stadiul de bebe, iar pe măsură ce cresc și se modifică vin și se schimbă aceste structuri. Cine hotărăște treaba asta? Dumnezeu. În funcție de ce? De Planul Divin cu fiecare dintre oameni.

Bun. Ce se întâmplă? Ce este omul, de fapt? Omul este un conglomerat de programe. Adică sunt programe implementate de Divinitate, care tind să tragă omul spre unitatea cu Dumnezeu, și sunt programele negative, programele karmice, programele implementate de îngerii păzitori ai karmei, care tind să afunde omul în întuneric. Lupta se dă la nivelul energetic, la nivelul ADN-ului,

la nivelul spiritual – care mai modifică un pic acolo, gena, care este, de fapt, o dischetă pe care se află informații.

Bun. El crește... Să vă fie clar, la cei mai mulți oameni, doarme. Momentul trezirii, cauza trezirii nu ține nici de mine, nici de voi. Cine hotărăște treaba asta? Dumnezeu. De ce Dumnezeu? Pentru că el mută cu albele. Nu știu dacă vă e clar, știți? El lucrează cu albele. La șah, primul care mută e albul și atunci el decide cine hotărăște trezirea spirituală. Evident, modurile în care se trezește un om sunt diverse, fiecare se trezește la momentul lui, în felul lui, specific lui, situației lui, condiției lui, nevoilor lui spirituale.

Există magia care poate să determine trezirea spirituală, există un șoc psihic care poate să determine trezirea spirituală, există un șoc emoțional care poate să determine trezirea spirituală, există școli care duc la trezirea spirituală – vezi yoga și asanele –, există școli ortodoxe, vezi mănăstirile care duc la trezirea spirituală. Fiecăruia, în funcție de cum i-a îngăduit Dumnezeu.

Ceea ce duce la trezire, o să vedeți, are mare legătură cu sexualitatea, cu abstinența sexuală, fie că e acceptată, fie că e liber consfințită sau este impusă, adică ești în perioada aia de „n-ai cu ce și n-ai cu cine". Știți că fiecare are o perioadă de asta. Sau „ai cu cine, ai cu ce și n-ai unde" – și aia este o perioadă. Deci, sexualitatea, de ce? Pentru că energia sexuală, sau energia telurică, este motorul vieții în plan material. Îmi pare rău că trebuie să fac afirmația asta, dar asta e realitatea. Motorul vieții în plan fizic este energia sexuală îmbinată, evident, cu energia Divină. Hai să zicem că materia reprezintă energia sexuală. Sfințenia presupune eliminarea energiei sexuale din materie și atunci nu mai putrezește.

Bun, mai departe! În ceea ce privește trezirea, cum se manifestă ea? Păi, sunt mai multe feluri de manifestare a trezirii: se poate manifesta ca o durere de spate, inexplicabilă, n-am ridicat nimic și m-am trezit într-o zi că mă doare îngrozitor spatele. De multe ori, șarpele kundalini – am întâlnit asta de multe ori – poate să o ia pe picior în jos și atunci apare ca o formă de nevralgie de sciatică. Se duce omul, face un RMN, vede că discul e la loc, i se

spune: „Domnule, nu știm ce ai, n-ai nimic, ia și tu ceva acolo, nurofen și mai știu eu ce". Ce trebuie făcut? Ridicat înapoi.

Buun! Se trezește și începe să dea anumite stări, se schimbă comportamentul. Problema trezirii este schimbarea comportamentului unui om. Din cel mai cuminte și ascultător om poate să devină o fiară, din păcate... Poate să înceapă să aibă iluzii, poate să înceapă să aibă auzenii, vedenii, poate chiar să vadă ce spune, dar nimeni să nu-l înțeleagă. Poate să-i crească anumite senzații, capacitatea de a mirosi, se poate amplifica tot. Se pot exacerba, de exemplu, dorințele sexuale. Se poate să descoperi cu stupoare că tu, de fapt, n-ai fost niciodată hetero și că, mă rog, ți-au plăcut ceilalți. Vorbesc foarte serios și e tragic, dar adevărat! Și omului respectiv trebuie să-i explici.

La un moment dat, trebuie să faceți deosebirea între trezire și păcat. Da? Trezirea spirituală presupune orientarea instinctului sexual într-o direcție; și asta poate să fie câșă, omul ăla – de obicei – așa rămâne. Rar se... cel mult, devin bisexuali. Mi-a trebuit ceva timp, adică, mă rog, nu știu, nu e foarte drăguț să-ți spună un bărbat că te iubește. Am primit și declarația asta, așa că de asta vă spun. Și reacția mea a fost foarte ciudată, foarte dură, dar nimeni nu mi-a găsit un răspuns.

Am mers la un duhovnic al meu care era tot leat, adică tot ucenic al lui Argatu, și i-am spus: „Domnule, am primit o declarație de iubire de la un bărbat". Și a făcut ochii mari: „Îh, e un demon!" Există și d-ăștia, dar nu e cazul. Nu întotdeauna – știți, noi dăm vina pe demon –, dar nu întotdeauna demonul este de vină. Mai suntem și noi. Știți pilda aia cu oul? Cică era unul în post și s-a gândit că ar putea să șunteze postul și nu avea decât o lumânare; și a luat o lingură, a pus oul în lingură și îl cocea la lumânare, la candelă. Și a intrat mai marele lui și l-a întreabat: „Ce faci aici?" „Dracul m-a pus", și dracul era după colț. „Eu? Nici nu m-am gândit la așa ceva." Nu întotdeauna putem da vina pe rău.

În altă ordine de idei, în legătură cu modul în care se manifestă răul apare problema fiecărui individ. Prin noi, pentru că noi permitem răului să se manifeste prin noi, găsește el, de fapt,

portiţe, deci le avem acolo. Dacă nu le ai, nu te poate ispiti, dacă le ai, înseamnă că eşti vulnerabil. Soluţia este să le găseşti şi să le rezolvi, să le accepţi, să te iubeşti aşa cum eşti cu belelele şi cu problemele tale. Până la urmă, omul, aşa cum îl vedeţi voi pe stradă, sună foarte urât şi nu o să placă la foarte multă lume, deci, omul este un roboţel biochimic foarte frumos creat. Şi criminalii în serie sunt nişte roboţei care au... şi bifează ştii? Pe ăla l-am luat, pe ăla l-am luat... Şi după aia îşi dă drumul. Deci, el îşi îndeplineşte menirea – asta nu înseamnă că nu mai trebuie să-l caut, dar el îşi îndeplineşte menirea.

Nimeni nu poate să moară decât dacă îngăduie Dumnezeu căci, altfel, nu ai fi acolo, ai fi în altă parte decât eşti. La un moment dat mă sună cei de la o televiziune, şi zic: „Ştiţi, avem o crimă suspectă, nu vreţi să ne ajutaţi?" Zic: „Nu!" „Cum, domnule? Păi, a murit un om." „Problema lui." „Domnule, noaptea, la ora 12, a murit pe drum." „Nasol, putea să moară la 12 ziua." Şi au zis: „Păi, de ce nu vreţi?" „Domnule, care este probabilitatea ca doi oameni să se întâlnească noaptea, pe o stradă neluminată, ca să îi dea unul altuia în cap?"

Vă daţi seama că e în spate. Dacă e un criminal care a fost decis să-l facă, a plănuit-o din timp. Credeţi că Dumnezeu nu ştia? Că nu vedea ce se întâmplă? Şi a îngăduit. Că trebuia prins, asta e partea a doua. Că pot folosi mijloacele paranormale pentru identificarea acestora, da, şi e corect. Dar eu, în momentul respectiv, nu aveam voie să fac nimic. Şi aici intervine dreptul de a interveni, dreptul Divin de a interveni într-o situaţie dată.

Ce sunt nevoile Sinelui? Pentru că veţi vedea că totul în univers, în lumea noastră, se bazează pe nevoie. Nevoia de a mânca, nevoia de a bea, nevoia de a face dragoste, nevoia de a te dezvolta, nevoia de a... Ce sunt aceste nevoi? Sunt derivate. Odată cu Paradisul pierdut, deci cu căderea, ce am pierdut? Iubirea Divină! Am pierdut tot: accesul la Divinitate, prin Divinitate înţelegând absolut orice. Şi atunci, cu ce rămânem? Cu o nostalgie, cu nostalgia Paradisului pierdut. Şi, de fapt, tot ce se

întâmplă în viața noastră este ca o încercare de redobândire a Paradisului pierdut, a Iubirii Divine.

Doamnele își doresc iubire, tandrețe, mângâiere; domnii... aici s-a permutat în dorințe sexuale, că sunt mai instinctuali. Nevoia de afecțiune, de îngrijire, de tandrețe, toată lumea o are, și fiarele o au. Nu o să vedeți nici un leu căruia să nu-i placă să fie mângâiat pe coamă. Corect? Am văzut odată o broască țestoasă care stătea să o mângâi și venea la mângâiat; eu credeam că toate chestiile astea cu sânge rece, sunt... Ei, asta venea să o mângâi pe cap. Eram la un magazin – vorbesc serios – și am rămas surprins; credeam că numai... Dar nu, toate viețuitoarele au nevoie de afecțiune și îngrijire. Și de la asta pleacă totul – asta ne face și puternici, dar și vulnerabili. De ce vulnerabil? Pentru că ești manipulabil. Dacă ai datorii la stat, la bănci, nu prea mai ai ce să zici împotriva șefului, că te dă afară – e o formă de educație. Înveți să-ți ții gurița. Nu o ții, înveți din probleme.

De multe ori m-am întrebat: „De ce?" Eu n-am făcut nimic... Din faptul că eu sunt așa, un fel de catâr, și trebuia să mă duc într-un anume fel, mi-am dat seama că șeful, că Doamne-Doamne, te împinge către... Și mă gândeam că de ce trebuie să fac eu asta? Ca să înțeleg principiile. Principiile care guvernează lumea și care ne guvernează pe toți.

Ca idee, nevoia de iubire ne face, de fapt, să tindem către Dumnezeu. Îmi pare rău că demontez un mit, știți, dar mă îndoiesc că o să dobândiți iubirea pe planeta asta. Înțelegere, prietenie, afecțiune, da. Dar iubirea aia la care tânjește toată lumea, mă îndoiesc. Și am să vă spun și de ce. În cazul în care o găsești, nu te mai interesează nimic, pentru că această iubire este... E unitară! E o sferă. Și atunci nu mai ai nevoie de nimeni și de nimic. Și ce se întâmplă? Nu mai înveți. Și atunci cine îngăduie să fie spartă o sferă? Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu pune foarte mult preț pe școală, pe evoluție, pe înțelegere, pe principiu, pe conștientizare. De fapt, noi suntem îndrăgostiți de iubire. Sub pretextul că iubim pe cineva, de fapt iubim sentimentul iubirii

care ne înfloreşte în suflet în momentul în care apare cineva în viaţa noastră şi ne trezeşte acel ceva. Ni se deschide inima.

Vreau să vă spun că un om care este firesc în Planul Iubirii nu va fi înţeles de nimeni şi va fi considerat nebun. Hai să facem un exerciţiu de logică: care este manifestarea iubirii în plan fizic? Bărbaţii vor zice „sexul". Nu. Atingerea, mângâierea, sărutul. Ştiţi că la un moment dat, într-una din Evanghelii, apare că Iisus a sărutat pe cineva, pe Maria din Magdala. Nu ştiu dacă a făcut-o sau nu. Dar dacă El manifesta şi iubirea în plan fizic, sigur a făcut-o. Nu confundaţi iubirea cu sexul, eu vorbeam de atingere şi de iubire. Da? Masajul este o formă de manifestare a iubirii, nu are componentă sexuală. Da? Deci, orice nu are componentă sexuală, chiar şi aia este o manifestare a iubirii într-un anumit cadru.

Ce se întâmplă? Pe parcursul evoluţiei personale, te apropii de Dumnezeu. O să vezi că nevoile tale scad: nevoia de iubire, nevoia de mâncare, nevoia de somn, nevoia de..., nevoia de..., nevoia de atingere sau chiar de sex. Nu confundaţi asta cu un blocaj datorat unui program indus, autoindus, datorat unei probleme relativ la iubire şi sex. Eu vorbesc de apropierea de Dumnezeu. În momentul în care toţi centrii energetici funcţionează corect, la parametri divini.

Dacă iei un om şi îl ridici direct de la nivelul lui la nivelul Divin, nu rezistă. De asta măsor înainte să vă fac iniţieri – ce aveţi voie să faceţi. Da? Ştiţi că e altă pildă: era un călugăr, un pustnic, şi, la un moment dat, mă rog, era singur, iar Dumnezeu îi trimite un înger să-i ţină de urât. Şi prima oară când a venit îngerul la el în chilie, stătea cu capul în jos; apoi a început să-şi facă treaba în genunchi, apoi s-a ridicat în picioare.

În general, apropierea de Divinitate, la primul contact, este fascinantă – ca să nu zic înnebunitoare. De asta nu ni se dezvăluie Dumnezeu şi de asta nu ne trezim într-o zi: „Eu sunt El", sau „Eu sunt Cel ce sunt". Că n-am rezista. Mi-a trebuit ceva timp să înţeleg treaba asta, pentru că şi eu eram pe principiul „domnule, de ce ne ţine Doamne-Doamne aşa, în umbră?" Nu pentru El, pentru noi, din grija pentru noi.

Ați citit *Sfârșitul copilăriei*? A lui... nu mai știu cum îl chema. Sinele și Umbra. Ce este Umbra? Umbra este energia negativă pe care o am; întunericul pe care un om îl adună într-o viață. E firesc să avem? Da. În radiestezie, este raportul EBF – partea negativă a EBF-ului. Este ideal să avem Lumina mai mare decât Umbra. Dar asta nu ne face buni! Și nici Umbra mai mare decât Lumina nu ne face răi! Să vă fie foarte clară treaba asta! Problema este ce fac eu, nu accesul pe care îl am. Accesul la Lumină nu te face mai bun, accesul la Întuneric nu te face neapărat mai rău. Pentru că, până la urmă, se pune problema stăpânirii propriilor instincte, sau rezolvarea propriilor instincte, sentimente și gânduri. Să înțelegi pentru ce și de ce se întâmplă lucrurile. Raportul Lumină/Umbră te duce într-un anumit loc după moarte. O să spuneți: „Bine, bine, și cei care au Umbră mare?" Păi, în momentul în care tu ai Umbră mare, dar ai făcut mult bine, acea Umbră se transformă în Lumină, iar această transformare se cheamă transformarea ying-yang pe care o s-o găsiți dacă o să faceți qi gong. Ăsta este principiul maeștrilor de arte marțiale, este principiul a tot ce înseamnă spiritualitate orientală. Adică la șaolini, la călugării tibetani, ei se deschid către Întuneric. Deschizându-se către Întuneric, filtrează Întunericul, se roagă și îl transformă în Lumină și își cresc Lumina de la nivelul Întunericului lor. Maeștrii de arte marțiale ce fac? Se bat, acolo își manifestă toate supărările, frustrările.

Maestrul meu de arte marțiale mi-a zis: „Cea mai mare victorie asupra mea a fost atunci când un bețiv s-a luat de soția mea, în tramvai, și am ales să cobor". Și am întrebat: „Ce făceați până atunci?" „Le luam capetele jos."

Orgoliul l-a lăsat la o parte, puterea a lăsat-o la o parte, că e foarte ușor să lovești în momentul în care știi că nu ai nici o șansă să fii lovit. Da? Și atunci e foarte important să stăpânești acea energie care vine din tine. De asta, de multe ori, mulți dintre maeștrii de arte marțiale, la sfârșitul vieții, se apucă și fac tai chi și merg pe Lumină, ca să contrabalanseze Întunericul pe care îl au înăuntru. La mulți, Întunericul se transformă în Lumină,

după moarte. Deci, am aflat că fiecare Sine are o Umbră, fiecare Sine are o Lumină.

Acum încerc să vă învăț să vedeți lucrurile și viața din perspectiva Sinelui – voi ați văzut, până acum, lucrurile și viața și pe Dumnezeu din perspectiva cui? A conștiinței. Conștiința, să știți, este o formă de manifestare a Sinelui. După moarte, Sinele dispare, deci centrii energetici inferiori dispar, iar ei se suprapun centrilor energetici superiori și atunci omul devine om. Dar Sinele dispare după moarte. Deci, noi ne aflăm la un moment dat, sub forma unor viermișori, în pupă. Pupa asta are forma de om, care după moarte se transformă în fluturi sau molii. Fiecare cum alege. Vorbesc foarte serios. Tot capeți niște aripioare pe acolo, dar la unii sunt mai de liliac, la unii sunt mai albicioase, fiecare cu ale lui. La un moment dat, vine la mine un nebun (și o să vorbim și ce e cu evoluția spirituală și cu altele), și zice: „Domnule doctor, am o problemă." Zic: „Ce problemă?" „Domnule, eu vă văd alb, așa..." „Dar vezi și niște aripi negre?"

O să vedeți că până și vibrația, pe măsură ce crește – până să crească – are o culoare mai închisă, ești așa, mai murdărel. Și, în timp, pe măsură ce faci bine, se schimbă inclusiv treaba asta, se poate schimba rapid. Am văzut o schimbare rapidă de genul ăsta, la o persoană. Într-o situație critică, a ales să nu facă voia lui Dumnezeu și a căzut și s-a transformat direct. Dar Doamne-Doamne e bun și i-a mai dat o șansă.

Buun! Sinele și programele karmice. Vă spuneam că tot ce avem bube se află la nivel de Sine. Tot ce avem bube se transcriu unde? În ADN. Tot ce avem bube se manifestă în plan fizic. Deci sensibilitățile noastre, ale bolilor, au, de fapt, o conotație spirituală.

Nu există că eu am nu știu ce și sunt vreun sfânt încarnat. Să vă fie clar! Dumnezeu a făcut omul perfect. Dacă omul este perfect, atunci ADN-ul lui este perfect. Și, ca dovadă a principiului nașterii Mântuitorului este faptul că Maica a fost crescută în Altar. A fost singura care a avut acces la cărțile sfinte – asta nu vi se mai spune, dar, mă rog, vă spun eu. De unde știu eu? De la

preoții mei. Ei, fiind crescută în Altar, ce a avut? Acces la Lumină. Ce a transces? Deci, dacă a crescut din copilărie până la șaisprezece ani în Altar, nu credeți că i s-a schimbat așa, un pic, ADN-ul, ca să poată să dea naștere Mântuitorului? Și la un moment dat, a făcut acel clic – clic! – care a făcut-o capabilă să rămână însărcinată de la Duhul – care, de fapt, este o energie și un program. Știți, spermatozoidul este tot o energie și un program, dar calea de intrare este alta. De la Duhul este alta.

Încerc să vă spun că nu există minuni. Lăsați-vă mințile deschise, nu luați de bună ce spun eu! Chiar nu vreau asta, eu nu vă spun să credeți ce vă spun eu, ci să mă verificați. Dacă mă verificați și găsiți argumente și contraargumente, înseamnă că mi-am îndeplinit misiunea. Dacă luați de bună, lăsați-mă... Duceți-vă la alții. Da?

(Nu-mi place să stau aici, știți de ce? La un moment dat, eram într-o biserică și era un preot în Altar, în Amvon, și a început să blesteme... Și nu mi-a plăcut postura, și nu îmi place postura asta – să fiu sus, dar, mă rog, mai trebuie să și filmați.)

Revenim un pic la program. Deci, programele astea karmice există, se transcriu la nivel de Sine, preluăm din programele karmice și din defectele cui? Ale părinților. Deci, uitați-vă bine la părinții voștri – nu dați vina pe ei: tata a fost bețiv, mama a fost mai știu eu cum –, că ei, de fapt, sunt oglinzile voastre din punct de vedere al părților masculine și feminine din voi. Deci, dacă tatăl tău a fost bețiv, ai o problemă cu alcoolul; dacă mama ta n-a fost foarte cuminte, ai o problemă cu altele pentru că altfel nu te-ai fi născut din ea – universul se manifestă pe principiul rezonanței: îți place să cercetezi, o să te lovești de cercetători; îți place să aplici, o să te lovești de cei care aplică; îți place să experimentezi, o să te lovești de cei care experimentează. E firesc, cine se aseamănă, se adună, așa că faptul că sunteți aici nu mi se datorează întru totul numai mie, ci pentru că aveți în voi această rezonanță cu mine și cu tema de astăzi. De ce? Habar n-am! Aia nu e problema mea, e problema voastră.

Nu fac transfer de răspundere, dar încerc să vă fac conştienţi că fiecare lucru care se întâmplă în jurul vostru – că ţi se deschide o uşă, că ţi se închide o uşă – are o conotaţie în sufletul tău. Şi trebuie să înţelegi de ce. Cel mai bine, clar, ştie Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu-ţi spune pentru că, în jocul ăsta care se numeşte viaţă pe pământ, sunt nişte reguli. Dumnezeu nu intervine, demonul nu intervine decât în şi prin om. Chestii cu şoptitul lui Dumenzeu în ureche, ai voie numai de la un anumit stadiu încolo; adică de la o anumită cârcă şi nici nu-i foarte bine. Pentru că ce contează, până la urmă, este viaţa – viaţa voastră de zi cu zi. Că noi ne gândim foarte mult la scop şi pierdem din vedere prezentul. Da? Şi asta ne face să ratăm, ce? Clipa, momentul. Poţi să ratezi un lucru pentru că ai ratat clipa, că te gândeai deja la viitor. Şi atunci, nu pierdeţi foarte mult timp cu viitorul.

M-a sunat astăzi o doamnă: „Dar previziuni faceţi?" Am zis: „Azi, nu"... Nu ştiu ce voia să mă întrebe, probabil de cutremur, că e la modă.

Buun! Ce programe găsim la nivel de Sine? Faptul că am fost alcoolic în altă viaţă este la nivel de Sine? Credeţi că da sau nu? (Din sală: *Da.*) Şi atunci, apare ispita alcoolului, sau o reacţie violentă relativ la alcool? Da, deci orice reacţie violentă relativă la un lucru – să vă fie foarte clar, deci pe mine m-a deranjat că ăla era homosexual, hmmm... Am început să mă gândesc care din jurul meu mi-au fost prieteni. Şansa mea este că multe s-au născut femei. Vorbesc foarte serios. Ori de câte ori te deranjează un lucru, că e popă, că e... Vreau să vă spun ceva: există o reacţie adversă (asta e o temă de gândire pentru acasă) a celor care au fost preoţi relativ la biserică. Am descoperit-o eu la copii – nici nu se duc pe la biserică. Nu vă spun ce am descoperit şi de ce – nu fac treaba asta, că nu e treaba mea –, e treaba voastră să aflaţi. Dar tot ce pot să spun este că orice reacţie adversă la un lucru înseamnă că aveţi programul relativ la acel lucru, înseamnă că l-aţi făcut. Punct. Urât. Ştiu, dar n-am venit să vă spun lucruri frumoase şi mie îmi place.

Ce programe mai găsesc la nivel de sine? Jurăminte de castitate. Mă afectează un jurământ de castitate? Da. De ce? Pentru că înseamnă că, la nivel de Sine, eu percep sexul ca pe ce? Ca pe un păcat. Ce înseamnă asta? Impotență, ejaculare precoce sau frigiditate. Vă e clar cum se transpune în planul vieții actuale o problemă din altă viață? Cum se manifestă jurământul de sărăcie? Fug banii de tine ca apa de pe gâscă. Dar trebuie să-l descoperi. Cum se manifestă jurământul de obediență? Știți ce e aia? Obediență înseamnă ascultarea necondiționată. Am avut așa ceva. Deci, am avut norocul că l-am întâlnit în momentul în care aveam cunoaștere – că dacă îmi spunea să stau în cap, stăteam în cap – și mi-a trebuit ceva timp. Eu nu zic că o să vă fie ușor, pentru că vor veni toate trecuturile astea peste voi, la un moment dat, dar de asta sunt maeștri printre voi, ca să vă îndrume prin hățișul ăsta. Evident că, între timp, o să vă împuținați. Glumesc. Eu vă doresc tuturor să înțelegeți cine sunteți și ce aveți de făcut pe planeta asta.

Credeți că, dacă am fost prostituată în altă viață, îmi modifică comportamentul în viața asta? (Din sală: *Da.*) Cum? Cine mă recunosc? Demonii, care sunt îngerii păzitori ai karmei și care fac „hmmm... hmmmm". Așa fac: „Asta-i doamna". Te recunosc după o sută de vieți, vorbesc serios, spun: „Aha, asta-i fata aia bună". Pe fapta asta se bazează atracția sexuală. Una care nu știe, nu va atrage deloc. În schimb, altă persoană care a avut în activitățile ei din alte vieți treaba asta, va ști. La ce duce treaba asta? La o grămadă de necazuri ale ei și ale altora pe lângă. Mai ies și alte chestii, că, deh, înveți din experiență. Se poate manifesta – vorbesc foarte serios – mă rog, eu vorbesc și pentru cei care devin terapeuți și sunteți mulți aici și trebuie să vă luați din această conferință lucrurile care vă afectează pe voi, nu pe mine.

Deci, dacă am fost prostituată în altă viață, am două posibilități – ori am o exacerbare a instinctului sexual, și atunci (am o prietenă cu care nu mă poate bănui nimeni că am ceva pentru că are șaizeci și nouă de ani, care mi-a zis când m-a văzut prima oară – eu, cuminte, mă rog, scrisesem *Atacul PSI* – s-a uitat la

mine: „Dragoș, tu ești ca tata." „Cum adică, ca tata? Oh!" „Tatălui meu îi plăcea și gaura de la cheie." Deci, mi-a dat o palmă, știți, ea e o tipă care spune totul în față. Mă rog, asta era mai demult... M-am mai schimbat între timp – un pic, nu mult. Am mai evoluat, cică!

Bun, de ce vă spun treaba asta? Vin la mine un ea și un el – o ea și un el, de fapt – mă rog, poate pe undeva e un ea..., și ea vine și îmi spune: „Domnul doctor, ăsta nu poate să-mi facă nimic, ejaculează precoce". Încep să caut cine e de vină și întreb: „Măi, dar în alte relații cum?" „Domnule, în alte relații sunt OK, dar numai cu ea am o problemă". Și, când măsor, ea a fost fată bună, prostituată, iar prostituatele ce au? Aveau un program, deci își făcuse la un moment dat un program astfel încât să determine bărbatul cu care se culca să termine mai repede, că timpul e bani. Și atunci, rămân aceste programe pe care le întâlnești în practică.

Deci, n-am zis că o să vă spun lucruri frumoase. Sinele este pe planeta asta pentru că a greșit, nu pentru că e un minunat. Și toți care se nasc, mai puțin Hristos – că El este altceva – toți care se nasc, se nasc pentru că au o problemă – indiferent că sunt sfinți din cerul 9. Ceva greșesc, undeva în gândirea lor, în deciziile pe care le iau, pentru că, la un moment dat, Doamne-Doamne, acolo sus, te întreabă: „Ce părere ai despre treaba asta?" Și tu zici: „Hai, să-i mierlim pe toți". Atunci, Doamne-Doamne zice: „Ia, bâști, treci pe pământ să vezi cum e viața".

Vorbesc serios – și atunci (și vom vorbi când ajungem să vorbim și despre asta cu Sinele, vârsta astrală), nu toți care se nasc sunt răi, sunt buni, dar vă spun eu că cei care sunt buni sunt mai răi, pentru că au impresia că lor li se cuvine orice. Sunt cele două extreme – ăia negri, negri, care au impresia că li se cuvine orice și că sunt nedreptățiți de soartă și ăia care au Lumină și care au impresia că li se cuvine orice, că ei vin de undeva de sus și că lumea trebuie să le bată mătănii. Iar când se nasc, țeapă, că vine unul ca mine și le-o dă în freză. Să știți că eu fiicei mele i-am dat-o în freză înainte de a se naște pentru că ea făcea ce voia ea ca spirit, și determina...

Ăștia mari determină viața ta. Adică, educația lor și viața. Măi, imaginați-vă că pe planeta asta se mai torturează, nu psihic, fizic! Pe planeta asta se mai vând oameni, nu psihic, fizic. Îți ia copilul de aici și îl duce dincolo, deci, practic, prostituție pe bani. Este un fenomen; pe planeta asta aveți și discuții despre spiritualitate, și liturghii de cer mare, dar aveți și lumea interlopă. Unde te duci? Unde te trage ața? Cine te trage și ce trage ața? Sinele. Te duci unde rezonezi. Faci ca Ivan Turbincă – s-a dus în cer și cică: „Ăăă, ăștia aici cântă, trompete, chestii", mă rog, nu i-a plăcut. S-a dus jos, aici băutură, femei. Ați înțeles? Fiecare se duce acolo unde rezonează.

De ce este importantă vârsta astrală? Pentru că oamenii cu vârstă astrală mare pot determina multe lucruri. Sinele ăsta cu vârstă astrală mare, care se manifestă printr-un șarpe mare, mare, mare la un anumit nivel spiritual... La un moment dat am întâlnit o fetiță care se bucura, se bucura că mă vede, mă înghițea cu totul, la nivel de Sine. Făcea dintr-odată gura mare și mă făceam mic și ziceam: „Iar sunt în zonă, când o să îmi dea drumul". Se bucura că mă vede, că Sinele ei făcea „hap" și mă trezeam închis, deci nu mai puteai să mai faci nimic,– atât de mare este diferența. La nivel de Sine, poate să fie foarte mare.

De asta apar incompatibilitățile între bărbați și femei. Un bărbat cu o vârstă astrală mică nu poate fi compatibil cu o femeie cu vârstă astrală mare, decât pentru o perioadă mai scurtă de timp. De ce? Pentru că... „sssșup!" Și rămâne așa, tras ca prin inel. Că e mare și trage tot din tine și rămâne așa și te uiți cu ochii galeși și goi; și spui: „Unde ești? Uuu..." și e nevastă-sa. Cu totul. Pentru că în transferul ăsta de Sine, la momentul actului sexual, se manifestă Sinele nostru. Da? Dacă un individ de vârstă astrală mică are o legătură cu cineva cu vârstă astrală mare și sunt împreună, cel mic va rămâne în cel mare. Este o regulă – îmi pare rău. Și știi când te dezlegi? După vreo 24-48 de ore, dacă știi, când știi. Așa că nu e foarte drăguț întotdeauna. Da?

Mai apare un fenomen la nivel de Sine. Voi, și în general oamenii, nu vreau să zic că voi în mod special, oamenii se identifică

cu conștiința lor. Vine la tine un om și spune: „Știți, eu am fost o persoană fericită, veselă, minunată și dintr-odată – asociază cu ceva, ori când te-am cunoscut pe tine, ori când am făcut Reiki, ori când s-a întâmplat nu știu ce – nu m-am mai bucurat de nimic".

Sunt mai multe cauze care pot să ducă la depresie: una e pierderea de SN – de suflet, bun, nu e cazul să vorbim de pierderea de suflet prin magie, prin transfer, prin avorturi sau mai știu eu ce; vorbim de Sine. Nu! Există posibilitatea ca acel om să se trezească și el ca fond să fie cum? Depresiv. Deci, există două manifestări ale Sinelui: nevroticul și psihoticul – deci, ori rozanevroza, ori psihoza! Eu, evident că sunt un depresiv. Nuuu, glumeam! Ca fond, eu sunt agresiv, deci am doza asta. Dar fiecare are doza lui. Aici apar problemele oamenilor care, la nivel de Sine, nu și-au dorit să trăiască, indiferent din ce cer vin.

Sunt oameni care vin din cer mare și pe care i-a trimis Doamne-Doamne pe pământ și care consideră că traiul pe pământ e o pedeapsă. Ei nu consideră că a trăi pe planeta Pământ este o binecuvântare! A trăi pe planeta Pământ poate să te facă din soldat, mareșal. Depinde de tine, de sângele pe care îl ai. Da? Și atunci, ce fac? Pentru că nu le convine că s-au născut, își bagă strâmbe; și cum își bagă strâmbe? „Păi, dacă bărbatul ăla cu care m-am întâlnit mi-a făcut asta, iar ăla mi-a făcut asta", când, de fapt, ea îi atrage pe toți buboșii.

A venit azi o tipă, foarte simpatică, la cabinet; zice: „Domnule doctor, am trei ani de psihoterapie și psihanaliză și toate astea, în loc să mă ajute, mai rău m-au încurcat". E greșit, o să o ajute mult în perspectivă. „Dar eu nu știu de ce atrag toți buboșii și toți nasoii din lumea interlopă." Deci, nu de oriunde, din lumea interlopă îi atrăgea. „Eu nu înțeleg cum de reușesc să atrag." „Păi", zic „rezonezi cu ei". La orice se gândise, dar la asta nu.

Și poți să verifici, cât îți dorești tu să fii cu un bărbat pe minus. Și atunci, ce face? Atrage persoanele cu care nu poate să fie, special ca să-și justifice singurătatea în fața propriei conștiințe „Doamne, eu am încercaat, dar uiteee." Așa făceam eu cu femeile „că aia e, aia e...". Dar stai, mă, că e și el, chiar așa, nici

una nu se potrivește? Înseamnă că ai o bubă, o bubică – accepți bubica. Vorbesc serios. Adică, principiul caută nod în papură se manifestă la nivel de Sine. Așa că, dacă voi căutați nod în papură, voi sunteți în primul rând vinovați – nu vinovați, nu căutăm vină, nu caut o vină acum, nici în mine, nici în voi, ci încercăm să deslușim ce este în interiorul nostru.

Pentru cei care au mai făcut psiho și alea, alea. Sinele este partea nerefulată a conștientului care există acolo. Sinele este copilul din noi care trebuie educat. Lupta împotriva Sinelui – așa cum există religii care sunt greșite. De exemplu, în mahomedanism (nu e greșit, că și mahomedanismul are părțile lui bune) se spune „Micul Jihad este împotriva necredincioșilor, Marele Jihad este împotriva Sinelui", ceea ce este greșit. În momentul în care eu mă lupt cu Sinele meu, cu cine mă lupt? Cu mine. Deci, dacă mă lupt cu mine, am vreo șansă să câștig?

O doamnă vine la mine, la cabinet, stoarsă de vlagă și mă întreabă: „Dar de ce am probleme?" Și încep să caut. Se poate măsura energia de la nivelul Sinelui, avea o energie la nivelul Sinelui de vreo 30%, deci era mai așa, mai pe moarte, mai într-un picior. Și o întreb: „Dar ce faceți?" „Eu? nimic." „Ce faceți pentru Dvs.? Vă plac dulciurile?" „Da.", „Mâncați dulciuri?" „Nu." „Ce vă place să faceți?" „Nu știu ce." „Și ce lucrați?" Contabilitate, sau nu știu ce lucra. Aha, deci, tot ce făcea era și își dădea singură în dinți – bang, bang, bang. Și se întâmplă următorul lucru: ăla dacă e mai mic, așa, se îmbolnăvește; și unde transpar bolile? La nivelul structurii fizice. La cei mai mari, se întâmplă altceva: se răzvrătește – deci, nu-i dai sex, nu-i dai și lui o prăjiturică, nu-i dai lugu, lugu – la un moment dat se supără și îți stă împotrivă. Și zici am făcut proiectul ăsta și când să-l fac, s-a sucit tot, și zici „cred că am farmece".

Ideea este că nu au farmece toți – există și astea, dar nu în procentaj așa de mare cum se crede. Dar, până să-i explici că, stai un pic, că mai sunt și altele, nu poți să-i explici că ai un program la nivel de Sine că face ochii mari, așa. În momentul în care Sinele nu este mulțumit, e ca măgarul lui Buridan – sau cum îl

chema – ştiţi, nu i-am dat să mănânce şi când se învăţase, al naibii, a murit. De aceea, până şi educaţia la nivel de Sine, educaţia în mănăstire – părintele meu duhovnic spunea: „Aduni omul şi îl iei aşa, *a coté, a coté, a coté*", că eu eram aşa – asta-i bine, asta-i rău – şi speriam pe toată lumea.

Omul nu trebuie să facă de pedeapsă un lucru, trebuie să facă pentru că iubeşte pe Dumnezeu, pentru că dacă tu te duci la Dumnezeu de frică, frica n-are nici o legătură cu iubirea şi nu poţi să evoluezi. Dacă mie mi-e frică că Dumnezeu o să mă bată că respir, că aia, n-o să pot să ajung niciodată la Dumnezeu. Frica mea mă va opri să ajung la Dumnezeu. Mă îngăduie o doamnă să mă apropii de ea dacă mie mi-e frică de ea? N-ai cum. Frica este un sentiment, o energie, un blocaj energetic, care nu ţine de noi – este exterioară – şi care stă între mine şi o persoană; între mine şi îndeplinirea unei misiuni; între mine şi evoluţia mea spirituală stă frica. Orice frică... Aţi citit Telifas Levi – nu poţi să ajungi mare maestru dacă ţie ţi-e frică de gândaci. Sau de şoareci, sau de coropişniţe, sau de ce mai vreţi voi, sau de câini, sau de apă, sau de foc, sau de, sau de... Nu poţi! Pentru că toate fac parte din natură, fac parte din Dumnezeu şi nu poate să-ţi fie frică de Dumnezeu. Dacă ţi-e frică de Dumnezeu, ai o problemă. O ruptură între tine şi Dumnezeu. Vă e clar? Mă rog, la mine e un tic verbal, asta cu „vă e clar".

În general, cei cu vârstă astrală mare sunt mai conştienţi de ei înşişi; au programe pozitive, au trecut prin nişte situaţii pe care le-au rezolvat, şi atunci, la ei, chiar şi deciziile se iau mai uşor şi capătă posturi de conducere, pentru că ei au înscrise în ei nişte adevăruri pe care le-au experimentat în alte vieţi. Da? Ei au funcţii de conducere, sunt şefi etc. În general, când e un idiot şef – şi acum suntem în plin avânt – şi oameni cu vârste astrale mici, nu poate să iasă nimic bun. Pentru că vârsta astrală mică înseamnă sensibilitate mare, înseamnă conectare la subconştientul colectiv şi nu poţi să o stăpâneşti pentru că eşti mic! Şi atunci, ce face? Te domină. Şi ce îţi amplifică? Instinctele. Mă rog, mai opreşti maşina, mai coboară ministrul.

Mai departe. Trezirea spirituală. Trezirea spirituală vă poate da un adevăr inversat, începi să vezi lumea ca printr-o sticlă murdară. Trezirea mea, v-am zis, a fost foarte drăguță, mă gândeam la multe. Eee, ideea este că fiecare om se trezește în funcție de cum este el însuși: pe unii îi apucă plânsul, unii încep să vadă, alții încep să-i agite pe ceilalți, alții nu se mai potrivesc cu locul în care se nasc, familie, copii etc. Nu trebuie să te sperii – bine, dacă ești cu cap și poți, se poate să treci peste asta; nu este obligatoriu să se întâmple asta, să se demoleze universul. Asta este valabil, în general, pentru oamenii cu vârstă astrală mică; cu cei care au karme de plătit etc. și care, mă rog, au niște parcursuri mai haotice sau ni se par nouă, în viață. Dar, de fapt, parcursurile astea haotice sau care nouă sau celor din jur li se par haotice, au de fapt, un scop pozitiv – să-ți iei lecțiile de care ai nevoie tu din locul respectiv.

Sentimentele de culpă la nivel de Sine sunt mai proaste decât păcatul însuși.

A propos de frică, revin un pic, se spune într-un proverb roman că, mai grea decât moartea, e frica de moarte.

La nivel de Sine, totul capătă alte conotații; adică, ceea ce este mic, pare minor la nivelul nostru, este major înăuntru și tot ce este minor înăuntru poate să fie major în afară. Vă dau un exemplu: odată făceam terapie și am descoperit un centru energetic blocat, am măsurat și nu aveam voie să îl deblochez. Zic: „Eeeh, îl deblochez, ce poate să mi se întâmple?" Deci, mi-a bubuit viața. Pentru că energia aia pe care o scoți capătă alte valențe în lumea noastră; de la țevi sparte, becuri, toate, certuri interminabile cu părinții, iubita, deci, toate de la un centru energetic care era blocat. Așa că să nu aveți impresia că dacă un lucru este mic, este neapărat mic. Un lucru mic poate să fie al naibii de mare, și invers.

Vă spuneam că programele oamenilor care nu și-au dorit să se nască se manifestă prin boli autoimune, inclusiv scleroza multiplă – bolile autoimune, gen lupus, mă rog, nu îmi vin acum în minte. Da? Deci, oamenii respectivi fabrică anticorpi ca să se distrugă pe ei înșiși. Și atunci, care este tratamentul pentru persoana

respectiva? Dragostea de viață; să îi înveți să trăiască și să se bucure de viață. Ăsta este tratamentul de elecție.

Trezirea spirituală poate să fie o schismă; deci, Sinele să vrea hăis, iar conștiința să vrea cea. Asta e cea mai nasoală chestie, ruptura dintre Sine și conștiință, care este conștiința Sinelui, dar care are ca factori educaționali școala, biserica, părinții, autoeducația etc. Pe parcursul ăsta, cea mai bună este consilierea, pentru că omul trebuie să înțeleagă ce i se întâmplă. Oricum, dacă se duce, mulți nu știu ce i se întâmplă. Și atunci, ori îi bagă pe medicație, depinde de unde vine – în general medicii sunt mai îngăduitori cu mediul intelectual, e intelectual și are bani, îl tratează; e mai... – e vina noastră – ăsta e adevărul. E mai de la țară, îi dă medicație.

E adevărat că, pentru a-i explica omului ce i se întâmplă, trebuie să aibă o bază de date omul respectiv. În general, oamenii de la țară nu o au, neavând-o, alegi medicația care este suportivă – deci, se dă special ca să treacă peste acel fenomen. Omul zice: „Domnule, știi, aș vrea să fiu cum eram înainte". Nu se mai poate! Trezirea spirituală este ireversibilă. Nu e că a venit seara, mă culc și mă trezesc a doua zi că nu îmi place. Una dintre manifestările – a propos de trezirile spirituale – și faptul că Sinelui nu-i place viața lui, este dormitul mult. Da? Deci, oamenii care spun: „Domnule, sunt obosit, sunt obosit... m-a mușcat musca țețe..." și el doarme și la prânz, și dimineața, și seara, și la serviciu, și în mașină – când, de fapt, este o formă de negare a realității, nu-i place realitatea înconjurătoare.

Nu știu dacă îi explici – adică știu –, nu întotdeauna dacă îi explici, o și acceptă. Și noi – să știți, ca terapeuți – facem câteodată multe greșeli. A venit astăzi un tip căruia i-a zis Valeriu Popa că într-un an i se termină problemele, i-a zis nu știu care alt terapeut că într-un an i se termină problemele, iar acum e după șapte ani. Și i-am zis, îmi pare rău, eu n-am să-ți zic că într-un an ți se termină toate problemele, dar trebuia să te duci la psihiatrie să-ți iei niște medicamente, că nu merge. A fost descumpănit, dar nu aveam altă soluție, nu ajungeam la el.

„Cum, domnule, mi-a zis că într-un an." Era setat pe un an. Înțelegeți? Și atunci, ești obligat să-l treci pe medicație special ca să-i reduc anumite, mă rog, valori ale receptorilor și a tot ce ține de receptori și mediatori chimici. Și abia, după aia, după vreo două săptămâni de medicație, pot să ajung la el și să-i zic: „băi, stai să-ți explic ce ți s-a întâmplat", că altfel nu ajung. Nu ajung la el.

Să nu credeți că n-am picat și eu în tentația asta de a fi marele doctor care rezolva cele mai dure cazuri, dar mi-a trecut, că mi-am dat seama că nu se poate. Voi râdeți, dar e destul de nasol când o ia cineva așa, rara, și face tot felul de ghidușii de care îți stă mintea în loc. Și n-ai ce să faci, decât internatul. Poate fi indusă? Da, dar trebuie să fie un teren slab – nu oricine poate fi înnebunit. De cele mai multe ori, a ajunge în ospiciu înseamnă o problemă personală. Undeva o bubă, un clic. Nu se poate, că nu poți să rezonezi cu spitalul. Rezonezi cu spitalul pentru că ai un program. Vă e clar?

Nu e foarte drăguț să te trezești brusc, e foarte bine când se trezesc oamenii pe parcurs. Și atunci, oamenii care sunt obligați să aibă o abstinență prelungită, fortuită de, mă rog – nu-și găsesc un partener, nu aia, nu au o educație, ne bate Dumnezeu etc. – reduc rația alimentară. Punct.

Știți experimentul făcut de nemți? N-ați citit și voi ce au făcut nemții în al Doilea Război Mondial? Au făcut tot felul de experimente: la un moment dat erau prizonierii ruși de o parte și fetele rusoaice de altă parte, între ei un gard de sârmă și săreau rușii la fete. I-au împușcat, i-au electrocutat, tot săreau. Se întrebau: „Ce ne facem?" „Înjumătățim rația alimentară." După vreo lună, numărul celor care săreau gardul, a scăzut. Și ce-au făcut? Au redus rația alimentară. Nu mai sărea nimeni.

Nu știu dacă vă e clar? Ăsta e motivul pentru care în mănăstiri nu e voie: ouă, brânză, lapte; pentru că n-ai din ce să faci hormoni. Nu ai din ce să iei programe sexuale, că în carne există, ce? Programe sexuale, că sunt animăluțe care se... Gândiți-vă că orice program care există la nivel macro, există la nivel micro,

da? Deci, dacă mănânc vacă, o să aibă toate programele; dacă mănânc porc, o să aibă toate programele; dacă mănânc oaie, miel, o să aibă toate programele care includ programe sexuale pe care, ce faci? Le asimilezi. De asta nu sunt foarte fan al vaccinelor – domnule, că trebuie să facem vaccin, că trebuie să... că sunt împotriva cancerului sau mai știu eu ce. Domnule, mie îmi iese că nu sunt bune! Alea îți bagă la nivel de ADN, la nivel de câmpuri, la nivel de structuri, niște programe. Știu eu ce programe au ăia înăuntru? Știu eu la ce nivel a ajuns medicina actuală cu vaccinurile lor? Și ce face din noi? Și noi? Înghițim ca pelicanii, de ce? Pentru că avem niște somități care sunt ignorante. Avem, câteodată, profesori care nu-și văd de lungul meseriei lor, adică să vadă și ei ce e dincolo.

Principiul transferului energetic... Să știți că s-a luat Premiul Nobel pentru el, în 2002, cred, de un psihanalist care demonstra principiul transferului energetic și nu numai al energiei, al tuturor celorlalte, sentimente, instincte. A renunțat la psihanaliză, iar acum se ocupă cu experimente pe șoricei, e foarte mișto. La un moment dat, te saturi de terapie, că nu mai e nimic nou – intră cineva în cabinet și știi exact ce vrea și ce are, și ce îi trebuie, și dacă poți să îl ajuti – nu mai e interesant. Acesta este principiul transferului energetic și energie există și în produsele pe care le mâncăm și care sunt tratate chimic sau iradiate. Că acum mâncați tot ce înseamnă porumb și pâine iradiată. Culturile alea mari nu sunt date cu grâu sălbatic – asta ca să știți, e greu să găsești hrană naturală. Arată bine, dar nu sunt OK și ne modifică genomul. Alimentația asta iradiată și așa, și așa, ne modifică genomul în timp – genomul uman, per total. Evident, că apar și modificări la nivel de Sine. Păi, de ce? Foarte simplu: că există o interdependență între ADN și Sine, corp și Sine. Se modifică corpul, deci se modifică Sinele; se modifică Sinele, se modifică și corpul – deci, sunt în legătură unele cu altele.

Nu vă vorbesc eu de transferul de sine... sau, pot să vorbesc despre asta.

PARTEA A DOUA

Etapele evoluției spirituale sunt foarte simple – șarpele se trezește, bang, buimac; nu știe ce e cu el, ce l-a apucat. Neștiind ce l-a apucat, începe să-și facă ordine în viață, nu are nici un fel de criteriu, decât alea pe care le-a învățat, sau care sunt la nivelul interiorului lui – și e o bulibășeală peste tot. În timp, începe să se ordoneze viața lui; pe măsură ce se ordonează, înseamnă că a ajuns la un nivel karmic. Când își rezolvă la nivelul ăsta karmic – care presupune relații cu oameni, cu bani, țară, planetă, el însuși etc. –, când își rezolvă problema asta, ce face? Se produce un salt la alt nivel.

În general, porțile de la nivelul chakrelor sunt închise și atunci apar durerile de spate – fără explicație – undeva, între omoplați, la nivelul ăsta, mă doare aici, e ca un junghi, se plimbă, se mută. Mai țineți minte poza aia în care ziceau ăștia că prin fetița aia se mișcă un șarpe? Ceva de genul ăsta, numai că nu e vizibil – uite-l, uite-l – nu-l vede toată lumea. Și atunci, ce trebuie? Să i se dea drumul mai sus. Cum poți să faci singur asta? Prin rugăciune și post. Creșterea vibrației duce, la un moment dat, Sinele la alt nivel vibrațional și atunci trece mai ușor de nivelul energetic al chakrei respective. Aici întâlnește o altă karmă, o altă structură – știți cum suntem, deci sunt ca niște etaje, și, când urci la etajul următor, întâlnești alte ițe și începi să le rezolvi: ura cu ăla, iubirea cu aia, relațiile cu ăla, sexul cu persoana respectivă etc. Urci la etajul următor, am rezolvat-o, până când? Până ajung la nivelul Florii de Lotus. Cum se manifestă? Păi, pot să apară dureri de stomac, pot să apară dureri de inimă – ai senzația că mușcă din inimă, se poate întâmpla treaba asta, dar nu înseamnă că ai făcut infarct, ci poate să fie pur și simplu, o trezire spirituală. Sau îți dă dureri de spate, în funcție de unde se duce, că el – amețit cum e – nimerește aiurea. Poate rămâne blocat într-un loc; în locul în care rămâne, Sinele produce probleme. Deci, a rămas cantonat la nivelul ăla – să zicem, la nivelul stomacului, ai ulcer etc., etc., – de ce? Pentru că el – ca

și conotație – nu este pozitiv; el își capătă pozitivitatea pe măsură ce urcă. Deci, oriunde rămâne, produce probleme; nu la toată lumea că, v-am zis, unii sunt mai bunuți la nivel interior. Se urcă la nivel de gât, la fel, rămâne blocat aici ca un guler – de multe ori, poate să fie înnodat, așa are șal doamna; după aia urcă la nivel de chakră VI. Aici, la momentul respectiv, apar probleme: adică, apar auzeniile – se pot deschide urechile spirituale și poți auzi lumea de dincolo – e ca atunci când reglezi postul la un radio și se aude piuitul ăla, apoi începi să auzi – urât, urâtă senzație. Vă spun că se poate întâmpla, e bine să recunoașteți și e bine să trimiteți unde trebuie, la cineva care știe – Slavă Domnului, sunt oameni care, la ora actuală, și sunt mulți care știu de treaba asta, precum și medici psihiatrici care știu. Și rânduie fiecare să ajungă unde consideră Dumnezeu. Chakra a VI-a și, după aia, ajunge în VII; și când ajunge în VII, devine un eliberat de karmă. Sunt cei care, la un moment dat, se eliberează și pot deveni catatonici – e plecat, nu mai vrea el să stea pe planeta asta, nu-i place și evadează. Am avut un caz de genul ăsta.

Lumea de dincolo e mult mai interesantă decât lumea noastră, iar șansa să aduci pe cineva în trup care a ieșit și care nu este inițiat, e al naibii de grea, doar dacă îl legi acolo. Aici, se pune problema până la ce nivel am voie să intervin; în ce măsură am voie sau nu să leg pe cineva să rămână în corpul lui. Asta face parte din deontologia, nu medicală, că n-are nici o legătură cu medicina sau psihiatria sau psihologia, din deontologia unui terapeut care se consideră bun. Greu, foarte greu de luat o decizie de genul ăsta. Și aici intervine un lucru care este elementar: dreptul Divin – trebuie s-o faci, ai voie s-o faci, și n-ai încotro și trebuie s-o faci. Bine, bine, dar de unde știi tu dacă ai acest drept? Eee, aici intervine relația ta personală cu Dumnezeu, ca terapeut. Pentru că abuzuri se pot face – gândiți-vă că după scoaterea unui om în afară rămâne ca o carcasă goală. E adevărat că pe cei cu vârste astrale mari nu poți să-i scoți, indiferent cât ești tu de țeapăn. Dar cei mai micuți, așa cam ca mine, mai merg agățați.

Eu, celor cărora le fac asta, vă dați seama că le doresc tot binele pe care îl știu.

Din păcate, în ortodoxie, Șarpele Kundalini este identificat cu răul din om și e altoit bine – i se dă peste dinți, ca la coasă. Vorbesc serios. Fără să se înțeleagă că, de fapt, el trebuie educat; se ocupă foarte mult de spiritualitate, de partea conștientă, dar nu înțeleg că, de fapt, tu trebuie să te ocupi de partea de jos. De ce? Păi, dacă nu rezolvi problema de la nivel de Sine, spiritul respectiv, indiferent la ce nivel ajunge, e obligat să se întoarcă, are probleme nerezolvate cu sexul. Credeți că poate să stea în cer? Nu, trebuie să se întoarcă. Are probleme de neiertări, poate să rămână în cer? Nu, se întoarce. Deci, toți sunt obligați să se întoarcă, la un moment dat, dacă în interiorul lor a mai rămas unul! Deci, acolo nu merge, nu există că mă duc acolo și eu am pete, că sunt un dalmațian cu o pată sau mai multe, nu există – acolo e ori, ori. Mă refer la Sinele Divin, în rest e ierarhie. Or tendința ierarhiei la sfârșitul universului material este să se unească într-un Sine Divin. Mă rog, o să vorbim de unde provenim.

În altă ordine de idei, eu nu sunt fan Bivolaru. Nu l-am cunoscut în viața asta, personal; poate am să mă duc pe la el, în periplurile mele... Nu știu, glumesc! Dar am încercat să studiez ce se întâmpla și ce se făcea acolo. Ca peste tot, sunt mulți oameni – unii, în timp, devin conștienți de ei înșiși, iar alții rămân roboței. Nu sunt de acord cu ce a făcut el – că a trimis fete, sau știu eu ce a făcut, mă rog, și cotizau – problema lui. Dar, vă dau un exemplu, doamnelor, haideți să vă spun ceva: aveți nevoi sexuale, nu puteți să vi le împliniți că sunteți niște doamne. Ce faceți? Dar nu la nivelul că din când în când, îmi aduc și eu aminte că există sex, nu. Aia care nu te lasă să dormi și nu te lasă să mănânci. O să țineți post – n-ați știut de treaba asta –, o să vă duceți la un grup de genul ăsta. E bine? Domnule, eu nu judec prin bine și prin rău. Dar e clar că eu nu am ajuns în secta lui, deci e clar că eu n-am rezonat cu ea. Cine a ajuns, a rezonat. E clar că, cine a ajuns acolo, a avut o problemă relativ la sexualitate. Deci, în măsura în care, la noi, nu e legalizată prostituția; în

măsura în care o doamnă nu își poate lua un domn de companie pentru că noi avem niște educații; în măsura în care nu există masaj erotic și mai știu eu ce, sunt de judecat oamenii ăia că au ajuns acolo? Nu judecați prin prisma celui care are pe cineva acasă și îi dă un ghiont și zice „știi, lugu-lugu, azi aș vrea și eu". Judecați prin prisma ăluia care e singur, singur și, când îi vede pe ăia care se pupă la televizor, îi vine să ia televizorul în brațe. Ați înțeles? Și atunci, era firesc să fie treaba asta. Poate fi cineva judecat că face sex în grup? Problema lor. Se spune că, cu cât mai mulți, cu atât mai bine. Nu știu. Deci, nu mă interesează. Eu sunt pe principiul să trăiesc și să-i las și pe alții să trăiască și să înțeleg. Aaa, dacă începi să faci apostolat, începi să racolezi oameni, începi să-i duci tu – că au mai fost oameni care au fost drogați și supuși la o chestie de genul ăsta –, cu ăia nu sunt de acord, că ăia încalcă liberul arbitru. Dar, să știți că liberul arbitru se încalcă în multe locuri.

Vă spuneam că, la un moment dat, a venit la mine o tipă, doctoriță. Noi, doctorii, suntem mai dezinhibați, nu avem o problemă să discutăm despre asta. Zice: „Băi, am o problemă". „Ce problemă ai?" „De la un timp nu mai am chef de nimic." „Cum nu mai ai chef de nimic? Eee, de când?" Zice: „Păi, am fost la un preot". „Ce vrei să faci?" „Mă duc să mă împărtășesc." Are douăzeci și șase de ani, e o tipă foarte normală, și atunci, am verificat: Sinele e în ea? Nu. Știți unde era? În mănăstire. Dar nu stătea de bunăvoie, că poți să stai în mănăstire cât vrei tu și cât îți place acolo și îți rămân sufletul și Sinele la mănăstire. Era legat. Ceea ce nu este corect. Sunt maeștri care fac treaba asta, sunt preoți care fac treaba asta, sunt mai știu eu ce mentori care fac treaba asta, ceea ce nu este corect.

Mai este adevărat că – dacă eu, de exemplu, dintr-un anumit punct de vedere sunt superior, pot și am voie să induc anumite lucruri, și ei la fel. Pentru că aici se merge pe principiul ierarhiei – ăla de mai sus poate să îți dicteze. Dar, dacă eu sunt treaz... Știți, la un moment dat nu mă mai duceam la mănăstire, pentru că ei se apucau să citească Psaltirea și trăgeau structuri din mine și nu

mă duceam, de-al naibii. Și am fost întrebat: „De ce nu vii?" „În momentul în care o să mă sunați și o să spuneți: băi, vino, că vrem să vorbim cu tine, o să vin, dar, dacă mă trageți așa, eu nu vin."

Deci, trebuie să-ți dai seama de structura asta. Cum îți dai seama că nu există Sinele în tine? Aveam un maestru de arte marțiale foarte bun, pe Kansoia – sensei Kansoia, nu știu câți dani are acum 9, 10, 12, habar nu am –, și făceam un stagiu la Antilopa și nu-mi ieșea nimic. Pentru că în Sine există memoria kinestezică: condusul, artele marțiale, dansul, sexul sunt la nivel de Sine. Și nu îmi ieșea nimic... Și îl văd pe ăsta că oprește, erau vreo 150 de oameni, îi oprește pe toți, se duce în cerc și face așa, se bate cu dosul palmei, la spate, în zona lombară. Îl țin minte și acum: „mă, ce face ăsta?" Și când m-am uitat mai bine la mine, Sinele meu nu era în mine, că să știți că ăsta mai pleacă și de bunăvoie, chiar dacă ești conștient. Pot să stau să vă vorbesc, dar să fiu plecat la.... Sunt oameni care își dau seama de treaba asta.

Fac o paranteză. Aveam un profesor în liceu – la Măgurele am făcut eu, la MF4 –, directorul de acolo, care era securist, dar era un om extraordinar. Și mă vedea că eu... Și zicea: „Argeșanu, măi, băiatule, stai cu noi". Mă uitam fix, alți profesori nu-și dădeau seama, mă uitam fix în ochii lui, dar eram pa. Și zicea: „Argeșanu, măi, băiatule, stai cu noi".

Revin. Și m-am uitat după Sinele meu și ce crezi că făcea? Stătea bine-merci în bucătărie cu soacra – nu era soacră-mea, că nu m-am căsătorit cu tipa respectivă –, dar ele... În general oamenii fac prostii pentru că nu înțeleg și sunt ignoranți. „Ce caută ăsta la treizeci de ani să se zbenguie, să dea din brațe pe acolo?" Și atunci, ce s-a gândit, că prin descântec te poate scoate. Deci, se poate lega Sinele, se poate scoate. Cum? Am zis prin motricitatea ta; eu dau pumni prin aer – când dau picioare prin aer, nu așa, îmi dau seama că nu sunt în mine și încep să mă caut. De ce? Nu am încă unit conștientul cu Sinele. De ce nu l-am unit? Habar nu am! Mă lasă Doamne-Doamne rupt, așa.

Este adevărat că dacă e unit, pe măsură ce e bubuit Sinele, deci bușit, legat, ars, ar ieși la nivel fizic. Pe când, dacă îl bușește

pe el, dar nu e în mine, nu îmi apare nimic la nivel de trup. Magia se face la nivel de Sine, la nivel de câmpuri, la nivel de suflet.

Evoluția Sinelui și creșterea gradului de conștiință a Sinelui și tot ce înseamnă educație, se face prin ceea ce se cheamă expunerea la stimuli. Viața vă expune, de fapt, la stimulii care vă deranjează. Și e firesc să fie așa! Deci, dacă am o problemă nerezolvată în mine, în exteriorul meu se va întâmpla exact acel lucru care mă deranjează. Este exact pe principiul *de ce ți-e frică, de aia nu scapi.* De ce? Dacă mie mi-e frică de un lucru, înseamnă că eu am program ca acel lucru să se întâmple în mine. Și atunci, cum pot să scap? Știți cum pot să scap? Prin rugăciune. Până când? Până când dispare frica. Prin trimiterea luminii către problema respectivă. Până când? Până când dispare frica.

Dacă trebuie să se întâmple, a propos de cutremur, tot aia e. Până la urmă important nu e dacă e cutremur, important e unde ești. Că pot să fiu în pădure când e cutremurul, și să culeg fragi și mure; dar pot să fiu într-un zgârie-nori, sau pot să fiu într-un bloc cu bulină, sau pot să mor pentru că, pur și simplu, îmi cade o grindă în cap. Deci, nu este obligatoriu să... și atunci, lăsați chestia cu cutremurul. Că pe ăla nimeni – țineți minte treaba asta! –, nimeni nu îl poate prevedea. Când s-a hotărât Doamne-Doamne să ne ia maul, n-o să-mi spună nici mie, nici ție. Se poate verifica? Da. Cu câteva zile înainte, cad ca și dimensiune nodurile Hartman – ai văzut că scad patru virgulă nu știu cât, iar când au ajuns la trei, deja ne zguduie bine. Simplu. Soluția care e? Domnule, îl punem pe unul să verifice: ia, verifică în fiecare zi cum sunt nodurile Hartman. Bun, și ăla zice „sunt 3 virgulă nu știu ce", și îl trimitem la unul care știe să le dilate și spunem „ia, dilată tu nodurile Hartman și Bens-Hartman" și se rezolvă problema cutremurului.

Că Dumnezeu nu vrea să ne omoare, suntem o pepinieră – voi într-o pepinieră vreți să vă moară răsadurile? Aveți o pepinieră cu plăntuțe, vreți să vă moară rasadurile – bun, prost, cum e el acolo – îl mai strâmb, mă... mai merge la grămadă. Crează un câmp care îi ajută pe ceilalți să se dezvolte, că știți că trebuie o

mare masă ca să iasă niște vârfuri. Și chiar și cel de jos are rolul lui de la bază ca să îl ajute pe ăla să crească, deci, nu poate să existe șeful de la, mă rog, fără subalterni. Nu putem fi toți șefi și atunci fiecare are rolul lui acolo – femeia de serviciu, portarul. Ați înțeles? Deci, nu trebuie să fie pepiniera asta plină numai de lăstare minunate. Nu că aș fi vreunul – nu asta e ideea? Eu am trecut prin toate fazele.

Atunci veți învăța să respectați pe fiecare om; îl respecți pe ăla care mătură, pe ăla care îți spală mașina și pe ăla care îți vinde pâinea – pentru că nu se poate altfel – și pe ăla care te servește la masă, pe menajera care îți face curat, mă rog, dacă ai, și pe, și pe, și pe ăla care vinde tichete. Clar. Nimeni nu e mai presus de altul. Sunt roluri; ceea ce ai făcut în alte vieți, îți dă un rol mai bun – în funcție de meritele personale și cum le-ai îndeplinit pe altele. Așa că, nu întotdeauna cel care este în vârf, e neapărat rău – are și el meritele lui personale, că altfel nu era. Noi ne luăm de toate defectele celor de sus – mă rog, că e mic, că e chel –, dar dacă este acolo, este pentru că merită, că altfel aș fi eu sau altul. Undeva are un merit, că doar nu au fugit toți și a rămas el singurul care a vrut să fie ceva.

De multe ori, o problemă de la nivelul Sinelui se poate somatiza. Adică, te doare capul. De ce? Pentru că, de fapt, nu îți place meseria pe care o faci; te enervează ceea ce faci; ai crize de nervi – de fapt nu te deranjează aia, te deranjează altceva. De multe ori somatizarea unei probleme – mă doare un picior, mă doare ficatul, mă doare inima, mă doare stomacul – este în realitate somatizarea unei probleme de la nivel de Sine. Dacă vreau să elimin boala, nu e destul dacă îi dau ăluia inhibitor central.

Eram plecat în Japonia și pe cățelul meu, mă rog, se gândește doctorița să-l opereze, că avea un singur ou și unul rămăsese înăuntru. Și zice: „M-am uitat la ecograf și nu e bine, se cancerizează, trebuie să-l scot". Zic: „Bun". L-a scos. Problema nu e că l-a scos pe ăla, problema este că l-a scos și pe celălalt. Și a rămas ca în bancul cu Zam, fără bile, și nu voia să mai mănânce. Zice: „Vomită tot, nu vrea să bea nici apă, nu vrea nici aia", dar

el, înăuntrul lui, la nivel de Sine era supărat. Şi să nu credeţi că nu trebuie o muncă de lămurire inclusiv la... vorbesc de animăluţe. Şi vă mai dau un exemplu.

I-am explicat: „Stai liniştit, că dacă vrea Doamne-Doamne, când te faci mare, şi te faci om, stai să vezi ce, că nu e chiar aşa, ba e foarte bine că pe undeva ai scăpat de o problemă". Când am făcut treaba asta, îmi povestea doctoriţa: „Când m-am dus acasă stătea lat, nu mişca, se ducea pisoiul şi stătea lipit de el". Când m-am dus acasă voia să i-o tragă pisoiului, deşi n-avea cu ce...

Deci, se poate somatiza o problemă, o suferinţă de la nivel de Sine – asta poate să se manifeste inclusiv la animale. Exemplu: fată pisica soră-mi şi face şase pui, unul moare, iar pisica mieuna încontinuu. „Măi, nu ştim ce să mai facem că miaună asta încontinuu; probabil că îl caută pe pisoiul ăla." Vreau să spun că fiind conectat la ea, la nivel mental, i-am explicat că puiul ei e bine, că e plecat, că o să se întoarcă, că dacă s-a născut din ea, o să mai facă pui şi altădată, la-la-la... Bine, ea nu percepe gânduri sau mari idei despre Sine, dar undeva se face clic-ul ăla şi înţelege. Din momentul respectiv, n-a mai mieunat şi şi-a văzut de puii ei. Deci, zile întregi a mieunat! Pentru că şi-a pierdut puiul. O să vedeţi animale care îşi pierd puii şi rag după ei sau mugesc... sau nechează că le-a murit un pui – trebuie făcut şi cu ele, să le explici la nivel mental – e ideal să pui mâna pe ele – că este ok şi că puiul este unde trebuie şi că se va întoarce, şi se liniştesc la nivel de Sine.

Somatizarea problemelor poate consta şi în lucruri pe care noi le credeam uitate. Adică, o supărare pe cineva – ai zis că l-ai uitat că nu ştiu ce ţi-a făcut – şi, de fapt, e un vierme care roade înăuntru, şi roade, şi roade, şi începe să aibă probleme şi aia, şi aia, şi rezolvă aia, şi-l doare şi aia, şi tot aşa. De obicei, aşa se întâmplă, nu e o singură boală; rezolvă o problemă, îl ia alta. Şi, de fapt, la nivel de Sine, omul respectiv e supărat. Şi ce poţi să faci? Să-i scoţi inconştient Sinele. „Bă, tu eşti supărat, supărată că nenea ăla ţi-a făcut aia; doamna aia ţi-a făcut aia – cine fiecare ce ţi-a făcut", şi o să zică „nu e adevărat" şi tu insişti „hai, mă, că...

hmm!". Și dintr-odată începe să plângă. De ce? Pentru că ai descoperit buba care este în interior și care se manifestă prin plâns, râs nervos, enervare. În momentul în care îi spui cuiva „mă, tu ești cam tolomac" și el se enervează, înseamnă că e? Vorbesc serios! Pentru că dacă el e conștient...

Aaa, trebuie să vorbim despre conștiința propriei valori și după aia despre vindecarea Sinelui. Un pic, nu mă ocup eu de vindecarea Sinelui, dar vă dau niște date necesare să ajungeți la Emil pentru că mie mi-a folosit această idee, chiar dacă el nu știe că am preluat-o. Am auzit așa, o păsărică, era pe net, despre refacerea Sinelui, și mi-am dat seama că am pierdut din Sine – și o să vorbim și despre cum se pierde din Sine.

Revenim tot la sex?! Buuun! Facem ce facem și ajungem tot acolo... Deci, nu e... îmi pare rău, cercetați și o să vedeți... Știți, Schopenhauer avea un citat cu ghilimele pe care mi l-am extras eu când eram prin clasa a patra – în clasa a patra m-am hotărât eu să citesc marii filosofi. Și avea unul despre actul sexual care spunea așa: „Orice ai face, actul sexual iese la suprafață; este ținta tuturor glumelor, toate ironiile, toate supărările, toate nefericirile duc la actul sexual". Vorbesc foarte serios! Asta spunea Schopenhauer și vreau să vă spun că au trecut ceva ani de când eram eu prin clasa a patra, a cincea, a șasea, cred că a cincea, că eram prea mic într-a patra – făceam arte marțiale –, încă nu i-am găsit contra-argumente. Punct. Deci, eu am încercat să-l combat. N-a mers. Viața mi-a demonstrat că omul ăla avea dreptate, chiar dacă n-a fost foarte frumos și foarte fair-play.

Unde rămăsesem? La conștiința valorii. Respectul de Sine – și o să vorbim și de lepădarea de Sine. Ce zice ortodoxia, este o chestie care se pare că se cam bate cap în cap.

Respectul de Sine înseamnă conștiința propriei valori; spune-mi cum te îmbraci și ce îți iei pe tine și îmi dau seama dacă te respecți sau nu. Deci, dacă umbli cu șoșoni, cu ciorapi de răsalaltăieri, cu un tricou d-ăla cu guler negru – hehe! tricou alb – și, mă rog, înseamnă că nu te respecți. Știți că una dintre formele depresiei este momentul în care un om nu mai este îngrijit. Bine,

nu vorbesc de cei care trec prin faze inițiatice care presupun smerenia trupului. Deci, dacă eu vreau să mă smeresc fizic, ca trup, n-o să mă apuc să mă îmbrac de la Dolce&Gabana și de la Zara. Deci, eu mă îmbrac ca să nu-mi fie frig – ba, poate mai scot un pic din ele ca să-mi fie un pic de frig. Aia se cheamă, ce? Penitență. Nu înseamnă că mă autoflagelez acum, îmi iau și mă dau cu cârlige d-alea pe spate și mă bat – aia e nebunie, e altă extremă a nebuniei.

Eu vorbesc de Sine. Când e vorba de smerenie, există două tipuri de smerenie: a trupului și a sufletului. A sufletului vine când faci ascultare necondiționată – să zicem în mănăstire. Iar smerenia trupului înseamnă că nu te mai interesează cu ce te îmbraci, nu te interesează cu ce te dai. Da? Nu pot decât cu Coco Chanel no. 5 să mă dau, că îmi stă inima dacă nu mă dau, asta e o bubică la cap, trebuie să înțelegeți. Când ai chestii d-astea cum că nu mă dau decât cu un anumit tip de parfum, că ăla îmi place, ai o bubică la cap de care, ideal ar fi să scăpați. Eu nu zic, trebuie să trăiască și creatorii de modă și creatorii de parfumuri, dar aici vorbim de evoluție spirituală. Asta nu înseamnă că eu trebuie să...

Mi-a povestit cineva că a avut o colegă indiancă și că asta nu se spăla niciodată ca să nu-și distrugă nu știu ce. Și că s-a dezbrăcat odată, la un magazin, ca să-și cumpere un sacou și când și-a dat sacoul jos, asta a leșinat. Efectiv, a leșinat. Deci, nici extrema aia a smereniei, vă rog!!! Adică, nu este corect să deranjez pe cei din jur cu zemurile mele. Îmi pare rău!

Aveam un prieten care avea o iubire foarte mare față de om – dacă a luptat pe stradă și a fost luptător de stradă, vă dați seama – și spunea „omul e o mașină de făcut zemuri". Dar era punctul lui de vedere de la nivel de Sine și știți ce mi-a plăcut la el? Că dincolo de alți mari maeștri, el zicea: „Băi, eu sunt nebun; dar cum să fiu sănătos dacă mama, când mă bătea, mă dădea cu capul de pereți? Ce putea să iasă din mine?" Și, în nebunia lui, o ajuta pe maică-sa; când a picat la pat, ăsta îi ducea plosca. Și îl dăduse cu capul de pereți – asta l-a făcut să muște de gât, de cap,

de urechi, de tot ce se putea și să câștige lupte pe stradă. Nu în România. Dar avea o doză de conștiință de Sine extraordinară care mie mi-a plăcut. Și zicea: „Eu sunt nebun, dar cum puteam să fiu normal?"

Care era tema? Am divagat, fiți și voi atenți la apă. Conștiința propriei valori?

De ce? Oamenii care nu se iubesc pe ei înșiși – deci iubirea de Sine, la asta mă refer, conștiința propriei valori, respectul de Sine, conștiința propriei valori – nu sunt iubiți nici de ceilalți. Se spune că cei mai iubiți oameni sunt cei care se iubesc pe ei înșiși cel mai mult. De ce? Pentru că proiectează iubirea lor față de ei înșiși. Cele mai afectate, în cazul ăsta, sunt femeile. Nu se iubesc pe ele însele, au programe de neiubire relativ la ele însele, și astea fac să pice în alte extreme: când vor să fie moț și să iasă în evidență. Deci este o extremă a neiubirii de sine.

Buun. Cum se poate rezolva asta? Creșterea conștiinței de Sine a propriei valori se poate face prin cunoașterea de Sine, deci știu cine sunt, îmi analizez trupul, sufletul, energeticul. Și, în momentul în care aflu că eu sunt minunat, creat de Dumnezeu, cu toate defectele mele – că toată lumea are... mamăă, am văzut niște chestii în Japonia de îți stă mintea în loc, voiam să fac o carte, dar mi-a trecut. Deci, câteodată nu-ți vine să crezi ce ai făcut. Ce-ar fi să trăiești într-o zi – nu e cazul meu – și să afli că ai fost Menghele și să afli tot ce ai făcut (e ăla care făcea experiențe pe copii). Nu e deloc drăguț, dar să nu credeți că ei nu au voie să se întrupeze; în Planul Divin au și ei un loc pe acolo, cine știe ce mare genetician o fi acum și pune în practică. Ei, gândiți-vă că o să găsiți și surprize neplăcute despre voi. Despre violuri.

Și problema trezirii spirituale este că te face să simți un lucru ca și cum l-ai trăi acum; deci, un lucru pe care l-ai trăit ca un viol, ca o crimă – i-am luat capul –, în momentul în care se produce trezirea spirituală, o simți ura, frica, debandada respectivă, deci ce s-a întâmplat în momentul respectiv, ca și cum ar fi prezentă. De asta, de obicei, tot ce înseamnă trezirea Sinelui și conectarea la energiile telurice – că tot ce s-a întâmplat rău este

în teluric, în magmă – se face sub supravegherea unui maestru, yoghinii o fac numai în asane și cu regimul Oshawa, deci există asane speciale care deschid chakra rădăcinii către chakra pământului, care eliberează la suprafață energiile din magmă. Ei, aceste energii, dacă nu ești în post, te pot face să devii un posedat; te pot face să ucizi, să te sinucizi, să ajungi nebun. De asta e nevoie, de multe ori, de un maestru care a trecut pe acolo.

Toți au trecut prin nebunie. Și Buddha – citiți viața lui Buddha –, și Iisus – da, când e pe munte și îi spune demonul „sari!", nu înseamnă că a avut gânduri de sinucidere? Credeți că la oamenii normali le vin altfel gândurile de sinucidere? Sari, că te ține Doamne-Doamne! Și zbooori! Vă e clar? Deci, noi trecem prin aceleași ispite prin care a trecut și Iisus, și Buddha, și orice mare inițiat.

Nu este diferit față de alții, doar că ei au trecut. Cam puțin!

Sinele. Revenim la Sine. Vindecarea Sinelui.

Aaaa, cum se poate ajunge să te iubești pe tine însuți? Începi să-ți oferi ceea ce-ți place. Și o să vezi, tot doamnele... bine, depresive. Și încep și întreb: „Când ai făcut ultima oară ceva care îți face plăcere; să zicem să te plimbi prin parc?" „Păi, n-am mai fost..." „Când ai tricotat? Când ai văzut un film în mall? Când ai făcut... Când ai făcut... Ce-ți place să faci?" „Păi, n-am mai..." Și tratamentul, să știți, așa este; ce-i zici? „Ce îți plăcea să faci când erai mai așa, mai tinerică?" „Păi, îmi plăcea să dansez." „Du-te, măi, la un d-ăsta de dansuri – cum se cheamă... la *Dansez pentru tine*, mă rog – du-te să înveți să dansezi. Vorbesc foarte serios! Și aia îți eliberează tensiunile acumulate la nivel de Sine.

„Ce faci, îl urăști? Du-te la o sală de arte marțiale, uite, îți punem un sac cu chipul lui domnul și dă-i la freză până îți trece. Și, la un moment dat, te saturi; cât o să-i dai în freză, în sac? Știți că așa făceau japonezii? Își puneau chipul șefilor pe sac; era un loc ca să proiecteze energia negativă, supărările și tensiunile acumulate la nivel de personal, au făcut săli cu saci de box și acolo aveai un loc unde puneai poza. Și puneai poza și te duceai și dădeai la sac și după aia te relaxai. E bine? Nu e bine. Dar,

pentru început, ca terapie – dar până ajungi să-l faci pe ăla să-l iubească, mai bine... ați înțeles?

Și începi să îți oferi lucruri care îți plac: o prăjiturică, o bijuterică, o hăinuță, o... o... o... – lucruri care te fac să te simți important. În momentul în care nu-ți mai oferi nimic și nu-ți mai acorzi importanță și renunți complet la tine, ești pa; ești gata de plecare. Deci, Iisus n-ar fi putut să trăiască – nu cred că ar fi putut să trăiască – dacă se lepăda de Sine complet pentru că – știți ce înseamnă lepădarea de Sine? Nu mă mai interesează ce se întâmplă în jurul meu și ceilalți se ocupă de tot ce am nevoie. Că nu-i dă Dumnezeu din cer, cineva avea nevoie să-i dea să mănânce – bine, nu avea El nevoie de mâncare, n-avea El nevoie de îmbrăcăminte – dar ceilalți se ocupă de restul.

Ce înseamnă, de fapt, lepădarea de Sine de care vorbește ortodoxia și creștinismul? Lepădarea de Sine înseamnă să cunosc Sinele meu, să știu cine sunt și, la un moment dat, să realizez că Dumnezeu știe mai bine decât mine. Lepădarea de Sine nu se referă la negarea mea, ci la unirea voinței mele cu voința Divină. Kant spunea, la un moment dat, o chestie foarte frumoasă „o voință bună determină o conștiință bună". Deci, un om este rezultatul propriei voințe; dacă tu ai o voință bună, la un moment dat vei ajunge să te unești cu Dumnezeu; dacă tu ai o voință proastă și tot vezi în negru și faci negru, ce o să faci? O să ajungi să nu te unești cu Dumnezeu. Și atunci, soluția este să îmi coordonez voința în așa fel încât să se suprapună perfect voinței Divine. Și ce se întâmplă? Trăiesc în Dumnezeu. Și atunci, ce am făcut? M-am unit cu Sinele Divin din care provenim cu toții.

Buun, ce ziceam eu că vă mai spun? Terapia de vindecare cred...

Există o formă de terapie a Sinelui – psihoterapia, psihanaliza. De ce? Pentru că ele se duc la nivelul de Sine. Tot ce înseamnă psihoterapie și psihanaliză și, la ora actuală, toate formele de terapie de genul ăsta te duc la nivel de Sine, îți scot maculatura. Că noi avem multe idei în cap, multe energii care se datorează cui? Filmelor pe care le-am văzut – că sunt acumulate

în interior –, cărților pe care le-am citit. Știți, una din problemele – a propos de *eu sunt Maria Magdalena* – este că există posibilitatea să vezi un film despre Maria Magdalena și să te crezi ea. Când pot să fiu, sau cum sunt? În momentul în care se eliberează tot ce ai acumulat tu în viața asta, prin citit, văzut la televizor, sau trăit. Iar de asta se ocupă psihoterapia și tot ce ține de conectarea de Sine. De abia atunci poți să vezi și ajungi la nivelul la care înțelegi care sunt problemele tale din alte vieți. Deci, prima oară rezolvi problemele din viața asta, relațiile din viață, relațiile cu părinții, te eliberezi de subpersonalitățile maternă și paternă, te eliberezi de gânduri, idei, filme etc., ceea ce am văzut eu și mai știu eu cum, și ajungi la tine însuți. Abia atunci un om este teoretic pregătit să știe cine a fost și ce a fost. Asta se obține prin drept Divin. Regresiile din viețile trecute se fac doar cu accept Divin.

Mai vine cineva la mine și zice: „Am auzit că faceți regresii". Zic: „Da". „Vreau să știu și eu ce am fost." Ca și cum te duci pe autostrada Soarelui și vezi acolo ce-ai făcut. Nu se poate așa ceva. De ce? În momentul în care eu intru într-o viață trecută, a Sinelui meu, eliberez toată energia creată acolo – bună sau rea. Hai, că dacă ești bun și ai fost pustnic și ai stat în vârful muntelui și te-ai uitat la floricele și la altele, e perfect! Dar dacă ai fost călău, sau mai știu eu ce ai fost, credeți că e drăguț să eliberezi toată energia aia? Sau dacă te-a chemat Vlad Țepeș – deci, nu știți ce probleme au spiritele care au legătură cu Vlad Țepeș. Știți ce probleme au? Toți au probleme de anus; adică fac o rectocolită hemoragică și nu știu ce au, și le curge sânge din popou. Vorbesc foarte serios. Aia a fost viața lui – nu-l condamn, nu-l fericesc – în măsura în care pot, îl ajut. Deci, întotdeauna tot ce ai făcut în alte vieți poate avea repercusiuni în viața asta.

Mai departe. Ce înseamnă refacerea de Sine? Se întâmplă următorul fenomen și o să trebuiască să vă gândiți la asta, pentru că la un moment dat eu am făcut foarte multe inițieri și eram așa – în sfere înalte – ceva nu era în ordine și am auzit că e refacerea de Sine. Când faci inițieri, și mai ales o inițiere în Reiki – aia e suflul dragonului, da, mă rog, când vă suflă cineva în cap.

Aia este o energie care pleacă de la nivel de Sine pe care tu, ca maestru, o pierzi. Aceeași energie care se poate pierde prin sex, este la nivel de Sine. Este la nivel de toate structurile. Locurile în care ai iubit, ai suferit, ți-ai dat sângele, în țara asta sau în alte țări, sunt cu suflet de-al vostru și, la un moment dat, o să trebuiască să vă duceți să vă recuperați SN-ul. Eu sper să fie în viața asta pentru voi – nu este obligatoriu, dar unii mai au o viață, alții au mai multe, nu asta e important. Dar e clar că trebuie să vă refaceți structurile și din viața asta; la un moment dat o să trebuiască să vă luați energiile pe care le-ați lăsat oriunde.

Și, de fapt, refacerea de Sine înseamnă să-mi adun energiile pe care le-am dat ca formă de plată karmică, că le-am dat că am iubit, că le-am dat că am urât, că am ucis, că, că... și, la un moment dat, trebuie să mi le reiau. Vă e clar? (Din sală...)

R: Nu... nu înțeleg, hai, să zicem că SN-ul este o energie mai de maici?... Dar și tu ai putea să te apuci să recuperezi SN-ul.

(Din sală...)

R: Nu cred, pentru că asta presupune că există atribute specifice Trinității, ceea ce este greșit. Dumnezeu e un Tot. E adevărat că sună frumos: noi suntem femei, noi suntem cu Maica, Maica poate să facă asta. Dar nu se poate, pentru că Maica nu este o unitate de Sine separată; ea face parte din Trinitate. Așadar, Dumnezeu poate să facă asta, Dumnezeu – Tată și Mamă. Că n-o să facă Maica fără acceptul Tatălui. E ca și când ai zice că în cer e o schismă și că Dumnezeu vrea una, iar Maica vrea alta – ori Trinitatea e un Tot și acționează ca un Tot, deci ceea ce vrea Tatăl e ceea ce vrea Maica și e ceea ce vrea Fiul. La nivelul Divin. Că există subnivele unde, la aceeași chestie, la care nu se întâmplă așa ceva; dă-mi de exemplu un subnivel la care la aceleași Trinități la care nu se întâmplă așa! Familia. Este o expresie a Trinității Divine: mama, tatăl și copilul – nu înseamnă că sunt întotdeauna de acord – este o oglindă imperfectă a cerului. Dar nu atribuim imperfecțiunea oglinzii noastre relativ a femeii și a bărbatului cu Divinități, da? Că Ei sunt perfecți.

Deci, – și cu asta ca o concluzie, apoi îmi puneți întrebări – scopul Sinelui a fost reîntoarcerea pentru că Șarpele Kundalini ce este? Îngerul căzut. Îngerul căruia i se iau toate calitățile divine: înțelepciune, frumusețe, blândețe, iubire, tenacitate, curaj, toate calitățile divine se transformă în șarpe. Transformându-se în șarpe, ce face? Este obligat să se nască. Prin naștere, ce face? Experimentează viața și află ce e bine și ce e rău. Prin mântuire el ce face, de fapt? Ce înseamnă mântuire? Accede la un Plan Divin superior, fiecare cu planul lui – planul unui om nu este același cu planul meu. Da? Fiecare are planul lui Divin, deci mântuirea nu este aceeași pentru toți, ne ducem și cântăm toți în cor „slavă". Eu nu le am pe astea cu cântatul și mă îndoiesc că o să mă pună pe mine Doamne-Doamne acolo să cânt, dacă ajung. Fiecare are atributele lui specifice, în funcție de ce știe să facă – vă dați seama că eu sunt un băiat bun și mă trimite Doamne-Doamne ca delegat, ca diplomat prin universurile unde este război. Deci, ca să vă fie clar: faci ceea ce rezonezi. Da?

Și ce înseamnă, de fapt, evoluția? Întoarcerea la Sinele Divin – este un cerc. Cu ce? Cu tot cu conștiință. Am văzut că a scris profesorul Constantin – a scos câteva cărți, de care eu nu știam – și am văzut ultimul volum din nu știu cum se cheamă și vorbea chiar despre treaba asta, despre întoarcerea la Sinele Divin. Ceea ce pentru un profesor, general, doctor, academician este o chestie. Profesorul, cum îl chema, Constantin Dumitru este cel care a scris *Inteligența materiei*. Căutați *Inteligența materiei* și o să dați de el și o să dați de cărțile lui; și este un tip, un om care a studiat efectiv și fenomenele, și coborârea Luminii pe Biserica Ortodoxă la Ierusalim, deci este genul de om care a abordat științific tot ce înseamnă cunoaștere. Vorbesc foarte serios.

Deci, cauza și scopul vieții este Sinele. Întrebări?

Î: Cum pot să iau energia...

R: Cum poți să dai energia?

Î: Să iau...

R: Nuu, cum pot să dau! Prin intenție; intenția este aceea de a da, deci cum pot s-o preiau? Tot prin intenție. Vreau s-o iau.

Sau vreau să fac un exercițiu, îmi imaginez cum în mâna mea e o pompă care absoarbe toată energia pe care am pierdut-o în locul respectiv. Mă uit la filme d-alea cu monștri, vorbesc serios. Mai glumesc, dar e o chestie serioasă. Deci, trebuie să vă preluați energiile pe care le-ați pierdut, pe care le-ați dat; pentru că dai energie oamenilor care nu merită, dai energie oamenilor care nu se folosesc de sufletul tău, dai oamenilor care n-au nevoie de iubirea ta și tu pierzi. Și pierzi, și pierzi până când? Că e limitat. E adevărat că, la un moment dat, dacă te conectezi la Dumnezeu, poți să dai, dar din tine – iubirea ta din tine este limitată, pentru că noi suntem limitați.

Î: Considerați că putem să avem intenția să preluăm numai energia benefică cu acceptul Sfintei Treimi? Mi se pare normal să ai acceptul Sfintei Treimi și îngăduința ei ca să preiei și să-ți recuperezi SN-ul plin de Iubire Divină, de Lumină Divină 100%, puritate 100%...

R: Eu nu sunt așa de complicat, eu zic să vină la mine cine are de luat din zona aia cu voia lui Dumnezeu și... hai, să vă spun ceva: eu am observat un lucru – că lucruri foarte elaborate... Știți cum este tancul rusesc? Tancul rusesc mergea pe nisip, prin noroi, prin frig, prin gheață, n-avea nici pe naiba, de ce? Era brut, mă! Tancul nemțesc era o bijuterie; dar, dacă intra un fir de praf unde trebuia, la revedere. Și atunci, eu sunt pe principiul că „domnule, ca să ajung în punctul D, prefer să fiu ca tancul rusesc decât ca tancul nemțesc – arată frumos, dar e nasol dacă stă pe loc". Și atunci, eu zic că e vorba de intenție, iar intenția înseamnă în primul rând *non nocere*, deci să nu faci rău. Dacă eu am intenția să îmi recuperez SN-ul fără să fac ceva rău acolo, ci punând ceva în schimb – că dacă iei, trebuie să dai ceva în schimb – atunci e clar că nu fac rău.

Î: În momentul când preiei, poți să preiei acele energii reziduale care cu formele tale gând tu le-ai lăsat acolo... de ce să nu le trimit în univers...

R: Corect, dar fii atentă: dacă le-am lăsat acolo, tot e bine dacă le preiau, că am posibilitatea să le reanalizez. Ți-ai văzut

vreodată notițe din trecut, ai ținut vreun jurnal? Bun. Eee, în momentul în care îți reanalizezi jurnalul, descoperi lucruri bune și lucruri rele – te ajută treaba asta în evoluția ta? Da, deci, automat, chiar dacă preiau energiile mele – dar le preiau cu energii negative pe care le aveam eu atunci. (A propos, oricine dă din energiile lui, indiferent dacă e vorba de inițieri, sex sau mai știu eu ce, automat dă și din programe negative că nu suntem sfinți, nu suntem Hristos.) Ăia care au avut șanse să fie inițiați de Hristos, ăia da – au avut programe negative și a venit Duhul Sfânt și au devenit curați 100%. Dar noi, care primim inițieri de la oameni care sunt oameni, preoți care sunt preoți, automat că preluăm și energii negative. Dar în noi rămân care? Cele cu care rezonăm – deci, problema nu e a lui, problema e tot a mea. Indiferent dacă se întorc cu energii negative, energiile pe care le-am dat și informațiile pe care le-am dat eu, pot să le transform în pozitiv.

(Din sală...)

R: Deci, o secundă – asta înseamnă mentalizare. Ceea ce spui tu înseamnă că la nivel biosic te ocupi și începi să faci energiile să fie pozitive. Nu mă interesează treaba asta. Ele vin, fiind în mine, ies la suprafață. Ieșind la suprafață, am timp să le analizez. Dacă sunt pe calea corectă, le elimin. Dacă încă mai am bubițe la cap, rămân în mine și, în perspectivă, trebuie să le rezolv. Dacă le analizez degeaba și stau în cazemată – da, m-am închis și stau în cazemată – și vin energiile negative, și eu încep să trag? Eu nu mă schimb. Pe când, eu ce fac? O să citiți *Viața părintelui Cleopa* care la un moment dat spunea că el nu se protejează și spovedea: „Lasă să vină răul peste mine, ca să văd și eu ce mai am de... îndreptat".

Ai înțeles ce vreau să spun? Deci, dacă eu stau în tranșee și sunt tot timpul în luptă cu răul, nu reușesc să mă schimb pe mine. Pe când, dacă accept răul și îl schimb din mine, atunci evoluez.

Î: Credeți că toată lumea... Poți să preiei din...

R: Nu e foarte bine să preiei, să treci peste toată lumea pe care o cunoști, fără accept. De ce? Sfânta Liturghie e o taină; este o metodă prin care sunt citiți oamenii respectivi în cer. Dacă

omul respectiv nu este pregătit să se întoarcă în cer, îi faci rău. Pentru că lumina pe care o primește se transformă în negativ. Deci, îi faci bube, tu îi creezi probleme. Îl întrebi „vrei?", bine. De câte ori? De trei ori – nici măcar o veșnicie – de trei ori l-am întrebat, la revedere! Dacă nu vrea, nu trec. Dar nu trec pe oricine. În primul rând că e păcat să dai mărgăritare la porci și, în al doilea rând, poate că nu e nimeni pregătit să primească lumina respectivă. Și atunci, ce fac? Ea poate să se ducă oriunde este bine primită.

Î: Dar intenția mea din acel moment, dusă la iubirea necondiționată, devine neinteresată și... fără compasiune... Adică nu este... spirituală, că îmi asum riscul că vreau formele lor gând, problemele lor...

R: Da, dar ai dreptul să faci asta dacă ai o familie și un copil? Ai dreptul să cadă asta pe ei? Ai dreptul să faci treaba asta în condițiile în care lucrezi într-un serviciu cu niște colegi și mănânci cu ei? De ce să plătească ei? În momentul în care ești singur și ești pustnic, poți să faci treaba asta, dar în momentul în care eu trăiesc într-un serviciu, într-o familie și am niște copii, gândește-te că eu împart toată energia asta negativă tuturor celor din jur; așa că felul meu de a fi bunuț, sau mai știu cum, se poate transforma într-o pedeapsă scumpă și în momentul în care se poate întâmpla ca – chiar sub pretextul iubirii și dreptății – de fapt, să le-o tragi la toți ca la urși. Înțelegi?

Mi-ai adus aminte: vine la mine o doamnă – numai iubire, numai iubire – două spețe; bun, doamna respectivă s-a trezit și trăiește în iubire. Și-a dat seama că nu mai poate să trăiască cu soțul ei, mă rog, dar și-a adus un prieten acasă și trăiește în iubire și armonie cu ăla, în timp ce soțul e acasă. Bun, și îi spun: „Unde e iubirea și compasiunea?" „Eu iubeeesc..." Perfect, omul respectiv care te aude pe tine făcând sex cu respectivul, în cazul ăsta iubirea este o formă de pedeapsă. Este o formă de răzbunare relativ la persoana respectivă. În momentul în care ai conștientizat asta, poți să folosești dreptatea ca pe o armă – baaang, păcătoșilor!

Î: Ce înseamnă moralitate?

R: Lasă moralitatea...

Î: Dar de ce? E important! Nu poți să... eu așa cred.

R: Moralitatea este o formă prin care oamenii își ascund adevăratele trăiri și adevăratele dorințe. Sub pretextul moralității, în realitate sunt toți niște frustrați sexual, niște egoiști, niște dogmatici, niște, niște... Nu mai vreau să enunț, pentru că știu că am fost acolo. „Păcătoșilor! Voi nu țineți post!" Și în mine, de fapt, ardeau multe dorințe pe care le-am descoperit mai târziu. Și atunci, care e moralitatea? În general, oamenii care trâmbițează cel mai tare despre moralitate, să știi că sunt cei mai imorali.

Î: Dar de ce să învăț Tainele Cununiei, atâta timp cât moralitatea...

R: Sincer, eu cu Taina Cununiei am o problemă. De ce? Pot să plătesc la Sfânta Liturghie, dar nu e bine, că mai calc pe lângă. Fii atentă.

Î: Sunteți de acord că în Taina Botezului și Taina Sfintei Liturghii, Lumina Sfântului Duh curge prin tine. Atunci, ce faci?

R: Auzi, dar n-ar fi bine să fiu în Taina Sfintei Liturghii de fiecare dată când fac dragoste?

Î: Da.

R: Cu alta...

Î: Păi, de ce cu alta?

R: Auzi, am mințit că este buba mea, știi. Unu: din câte am văzut eu, Taina Sfintei Liturghii este departe de a fi ceea ce trebuie la un moment dat. În general, oamenii se căsătoresc din cu totul alte cauze și din cu totul alte motive decât iubirea; după aia ajung să fie – dacă ajung să fie prieteni, ceea ce este ideal, dar am întâlnit, este foarte bine să facă lucrurile împreună, este ideal, dar e foarte rar – în general, ajung să își fie dușmani unii celorlalți. Știi de ce? Pentru că această căsnicie, așa cum este ea făcută acum, este, de fapt, o modalitate de omorât. Iei doi șerpi, ai pus vreodată doi bondari într-un borcan? Deci, doi bondari într-un borcan vor ajunge să se omoare pentru că sunt închiși, li se răpește libertatea. Căsnicia, căsătoria, așa cum este concepută la momentul actual, este o formă de legare. Deci, pe mine – nu știu

dacă o să mă mai pedepsească o dată Șeful, să mă mai căsătoresc vreodată – dar nu mă mai prinde nimeni.

Î: Atenție, avem liberul arbitru creat de Sfânta Treime, există foarte mulți dintre noi care rugăm să se dea soarta legată de Sfânta Treime, astfel încât nivelul nostru energetic, al structurii noastre ADN, să urce cu două nivele energetice...

R: Hai, să îți spun. Știi de ce nu cred? Nu cred și îți spun de ce: pentru că suntem imperfecți. Și orice căsnicie este unirea a două chestii imperfecte, care nu poate să fie perfectă! Am să o cer la Sfânta Treime în momentul în care eu am să fiu perfect, am să merg pe nori și am să zic „Doamne, dă-mi jumătatea mea în timp ce zbor". Dar atâta timp cât eu sunt conștient de imperfecțiunile mele, și sunt conștient de imperfecțiunile mele, că am văzut mii, nu?

Î: Mii?!

R: Da... 10 doamne pe zi, 50 de doamne pe săptămână, 200 pe lună. În momentul în care le întâlnesc de cel puțin cinci ani, am câteva mii. Bun. Automat, în momentul în care unești două chestii imperfecte, nu poate să iasă ceva perfect. De ce? Vă dau un exemplu foarte simplu: vin eu – Dragoș Argeșanu – cu karma mea, e minunată karma, cu energia din spate și energia din teluric, da? Și vine doamna cu karma ei, cu energia ei din teluric, cu mai știu eu ce – poate ea și-a rezolvat și este iubirea întruchipată – ce o să fac? Ce se va întâmpla? Prin doamna de lângă mine mi se va manifesta toată karma mea. Păi, ce? Sunt nebun s-o am în casă? Las-o afară. Eu spun clar: eu m-am gândit mult, deci, între astea două, eu aleg pustnicia. Scurt. Deci, dacă ar fi să mă căsătoresc, mâine mă duc în mănăstire. Zic „doamnă eu am plecat", am închis chakra rădăcinii... și s-a încheiat comedia. Deci, clar! Doar dacă în Plan Divin mai trebuie să mai fac vreun bebe.

Î: Păi, asta este, că ai cunoaștere și trebuie să alegi...

R: Atunci, fac ascultare! Dar, îți dai seama că doamna respectivă trebuie să fie ceva ca să poată să reziste ea lângă mine.

Î: La un nivel energetic superior poate să...

R: Nu se poate. Păi, hai să îți spun de ce nu se poate: dacă îmi este superioară, o să fiu inferior? Că iarna nu-i ca vara. Păi, da! Și atunci, cum pot să mă potrivesc – dacă spui că este vorba de căsătoria de care spui tu din punct de vedere Divin? Din punct de vedere al iubirii? Deci, asta, ce-mi spui tu, nu poate să fie decât o căsătorie karmică sau misiune personală. Doamne-Doamne zice „trebuie să se nască un copil din căsătorie și la-la...; Argeșene, îmi pare rău, te-am analizat, nu se poate, trebuie s-o iei pe doamna de soață". Și eu mă duc și o să mă duc așa lângă, gândindu-mă care o să fie prima după.

Î: Eu pot să zic că o să fie...

R: Hai să îți zic ceva: și eu am senzația asta! Dar știi cum fug?

Î: Știți câte mame suntem aici, în sală? Majoritatea. Copii trebuie să... e important.

R: În moralitate. Păi, nu pot să le am pe toate. Da. Moralitatea, deocamdată, mai lucrez la ea. Din punctul meu de vedere, pa. Deci, există misiuni personale, misiuni la nivel de Sine. Și alea nu întotdeauna fac parte din ceea ce-ți dorești tu ca individ. Eu nu mi-am dorit treaba asta, dar am înțeles de ce. Și am să merg cât o să se poată și ce-o să mi se întâmple. În ceea ce privește căsniciile, prima am făcut-o prin liberul arbitru, a doua era misiune personală și poate în a treia să nimeresc iubirea, dar mă indoiesc. Eu cred că – cunoscându-mă pe mine – va fi o alianță.

Î: Misiunea personală nu se poate transforma în iubire?

R: Vă mulțumesc! Mi-e frică când va veni, iubirea. E adevărat că am cerut la Doamne-Doamne inclusiv ideea de a ajunge înger al iubirii. Știi cum e cu mașinile de cusut făcute la Cugir? Oricum le-ai asambla, tot mitralieră ies. Deci, eu înger al iubirii nu mă văd.

Î: Credeți în munca poporului român; sunteți un mărturisitor pentru România, atunci?

R: Cred în munca poporului român, cred în educație, dar până vă educați voi, eu mă plictisesc îngrozitor.

Î: Mama, prin vibrația mamei copilul se poate schimba...

R: Păi, eu de mame mă ocup?

Î: Dacă ne puteți explica relația evoluție spirituală – autoritate – libertate...

R: Evoluția spirituală presupune ascultare cu autoritate și acceptarea autorității duce la dezlegarea de problemele karmice, ceea ce duce la libertate. Deci, tu ai libertate cu adevărat, atâta timp cât nu greșești.

Î: Când respecți regulile...

R: Când ai greșit, deja nu mai ai libertate. Evoluția presupune ascultare necondiționată, supunere, înțelegere și, când ai înțelegere, deja apare iubirea. Pentru că înțelegi Planul Lui Dumnezeu; prima oară te pune să asculți și începi să asculți. După aia încep să ți se descopere că dacă asculți se întâmplă aia, și aia, și descoperi Planul Divin. Îți dai seama de frumusețea Planului Divin și după aia începi să-L iubești pe Dumnezeu.

Î: Și să te simți liber...

R: Și să te simți liber. După aia îți dai seama când te agață răul. Câteodată se îngăduie să păcătuiești. De ce? Ca să înveți ce înseamnă să fii legat. Și, pe măsură ce greșiți – eu de asta greșesc ca să nu mai... – o să vedeți că Dumnezeu îți îngăduie câteodată să greșești ca să-ți dai seama că ești om și ca să-ți dai seama că trebuie să te smerești. Adică, mai nasol decât tot e orgoliul. Și există un orgoliu al celor care Îl servesc pe Dumnezeu și atunci, Doamne-Doamne îi smerește. Ce le ia? Le ia toată conștiința și ei încep să facă toate prostiile și după ce fac prostiile stau și se gândesc „frate, le-am făcut pe toate și noi condamnam!" Și se întâmplă.

Dacă ești destul de conștient și nu vrei că te încăpățânezi să nu faci, n-ai să înțelegi niciodată omul. Și repet scena de la Părintele Argatu, de la masă – în momentul în care participam la exorcizări și eram foarte curat, dar îmi pierdusem pe drum iubirea. Mi-a zis: „Du-te, dar îți va fi greu să te întorci". Dar nu mi-a zis nu! Am zis „mă întorc în lume", atât am zis. Lume!

A treia conferință

DE LA SEX LA ÎNDUMNEZEIRE

Să înțelegeți că există programe, că până la urmă și plăcerea sexuală și tot ce ține de sexualitate este un program, că ea vă afectează viața sau are impact asupra vieții voastre atâta timp cât există aceste programe prin voi. Aceste programe pot fi sublimate, folosite, stopate, blocate etc., tocmai pentru că există o energie și o informație. Mă interesează ca la sfârșit să înțelegeți că puteți – dacă doriți – să vă stăpâniți propria sexualitate, că puteți să nu fiți robii ei, că energia sexuală este o forță, ba, pot să vă spun că este cea mai mare forță din Universul Material, este forța vieții. Are o componentă divină, dar are o componentă mai mare care e demonică și că, până la urmă, ceea ce ne diferențiază de alte ființe materiale care trăiesc pe această planetă, este faptul că putem să o coordonăm, să o stăpânim.

O să înțelegem, sper, de unde vine și cum se manifestă ea. O să înțelegem că ea se poate suprima și că poate fi folosită în mai multe sensuri. Deci, în primul rând, voiam să... la început voiam să fac puțin mișto și să vă chem la 18:69 și să scriu pe invitație „n-am documentar pentru Dvs.", dar să știți că intenția mea nu este – să zic sincer – una cu totul altruistă. Eu, ca și fond, consider sexul o chestie foarte aproape de... adică, o chestie inferioară. Știu că sună ciudat spusă prin gura mea, mai ales celor care mă cunosc, mă cunosc ca maestru și nu numai, dar asta e realitatea, nu pot să fug de ceea ce cred. Drept urmare, eu pe planeta asta stăteam și mă gândeam de ce m-a trimis Doamne-Doamne și este faptul că pot să fiu foarte obiectiv și fără să fiu implicat într-un studiu și pot

să trăiesc un lucru și pot să fac un lucru, dar să-mi păstrez, totuși, spiritul de cercetător viu. E bine, e rău, nu știu, asta sunt, cu asta defilez.

Și atunci vom începe, ca să știm cine suntem. În primul rând, vreau să vă spun de unde mi-a plecat această idee: mi-a plecat în anul I – eram în facultate – aveam cursuri de fiziologie și, evident – întotdeauna am fost un curios – m-am uitat să văd ce scrie despre sex, care face parte din fiziologia omului. Și cred că era un paragraf atâta, de 10-15 rânduri. Mai târziu, prin anul VI, au scos cei de la Târgu Mureș o carte scrisă de tot staful, mă rog, un complet de oameni de acolo, o carte care se intitula *Sexualitatea umană* – destul de bine pusă la punct. Și poate nu știți, dar clitorisul a fost studiat acum vreo 2-3 ani. Acum 2-3 ani, deci, până atunci nu s-a gândit nimeni. Și s-a descoperit că e altceva decât se credea. Deci, ca să înțelegeți ce în urmă suntem cu tot ce înseamnă studiul relativ la sexualitate.

Bun! Evident că preocupările relativ la sexualitate le ai de mic copil – nu-ți descoperi propria sexualitate. Și plecăm cu – știu că este foarte puțin, știți am așa... o problemă –, să știți că nu diferim cu nimic de animale, din păcate. Nu cred că vă spun un lucru nou. Dar în cei treizeci și trei de ani de când studiez eu sexul – că l-am descoperit pe la șapte ani – pot să afirm că nu există nici o diferență între noi și animale. Din păcate... Din fericire... Asta e realitatea. Vrem, nu vrem, suntem oarecum condiționați pe această planetă și avem multe programe care ne aseamănă foarte mult cu animalele. Și n-ar trebui să ne fie rușine să studiem propria sexualitate, ca și cum ar fi vorba de o specie.

Aș putea să vă dau o definiție a sexului din mai multe puncte de vedere. Din punct de vedere fiziologic – este un act prin care se realizează reproducerea unei specii – a speciei noastre. Din punct de vedere Divin, însă, să știți că sexualitatea, și mă refer inclusiv la sexualitatea animală, este un act din care s-a luat toată iubirea. Regret! Asta este concluzia la care am ajuns eu; dacă o să ajungeți să mă contraziceți, n-am nimic împotrivă, dar pentru asta veți studia cât am studiat eu. Adică, m-a interesat foarte mult și am luat tot ce se poate lua și e probat și de lumea spirituală, și

veți găsi existența sexualității. M-a interesat foarte mult dacă îngerii au sex – e o întreagă poveste și nu spune nimeni dacă îngerii au sex – pentru că e foarte important dacă îngerii au sex sau nu. Și nu am decât un citat, pentru că restul s-a scos, când „Îngerii sau Oamenii sau Fiii Omului", e în Biblie scris, nu vorbesc din poveștile lui Argeșanu, da?, „...s-au cuplat cu femeile oamenilor și au apărut uriașii". Existența uriașilor e probată, s-au găsit, mă rog, e o întreagă poveste, există, e cert.

Cum s-au cuplat? Habar n-am, dar cred, totuși, că respectivii erau dotați cu ceva organe sexuale pentru că altfel n-ar fi putut să procreeze. Sau există posibilitatea diviziunii celulare sub influența unei energii – și asta cred. Că Lumina poate să producă o diviziune celulară – și asta cred. Că se poate transmuta o energie și că se poate forma un lanț ADN – și asta cred. Deci, există foarte multe posibilități, nu poți să le excluzi pe toate că n-ai cum; nici existența sexului, nici posibilitatea ca o energie să fie transformată pur și simplu într-un lanț ADN și să producă un anumit program – chiar nu poți să excluzi toate astea.

Bun, dar asta e mai puțin important!

Am putea să luăm de la început – cum a apărut sexul. Haideți, să luăm căderea Luciferică. Aceasta a dus la formarea celor două părți ale Universului Spiritual – Lumina: Îngerii Luminii, Întunericul: Îngerii Întunericului. Evident că partea de Întuneric este tot parte din Dumnezeu, dar acolo există Îngerii Întunericului. Bun! Ce te faci? Trebuie să te pui un pic în pielea lui Dumnezeu. În tine există cancerul. Ce faci cu el? Trebuie să faci ceva cu el pentru că el există. Nu poți să îl negi – până aici e împărăția mea, dincolo nu mă mai interesează. Pentru că toate există în Dumnezeu – există și diavolul. Și atunci, ce era de făcut? Demonul a fost un înger, da? Arhanghelul Mihail – cele două treimi de îngeri. De aici au apărut planetele, sistemele solare. Fiecare planetă este o entitate malefică înconjurată de altele benefice. Fiecare planetă este o entitate negativă care, în realitate, are o proprie conștiință de sine. Fiecare planetă este străjuită

de o entitate planetară, de un Dumnezeu al planetei. Pentru că albul a învins, albul a mutat. Da?

Apariția animalelor și modul de înmulțire al lor este o formă pe care Dumnezeu a creat-o pentru ca din Universul Spiritual – adică Iaduri, în Universul Material – adică zona dintre Iaduri și Ceruri – să apară viață. Deci, viața terestră, viața materială se află la limita dintre Ceruri și Iaduri. Dacă luați existența omului – cum a fost creat – veți vedea că el este creat între Suflarea lui Dumnezeu și țărână. Țărâna reprezentând, de fapt, entitatea spirituală malefică. De ce entitatea spirituală malefică? Dacă studiați tot ce ține de Feng Shui – de arta chinezească – veți vedea că la nivelul fiecărui, mă rog, în interiorul pământului există dragonii. M-a întrebat cineva ce sunt dragonii. Căderea Luciferică a făcut ca îngerii să se transforme în ce? Creștinilor! Nu în demoni! În șerpi! Care înseamnă altceva decât demoni. Și mai ce? Balauri. Că îi spun balauri, că îi spun dragoni. Nu degeaba, să știți, că poveștile românești sunt pline de existența unor balauri cu unul, două, trei capete etc. În înțelepciunea populară există această recunoaștere a răului sub formă de dragon. Nu e vorba de demon – mă refer la ăla cu coadă și... Asta e altceva, vom vorbi și despre asta.

Bun. Problema acestor entități nu este că ele sunt rele; unele sunt rele, e adevărat, dar ele au o singură problemă – nu au conștiința binelui și a răului. Dar sunt educabile. Când vorbim de demoni, nu vorbim de entități educabile pentru că au ales răul.

Bun. Au căzut. Veți vedea că la baza fiecărui animal este un șarpe kundalini care se transformă în animalul următor. Venirea lui – orice coborâre pe planeta Pământ este o altă transformare în șarpe – și în fiecare dintre voi, chiar dacă ați fost oameni în alte vieți, ați renăscut, v-ați transformat în șarpe, în spermatozoidul acela, ați trecut pe același canal prin care treceți cu toții; și unul dintre lucrurile pe care aș dori să le lăsați este falsa pudoare, pentru că toți ați venit pe aceeași țeavă, știți? După care s-a produs formarea embrionului.

Dar orice coborâre pe planeta Pământ – şi mă refer la coborâre în sensul naşterii noastre, nu a Mântuitorului care este altceva, o să vorbim şi despre asta, este, de fapt, o coborâre. Fiecare viaţă pe care o începeţi va lăsa la o parte tot ce s-a întâmplat altădată şi trebuie să vă luaţi viaţa de la început. Că aveţi bonusuri, că aveţi calităţi deosebite, că aveţi atuuri de altădată, clu-uri, ajutor divin, protecţii divine, da; că aveţi o karmă, că aveţi probleme, că aveţi piedici de altădată, da; dar toată lumea o ia de la început – unii pleacă cu bonusuri, alţii pleacă cu handicapuri, dar toată lumea o ia de la zero. Vă e clar? Toată lumea porneşte jocul vieţii din nou, de la început.

E important să ştiţi treaba asta. De ce? Pentru că sunt oameni care se nasc cu atu-uri spirituale – mă refer la daruri divine etc. – şi care nu ştiu să le folosească şi sunt oameni care vin cu probleme mari, dar care ştiu să le folosească. Ei, şi la sfârşitul vieţii, veţi constata că unii care au venit ca „neica nimeni" pe lumea asta, pentru că aveau în spate belele cât casa, vor ajunge mult mai departe decât voi. De multe ori o karmă nasoală poate fi motorul unei Îndumnezeiri pentru un om. Tot ce pot să spun este că, cei care au valori bune, trag mâţa de coadă. Deci, asta vă spun din proprie experienţă uitându-mă la cei din jurul meu. Nu fac nimic din considerentul că merită totul. Eu sunt de acord, ei vin de sus şi au valori foarte bune. Ei merită ca lumea asta să le ofere flori şi, mă rog, dar nu evoluează. În schimb, oameni care vin cu karme nasoale, care conştientizează şi îşi doresc întoarcerea la Dumnezeu, revin în forţă către Lumină.

Vreau să vă spun ceva: la un moment dat a existat un mare maestru – îl chema Maitreya, mă amuzam că este filmat cursul meu şi poate o să ajungă vreodată la unul precum, mă rog, n-are importanţă – era profesor de psihiatrie. Şi în momentul în care Maitreya vorbea cu noi că suntem o planetă inferioară şi că ar fi trebuit să trecem demult la altă evoluţie spirituală, respectivul profesor de psihologie spunea că este schizofren. Deci, e îngrozitor. Omul ăla a ajuns la cerul 8,1 – nu ştiu câţi dintre noi vor ajunge la acel 8,1 – nu mă refeream la profesor, ci la

Maitreya. Maitreya a plecat, ăsta mai trăiește, din păcate, și mai apare și câteodată la televizor.

Bun. Revenind. Deci, nașterea, sexul a apărut și este o creație divină; o formă prin care se deschid porți și către Lumină și către Întuneric și care permit apariția pe Planeta asta a unor entități spirituale care se încarnează. Până aici e simplu? Îmi dau seama?

Problema este următoarea: motivul pentru care este greu ceeea ce facem, este că odată cu nașterea se produce uitarea. Adică, odată cu căderea, odată cu coborârea, orice individ care se naște – indiferent din ce Cer vine – își pierde darurile divine. Deci, va avea mai puțin toate darurile divine și, drept urmare, ce va avea mai puțin? Inteligența! Așa că ăsta este motivul pentru care ne naștem tute; unii rămânem, alții mai creștem! Deci, ne lăsăm în Cer absolut tot. Că mă întreba unul „dacă toată lumea e pe Pământ, cine e în Cer?" Dom'le, Supraeul rămâne acolo; aici vin doar niște terminale de la calculatoare, nu tot.

Ei, ne naștem, ne pierdem conștiința de sine! Ne rămâne ceea ce este negativ; când te naști, rămân cele mai negative programe ale tale. Vă e clar? Că e foarte simplu: dacă mi se ia binele din mine, ce rămâne când cobor? Răul. De ce? Tocmai ca să îl schimbi.

Și mă nasc. Și ce se întâmplă? Mă nasc în locul în care rezonez, în țara în care rezonez, în familia în care rezonez, învăț limba cu care rezonez, religia cu care rezonez. Ăsta este motivul pentru care 99% dintre oameni nu au conștiință de sine – pentru că ne naștem fără ea. Ne naștem fără ea pentru că Dumnezeu ne-o ia. Eu m-am gândit întotdeauna „Băi, Doamne, dar e cușer așa? Să ne lași fără să știm de noi?" Și este. De ce? Pentru că, luându-ți conștiința de sine, de fapt, Dumnezeu te lasă să faci toate prostiile pe care, dacă ai avea-o, nu le-ai face. Dă drumul, de fapt, să se manifeste tot răul din tine. Și, la un moment dat, te trezește, pac! Și te uiți ce ai făcut și zici „aoleu, cum am putut eu să fac asta?", dar, de fapt, erau în tine, Dumnezeu nu a lăsat decât să se manifeste. Și încerci să-ți reconsideri atitudinea. De obicei, Dumnezeu te lasă să faci ceea ce condamni – pentru că

exact ceea ce condamni e în tine. Nu ai cum condamna, dacă n-ar fi în tine. Dacă n-ar fi în tine, nu te-ar deranja. Deci, până la urmă, dacă tu îi faci pe alții tute, ești un pic de tută. E valabil și pentru mine, numai că eu știu că sunt în anumite lucruri – adică îmi recunosc limitele, nu pe toate că, deh, n-aș mai fi maestru...

Mai departe! Totul e stabilit de sus, să știți. Și sexul – deci, dacă urăsc femeile ca spirit, să știți că am foarte mari șanse să mă nasc femeie. De ce? Păi, e foarte simplu: cu ce o să rezonez? Cu tot ce înseamnă program feminin, că le urăsc. Pac! Le apropii. Ce o să se întâmple? O să mă duc exact pe programele feminine. Deci, șansa să mă nasc femeie este cu atât mai mare cu cât urăsc mai mult femeile. Ăsta e motivul pentru care există mai puțini bărbați care urăsc femeile decât femei care se urăsc mai mult pe ele însele. E un paradox, dar e real! Multe dintre femeile și doamnele de astăzi, de fapt sunt bărbați născuți femei. Să vadă ce bine e să fii femeie; să învețe ce greu e să fii femeie; care sunt avantajele să fii femeie; care sunt dezavantajele; să se comporte ca femei; să fie femei. Și asta este amuzant. Bine, sunt și cele mai bune doamne, să știți!... Bărbații! Adică, întotdeauna o doamnă care e spirit masculin va ști mult mai bine să satisfacă un bărbat decât o femeie-femeie. Și invers, evident – reciproca este valabilă. Și se întâmplă treaba asta. Și o să vedeți familii în care el este feminină și dă cu mătura, gătește, face, drege – *parol d'honeur* – și ea este genul soldat, genul de afaceri cu costum, cu valiză – genul ăla – „asta nu-i bine, asta e rău". Nu se poate să nu aveți exemple în jurul vostru, că de asta mă și bazez pe exemple, să le recunoașteți la un moment dat. Și să înțelegeți că ăsta e un spirit feminin, ăsta este un spirit masculin – și o să vedeți că fiecare are problemele lui.

Pentru mine, toți sunt oameni. Încerc să privesc dincolo de sexualitatea unei persoane, să văd omul din el ca să-mi dau seama ce probleme are. În rest, rămâne doar să și le rezolve fiecare.

Bun, mai departe. Am vorbit despre originea sexului, deci sexul este creație divină. Este modul prin care Dumnezeu a ales să se înmulțească animalele; este o formă de descătușare a energiei

sexuale special făcută pentru procreere, dar și pentru păstrarea armoniei, da? Gândiți-vă la lei – câtă forță, câtă agresivitate, câtă ură până la urmă – și, totodată, apar primele forme de iubire și fiara își iubește puii, deci este prima formă de manifestare a iubirii, a instinctului matern, chiar cea mai de jos, indiferent că sunt anomalii, că sunt animale care își manâncă puii, dar nu toate.

Ce determină această atracție sexuală? Atracția de sex. Trebuie să înțelegeți totul ca pe o lege a atracției, programe care există între noi, programe de atracție. Să știți că nu întotdeauna relațiile ca și atracție sexuală au ca și componentă iubirea. Poate să fie ura. Știu că se dă tot timpul vina pe demon; demonul e de vină! Al naibii, ăsta e de vină pentru toate! Păi, nu e așa! Noi avem niște programe în noi, programe care ne fac să rezonăm cu un anumit tip de persoane. Aceste programe le avem din alte vieți sau, pur și simplu, ne-am născut cu ele până au apărut entități spirituale. Aceste programe există și asta determină atracția. Există sau nu există atracție sexuală. Adică, cum s-ar spune în limbaj mai neaoș „dânsa n-are creier"; nu poți să o coordonezi – există sau nu există această atracție.

Aș putea spune că există un chimism, aș putea spune că există o energie, dar realitatea este că apare ca o diferență de potențial. Și am să vă spun imediat de ce este foarte important: ăsta este motivul pentru care cuplurile ajung să nu mai aibă atracție sexuală. Pentru că odată ce se produce armonizarea, trăiești... Și mai îmi plac și cuplurile alea care muncesc împreună și la birou, ălora nu le dau mai mult de doi ani. Păi, de ce? Păi, măi, dacă mănânci cu aceeași persoană, dormi cu aceeași persoană, mă rog, ce mai faci cu aceeași persoană, unde să mai existe diferența de energie care să producă atracția celor două. Închipuiți-vă că există două tipuri de energie – yin, yang; masculin și feminin; portocaliu și bleu, da? Și care se atrag.

Păi, dacă totul e un amalgam, nu mai are unde să existe această atracție. Se sufocă reciproc și dispare. Plus că, acum, la ora actuală – și asta este o altă inepție – toată lumea e în căutarea orgasmului. „Ai orgasm? Am avut două. Ai?" Fetele, mai ales,

vorbesc între ele, bine, la coafor acolo... la epilat. De unde știu? Păi, de la băieți; am ochiul și urechea formate? Ce produce treaba asta? Orice orgasm – țineți minte – duce la spolierea organismului de energiile divine și, mai ales, de cele sufletești. Adică, dacă există un dram de iubire în suflet, și o faci și dimineața și la prânz și seara, șansa să scapi de orice înseamnă atracție sufletească, care este tot o energie, crește exponențial. Și șansa să te saturi devine certitudine. Și ce era iubire se duce și nu știi de ce; bă, l-am iubit, dar... Mai ales noi (bărbații) avem problema asta, pentru că noi avem mai multe orgasme. Și atunci se duce. Doamnele nu sunt foarte atente cu treaba asta și e foarte bine că sunteți aici. Pentru că domnul, dacă elimină acele energii sufletești care fac să vă iubească, s-ar putea să nu vă mai iubească. O să spuneți „nu se poate, că iubirea e..." Sanchi! Iubirea este o atracție energetică la nivel de chakră IV, iar sexualitatea este o atracție energetică la nivel de chakră II. Cum de-aici (cap, minte) nu prea pot să iubesc, nu am decât două variante: prima e specifică femeii – am vrut să îmi iau un tricou mișto, l-am primit de la o prietenă, dar era prea de tot să vin cu el, e cu un domn și o doamnă – doamna are inima la locul ei, domnul o are mai jos – da, dar inima doamnei e neagră și inima domnului e albă. Deci este yin-yang. Și am zis că totuși nu pot să vin cu el. Dar asta este o realitate. Să știți că sunt tot programe. Veți spune: „Bine, bine și când nu este iubirea un program?" Mai caut. Probabil în momentul în care cunoști un om atât de bine, încât îl iubești cu toate defectele lui; în momentul în care îi cunoști unui om umbra și îți place umbra lui. Nu știu; am să mă mai gândesc.

Deci, sexul are ca și componentă energie și informație. O să îmi spuneți că nu e adevărat, că eu bat câmpii. Hai, să vă spun ceva! Sunt experiențe făcute și vine la mine câte o doamnă – mai mult doamne – și îmi spune: „Dom'le, de ce eu nu sunt cu nimeni? Că sunt mai frumoasă decât alea, sunt mai deșteaptă decât alea, am și bani. De ce eu nu sunt cu nimeni?" Și eu îi spun: „Doamnă, vedeți cum arată o cățea în calduri?" „Da." „E încojurată de câini." „Da..." „Pentru că emite pe chakra a II-a și atrage."

Deci, atracția sexuală are ca și componentă emisia energiilor sexuale. Dacă vreți să înțelegeți lumea asta, trebuie să treceți peste orgoliul că sunteți dumnezeii acestei planete și că sunteți superiorul oricărui animal. Să știți că cele mai mari descoperiri s-au făcut pe șoareci, nu pe oameni și după aia au observat că se aplică și la oameni. Sau pe câini, sau pe maimuțe. În al Doilea Război Mondial au avut șanse să facă experiențe pe oameni, dar, în rest, nu s-au făcut. Și în câte un sanatoriu dintr-ăla comunist din Rusia, dar în rest, nu. Și de asta vă spun, că toate experiențele s-au făcut pe animale și au observat că programele lor sunt al naibii de asemănătoare cu ale noastre.

Bun. Ce face cățelușa? Emite pe chakra a II-a și această emisie se duce... unde? Știți la ce distantă se duce? Toată lumea zice că un câine simte mirosul de la 2 km. Băi, asta e barbă! Ceea ce simte el este că impresionează energia pe care o emite ea pe chakra a II-a. Simte că îi tremură ceva acolo jos și lui și o ia pe firul apei. Ați înțeles? De fapt, emisia chakrei a II-a a ei duce la impresionarea chakrei a II-a a lui. La fel este și la oameni. Îmi pare rău, dar asta e realitatea.

Și atunci, o doamnă sau un domn care nu emite pe chakra a II-a, nu va atrage niciodată sexual. Condiția ca să atragi sexual, este să emiți pe chakra a II-a.

E bine să emiți pe chakra a II-a? E firesc să emiți pe chakra a II-a. Dar asta va impresiona evident – să știți că eu am închisă chakra a II-a, mă rog, o închid... De ce? Odată putem face un experiment să vedem ce înseamnă să emit pe chakra a II-a, ce înseamnă să emit pe IV, să emit pe VI. Să știți că eu rămân același, n-am să fiu impresionat, dar pe voi s-ar putea să vă impresioneze. Asta nu este neapărat vina mea.

Mi se mai spune că eu manipulez sexual. Nu, eu emit. Punct. N-o fac cu intenția de a face ceva. Dar dacă energia pe care o emit eu – care poate să fie de la orice nivel – rezonează la un moment dat cu programele dumneavoastră sexuale, poate să inducă o asemenea părere. Și atunci, nu înseamnă că sunt eu vinovat, sau că sunteți voi vinovați.

A venit odată Jasmuheen. Și mi-a venit un prieten „Băi, știi că am fost la Jasmuheen." „Și?" „Păi, mă, m-am simțit atras de ea..." „Și? Care-i problema?" „Păi, are vreo 60 de ani, ce-s nebun?..." Și am văzut că ea emitea pe VI și pe II. Emițând pe VI și pe II evident că impresiona chakrele sexuale ale bărbaților. E bine, e rău? Nu e bine, nu e rău – este. A rezonat cu ea. Era bine și firesc să facă asta pentru că ea se referea la conștiința de sine și trezirea spirituală și atunci era automat să inducă niște programe la nivel de chakra a II-a. Chiar dacă prima oară am înjurat-o, mi-am dat seama că așa trebuia să fie. Ca idee!

Deci, nu întotdeauna un lucru care se întâmplă, se întâmplă pentru că cineva vă vrea răul – ca în bancul ăla: nu oricine te salvează, îți vrea binele, nu oricine îți face rău, îți vrea răul. Și atunci, în momentul în care simțiți o atracție vis a vis de o persoană, nu este obligatoriu că ăla a vrut să o aibă, ci trebuie să căutați că, pe undeva, acea persoană a rezonat cu ceva din voi. Deci, dacă mâine m-aș simți atras de o doamnă de șaptezeci de ani, m-aș gândi că am o problemă. Ați înțeles? Sau de un copil, sau de o patrupedă. Aș ști că am o problemă, eu – personal. Pentru că îmi dau seama că problema nu este, ci că am rezonat cu acea chestie.

Încerc să vă explic că ceea ce se întâmplă în jurul vostru este, de fapt, o oglindă a ceea ce se întâmplă în interiorul vostru. Putem să analizăm ce se întâmplă aici: sunt mult mai multe femei decât bărbați. De ce? Pentru că sunt mult mai multe femei preocupate de spiritualitate decât bărbații...; pentru că sunt mult mai multe femei capabile să spună că au probleme, sau că le interesează, decât bărbații; pentru că de obicei femeile sunt capabile să spună că nu știu ceva despre sex, pe când bărbații „știu tot". Și se simt ofensați. Este unul din atributele yang – ne e greu să recunoaștem că nu știm.

Mai departe! A propos de energia sexuală: este suma tuturor energiilor îngerilor căzuți odată cu Lucifer. E mare? E al naibii de mare. De asta, a face dragoste, a face sex e o chestie foarte complexă care implică, să știți, și Cerul. Simplul fapt – deci, pentru

noi este o descărcare, că e duminică și n-avem ce face, e o împlinire a iubirii pentru unii, este sport național, este o formă de terapie. O au și doamnele, vă spun „am făcut sex, m-am culcat cu el și, mulțumesc, m-a scăpat de fibrom". Deci, asta a fost! „N-a fost extraordinar, dar, datorită lui, am scăpat de fibrom." Deci, am auzit-o p-asta! Deci, nu suntem numai noi, mai sunt și doamnele cu idei de genul ăsta.

Bun. Ca să înțelegeți cât e de puternică această energie, problema nu este că nu am energie, ci problema este de conectare și deconectare. Dacă vreau să am acces la energia sexuală, mă conectez la această energie. Dacă nu vreau, mă deconectez de la ea. E imensă.

Bun. Ce se întâmplă? Păi, vă dau un exemplu: eu, când eram în mănăstire și evident că aveam o problemă cu sexualitatea, că nu te învață nimeni acolo, nu îți spune nimeni nimic, îmi spunea un tip „dom'le, a fost un sfânt care făcea baie cu femeile". Și mă gândeam cum a fost ăla sfânt și făcea baie cu femeile așa. Și mi-am dat seama că era firesc ca, în momentul în care a început să stăpânească energia sexuală, a eliminat programele relativ la sex, la un moment dat să ajungă să nu mai rezoneze și să nu mai simtă atracție sexuală.

Bun. Acum, e o diferență între a face treaba asta – pentru că înțelegi ce înseamnă sexul, ai înțeles că este firesc, n-ai nici o problemă ca toți ceilalți să facă sex, dar tu vrei să treci la un alt nivel spiritual – și a condamna sexul, când consideri sexul un păcat, când consideri că toți ceilalți (care fac asta) sunt niște animale. Aici e o problemă. Și mulți dintre – și o să mi-o iau pentru afirmația asta – cei care sunt considerați sfinți sunt, de fapt, niște frustrați sexual. Pentru că n-au înțeles ce înseamnă sexul, pentru că n-au înțeles că energia sexuală există și va exista cât va exista Universul material, că energia sexuală este parte din Divinitate, o formă alterată a iubirii, și sunt obligați să se nască special ca să-și rezolve problemele sexuale. Că mulți dintre călugării de altădată au programe de castitate – și o să vorbim aici despre probleme de frigiditate și impotență – că mulți au ejaculare

precoce pentru că, de fapt, în interiorul lor consideră sexul un păcat. Și suntem obligați să ni le rezolvăm.

Vreau să vă spun ceva: nu aveți ce căuta în Cerul 10 până nu vă rezolvați problemele sexuale. N-aveți ce căuta până când nu înțelegeți sexul, până nu îl acceptați, până nu înțelegeți oamenii, chiar ce fac ei prost – nu aveți ce căuta acolo. Nu există.

Când am citit în Biblie că în Cer sunt sfinți care cer răzbunare... Răzbunare! Cum poate să fie răzbunarea un atribut divin? Ce are iubirea cu răzbunarea? Înseamnă că nu sunt complet; înseamnă că nu am ajuns la nivel de Cer 10. Și să vă dau un exemplu: l-ați auzit vreodată pe Hristos că cere răzbunare? Never. Asta înseamnă Cer 10. În momentul în care există un motiv pentru care te consideri îndreptățit să fii răzbunat, n-ai ce căuta în Cer 10. Indiferent ce ți se face, indiferent ce ți se întâmplă ție, familiei, oamenilor pe care îi iubești.

Bun. Dar nu asta e ideea. Vorbeam de sex ca energie. Deci, aveți acces la toată energia sexuală care ține de tot ce ține de ea. Poți să pierzi? Da. Ai acces la asta oricând? Da. E util să o înmagazinezi? Înmagazinarea energiei sexuale prin abstinență și continență sexuală duce la creșterea tuturor performanțelor: și fizice, și psihice și spirituale. Ori la nebunie. Păi, ăsta e paradoxul. De ce? Foarte simplu: în momentul în care practici continența, sau abstinența sexuală – cum e cazul călugărilor sau al yoghinilor (n-am făcut yoga, nu-l cunosc pe Bivolaru, trebuie să spun ca să nu apară... nu că nu mi-ar fi plăcut, am să mă duc în Danemarca să-l cunosc, n-am nici o problemă să-l cunosc, e un om de la care poate am ceva de învățat). Deci, pentru că am încercat să analizez să văd ce face fiecare dintre părți – unele le-am făcut altădată, de fapt am fost și călugăr, și yoghin în altă viață și poate de asta nu m-a atras nici una nici alta.

Abstinența sexuală ce face? Mănânci și ce faci? Aceasta în ce se transformă? În energie și este înmagazinată unde? Știți ce crește odată cu mâncatul? În afară de burtă... SK-ul – șarpele Kundalini. Știți cum scade SK-ul? Prin sex, prin orgasm. Știți de ce scade SK-ul prin orgasm? Păi, nu se elimină SK-uri mai mici?

Nu este un tot mai mare care este format din părți mai mici? Și atunci, nu se elimină părți mai mici? Deci, automat se pierde din puterea interioară, din puterea SK-ului. Vă e clar? Deci, SK-ul acela ce conține, Șarpele Kundalini? Conține memorie kinestezică, conține tot ce ține de reflexe, conține tot ce ține de putere interioară. Automat, prin orgasm pierzi din puterea interioară. Vă e clar?

De asta yoghini practică continența, deci ei nu au orgasm sau, dacă au orgasm, îl au interior. Deși eu, sincer, o consider o formă mai egoistă pentru că transferul de energie și substanțe care se produce în actul sexual poate să fie benefic și pentru tine și pentru persoana de lângă tine. Iar continența este o formă pe care eu o consider un pic egoistă. Deci, dacă – mă rog, vom discuta la armonizare. Dar asta este opinia mea. Călugăria are ca și scop – în călugărie ce faci? – nu mănânci carne, deci automat energia pe care o asimilezi este de vibrație mai mare. SK-ul există în toate tipurile de alimente, să știți, la nivel micro. Mă rog, știți cum este – închipuiți-vă cum sunt păpușile alea rusești (Matrioșka), ei, la un nivel mai mare există entități, în entități, în entități. Da? Și orice entitate mai mare e formată din entități mai mici, ca și orice înger mare – să zicem. Maicii i-a apărut Arhanghelul Gabriel. Păi, Gabriel era format din milioane și milioane și miliarde de entități mai mici care sunt îngeri. Ați înțeles ce vreau să vă spun? Dar era un arhanghel. Așa și cu demonii, pe același principiu sunt și demonii. Un SK mare e format din miliarde de miliarde de entități mai mici. Și tot așa în jos. Cât? Infinit în jos, infinit în sus. Nu există o limită. E o limită pentru noi pentru că, la un moment dat, nu ai unde să ajungi. La un moment dat te plictisești să mai mergi pentru că se face ziuă. Deci, automat, transferul de energie și informație se produce și la nivelul acesta. Și de asta e îngăduit de Dumnezeu. Și de asta există un moment de la care, pe măsură ce o să evoluați, veți vedea că nu mai merge când, oricând, cu oricine. E bine, e rău? Este!

De ce duce la înmagazinarea și la creșterea performanțelor fizice? Pentru simplul motiv că energia asta dă puterea inferioară

care se manifestă în plan fizic. Cu cât SK-ul este mai mare, cu atât puterea fizică este mai mare. Mă refer la puterea energetică. Că așa, poți să îți crești mușchii și să te umfli, dar așa nu vei fi niciodată la fel de puternic ca unul care are putere interioară mare.

Vorbim un pic despre sex și sine, că tot suntem la SK. Sinele, da – aici apare problema – și problema trezirii spirituale. Să știți că fiecare individ are, încă de la naștere, propriile programe sexuale. Unii – programe feminine, alții – programe masculine, unii – le pot avea pe amândouă, în funcție de ceea ce a fost el alte dăți. Poate avea atracție sexuală către un gen sau către altul.

Este important, pentru că trezirea spirituală... Deci, tu poți avea niște programe până la un moment dat, și care sunt cât se poate de firești, normale: te căsătorești, ai familie, ai copii; și ai niște programe, pac, pac, pac – și, la un moment dat, se produce trezirea spirituală. Trezirea asta spirituală poate să exacerbeze instinctul sexual, sau să facă să dispară complet acest instinct. Și omul vine la tine și spune „dom'le, eu am fost normal până la data de..., dar după aia s-a întâmplat ceva". Și aici fie sunt doamne care au fost cât se poate de cuminți, de familie, de casă, de etc., și dintr-odată o iau rara, și nu știu nici ele de ce; fie sunt persoane care au avut o viață normală și a părut că au o sexualitate normală, iar dintr-odată nu mai vor nimic, nu mai simt nimic, le e silă de tot. Astea sunt programe cu care venim de altădată. Și încep să se manifeste odată cu trezirea spirituală. Vă dați seama că eu, ca terapeut, aud multe. Și e ciudat să fii femeie, să vii acasă și să-l vezi pe bărbatu-tău cu cineva. Și să-l găsești cu un bărbat. Nu prea ai cum să lupți cu un bărbat, ca femeie. Sau invers.

Se poate întâmpla, vorbesc foarte serios. Eu nu zic că e firesc, dar face parte din viață. Chestia aia cu iadul, lăsați poveștile astea, Dumnezeu e un tip deștept. Faptul că unii n-au înțeles și sunt ei mai cretinuți, așa, n-are importanță. Dar nu poți, pentru că un om se judecă în contextul tuturor vieților lui. Pentru că, dacă este un om care este la prima întrupare, după o viață de femeie și în viața asta e bărbat, și au trecut 30 de ani, sau

10 ani de când s-a întrupat ultima oară, șansa să aibă atracție către același sex este foarte mare. Cine îl va judeca? Instinctul sexual, să știți, este foarte puternic. Foarte, foarte, foarte puternic. Au zis-o preoți ca lumea, pe părintele Cleopa l-ați citit? Pelerinul român, lupta lui cu demonul sexului, când a zis părintele Cleopa: „M-ai învins. Doamne, ajută-mă că m-a învins!" Deci, a dansat desculț pe cărbuni și degeaba. Adică, e ceva! Nu era fachir. Deci, instinctul sexual e foarte puternic. Da?

Ce mai voiam eu să vă spun despre Sine. Șansa ca un om să se schimbe e foarte mare după trezirea spirituală. Șansa ca el să-și schimbe atracția sexuală e foarte mare după trezirea spirituală. Și, în momentul în care el se trezește, devin active toate programele de altădată. Cum va fi o doamnă care în altă viață a fost amazoană? Să știți că am avut o doamnă – o doamnă destul de celebră – la cabinet, care a fost amazoană. Și i-am zis. S-a căsătorit. Trebuia să-și ia pe cineva. M-a întrebat: „Și ce o să fac? O să stau singură? O să-mi iau și eu pe unul." „Ia-ți!"

În ceea ce privește sexul și dragostea. Care este problema între noi și diferența între noi (bărbații) și femei? Păi, foarte simplu: e diferență de program, de modul în care suntem programați. În mod firesc, un bărbat normal – deci, doamnelor, dacă vreți un bărbat normal, este un bărbat care polenizează tot, acela e normal – programul unui bărbat normal este să facă cât mai mulți copii. El se poate opune prin educație, religie etc., sau poate să o facă. E libera lui alegere. Dacă se poate stăpâni, mă rog. Dar așa suntem programați, reprogramați. După aia apar niște însușiri care se datorează evoluției spirituale.

Și aici apar bărbații care mai sunt capabili și de un pic de iubire. Nu mult, un pic. Dar, ca fond, ca bărbat, deci un bărbat dintr-acela care e sănătos, foarte potent – *parol d'honeur* – sigur are program de polenizator. Deci, astea nu sunt spuse de mine, sunt făcute studii. Și știți că potența cea mai mare o au nu bărbații care au o singură femeie. Să vă iasă din cap chestia asta! Dacă vreți un bărbat potent lângă voi, n-aveți decât să îi dați drumul și pe la vecini(e) pentru că dacă îl țineți lângă voi, și-o pierde și e firesc să

fie așa. Eu nu vorbesc de yoghini cu care este altă mâncare de pește; eu vorbesc de oamenii normali. Nu vorbesc de cei care nu fac dragoste în posturi și în zilele cu soț, și în zilele fără soț, și în zilele cu roșu, și în zilele cu negru, și în zilele cu cruce sau fără cruce, și în toate zilele alea. Eu vorbesc de viața firească, umană, normală, fără multe chestii de genul acesta. Și s-a descoperit că au mult mai mult randament. Nu bărbații care trec din femei în femei – că ăia sunt obosiți – ci bărbații care au o soție și cel puțin o amantă. N-am zis-o eu, sunt studii făcute. De ce?

Păi, hai să vă spun ceva: agresivitatea este dată de testosteron; testosteronul există atâta timp cât este secretat; când apare burta, înseamnă că secreția scade; ați înțeles? De asta se spune că burta este un monument închinat soldatului căzut... Vrem, nu vrem – eu încerc să fac burtă –, mă rog, asta face parte din viață. De ce? Haideți să vă spun de ce fac bărbații burtă! Foarte simplu, doamnelor: cine gătește în casă? Femeile. Ce fel de energie bagă în mâncare? Yin. Ce fel de energie mănâncă bărbatul? Yin. Azi yin, mâine yin, poimâine yin, yin, yin, yin șamd. Și ce i se întâmplă? Yin-ul acesta îi transformă tot, inclusiv hormonii. Și ce va deveni? Dintr-o formă androidă, sau cum este, va deveni una gino: îi cresc sânii, va face burtă. Vorbesc serios! Glumiți.

Eu nu mănânc de oriunde. Deci, dacă merg să mănânc la restaurant și simt că e femeie la bucătărie, eu nu mănânc. E vorba că eu am nevoie de yang, nu de yin. Eu nu vreau să se supere nimeni, că unele prietene de ale mele se supără, altele și-au dat seama că așa sunt. Dar refuz să mănânc. Mi-ajunge că trece vârsta și alea, alea, mai îmi iau și yin de la tine. Dacă bucătarul e yin, e nasol. Îl pui să țipe. Și dacă țipă ascuțit, nu mănânci de acolo. El trebuie să țipe gros. Voi râdeți, dar o să vedeți! Deci, fiți atente, doamnelor! Dacă vreți să-i tăiați domnului craca, îi dați de mâncare în fiecare zi și cât mai bine, și, într-un an, doi, s-a dus. Toate structurile lui sunt afectate – vorbesc serios – de yin-ul pe care îl aveți voi, adică „va fi cotropit". Va fi cotropit și nu va mai fi bărbat. Foarte bine, puteți face cu el ce vreți, dar nu va mai fi bărbat.

(Din sală: *De la mine ai mâncat!*)

Tu știi că ești bărbat, din mâna ta mănânc, știu că îmi cresc mușchi. Ați înțeles cum vine treaba asta? Deci, e foarte importantă și alimentația și tot, asta a propos de viața unui om.

Știți că – asta nu știu dacă e anecdotă, dar am auzit-o de la tata – la evrei, din când în când, ei nu își fac concediile împreună. El pleacă în concediu, ea pleacă în concediu. Când ea pleacă în concediu, evident că îi aduce menajeră. Mai așa. Vine două săptămâni, pleacă. Evident că, din punct de vedere Divin...

Știi cum e cu legile astea? Eu nu mai cred în ele. Și vă spun de ce nu mai cred în ele, pentru că am luat Biblia și ori e ceva greșit, ori sunt eu greșit. Da? Îl avem așa: pe Avraam, Sara și Rașela sau mai știu eu pe care. S-a culcat și cu nevasta, și cu sclava, și cu aia și cu aia, și a apărut, mă rog. Deci, până la urmă, rezultatul este cel important. Nu cu cine. Dacă iese ceva acolo cu ochi, e bine. Înseamnă că n-ai muncit degeaba și nu e păcat. Dacă o faci fără să iasă ceva, e păcat. Dacă iese ceva și face „oac!" e bine. Nu știu. Vom trăi și vom vedea. Nu mi se pare, nu văd așa. O să vedem la sfârșitul vieții, până la urmă.

A propos de programe. Programe interioare. Nu știu dacă v-am spus, nu e foarte drăguță, dar am făcut-o și pe asta. La un moment dat, a venit la mine o maestră – am făcut așa cu mai multe – și m-a întrebat: „Cum să-mi descopăr un program interior, negativ". Am stat și m-am gândit și dintr-odată mi-a bubuit mintea și am zis: „Pune-te în patru labe." „Cum, aici, în cabinet?" „Da." „Ești nebun." „Mă, lasă, mă asculți? Ai încredere în mine?" „Da." Și s-a așezat. Eu fiind la birou. Și, în timp ce stătea, zic: „Închide ochii. Ce simți?" „Mă simt îngrozitor." „Cum?" „Umilită." „Și mai cum?" „Înjosită." „Dă-te la o parte." Se pune băiatul. Și mă uitam la ea. „Ce crezi că simt?" Se uită la mine: „Nimic. De ce nu te deranjează?" „Pentru că e o poziție."

Te simți înjosit, umilit, dacă te simți tu ca atare; nu ține de o poziție, de o stare, sau de o persoană. Poți să îți dai seama de programele negative din tine, pe măsură ce te pui în situațiile care te fac să te simți. În momentul în care stau într-un anume

fel și mă simt înjosit, problema nu este de starea respectivă, ci de ceea ce simt eu și atunci pot să le anihilez. În momentul în care simți în tine frica, umilința, neplăcerea, disprețul, toate astea, astea sunt problemele tale interioare pe care tu trebuie să le rezolvi. N-are importanță poziția în care stai. De fapt, ca și – acesta este un exemplu dur, dar pe care nu-l veți uita niciodată – era un exemplu în rugăciunea broaștei, în Antonie... nu știu cum îl chema, și unul se culcă cu picioarele la răsărit, iar celălalt îi spune: „Cum poți să te culci cu picioarele spre Dumnezeu?" A propos de est, vest, că altarul trebuie să fie spre est, astea sunt povești. Hello! O să plece naveta spațială, o să aveți soarele în spate și pământul acolo, unde veți pune altarul? La est. La estul cui? Înțelegeți câte cretilenii sunt în lumea noastră? Care e estul unei navete spațiale? În funcție de ce? De Big Bang? Deplasarea universului este încolo, iar încolo e estul? Și o să îmi pun altarul... Astea sunt tâmpenii!!!

Aaa, dacă mă refer la Dumnezeul planetei, da! E corect! Dar dacă mă refer la Dumnezeul întregului univers, la Arhitectul universal – cum zic masonii – sau la Dumnezeul Tatăl, sau la Tatăl celor o mie de lucruri – cum spun chinezii – nu există est.

Bun, revenind: iar acesta îi spune: „Pune-mă cu picioarele acolo unde nu există Dumnezeu". Și s-a încheiat. Deci, nu există o poziție prin care să exprim ceva vis a vis de divinitate, ci o stare. Dacă mă împiedică. Deci, dacă mă duc într-o mănăstire, oricare ar fi ea; dacă mă duc la budiști și trebuie să stau într-un picior, stau într-un picior; dacă mă duc la catolici și trebuie să stau așa, stau așa; dacă mă duc la mahomedani și trebuie să stau cu picioarele strânse sub mine și să mă descalț, o să mă descalț; dacă mă duc la ortodocși și trebuie să bat mătănii, bat mătănii – câte vreți voi – și duminica, și când vreți voi. Pentru că asta ține de ceea ce se cheamă smerenia trupului – trupul tău nu are probleme în a face ceva. În momentul în care descoperiți că trupul vostru are o problemă în a face ceva, înseamnă că aveți o problemă și niște rezistențe interioare. Vă e clar ce vă spun? În a face ceva vis a vis de orice și oricine. Adică, pot să o fac; aleg să

nu o fac, dar pot să o fac. Dacă nu pot să o fac, atunci am o problemă. Adică, dacă mi-e greu să îngenunchez în fața unei icoane, e clar că am o problemă. Dar asta nu înseamnă că, dacă îngenunchez în fața ei, înseamnă că sunt credincios. Vă e clar? Nu confundați lucrurile fizice cu cele care țin de interior și de spiritualitate.

A propos de doamna, da, era maestră, nu de a mea, ci din alte părți, și făcea și qi gong, și yoga, și de asta nu i s-a părut nimic ciudat că i-am zis să facă așa și pe dincolo. Și după aia a înțeles. Eu de ce i-am spus să facă asta? Pentru că asta era chestia care o deranja cel mai mult – să stea în genunchi în fața unui bărbat –, hmm, și nu înseamnă nimic în realitate. Da?

Chestii de posturi. Dacă îngenunchezi în fața unui... îngenunchezi în fața lui Dumnezeu. Eu nu trebuie să îngenunchez în fața lui Dumnezeu; crezi că Dumnezeu nu mai poate el că stau eu în genunchi? Credeți că Îl interesează ca Argeșanu să stea în genunchi în fața Lui? Astea sunt chestii pe care le credem noi. Noi credem că, dacă cuiva îi este greu să stea în genunchi... Dar sunt proiecțiile noastre. Nu există așa ceva. În relația personală cu Dumnezeu, tu poți să stai oricum, pentru că pentru El nu există sus sau jos; pentru tine există sus sau jos; pentru El nu există. A îngenunchea nu se referă la a îngenunchea fizic, ci la smerenia interioară, la acceptare, la ascultare, la dorința de a face bine. Nu la a îngenunchea fizic – aia este o formă; e adevărat că în momentul în care intri într-o mănăstire și intri într-un program este o formă prin care este îndoit spiritul – corect! Dar asta nu înseamnă că asta e divinitatea.

Vreau să vă spun ceva: oricine – știți versetul din Psalmi, „duh umilit, inimă înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi". Oricine are duhul umilit, inimă înfrântă și smerită, va putea să îngenuncheze sau să stea cum vreți voi. Vă e clar? Pentru că pentru el nu este o problemă. Dar nu oricine îngenunchează, bate mătănii și se dă cu capul de icoane, și mai spune rugăciuni, înseamnă că are duhul umilit, inimă înfrântă și smerită. Clar?

Deci, oricând vreți să vedeți cum sunteți, raportați-vă la acest pasaj – bă, sunt așa? De ce? Pentru că, dacă nu ai asta, îți dă viața ca la coasă. Nu Dumnezeu, ci viața! Adică în dinți, adică exact cum nu-ți convine, exact cum nu-ți place. Și trebuie să ți-o asumi, îți convine, nu-ți convine, asta e.

Sexul și lumina interioară

Există o lumină interioară. Fiecare om are lumina lui interioară. De ce? E foarte importantă chestia cu lumina interioară. Am văzut yoghini – după ce a fugit Bivolaru, mulți au venit și pe la mine – cărora le măsuram lumina interioară și am descoperit cu stupoare că o aveau mai mare decât cea a multor călugări. Mă întrebam de ce, pentru numele lui Dumnezeu? Unde este problema? De ce erau unii – nu toți, să nu credeți că începuseră să facă sex în grup, sau așa ceva – care credeau în yoga ca într-o cale spirituală, nu o propovăduire. E, din punctul meu de vedere, laborioasă, complicată, complexă și duce lipsă de adevărați maeștri. Acolo nu poți să greșești; sunt asane care îți deschid chakra telurică și vine peste tine tot trecutul pe care l-ai avut vreodată și în momentul respectiv ai ajuns în spital. Deci, nu sunt de acord, pentru că îți trebuie niște maeștri adevărați. Eu nu cunosc. Mai era Mario Vasilescu, nu mai știu ce face.

Mă rog, ca idee, nu sunt foarte fan; e lungă, laborioasă, iar evoluția se face pe un timp foarte lung – adică ăștia erau oameni care aveau 10–15 ani de yoga, dar aveau o lumină interioară de 60–70, care este foarte mare. Și atunci mă întrebam de ce. Aici intervine faptul că lumina interioară este dată de ceea ce mănânci – adică, hrană vie, tot ce ține de lumină, legume, fructe proaspete etc. – ține de relația personală cu divinitatea – și aici este o problemă, știți de ce? *Pentru că ei fac un lucru pe care noi nu-l facem. Consacrarea. Consacrarea înseamnă să Îi dăruiești lui Dumnezeu fructele acțiunii tale, oricare ar fi ea – fie ca e vorba de muncă, de rugăciune, de meditație, sau de dragostea fizică. Și asta înseamnă o relație personală cu Dumnezeu.*

În altă ordine de idei, cei care sunt cu adevărat și fac yoga niciodată nu vor face dragoste fizică dacă nu li se deschide sufletul

– chakra inimii. *Parol d'honeur*, că știu! Nu. Cei cu adevărat, repet, nu fac.

Noi nu suntem așa, îmi pare rău! Nu-i așa? Noi, bărbații, facem asta dacă ni se deschid chakra a II-a și I, iar doamnele – am chef, n-am chef, dar mai bine stau și scap repede. Îmi pare rău! Mentalitatea cu „oralul e mai scurt" nu e de la mine. Vă pun pe tapet tot, astăzi! Da? Păi, de ce? Păi, decât să mă mai dezbrac... am rezolvat repede și mi-am văzut de treabă. Parol! N-am zis-o eu! Ați înțeles? Asta este realitatea actuală a noastră.

Lumina interioară. Ce se întâmplă cu lumina interioară? Să știți că, în funcție de ceea ce faci, dacă faci dragoste, adică dacă te iubești, sau faci sex, poate crește sau scădea. Ce înseamnă a face dragoste și a face sex? Aici e o întreagă poveste, a propos de dragoste și de sex. În momentul în care se deschid centrii energetici superiori – adică se face dragoste. În momentul în care se deschid centrii energetici inferiori, se face sex. În momentul în care se deschid centrii energetici superiori, la sfârșit, oamenii vor avea lumina mai bună decât la început. În momentul în care se urmărește doar frecarea, vor avea lumina interioară mai mică.

Știți ce e paradoxal? Nu întotdeauna este legat de poziții sau alte chestii, ci de trăire, de trăirea interioară, spirituală, de trăirea inimii. Ăsta este motivul pentru care lesbienele și homosexualii nu pot să facă sex în Dumnezeu și nu există. De ce? Pentru că nu participă centrii energetici superiori – chakrele superioare. Întotdeauna, chakrele superioare la homosexuali sunt blocate. Asta vă spun pentru că am avut multe cazuri să văd, să-i ajut, să-i susțin și să-i învăț. Deci, îmi pare rău, din punct de vedere divin – chiar dacă eu accept – oamenii, în cursul evoluției lor spirituale, pot fi bărbați în trupuri de femei și femei în trupuri de bărbați, dragostea sau iubirea pe care o au pentru o persoană de același sex nu poate avea o binecuvântare divină. Îmi pare rău!

Deci, am studiat fenomenul și asta este concluzia la care am ajuns după ani buni de studiu. Chakrele superioare, la oamenii respectivi, sunt blocate. Să știți că, de fapt, nici nu există ca și centri energetici. Și asta din cauza sexului oral. A! Că, mă rog,

cum e la heterosexuali, că se întâmplă, nu e o chestie, se refac structurile. Dar în momentul în care este numai așa ceva, sau cazul sexului anal, nu poți să ai conotații pozitive. Stați că nu am ajuns la adâncul problemelor noastre!

Deci, lumina interioară scade la homosexuali, în timpul sexului oral și – mai ales – dacă are loc orgasm în timpul sexului oral, automat se pot scădea ceruri. Adică, poți să fii la un Cer 9 și să ajungi la un Cer 7, odată.

Pe mine m-a preocupat foarte mult, eu am citit cărțile și pe Sfinții Părinți și, printre pilde, era pilda unui pustnic care a trăit, a trăit, a trăit, iar la un moment dat a venit o doamnă și, mă rog, s-a întâmplat. Și după vreo 2-3 zile a murit. Bă, zic, „ce balamuc, după ce stai atâția ani singur, la, la, la, te împiedici și tu o dată și mai și mori". Care-i cauza? Care-i cauza pentru care a murit? De ce a murit? Se întâmplă următorul fenomen: în momentul în care ai o perioadă dintr-asta de... – a propos, am persoane, doamne care sunt curate, au o perioadă de abstinență forțată, fortuită de viață, lume etc., și ele nu își dau seama, dar în timpul ăsta ele au evoluat din punct de vedere spiritual și și-au crescut lumina interioară, dar ele își doresc cu tot dinadinsul (am avut odată o prietenă care zicea „nu mai scap și eu de fecioria asta" și a scăpat, după care și-a luat-o rău de tot; nu înțelegea că asta e o chestie care te protejează). Deci lumina asta e o chestie care te protejează. În momentul în care se produce o armonizare și dacă, mă rog, se mai și întâmplă și dacă îți faci armonizarea cu cineva care este de lumină interioară mai mică, automat cazi. Căzând, ajungi la nivelul gândurilor nu foarte drăguțe; și aici pot apărea, în funcție de nivelul la care ai fost, până la dorința de sinucidere, mâhnire, dorința de a nu mai trăi, sentimentul de culpabilitate. Evident că poți scăpa repede de el dacă perseverezi.

Și atunci mă întrebam ce anume determină treaba asta. Și nu e rău, și nu e Dumnezeu, pentru că oricine se poate întoarce. Ci o proastă educație creștină. Și acea proastă educație creștină constă în faptul că de multe ori suntem lăsați să credem că există păcate de neiertat și că nu mai ai iertare și, dacă este ceva greu de făcut și

de vindecat – asta vă spun eu pentru că m-am lovit de ele –, este să-i explici unui om că Dumnezeu poate ierta mai mult decât puteți să faceți voi rău.

Pentru numele lui Dumnezeu! Aveți un câine, și într-o zi câinele scapă și o aranjează pe cățeaua vecinilor, vă supărați pe el? Da sau nu? Și atunci, cum ar putea Dumnezeu care este o ființă cu mult superioară mie, să se supere pe mine? O să zică „cine, mă, Argeșanu?" cu vecina... n-am încă vecină, dar... Cum s-ar putea supăra pe mine? O să zică „uite-l și p-ăsta! Încă nu și-a revenit cu capul. Îl mai lăsăm". Gândiți-vă că Dumnezeu este un tip înțelept, bun, îngăduitor, bun mentor, bun psiholog. „Ce-i facem lui Argeșanu ca să scape de femei? Îi dăm cât mai multe!!! până se satură".

Ați înțeles? Asta e ca și chestia aia cu ciorba de burtă. Îți place ciorba de burtă? Da. Mănâncă dimineața, la prânz și seara. Cât o să mănânci? Ați înțeles? Sunt cele două forme: ori renunți definitiv, ori mănânci până ți se face rău. Și la revedere!

Revenind la lumina interioară. Este importantă pentru că veți intra în anumite relații ca misiune personală, ca formă de plată karmică etc. și asta vă va influența viața, și vă va influența parametric. Influențându-vă viața și parametrii, veți ajunge în alte feluri, iar voi trebuie să vă păstrați ceea ce se cheamă ce? Statornicia în gândire. Deci, dacă vrei să... Știți, când ești în lumină, e foarte frumos să crezi în Dumnezeu, în Sfânta Treime, în toată lumea, dar, ia să ți-o iei și să fii în fundul Iadurilor? Și să vezi după aia. În ce mai crezi? Mai crezi? Mai este? Nu poți să îți dai seama decât când ești acolo.

Și, vrei, nu vrei, la un moment dat, ți se îngăduie treaba asta. Și pentru smerenia ta, nu te lasă Doamne-Doamne să pici și ca să îți testezi credința. Nu e bine, nu e rău – este!

Ideea este în felul următor: dacă încercați să nu mai priviți – ce vă sfătuiesc eu; a privi lucrurile prin bine și rău este greșit și prost, prin bine și păcat este greșit și prost. Pentru că Dumnezeu nu judecă așa; Dumnezeu judecă prin necesitate. Deci, dacă iau toată Biblia și văd că evreii au ras toate neamurile peste care au

trecut, le-au mătrăşit. Corect? Deci, n-au mai lăsat nimic în viaţă. Era o necesitate. Minunile au fost o necesitate. Dumnezeu judecă prin necesitate. Ce mutare trebuie să faci la un moment dat pentru ca, în perspectivă, lucrurile să fie bune. Aţi înţeles?

Ei, în ceea ce priveşte treaba asta, n-am să evit răspunsul. E adevărat că sunt informaţii şi energii care se duc la nivelul celuilalt. Nu este cea mai buna formă, păcatul rămâne la fel, dar câteodată există ceea ce se cheamă impasuri şi atunci poţi alege între a face sau nu un lucru.

Pot să spun că ceea ce alegi te determină ca spirit şi ca maestru şi ca om. Atât. În rest, fiecare va face ceea ce îi dictează propria conştiinţă.

Transferul. Sexul şi transferul. Prin sex se transferă informaţie şi energie. Informaţia poate să fie pozitivă şi negativă. Deci, prin sex se poate face transfer şi de informaţie pozitivă şi de negativă. Nu e bine, nu e rău – este! E foarte important de ştiut, este o formă prin care armonizarea – ceea ce produce transferul, este armonizarea – o formă prin care se poate transfera foarte multă informaţie la nivel subliminal.

La un moment dat, eram în spital, şi unul din profesori se cuplase cu o rezidentă. Doar că profesorul avea vreo 60 de ani şi ea avea vreo 30 de ani. Şi toată lumea era supărată pe profesor şi le-am zis „băi, fraţilor, în loc să ziceţi merci că învată direct de la sursă".

Haideţi, să vă spun ce se întâmplă: în momentul apropierii sexuale, când se produce armonizarea, se produce ca o subpersonalitate care rămâne în persoana mai mică. Evident că profesorul era o subpersonalitate foarte mare şi, automat, când s-a cuplat cu doamna „doftor", i-a dat să înveţe din subpersonalitatea lui şi asta a făcut-o să înveţe mult mai rapid ceea ce avea de învătat. E păcat? Da, dar o să se spovedească, îi dă un canon – Tatăl nostru de 3 ori – şi gata.

V-am zis: eu încerc să judec prin prisma rezultatului. Îi las pe alţii să judece prin bine şi rău. Nu mă interesează. Şi, plus că dacă ea a vrut! Bine, se punea problema că el avea capacităţi prin

care, mă rog, să inducă, să producă, dar, până la urmă și ea putea să zică nu din interiorul ei.

Să știți că nimeni nu poate face nimic dacă nu există ceva de care să te agăți. Nu se poate. Puteți să spuneți ce vreți. Nu cred că mă voi îndrăgosti de vreun bărbat vreodată. Nu cred. Mai știi? Poate descopăr lucruri noi despre mine, dar până acum – la 40 de ani – nu mi-a făcut cu ochiul nici un domn, mă îndoiesc. Așa că mă îndoiesc că ar putea cineva să îmi inducă vreo iubire fată de un bărbat; să îmi tresalte inima când văd un domn, la duș?, nu cred. Vreo doamnă, două – da! Sau vreo capră, nu cred? Știți, ca în bancul cu capra: naufragiază mai mulți pe o insulă și nu aveau decât niște capre și ăștia, la un moment dat, și-au văzut de treabă, iar unul zice „băi, ce-ați făcut voi, că eu nu mai pot?", „păi, noi cu caprele", „hai, măi, mă lăsați, că eu n-aș face așa ceva", „dom-le, asta e!". La un moment dat, zice „nu se mai poate, mă duc!". Se duce și îi vede pe ceilalți râzând și îi întreabă „de ce râdeți, băi?", „ai luat-o pe cea mai urâtă!" ? Mă rog, criteriile de frumusețe variază de la persoană la persoană.

Înțelegeți? Deci, astea nu pot fi induse decât dacă ai în tine o informație de genul ăsta.

A propos de asta, am avut și pacienți, am avut unul care și-a cumpărat oi și a venit nevastă-sa pe neanunțate, iar el avea treabă cu o oaie. Și l-a internat la spital, la 9. Toată lumea fugea de el de parcă ar fi fost ciumat. Și eu l-am luat „hai cu tata să stăm de vorbă; să îmi spui cum a fost cu domnișoara". Vreau să spun că am făcut atât mișto, că și-a revenit. Toată lumea se uita așa ciudat la mine că eu mergeam cu omul. Păi, până la urmă, dacă o luăm așa? – stricto-senso.

Bun, deci ca o concluzie – în timpul actului fizic are loc transfer de informație și de energie. Asta trebuie să știți. Vreți, nu vreți, orice armonizare cu orice persoană vă duceți, mă rog, n-ați făcut-o demult, mergeți la o discotecă, v-a văzut cineva, vă duceți și... această armonizare se duce în toate structurile voastre. Foarte rar nu te afectează; trebuie să ai un câmp atât de puternic încât să fie cu mult mai puternic decât al persoanei cu care te

culci, astfel încât să nu îți afecteze structurile tale. Dar, în rest, orice armonizare îți afectează structurile. Motiv pentru care dacă e vreo doamnă cu multă iubire, îi spun „mai lasă-mă, tu, că nu simt nevoia să mă umplu, așa, cu iubire dintr-odată". Glumeam, dar ăsta este adevărul. E foarte important, exact ca ceea ce mănânci, te determină.

Armonizarea duce la transfer de informație și energie și trebuie să vă gândiți la treaba asta. Armonizarea sexuală duce la creare de stringuri, deci, de legături permanente între tine și persoana cu care te-ai culcat și care se taie numai după ce ți-ai plătit din punct de vedere divin. Preotul poate tăia, prin spovedanie; prin terapii energetice se pot tăia aceste legături.

De exemplu, vin mulți la mine: „dom-le, nu-l mai iubesc", „și?", „nu pot să mă despart de el", „și?", „îl urăsc, îmi vine să-l omor, dar nu pot să plec", iar el la fel „și eu o urăsc pe ea, dar nu pot să mă despart de ea". Bun, și îi întreb „cum stați cu sexul oral?", „da", „anal?", „da", „ați înghițit?", „da". Păi, în momentul ăla nu se întâmplă un transfer de substanță de la nivelul unui spirit la nivelul altui spirit, corp? Nu rămâne o parte din persoana respectivă acolo? Și atunci, desprinderea celor două entități, celor două trupuri se face prin rearanjarea energiilor între ele. Sună urat! Dar asta e realitatea! Trebuie să vedeți lucrurile și din punct de vedere energetic; faptul că ați făcut sex și v-ați dus și v-ați spălat, nu rezolvă problema energetică și nici pe cea spirituală. Ca să știți să veniți la mine, 1 500 ședința, se rezolvă? Sau vă duceți la taica-popa, în genunchi, spovedanie, vă mai dă două cruci în cap – cum de ți-ai permis să păcătuiești în Sfântul Post al Maicii – că, Maica – drăguța, nu știe cum suntem.

Deci, vă spun – orice relație sexuală produce stringuri; stringurile trebuie tăiate, trebuie aduse energiile înapoi. În timpul actului sexual se transferă din toate structurile, din toate câmpurile, din SN-uri, iar cei care, mă rog, au activate alte structuri – structurile superioare – dau și din acestea, ceea ce e bine, mă rog, pentru restul. Dar e vorba să știți ce faceți, că nu e așa de simplu. De asta e ideal să ajungi la nivelul la care să nu faci treaba asta dacă

nu ai acord, adică dacă nu îți îngăduie îngerul tău păzitor. Sau credeți că ei nu știu ce e aia? Știu și ei. Așa că, aveți grijă ce energie și informație căpătați prin una-alta.

Sexul și trezirea spirituală

Și aici revenim la dl. Bivolaru. Eu nu îl fericesc pe Bivolaru pentru că a avut o misiune foarte ingrată. Bine, e clar că a rezonat cu ea. Dar misiunea lui personală este să trezească oamenii la nivel de chakra 2. Și dădeam următorul exemplu: doamnelor, nu există bordeluri; domnilor, nu există bordeluri. Da? Dar ai nevoi sexuale foarte mari. Am cunoscut odată o domnișoară cu nevoi sexuale foarte mari, și când mi-am dat seama, m-a apucat râsul. Și ea, drăguța, mi-a zis „e ușor să râzi, dar nu știi cum e".

Bun, aveți nevoi sexuale. Și ce faceți? Sunteți mai multe, bărbați cam puțini – și ăia, mă rog, no comment. Am zis că o să trebuiască să fac un curs special pentru bărbați – dar asta altădată – să îi învăt cum să fie. Pe cuvânt!

Așa, ce faceți? Și atunci? E o energie, să știți. E o energie și o frustrare care ajunge la nivel de egregor. Deci, faptul că tu ești un frustrat sexual nu e o problemă – că sunt mulți – dar să faci o sumă de frustrări, complexe, toate astea sexuale. Bun. Care este soluția? Sexul, îmi pare rău. Că nu e alta. Că nu pot fi toți puși să postească și să facă mătănii. Nu sunt toți obligați să o facă, fiecare are calea lui spirituală și fiecare are lecțiile lui de viață; unul trebuie să învețe abstinența, altul trebuie să învețe sexul, fiecare trebuie să își rezolve problema lui. Și atunci a apărut acest Bivolaru. Să știți că am studiat fenomenul și am fost – de departe, că nici măcar în spirală n-am fost, ei mi-au propus să fiu, dar nu, de la vârf, dar nu rezonez.

Și atunci apare un asemenea sistem care, de fapt, să știți că este pozitiv pentru că biserica și creștinismul, la ora actuală, a dat numai frustrați sexual. Mi-este foarte greu să fac terapie pe o persoană dogmatică. Și multe, și veți vedea, multe femei se ascund și își ascund frigiditatea în spatele credinței – aaa, e post, eu nu fac sex. Dar, de fapt, ea nu ar face nici dacă s-ar da liber. Știți că francezii aveau o zi din cele 365 când aveai voie orice în biserică.

Nu mai știu unde, în ce biserică. Era o biserică dintr-asta catolică și o dată pe an, urgie, nene. Dar o dată pe an! Și acolo, care, cum, pe cine prindea.

Deci, aia este o formă de defulare. Și închipuiți-vă că se adună, se adună, și cam câtă frustrare poți să aduni în 2, 3, 4, 5 ani că nu te învață nimeni să îți sublimezi energia sexuală. V-a învățat cineva dintre preoții voștri? Să vă zică, stai un pic că energia sexuală trebuie să aia. Ți-a zis nu, ții post negru și gata, bați 10 mătănii. Și atunci, devenim niște frustrați și niște complexați. Și vă spuneam, Spitalul 9 e plin de d-ăia care nu fac sex, nu de cei care fac prea mult. Dintr-ăia n-am văzut nici unul – ăsta era, cu oile, dar, mă rog. Dar era plin de oameni care nu fac sex. Și atunci, nu e firesc să mă întreb „băi, dar dacă în spital sunt cei care nu fac sex, în pârnaie sunt cei care nu fac sex, ce înseamnă normalitatea? Ce înseamnă divinul?" Divinul înseamnă că ai voie să faci.

Într-una din cărțile părintelui Arsenie Boca scrie: este întrebat cum este cu sexul și el zice „nici abuz, nici refuz", la care cei care au făcut cartea au adăugat – că nu este spus de părintele Arsenie Boca pentru că era medic, iar ca medic nu putea să fie un dogmatic – deci, biserica a adăugat „în sfânta familie", „în cadrul sfintei familii". Băi, păi, dacă ar trebui să faci sex doar în cadrul sfintei familii... s-a încheiat. Aaa, că în timp trebuie să ajungem la nivelul ăla, da. Că în timp trebuie să ajungem la..., da. Dar nu poți să îl pui pe ăla, din prima, să fie...

Am un prieten și ăsta a fost obișnuit să aibă 3 femei pe zi! „Mă, tu ești nebun – zic – eu n-am ajuns la performanța asta, cum 3 pe zi?" „Păi, da, că erau zile în care aveam și mai multe. Și acum m-am însurat." „Și?". „Și acum am ajuns la una pe săptămână". Adică, orice lucru se face gradat.

În altă ordine de idei, bun, ajungi la 30 de ani și te duci la biserică. Nimeni nu ți-a dat un manual de întrebuințare, sau cum se face. Și ajungi acolo și începe să spună „păi, dacă ai făcut aia, n-ai voie 17 ani să te împărtășești, dacă n-ai făcut ailaltă, n-ai voie 10". Păi, pune-mă în temă cu legile. Că dacă mă pui în temă

după ce le-am încălcat, e cam târziu. Și atunci intervine altceva. De fapt, fiecare om trebuie luat de la nivelul lui. Din păcate, nu avem duhovnici de genul ăsta. „Tu? – te uiți la el – nu ți-ai terminat, mai du-te, vii peste 2 ani".

Eu nu înțelegeam. Eram la părintele Argatu, stăteam mai mulți. Și era un tip, era constructor – construia prin Siria, autostrăzi, nu știu ce făcea – și, băiat bun, tot timpul venea și se spovedea. Și părintele rădea. Ăsta, mă rog, pe vremea aia rădea tot. Și eu nu înțelegeam „mă, cum?". Mi-au trebuit ceva ani să înțeleg. Am întâlnit un preot care tot se ducea la părintele Argatu și îi zicea „părinte, cum să mă fac eu preot că mie îmi plac femeile?" Și părintele Argatu i-a zis „lasă, că-ți trece!". Toate trec, în timp. Dar în timp! Această evoluție, această Îndumnezeire, această renunțare la.., această deprogramare se face în timp, nu dintr-odată.

În altă ordine de idei, veți vedea ca orice relație sexuală face să scadă agresivitatea – nu vorbesc de sado-maso, bice și cătușe – vorbesc de atingere, mângâiere, ce e parte frumoasă, nu de sadici. Deci, scade agresivitatea. Există lipsă de activitate sexuală, crește agresivitatea. Așa că, să nu te superi dacă îți spune cineva – în cazul în care țipi – că ar trebui ca soțul tău să aibă grijă mai multă de tine. Că, pe undeva, e un adevăr. Orice frustrare sexuală duce la creșterea agresivității. Dar creșterea agresivității duce la trezirea kundalini. De exemplu, cum făceau yoghinii – abstinența, continența sexuală duce la trezirea șarpelui kundalini care duce automat la mărirea lui, la trezirea lui, în timp, când rânduie Dumnezeu, la nivelul lui. De ce la nivel sexual? Vreau să vă spun ceva: un yoghin care evoluează din punct de vedere spiritual, nu va cădea, că el a fost pe acolo și nu îl mai interesează și el crește așa.

Un creștin, în schimb, care mai întâi se duce la Dumnezeu, ajunge la un anumit nivel și după aia descoperă sexul și trebuie să se întoarcă, va fi bubuit. Scurt! Pentru că el nu știe drumul și trebuie să îl învețe. De asta este greșit să condiționezi un om care are 20 și ceva de ani, 30 și ceva de ani și este în floarea vieții lui sexuale, și a avut o viață sexuală normală, și îi zici „știi, de acum

nu mai faci sex că e păcat". Îl spargi în două. Adică, faci următoarea chestie: eu, în mine, am nevoi sexuale, iar tu, dintr-odată, îmi bagi un program – e greșit. Ce fac? Îi pun capac și ajung să le neg. Și ce se întâmplă? Mă rupi în două. Schisma e produsă de duhovnici proști. Și știți ce se întâmplă? Crește, crește, crește în lumină, sexualitatea lui rămâne undeva așa și spun ceea ce am spus la multă lume – ești rupt în două, trei! Ce înseamnă? Când îți negi sexualitatea ai sufletul și mintea rupte de sexualitate care este un centru de putere. Când ai mintea ruptă de suflet, ai rupt al doilea centru de putere.

Asta am pățit eu în mănăstire, până când într-o zi Doamne-Doamne mi-a trimis o fată și s-a uitat la mine: „ești rupt", „cum sunt rupt?", „îți negi sexul", „eu? – noi suntem bărbați – mă lași?". Și mi-au trebuit ani ca să îmi dau seama că avea dreptate.

Și știți că ești obligat ca să evoluezi, să ajungi la o limită – pac! – că după aia se întreabă de ce numeri mai departe, unii, cu evoluția lor spirituală. Ajungi la o limită și te-ai plafonat, de ce? Pentru că nu ai ce-ți trebuie – energia sexuală ca forță motrice și ești obligat să te întorci. Și du-te înapoi. Și e greu al naibii. Te unești și abia după aia începi să evoluezi cu totul. Da? Greu. Și asta e greu. Dar altfel nu se poate.

Deci, agresivitatea, să stiți, că bisericile și catolice, și ortodoxe, și protestante, în general bisericilor creștine se datorează frustrările sexuale. Multe îngăduite de Dumnezeu.

Cruciații, Ordinul Cavalerilor, Malta, Templierii practicau jurământul castității și jurământul sărăciei. Asta înseamnă că nu mai făceai sex; asta înseamnă că femeia era păpușa diavolului – ați auzit termenul? Păi, e o tâmpenie. Dar gândiți-vă cât a propovăduit biserica ideea asta. Bineînțeles, femeilor li se spunea invers – că bărbatul e păpușa diavolului, prin el vine diavolul. Corect. Și a creeat ce? Frustrare. Care a dus la ce? La războaie. A vrut Dumnezeu asta? Nu cred. Dar a îngăduit-o. De ce? Păi, pentru că dacă vrei să vezi cu adevărat cum e un om – să vezi pe unde e spart un cauciuc, îl umfli bine cu aer – deci, cu cât este mai frustrat un om, cu atât va manifesta din el supărările. Și

atunci, pompezi în el – pac, pac, pac – și începe să se spargă. Este o metodă care se practică și în psihoterapie. Îl descarci, îi explici, îl încarci la loc și vezi pe unde bușește. Îl descarci, îi explici, îl încarci la loc – se practică și în duhovnicie. Și așa zicea și părintele Dosoftei „îi lipești găurile". Și după aia îți dai seama pe unde curge și îl lipești. Vă e clar?

Există o pildă foarte mișto a unui lama tibetan: se spune că lama ăsta tibetan, la un moment dat, stătea și se ruga pe piatră – v-am zis aia cu măgarul? – și era o tipă, o fată care spăla rufe în râu, aplecată, normal – vezi, de când există mașina de spălat, am scăpat de o fantezie sexuală – și dintr-odată, ăsta s-a repezit peste fată și, mă rog. Asta, speriată, când l-a văzut p-ăsta cu părul vâlvoi și tuleo! în sat. S-au întrunit bătrânii satului: „cine a fost, care a vrut să?", „păi, unul care stătea pe piatră", „păi, ăla e lama nu știu care, ăla e un sfânt, a avut el un motiv pentru care să facă treaba asta" – nu, ca să vedeți cum se judecă! – „du-te înapoi și pune-te în poziție". Se duce fata înapoi, merge la lama și îi cere iertare că n-a stat, și îi spune lama „prea târziu". Ce s-a întâmplat? Zice „vezi tu ăia doi măgari de acolo?", „da", „în satul nu știu care a murit un bogătaș; bogătașul ăsta n-a știut decât petreceri și femei și pentru că a rămas la nivelul ăla sexual, atâta știa; eu m-am gândit să îi dau drumul prin mine și să se nască om, dar s-a rezolvat" – se năștea măgar. Evident, asta e conform credinței ortodoxe.

Să știți că metempsihoza există. Poate să vină oricine să îmi spună, orice individ care, din punct de vedere al conștiinței care cade ca om, deci, devine animal, cade pe o treaptă inferioară. Rar se întâmplă, dar se întâmplă. Adică, șansa ca un om să se nască animal este: alcoolici, drogați – ăia care nu mai știu cum îi cheamă, au foarte mari șanse să se nască animale. Țineți minte treaba asta! Pentru că veți veni și îmi veți spune „știți, am văzut un câine și are o privire atât de umană", se poate întâmpla să fie de-a dreptul un fost om. Vorbesc foarte serios!

Evident că nu sună foarte bine și poate că vine în contradicție cu credințele voastre și cu credința voastră actuală, dar eu

nu vă zic să mă credeţi. Viaţa vă va confirma sau infirma ceea ce spun.

Sexul continent duce la creşterea şarpelui kundalini, sau abstinenţa sexuală, care duce la posibilitatea trezirii şi automat creşterii conştiinţei de sine şi a trezirii spirituale.

Sexul şi vârsta astrală

E foarte importantă vârsta astrală. Evident că o persoană care – mi-a venit azi la cabinet o domnişoară care m-a întrebat „eu de ce sunt singură?", „păi, pentru că eşti bătrână înăuntrul tău, pentru că ai de două ori vârsta mea astrală, pentru că nu te interesează sexul, pentru că eşti sătulă de tot ce înseamnă sex, automat nu emiţi pe chakra 2, pentru că ai avut zeci de familii, nu ştiu câţi copii şi nu mai eşti curioasă să ai familie şi copii în viaţa asta". Punct.

Dorinţa de a avea familie este un program; dorinţa de a face copii este un program. În momentul în care vezi că există în tine dorinţa asta de a avea copii, poate să fie un program divin, poate să fie un program karmic.

„Bun, – zice ea – şi ce mă făc?", „păi, stai puţin pe fundul tău, înveţi, încerci să te cauţi să vezi cine eşti, şi după aia te supui planurilor divine în ceea ce priveşte; cu cine te măriţi, ce copii faci; dar nu îţi stai împotrivă! Pentru că dacă ai vârsta astrală mare, te poţi împotrivi să te măriţi, şi începi să îi spui". Şi mă întreabă „bine, dar de ce au plecat toţi?", „pentru că i-ai expediat". Cu cât ai vârsta astrală mai mare, ştiţi cum ricoşează? Ca nucile în perete! Nu-l vrei; dintr-odată, stă, stă, stă, te calcă pe bătături şi zici „ia, du-te tuuuu la mama ta". A doua zi nu ştii de ce şi-a făcut bagajul, deşi tu ai gândit-o doar, şi el cu bagajul la uşă şi pleacă la mă-sa neştiind nici el de ce. Pentru că tu l-ai trimis la mama lui şi i-ai dat un gând atât de bun, încât el şi-a luat frumos bagajele şi a plecat. Nu e el de vină pentru că dacă tu ai o vârstă astrală mare, de obicei, celălalt, evident, are o vârstă astrală mai mică.

Să ştiţi că sunt foarte puţini bărbaţi cu vârste astrale mari. Eu nu sunt un om cu vârsta astrală mare, eu mi-am crescut-o prin cunoaştere. În general, au vârste astrale mici şi atunci zboară. Şi

le induceți treaba asta, și îi expediați, și apoi vă întrebați „dar mie de ce?", „păi, dacă nu vrei? Nu intră".

Nu mai vorbim de programe de castitate că dacă ai așa și ai fost și călugăriță și nu mai vorbesc de programele de amazoană – deci, amazoanele sunt castratoare! Știți ce înseamnă castratoare? Înseamnă că, cu sabia, la nivel astral, îți dă biluțele jos și normal că... nimic. Nici dacă sufli, nu se umflă. Nimic.

Și după aia te întrebi „dar, de ce eu?" Pentru că ai atâta ură sau supărare acumulată la nivel interior, încât simpla idee de a se apropia de tine, zang. Și orice lovitură la nivel astral, la nivelul organelor sexuale se traduce în plan fizic prin lipsă. E firesc.

Ceea ce nu înțelegeti voi, doamnele castratoare, e că ce se întâmplă la nivel astral – dimensiuni, alte calități, duritate, mă rog, fezabilitate – toate astea sunt atribute divine. Deci, până și caracteristicile astea de care noi, masculii, suntem foarte fericiți și foarte mândri, sunt îngăduite de Dumnezeu. Și atunci, lăsați-i pe domni necastrați, că dacă îl castrezi pe unul, îl castrezi pe al doilea, îl castrezi pe al treilea, ți se duce buhul și se uită cu coada ochiului și te ocolesc pe strada cealaltă și țin și mâinile așa ca să nu li se întâmple nimic.

Sunt femei care, la nivel astral, sunt supărate rău pe bărbați. Rău! Trebuie să aveți grijă de asta.

Vârsta astrală e importantă pentru că dă experiența sexuală. Un om cu vârstă astrală mare nu va fi preocupat de sex ca unul cu vârstă astrală mică pentru că el le-a trăit – dom-le dacă ai făcut sex pe 2 planete, câte 4 miliarde de ani pe fiecare, credeți că mai ai vreo enigmă? Și veți vedea că persoanele cu vârstă astrală mare au o viață sexuală așa... o dată la 2 săptămâni, o lună, 3 luni, e perfect. Pe când, cei cu vârstă astrală mică – ca iepurașii, hamsterii – știți că hamsterii n-au simțul și încep de jur împrejur, unde nimeresc... undeva, mă rog, nimeresc ei undeva – ei au urechile mari, ăsta e avantajul.

(Din sală: *Ne povesteai de căpușă.*)

Nu căpușa! Deci, planeta asta e minunată! Haideți, să vă spun ceva: e ploșnița. Măi, Dumnezeul acestei planete este plin

de umor! Ploșnița, poate nu știți, este un el și o ea. Ea are niște organe sexuale. El are un organ sexual. Numai că, organul sexual al masculului este sub formă de paloș cu două tăișuri – bun băiat! Ideea este că el nu are simțul găurii și neavând simțul găurii, penetrează unde nimerește, iar în locul în care penetrează, se formează un organ sexual. Deci, orice femelă, îți dai seama de câți parteneri a avut, în funcție de numărul de organe sexuale – bune femei, vă dați seama! Una cu experiență cu vreo 5, 6, 7 organe sexuale. Dar, haideți, să vă spun ce mi-a plăcut mie. Știți unde am citit despre asta? Cartea citită se numea *Furnicile* – nu mai știu cine a scris-o – o carte SF cu furnica 1008 sau nu mai știu cât era ea și descrie foarte mișto fază cu... Dar gândiți-vă că acest animal nu e creația demonului, e creația lui Dumnezeu. De ce? Habar nu am, dar probabil că masculul ăla e frustrat sexual și femela e un fel de masochistă, dar nu îmi dau seama.

Cert este că e foarte interesant. Că pe această planetă, în lumea asta minunată în care ni se vorbește de abstinență sexuală, Dumnezeu a creat un asemenea animal. Nu poate să fie creația demonului pentru că animalele sunt, în exclusivitate, creație divină. Dar cineva a avut mult umor.

(Din sală: *ceva despre upgradare...*)

Nu cred. Nu există upgradare la nivelul ăsta pentru că nu mai este compatibilă cu viața. Deci, demonul poate să creeze defecte în a distruge, nu în a perpetua. Ori, alea, slavă Domnului, trăiesc de miliarde de ani. Deci, nu există. E clar că este o creație. Nu foarte drăguță din punctul nostru de vedere, dar foarte eficientă, nu necesită efort.

Spuneam că – aici este o altă chestie care n-o să vă placă – și anume paralela între cerurile superioare, chakrele omului, trinitatea din om și iaduri. Dar am să v-o spun! Chiar dacă n-o să vă placă și o să mă...

Întotdeauna m-am gândit de ce tot ce am citit, când îmi apărea un semn al întrebării, am păstrat întrebarea undeva. Dacă aș citi Boccaccio, ați citit Boccaccio? Cu băgatul dracului în iad? Era un călugăr care se juca cu o fecioară și din când în când se

jucau de-a băgatul dracului în iad. Bun. Și am stat să mă gândesc dacă și pe unde este adevărul.

Dom'le, că spermatozoizii pot fi identificați cu șerpii kundalini, mi se pare logic; că organul genital al femeii repezintă o poartă, cu asta suntem toți de acord; unde duce poarta asta, asta putem discuta.

Se întâmplă următorul fenomen – ar trebui să studiați kabala, repet – și veți vedea că există cele 3 trinități, cele 3 triunghiuri dintr-un om: cer superior care reprezintă conștiința, divinitatea, apoi sufletul – la nivelul inimii și triunghiul de jos care reprezintă sinele omului. Poarta de jos e poarta spre iad. Vă e clar? Adică, centrul acela energetic care ar fi chakra rădăcinii este, de fapt, poarta pe unde intră răul. De asta e importantă fecioria pentru că nu permite răului să – deci, noi toți suntem oglinzi ale divinității, făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, avem în noi toate atributele divine. În momentul în care ai fecioria, poarta dinspre iad este închisă. În momentul în care n-o mai ai, se deschide. Vă e clar ce vă spun?

Problema este următoarea: în funcție de vibrația pe care o aveți, rezonați cu anumite dimensiuni chiar și din punctul ăsta de vedere. Adică, chiar și la nivelul chakrelor există subdimensiuni – fiecare chakră are cel puțin 7 subculori, 7 nuanțe, fiecare nuanță înseamnă o altă dimensiune.

De ce vă spun asta? Pentru că puteți folosi treaba asta ca o formă de acumulare de energie și de sublimare sau puteți folosi treaba asta ca pe o eliminare de energie negativă. Poate că acum nu vă interesează, doamnelor, pentru că acum sunteți tinere, aveți ciclu. Dar în momentul în care veți ajunge la menopauză și „vă iartă Dumnezeu" – știți că asta e expresia la țară! În acel moment vor începe acumulările și să știți că bufeurile se datorează acumulărilor. Dacă nu ați avea aceste acumulări de energie, n-ați avea bufeuri. Și atunci va trebui să învățați să vă folosiți centrii ăștia energetici ca să eliminați energii negative, în timp. Să îi blocați și să îi deblocați în funcție de cum aveți nevoie.

Dacă îi blochez, ce se întâmplă? Păi, îmi distrug structura fizică, blocarea energiei din chakra I, II duce automat la ce? Se distruge sistemul muscular, osos, ligamente etc., deci, nici nu pot s-o blochez, nici nu pot s-o las complet deschisă. Până să ajungeți voi la nivelul să stați cu toți centrii deschiși pentru că nu mai poate nimeni să între pe ei pentru că sunteți în esență pozitive, sunteți lumină – mai va! Și o să trebuiască să învățați să folosiți centrii ăștia.

În altă ordine de idei, poate că eu vorbesc multe limbi străine, dar dacă unul dintre voi înțelege ce spun, îmi îndeplinesc menirea. Eu sunt convins că vor înțelege mai mulți.

În altă ordine de idei, mi s-a întâmplat următorul fenomen: mi s-a părut că unii vin la cursurile mele degeaba. Și mi s-a părut ca lumea! Băi, ăștia pierd timpul pe aici. Și la un moment dat m-am dus la un raliu și m-am întâlnit cu un maestru de-al meu. N-aveam nici un chef să stau de vorbă cu cineva, chiar mă gândeam că iar vine careva și mă întreabă cum se face Cho Ku Rei invers, că mor, și m-a luat cu mașina. În timp ce mergeam cu mașina, îmi zice: „Știi, tu ai reprezentat un moment de cotitură în viața mea; știi cum eram eu înainte să te cunosc pe tine? Hai, să îți explic." Și așa se descria pe el. „Și uite, am făcut asta, și asta".

Era vorba de doi ani. Un om care mi s-a părut atât de anost, pe care nu l-am băgat niciodată în seamă. Vina mea. Mea culpa, cenușă în cap, sac, mă duc acasă acum. Și ca să descopăr că omul ăla chiar a înțeles ceva din ceea ce am spus eu. Și în momentul respectiv mi-am dat seama că nu trebuie să vorbesc pentru unii, ci pentru toți. Că nu știi niciodată cine înțelege. Eu, nu, poate Dumnezeu. Și de asta, poate câteodată sar calul și explic lucruri pe care ar trebui să le spun unora așa-zișii mari, dar am surpriza să fie oameni pe care nu i-am băgat niciodată în seamă și care înțeleg. Și așa că, o să spun tot ce îmi vine să spun, indiferent că pare ciudat sau nu, că poate cândva, cineva va vedea dvd-ul peste 1000 de ani, și va înțelege. Glumesc!

A propos de feciorie. Deci, fecioria este o barieră între tine ca și om, între structurile tale și anticeruri. În momentul în care

nu mai dai drumul răului. Nu e rău că vine răul, e rău dacă nu poți să îl stăpânești. De ce este fecioria un dar pentru cel care o ia, habar nu am. Tot ce pot să vă spun este că am căutat, iar printre tehnicile de creștere a potenței în China este culcatul cu o fecioară – de asta sunt bine plătite fecioarele în zona aia. De asta se duc și își cumpără fetițe thailandeze pentru creșterea potenței. De ce, habar nu am. Nici nu m-am străduit să aflu.

Cert este că fecioria este un dar divin care se dobândește după 7 ani de abstinență sexuală. În momentul în care există cineva care ajunge la nivelul la care să i se ofere fecioria, de asta în magie, văduvele sunt foarte bune, văduvele de mulți ani pentru că sunt văduve și ajung fecioare – sunt puternice împotriva răului. Asupra fecioarelor, feciorilor nu are putere demonul. Deci, cu cât ești mai curat, cu atât răul nu are putere asupra ta.

Nu uitați că nașterea lui Iisus era din fecioară. De asta era depus jurământul castității pentru că fecioria, în timp, îți dă putere spirituală, nu lași răul să se manifeste prin tine.

Fecioria este o stare spirituală. Nu înseamnă că dacă o fac altfel... și de asta, se poate ca o babă, văduvă de la țară, să aibă mai mult leac decât un popă ortodox. Pentru că, atâta timp cât el mai stă pe doamna preoteasă, nu prea are de unde să mai aibă putere. Chiar dacă există taina căsătoriei, chiar dacă, chiar dacă. Ntz! Am verificat.

Fecioria, ar trebui să renunțăm la ea în momentul în care vrea Dumnezeu. Nu când vrem noi. Deși este darul divin către noi, către voi, ideal ar fi să dai fecioria când vrea Dumnezeu, nu când vrei tu.

Sexul și demonii

Există demonii sexului. Foarte mișto. Există doamne care au probleme de frigiditate pentru că altădată s-au ocupat de magie și au legat demonii sexului și i-au folosit și din cauza asta, în viața asta, ăștia fug de ele ca dracu' de tămâie. Legatul sexului, potenței poate să ducă, în viața asta, la impotență sau la frigiditate.

Ați văzut, au grecii un zeu – un demon cu un penis foarte mare, cum îl cheamă? Așa, ăla. E unul alb și unul negru, trebuie

să vă spun. Nu v-am spus ce am pățit? M-a sunat la un moment dat o doamnă „sunt la hotel", „da?", „vă aștept", „da, am seminar, astăzi nu pot". Vine doamna la seminar. Vine și când mă vede „dvs. sunteți domnul Argeșanu?", „da", „credeam că sunteți mai în vârstă", „ei, bine, nu", „v-am adus un cadou". Pe vremea aia eram căsătorit. Și îmi iau pachetul, îl duc acasă și îl pun pe masă, în sufragerie. Îl deschid. Și din hârtie îmi apare un demon dintr-ăla cu o aia mare de tot, albă. Soacră-mea se face lividă. Eu – mișto! Mai scot din altă hârtie un d-ăla mare, negru tot, cu o aia mare, neagră. Soacră-mea a fugit. Buf!

Sexul și karma

De multe ori, relațiile sexuale au o conotație karmică. Există atracții sexuale pe care le-ați creat altădată. Suntem obligați ca în viața asta sau în cât mai scurt timp să le rezolvăm. De multe ori există relații în care trebuie să intri, sunt relații în care nu poți să nu intri, sunt relații în care trebuie să faci ca Ileana Cosânzeana: știți cum era, cu calul. L-a întrebat pe cal „ce să fac? Să o iau sau nu pe Cosânzeana?". Calul, înțelept – singurul, de fapt, înțelept – i-a zis „dacă o iei, o să îți pară rău; dacă nu o iei, o să îți pară și mai rău". Așa, ca și în viața actuală – trăiești viața, îți pare rău; nu ți-o trăiești, îți pare și mai rău. Deci, oricum îți pare rău. Și atunci trebuie să îți pară cât mai puțin rău. Nu, acum glumesc.

Există relații care sunt karmice: relații sexuale, de iubire, de căsătorie, relații părinți-copii, relații de ură, de parteneriate, de asocieri, de ce vreți voi. Și ele trebuie să se întâmple. Dacă nu intrați, nu le rezolvați. Și trebuie să stai acolo până când faci absolut tot ce trebuie ca să poți să pleci liniștit, împăcat că ai făcut tot ce se putea. Adică, să poți spune da, dom'le, în fața propriei tale conștiințe și a lui Dumnezeu, că tu ai făcut tot ce se putea și că, din punct de vedere divin, nu mai ai nimic de rezolvat.

Nu peste tot poate apărea iubirea. Ar fi ideal. Știți, cum zicea, parcă Steinhardt a zis „dacă nu putem să fim buni, măcar să fim politicoși". În străinatate nu găsești bunătate, dar găsești politețe. Noi nu avem nici politețe, dar nici bunătate. Ceea ce e tragic. Nu vorbesc de a fi buni, ci de a fi politicoși unii cu alții. A fi politicos

înseamnă să îl respect pe cel de lângă mine: crezurile, cunoașterea, omul din el, prostiile – e el tută, așa cum e – dar îl respect și îl accept că așa a ales el să fie. Mai avem până atunci!

Și aici, lipsa dorinței sexuale este karmică. De ce? Păi, foarte simplu: firesc este să ai dorință sexuală. Suntem animale, da? Ați văzut: păpădia, pfuuu! face pui. Omul nu face pui așa. Dar firesc este să facă pui. Ca să facă pui trebuie să fie și fertil și potent – adică, să aibă ce? Dorințe sexuale care sunt firești. De ce? Păi, dacă pap – care sunt hormonii care dau ce? Dorință sexuală. Corect? Deci, normal, fiziologic este să am dorințe sexuale.

Vă spun treaba asta ca să nu mai credeți altceva. Am unii care se simt vinovați – a venit o doamnă foarte drăguță care avea 50 și de ani și căreia i-am făcut inițiere pe shamballa, pe nu știu ce și zice „domnu' doctor, am avut gânduri dintr-alea", „adică, de care, doamnă?", „păi, dintr-alea cu sex", „și? care-i problema?", „domnu' doctor, sunt femeie bătrână... cum să... eu?", „doamnă, dar ați fost tânără?", „da", „și ați avut gânduri d-alea?", „daaaa", „păi, și alea unde sunt? n-au rămas acolo în dvs.? le-ați curățat?", „nu", „păi și alea nu ies la suprafață?". Toate dorințele noastre sexuale pe care le-am avut, fanteziile, filmele – tot ce am văzut, rămân acolo și deodată ies la suprafață.

E firesc să ai dorințe sexuale, e firesc și natural să ai fantezii sexuale – mă rog, unii se excită la un chilot, un sutien, problema lor, astea ies un pic în afara normalității – dar e firesc să le ai. Problema e dacă nu le ai. Aaa, le am și învăt să le stăpânesc, le am și învăt să le sublimez, e una. Am consultat o tipă care spunea „la mine, moartă" – fusese violată.

Deci, nu există. Închipuiți-vă că organul sexual e ca o antenă care când primește stimulul zbârnâie. Dacă este stimul și celălalt nimic, e defect. Aa, eu opresc energia, închid chakrele și nimic – aia e altceva. Sau l-am lăsat închis – am un prieten care e călugăr și am întrebat „cum faci cu energia sexuală?" și m-am prins că avea blocată chakra rădăcinii și era liniștit. N-ai nici o treabă, poate să vină oricine să danseze, nimic. Dar avea niște probleme fizice. Dar, ca idee, ca să înțelegeți – aia e altceva.

Dar, dacă eu nu simt, e o problemă. Dacă am boli la nivelul organelor sexuale, înseamnă că am o problemă. Femeile cu infecțiile curente genitale e clar că au probleme. Nu vorbesc de doamnele de pe centură, alea n-au. În general, femeile care au infecții curente genitale, au probleme relative la propria sexualitate, acceptarea propriei sexualități și acceptarea sexualității partenerului.

Vine o doamnă la mine și zice „eu de ce sunt singură?". Zic „auzi, păi, dacă atunci când o vezi pe dânsa, zici că seamănă cu o moluscă, că seamănă cu așa și închizi ochii și... cum să se apropie cineva de tine?" Și aici apar cele două tipuri de doamne: sunt doamne care când pun mâna, crește; sunt doamne care când pun mâna, scade. Și asta ține de natura interioară. Dacă crește, înseamnă că circulă energia dinspre dânsa spre așa, dacă scade, înseamnă că fuge că așa. Foarte simplu! Și zice „ce să fac? ajută-mă, te rog", „ceea ce îți trebuie ție..." și asta am văzut-o la americani, de fapt, nu americanii, ci nordicii sunt mai apropiați de chestia cu sexualitatea, stăteam și mă gândeam că au o atitudine foarte sănătoasă, ca să nu zic cea mai sănătoasă, vis a vis de sexualitate. Țările nordice. Au și fost obligați, știți, frigul, berea. La ei nu e o problemă să nu faci, e o problemă să faci. La noi, mai există momentul în care e o problemă să nu faci. Va veni vremea când va fi o problemă să faci.

Dar americanii au inventat ceea ce se numește iubirea surogat. Adică, un gen de masaj, dar nu este un masaj thai pentru excitații și mai știu eu ce, ci o formă prin care te învață să accepți dragostea fizică și să mângâi. Pentru numele lui Dumnezeu, știți că avem o problemă, nimeni nu ne-a învățat să mângâiem. Mi-a zis mie, odată, o doamnă – vorbeam că lesbienele se simt bine între ele, iar ea mi-a replicat „păi, dacă voi nu știți să o faceți". Dom'le, păi dacă nu ne învață nimeni? îmi pare rău. Știți, aici, vinovată tot femeia e. Păi, haideți să vă explic de ce. Eu am zis că suntem noi de vină. Dar, până la urmă, noi suntem educați de mamele noastre; dacă avem o mamă care are complexe sexuale serioase, sigur vom fi niște complexați sexuali. De tații noștri,

mai puțin. Suntem educați de femeile noastre pe care le întâlnim prima dată, întâiași dată și pentru prima oară, dacă o femeie nu îți spune ce trebuie să faci... dacă n-avem manualul. Trebuie să facem un manual. Mi-a venit o idee – scriu o altă carte. Dacă nu știi ce să faci? Și aveți și prostul obicei că nu spuneți „nu îmi place, nu vreau, acolo nu". Și atunci, el crede că e bine. Da, tati, ești un minunat! Și el rămâne cu impresia că e totul bine și ea – vă spun că ăsta e sistemul. El și-a făcut treaba, e mulțumit. Ea, ee, asta e! a mai trecut o zi. În timp, se detașează complet, se gândește ce cumpărături mai are de făcut mâine, nu mai participă. După aia, începe să o enerveze „ce face ăsta? Mă mai ține mult?". După aia, își schimbă atitudinea și se supără pe propria persoană „proastă sunt, iar stau, niciodată nu spun nu, dar până la urmă a trecut", deci se autoculpabilizează, după aia ajunge la nivelul la care se blamează, se scuipă în oglindă și intră în extrema cealaltă și începe să simtă agresivitate vis a vis de el. Și s-a încheiat. Și asta pentru că ea nu a putut să spună nu. Sau nu a putut să spună ce îi place și cum îi place, că vom ajunge și acolo. Bărbații nu știu, dar pot să vorbesc despre obiectele studiului meu.

Așa că, doamnelor, dacă voi nu spuneți că nu e bine, dacă voi nu spuneți că mai trebuia încă o jumătate de oră, nu 5 minute cum voiai tu, dacă voi nu spuneți că etc., nu e vina noastră. Corect este să spuneți „știți ce, o facem pentru amândoi, nu numai pentru tine". Bineînțeles că nu îmi convine ca bărbat, dar așa e filmul. Sună că v-am cam băgat în ședință.

Sexul poate să fie o plată karmică, v-am zis. Și, de multe ori, e mai bine să plătești prin asta decât prin altceva. Și până la urmă poate să fie chiar plăcut – mi-a zis o tipă, odată „mă, aveam o treabă cu el, s-a rezolvat, sunt liberă, la revedere". Mă rog, de gustibus... fiecare oferă ce trebuie. Deci, se poate întâmpla.

Vorbeam de schisma sexuală. Aici ține de educație și de fondul interior. Să zicem că am o educație într-o viață cum e a noastră – sexul liber, îmi place, fac, cum, oricum – și apare trezirea spirituală în care am programele de castitate și apare schisma: o parte din mine care face că așa s-a învătat și o parte

din mine care blamează că e păcat, că e etc. Și așa se produce o schismă sexuală. Cum se rezolvă? Negocieri. Îți iei un avocat. Glumesc. Evident, prin negociere. Negocierea nu înseamnă fac în așa fel încât să împac și capra și varza. Nu se poate altfel. Nu o faceți, rămâne schisma. Le uniți, ajungeți ca fiecare parte să mai lase de la ea, vă uniți și deveniți un tot. Asta este o schismă datorată problemelor sexuale.

Și după aia apar trezirile și actualizările karmice, de exemplu, vin energii care sunt energiile tale dintr-o altă viață în care tu te-ai prostituat și energii care îți vin dintr-o altă viață în care ai fost călugăr – e îngrozitor. Dar e posibil și se va întâmpla multora dintre voi. Și nu știi ce să faci, îți vine să te spânzuri că ți-o pui și te urci pe pereți dacă nu ți-o pui. Ce faci? Și nu se rezolvă prin spovedanie. Îmi pare rău că n-am ce să spovedesc, că sunt energii create altădată și nu știu să dezlege decât pe cele create în viața asta. Nu cunosc un preot să te dezlege de energiile și blestemele care îți vin de altădată. Suprapunerea plăților karmice crează un balamuc.

Vorbeam despre sex și despre orgasm. Haideți să vă spun o fază. Vreau să spun că dacă n-aș fi citit foarte mult din tot ce s-a scris în psihologie, n-aș fi înțeles foarte multe lucruri. Deci, vă recomand să citiți tot ce apare scris despre psihologie. Dar, printre altele, când am căutat eu despre sex și orgasm, am găsit cartea lui Wilhelm Reich, parcă, care se chema *Funcția orgasmului*, datorită căreia am descoperit multe chestii care sunt interesante. Și el avea teoria orgonică, parcă, – el a murit în spitalul de nebuni, dar pentru că i-a fost indus, nu pentru că era nebun – el a spus un lucru foarte mișto, și anume că „universul este rezultatul unui orgasm cosmic". Evident, nu este nouă. Risvan scrie în cartea lui că în una din legendele, tradițiile astea indiene sau mai știu eu ce, se vorbește despre orgasmul cosmic. Dar dacă plecăm de la premisa că suntem univers în univers și dumnezei în dumnezei, este cât se poate de simplistă toată chestia.

De ce vă spun treaba asta? Pentru ca să înțelegeți că și în sus și în jos sunt structuri asemănătoare, asta a propos de ce se întâmplă

cu energia – nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă – dar pe undeva, există structurile, energiile, lumina care stau la baza tuturor lucrurilor. El i-a spus energia orgonică sau energia vieții, dacă țin bine minte, repet, nu mai știu exact cum i-a spus el. Sunt atâtea denumiri pentru energia chi, încât sunt...

Ei, în ceea ce privește chestia asta și fuga, este o formă de pierdere energetică. De fapt nu este o pierdere energetică, ci o eliminare energetică, când, cum și pentru ce, asta ar fi bine să nu decidem noi. Pot să vă spun că sunt momente în care nu este bine să faci asta, sau este bine să faci asta. Important este să îți alegi momentul. Fiind conectat la divinitate, poți să faci dragoste în Dumnezeu și să știi exact ce anume și cum anume. Evident că dacă faci cum vrei tu, iese prost. Asta a propos de, și de obsesia orgasmului care este la ora actuală. Nu este ăsta sensul.

Vă vorbeam de impotență și frigiditate. De multe ori, impotența și frigiditatea sunt datorate unor blocaje energetice, la nivel interior se blochează centrii energetici. Blocarea centrilor energetici duce la incapacitatea de a reproduce, de a face actul sexual. Nu e bine, nu e rău – este. Trebuie descoperită cauza. Cauza are componentă sexuală: un viol, o idee greșită vis a vis de propria sexualitate, o idee greșită vis a vis de sexualitatea celorlalți, neiubirea față de tine și față de tot ce însemni tu. Să știți că SN, suflet există și în organul sexual, pentru că altfel nu ar fi – deci, divinitate în strictul sens există la nivelul fiecărui organ, că este densitate mai mare sau mai mică, asta este altceva. Dar există. O cauză a frigidității poate fi violul. O cauză a frigidității și a impotenței poate fi abuzul sexual.

Sexul și căsnicia

Se întâmplă următorul fenomen: există o parte din mine care acceptă căsătoria ca având o componentă divină și există o parte care nu poate să zică că îi place foarte mult. De ce? Pentru că înseamnă o legare. E frumos când se spune că prin taina căsătoriei doi devin unul, dar cei doi au conștiințe proprii, nu devin unul – sunt doi indivizi într-un borcan, doi indivizi într-o cameră. Și aici apare ceea ce se cheamă – ați auzit de sindromul

de lift? A fost descoperit de americani în momentul în care oamenii rămâneau în lift. Deci, rămâneau de exemplu vineri după-amiaza și îi scoteau luni și mulți dintre ei erau morți că se omorau între ei. Ajung să își spună unii altora, ajung să se judece unii pe alții, din cauza claustrofobiei se pare că nu mai au aer și încep să se omoare între ei, bine nu se omorau, dar cât pe ce. Și de asta l-au denumit sindromul de lift. Ideea este că orice căsnicie suferă de sindromul de lift, dar este educativă. Mai țineți minte filmul ăla cu un alb și un negru care erau legați cu cătușe și evadează din închisoare? Pe principiul ăla e. Dacă Dumnezeu mă vrea legat, mă leg, dar nu aștepta să mă bucur de asta. Nu cred că o căsătorie poate să vă dea fericirea și nu cred că îți poate oferi ceva. N-am văzut pe cineva fericit.

Până la urmă căsătoria e o formă de educație ca și călugăria, ca tot ce înseamnă planeta asta și trebuie să ți-o asumi. Am fost la o nuntă. N-aveam nici un chef de nuntă și, mai ales, Doamne-Doamne știe cam cât iubesc eu căsătoriile. Și până la urmă m-am dus la nuntă. Sau credeți că există nunți cu alai așa și cu manele și pe alte planete? Mă rog, cum credeți. Și stăteam pe scaun, evident, și beam o cola că eram cu mașina și oricum nu aveam de gând să stau la nunta respectivă. Și mă uităm la copii, la cei care s-au căsătorit. Și mă întrebam ce caut eu aici, în schema asta. Și, la un moment dat, am descoperit că în planul existenței fiecăruia, e foarte bine să fie, să treci prin asta, dar nu foarte des. Să vezi cum e. E o experiență care te poate ajuta în evoluția ta. E o experiență care te poate face să înțelegi anumite aspecte ale vieții și că – bă, până la urmă, nu îmi pare rău că am făcut-o. Dar, atât – ca experiență. Adică pentru mine căsătoria și divortul au fost pe același plan, nu e o problemă. Înțelegeți? Deci, tot o experiență. Dar nu văd nimic și frumos și divin în asta, să mă ierte Dumnezeu. Asta simt, asta cred. Îmi arog dreptul ca să îmi schimb această părere dacă voi descoperi, dar mă îndoiesc că în 40 de ani. Multe dintre căsătorii se bazează, să știți, la nivel de sine, pe ură. Multe dintre căsătorii se unesc, îi unește Doamne-Doamne în același loc și îi obligă să își rezolve problemele – se

numește expunere la stimul și au făcut-o și englezii în pușcării când i-au pus pe catolici și pe protestanți în aceleași celule. Știți? Știți că ăia se omoară între ei și acum. Și i-au arestat pe lideri și i-au pus într-o celulă. Și, după o perioadă de timp – au încercat să se omoare, se băteau – au început să spună că au fost niște idioți că au putut să considere că ceilalți nu sunt oameni. Pe principiul ăsta este și căsătoria. Din punctul meu de vedere. Repet. Eu vă doresc, dar deocamdată până și experiențele voastre îmi demonstrează teoria mea. Dacă experiențele voastre din viitor, îmi vor infirmă teoria, voi fi primul care o voi dărâma. Dar, deocamdată, să mă ierte Dumnezeu! Când va veni să îmi spună vreuna, radiind, „sunt cea mai fericită, mâine mor și am fost fericită toată viața", cred. Până atunci, nu.

Liber!!! E zece? La revedere!!!

***

Voi sunteți gata? O.K.

Vom relua un lucru: eu nu am realizat – nu mi-am revăzut prima parte, poate că e vina mea, dar nu cred că v-am explicat ce anume produce sexualitatea; ce anume stă la baza sexualității – v-ați întrebat vreodată? Ce este în realitate sexualitatea?

Sexualitatea este un program. Capacitatea de a simți plăcere sexuală este un program. Capacitatea de a induce plăcere sexuală este un program.

Cine produce aceste programe și în ce măsură sunt schimbate? E clar că plăcerea sexuală este dată de interacțiunea bine – rău. Interacțiune Divinitate – demon. Interacțiunea îngerii păzitori ai karmei – lumină. Imaginați-vă organismul uman ca o sferă și în această sferă o parte de o anumită culoare este reprezentată de sexualitate. Putem să le numim entități pentru că au – această parte de sexualitate are cele trei componente ale absolut oricărui lucru: componenta materială – organele sexuale, nervii; componenta energetică – canalele de energie care determină sau prin care se transmit senzațiile; și componenta spirituală.

Problema este în ce măsură plăcerea este Divină sau demonică. Știu că este poate mult prea mult pentru unii dintre voi. Mângâierea este Divină sau demonică? De ce e Divină? Pentru că e o manifestare a iubirii în plan fizic. Problema este că noi nu știm limitele în plan fizic ale iubirii și ale iubirii Divine. Nu ne-a învățat nimeni. Păi, de ce? Păi nu mă poate învăța pe mine un călugăr cum să mă port cu o femeie. Pentru că nu are cum. Nu cunoaște obiectul muncii. Nu poți să dai sfaturi sexuale, tu, călugăr. Ești de la 4 ani în mănăstire, n-ai văzut o femeie decât când mergea cu mașina pe stradă, i-ai văzut baticul și să vii să dai sfaturi unor tineri căsătoriți. O să spună că e inspirație de la Duhul Sfânt. Da, e inspirație de la Duhul Sfânt. Domnule, dar dacă tu n-ai trăit, nu poți înțelege. Nu poți să înțelegi decât lucruri pe care le-ai trăit tu. Aaa, un preot mirean poate da sfaturi, dar în nici un caz un preot călugăr. Așa că, voi, cei care mai vreți să aveți o viață în lumea asta, a mirenilor, vă sfătuiesc că, dacă vreți să vă luați duhovnici, să vă luați preoți mireni pentru că sunt preoți căsătoriți și au altă optică asupra sexualității.

Revenind. Există niște programe. Știți la ce nivel? La mai multe niveluri, dar importante sunt programele de la nivel de Sine – există programe la nivel de Sine, deci Șarpe Kundalini; există programe la nivel de SN, deci la nivel de suflet implementate de Dumnezeu și există programe la nivel fizic, evident, la nivel de câmpuri. De ce sunt foarte importante? Păi, veți vedea că la un moment dat apare o contradicție între programele de la nivel de Sine cu programele care sunt la nivel de suflet. Și aici apare o schismă sexuală – 90% dintre oameni o au. Hai, nu 90... 95 – glumesc, dar foarte multă lume o are. Și aici intrăm unde voiam să vorbesc un pic despre – îmi pare rău, dar la asta am ajuns data trecută – la impotență și frigiditate.

Cauzele impotenței și frigidității. Să știți că în marea lor majoritate, cauzele sunt aceleași, numai că fiecare în planul lui. Ce înseamnă impotență sau frigiditate? Înseamnă că pe undeva actul sexual nu poate avea loc din varii motive. Și veți descoperi – că de asta revin la programele la nivel de sine – că există persoane

care – la mine vin oamenii respectivi pentru că pot să îi dezamorsez – deci, există persoane care au (s-ar putea să fi repetat treaba asta, adică să o fi spus-o în prima parte) jurăminte de castitate. Un jurământ de castitate ce înseamnă? Un jurământ în fața Lui Dumnezeu că tu nu vei face sex niciodată. Jurămintele de castitate sunt de pe vremea lui Hipocrat - știți că a fi medic, presupunea jurământ de castitate. Ați citit jurământul lui Hipocrat, cel original? Jurământul original spune că eu – ca medic – nu voi avea niciodată relații indiferent de ce parte femeiască sau bărbătească este pacientul, deci n-aveai voie nici cu domni, nici cu doamne. Vorbesc foarte serios! Una din condițiile pe care trebuia să o îndeplinească medicii de pe vremea lui Hipocrat era castitatea. Bineînțeles că asta s-a pierdut în timp. Din punct de vedere spiritual, nu este bine. Dintr-un anumit punct de vedere, este bine.

Revenind. Deci, vă dați seama că există jurăminte de castitate de pe vremea – dacă o persoană a fost medic pe vremea lui Hipocrat, automat are jurământ de castitate. Ce se întâmplă? Acest jurământ de castitate este o energie. Orice energie, la un moment dat, poate bloca niște canale energetice. Și atunci, ori se întâmplă că stimulul energetic nu ajunge la organ, fie este amplificat. Gândiți-vă cam cum poate să trăiască actul sexual o persoană care a fost călugăr și pentru care actul sexual echivala cu iadul. El, la nivel interior, judecă în felul următor: dacă stau 5 minute, stau 5 minute în iad; dacă stau o oră, stau două ore în iad. 5 minute nu se compară cu două ore, deci mai bine 5 minute, sau 2, mă rog.

Acum mă refer la cei care vor practica terapia sau psihoterapia: veți vedea că ejacularea precoce, în cazul bărbaților, de cele mai multe ori are la bază o asemenea problemă – un jurământ de castitate de altădată.

Să știți că nu îmi face o foarte mare plăcere să discut despre asta – prefer să discut despre Îndumnezeire – dar în practica terapeutică există așa ceva și este bine să știți pentru că – la un moment dat cine știe din ce motiv, fetele vorbesc între ele și zic

„domnul meu nu mă ţine decât 2 minute" – atunci ştiţi măcar ce se poate întâmpla şi unde să îl trimiteţi. E foarte important să ştii unde să trimiţi un om să se vindece.

Bun. Deci, unul este jurământul de castitate. Jurământul de castitate poate fi cel al Cavalerilor Templieri, Ordinul de la Malta, deci multe ordine care făceau jurământul castităţii. Deci, vă daţi seama că sunt oameni care au o doză crescută de agresivitate pe care nu şi-o pot manifesta din punct de vedere sexual.

Acelaşi lucru este valabil şi pentru femei, numai că un jurământ de castitate făcut de femei în altă viaţă se manifestă prin lipsa plăcerii. Dar ştiţi ce e drăguţ? Problema este următoarea – aaa, şi am să vă rog să nu mai faceţi asta! A venit odată la mine o doamnă cu fetele ei – a ţinut special să mi le aducă – dar nici una nu era pregătită să mă vadă, deci amândouă ar fi trebuit să vină la mine peste vreo 10 ani. Eu, mă rog, n-am nici o problemă să spun cu 10 ani mai devreme ceea ce am de spus, dar nu ştiu dacă le face bine – vom vedea peste 10 ani. Adică – un om trebuie să fie pregătit să primească o informaţie; dacă nu e pregătit, n-o va asimila, n-o va înţelege, poate chiar să îi facă rău – asta se numeşte smintire în ortodoxie. Şi se poate întâmpla ca un om care doarme să aibă programe cât se poate de normale şi de naturale, implementate de Doamne-Doamne, şi la un moment dat, când apare trezirea spirituală, să descopere că, de fapt, nu îi mai place deloc sexul şi vine şi îţi spune „domnule, dar mie mi-a plăcut; eu am fost OK" În realitate, a exprimat nişte programe implementate în suflet de Doamne-Doamne ca să vadă cum e, dar când se produce trezirea spirituală, închipuie-ţi că ori te trezeşti un suflet de călugăr într-un trup de, mă rog, prostituată – ca să nu-i spun altfel – , ori invers – un suflet de prostituată într-un trup de călugăr, ceea ce e foarte nasol. Şi apare această schismă. E îngăduită divin? Da. De ce e îngăduită divin? Pentru că această schismă între conştiinţă şi sine, între îngerul păzitor şi sine, face ca sinele să evolueze. Scopul vieţii este evoluţia sinelui şi a îngerilor, că şi ei evoluează pe parcursul vieţii unui om. Dar importantă este evoluţia sinelui, deci de la nivelul de Şarpe Kundalini

la Îndumnezeire, adică transformarea lui, metamorfozarea sinelui unui om în înger etc. care sunt ierarhiile spirituale cerești.

Deci, e important sexul? Da. De ce? Păi, foarte simplu – pare paradoxal, eu ajunsesem în mănăstire, eram la Părintele Argatu, făceam exorcizări și eram foarte plin de mine și de curățenia mea spirituală, știți? Și Doamne-Doamne care nu doarme, mă rog – a murit părintele – și de Sfinții Arhangheli am cunoscut o fată care s-a uitat la mine și mi-a spus „tu ești rupt", „de unde?", „de aici". Și mi-a arătat de la brâu în jos – de ce? Pentru că eu negam sexul. E unul din lucrurile care se face greșit, la ora actuală, în mănăstiri – negarea sexualității; ei nu fac sublimarea sexualității, ci negarea ei. Negarea sexualității este greșită pentru că un om este format ca o trinitate, este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Deci, dacă eu mă rup de aici (n.r. de la brâu în jos), nu sunt altceva decât o persoană care nu este completă; nu sunt o sferă. Soluția este să ajung la nivelul la care unesc cei trei centri energetici, cele trei tan tien-uri, cele trei triade. Cele trei tan tien-uri apar în qi gong, cele trei triade apar în arborele vieții – ideea este să ajung să le unesc și să devin sferă. Abia atunci – și vom discuta despre asta, 5 minute, la sfârșit, despre Îndumnezeire – păi, nu știți că viața noastră este 99% sexualitate și 1% Îndumnezeire, că dacă ai ajuns la Îndumnezeire s-a încheiat cu restul? Abia atunci, când devii sferă, înseamnă că te-ai întors la Unu, la Dumnezeu, la Unitate! Dar asta se face în timp.

Evident că în momentul în care apare Sinele și se manifestă – fie impotența, fie frigiditatea – se strică tot echilibrul unei familii. E îngăduit de Dumnezeu? Da, pentru că să știți că există o experiență a căsătoriei și o experiență a divorțului. Trebuie să trăiască și avocații – Dumnezeu i-a creat și pe ei – chiar dacă nu s-ar zice...

Stăteam și mă gândeam – la un moment dat, am ajuns pe la Ploiești, la un tribunal, cu carnetul de șofer – și mă întrebam ce caut eu aici. Evident, dosarul nu era unde trebuia, era o grămadă de oameni care se mișca pe acolo, iar eu stăteam detașat și mă întrebam „dar ce caut eu aici?". De fapt, eram acolo să înțeleg că

fiecare om are o utilitate în viața asta. Și de asta există și divorțuri și căsătorii, și procese pentru că trebuie să fie și grefieri, și judecători, și avocați. Și preoți, și diaconul, și corul care cântă în biserică – adică toată lumea trebuie să trăiască din ceva și cumva. Și astea sunt îngăduite de Dumnezeu. Înțelepciunea este nivelul la care ajungi să știi foarte exact unde trebuie să te duci – că te duci la proces sau te duci la căsătorie, mă rog, și să o accepți ca pe un dar divin. Dar să știi cu adevărat care este darul divin – aia este cu adevărat o etapă superioară.

Altă cauză a frigidității și a impotenței este violul din alte vieți. Și am avut cazuri – din păcate – în care exista repulsie vis a vis de actul sexual, iar asta se datorează de cele mai multe ori unui viol de altădată. Ce se poate face? Asta depinde foarte mult de persoana care este implicată pentru că dacă persoana vrea să se vindece, îi găsești modalitatea prin care să se vindece; dacă nu vrea, nu ai ce să îi faci. De ce violul de altădată? Păi, este clar că apare repulsie vis a vis de actul sexual, apare repulsie vis a vis de atacator, de agresor, apare o ură, dispreț, dezgust vis a vis de atacator, de propria persoană etc. Tot acest cumul de sentimente negative face ca persoana respectivă să nu poată avea un act sexual normal. Cum se scapă de așa ceva? Tot ce pot să vă spun este că am avut cazuri în care n-am rezolvat nimic. Am cunoscut o persoană care era căsătorită de vreo 5-6 ani, trăia cu bărbatu-său ca frate și soră, făceau baie împreună, se jucau împreună, dar totul până la penetrare – în momentul respectiv ea intra în criză. Dar nici nu voia să se vindece. Pentru că în momentul în care vrei să te vindeci, începi să cauți o modalitate să o faci.

Ea considera că își pierde din putere, că îi ia din puritate. Evident că avea o privire greșită în ceea ce privește dragostea fizică între bărbat și femeie – considera că este murdărită și se considera superioară tuturor femeilor care fac asta. Deci, ține de orgoliu. Avea o bunică care toată copilăria o pisase la cap ca nu cumva să facă asta cu vreun bărbat – în fiecare seară – că o murdărește și că o, și că o. Deci, aveți grijă de ceea ce îi învață bunicii pe copiii voștri că e dezastru! Deci, o bunică ce îi spunea în fiecare

seară ca nu cumva să se lase atinsă de băieţi acolo! Dacă îţi face asta de la vârsta de 5 la 12 ani, poţi să vii la cel mai mare terapeut. Aaaa, doar dacă vrei tu şi găseşti în tine puterea să te schimbi.

Asta este vindecabilă? Da.

Altă metodă este regresia în vieţile trecute. Metoda asta te aduce în situaţia să vezi ce s-a întâmplat, când şi cu cine s-a întâmplat – e o chestie foarte nasoală. Mie mi s-a întâmplat următorul lucru: am făcut o regresie – deci, nu suportam o tipă, îmi venea să o bat – şi descoperisem că în altă viaţă îmi fusese nevastă. Eram prin Rusia şi mergeam cu o sanie trasă şi ne-au prins nişte – întotdeauna am fost încăpăţânat, m-am considerat un fel de Gigi muşchi, dar Doamne-Doamne nu doarme – deci, ne-au prins nişte tâlhari şi m-am uitat aşa frumos, m-au lăsat să mă şi uit. Dar, de fapt, supărarea mea pe ea era supărarea mea pe mine. Pentru că n-am putut să împiedic asta, pentru că am greşit când am plecat – era clar că nu ai voie să pleci seara, mi-am zis „mie nu mi se întâmplă aşa ceva" – şi mi-am luat-o. Şi trăieşti lângă tine cu femeia care se uită la tine şi nici ea nu e foarte bucuroasă că cel mai bun bărbat nu a putut să o ajute – asta e aşa un fel de ghinion. Şi ai nişte sentimente foarte drăguţe reciproce. Sentimentele de culpă, de culpabilitate care apar fie că s-a întâmplat, fie că nu ai putut să intervii la un moment dat şi care pot fi motorul unor lucruri cât de cât OK. Din cauza asta m-am apucat să fac arte marţiale ca să nu mai am probleme. Nu ştiu dacă e bine sau rău, dar asta a fost motivaţia la un moment dat în viaţa asta. Pentru că se repetă – eram mici, eram eu cu încă cineva, cu vară-mea – şi au venit nişte ţigani şi au pus mâna pe un sân şi ăla râdea. Ce era să fac? Eram cu două capete mai mic, ea râdea. Şi mi-am zis „mie nu mi se va mai întâmpla asta". Nu este o soluţie asta. Soluţia este să nu ajungi în situaţia să se şi întâmple. Şi ajungi în situaţia să se întâmple în cazul în care tu nu înţelegi anumite lucruri – şi anume că poţi să ai tu grijă de tine oricât, dacă nu are grijă Dumnezeu, degeaba. Dar se poate întâmpla.

Un alt motiv pentru care se poate întâmpla să existe impotenţa sau frigiditatea este magia pe care ai practicat-o altădată.

Și aici mă refer în general la femei – și bărbații, dar ei s-au ocupat mai puțin de asta – la legarea demonilor sexului. Ați văzut regii greci? E unul care este reprezentat de un demon care are un penis mare-mare de tot. Este un zeu la ei. Mă rog, așa sunt demonii sexului.

Există doamne care în alte vieți s-au ocupat cu legatul de așa ceva. Ocupându-se de așa ceva în viața trecută, evident că fug bărbații de ele ca dracul de tămâie. Și se întâmplă și am cunoscut cazuri.

Nu vorbesc de bărbați care au citit moliftele – altă problemă, pentru că dacă tu ai trimis în iad demoni ai sexului, în viața următoare s-ar putea să nu te mai recunoască nici unul. Există multe cazuri care nu sunt chiar OK. Problema este de integrare în structurile tale, de armonie, de momentul optim pentru orice lucru – nimeni nu ne învață când, cum, cu cine trebuie făcut asta. Nu te învață nimeni. Și atunci, aici este o zonă – degeaba vii la mine – deci, am 30 de ani. Mă rog, n-am 30, dar să zicem că la 30 de ani sunt femeie, după ce am făcut 4 avorturi, după ce le-am făcut pe toate, ajung la un preot călugăr și începe să îmi spună arătându-mi moliftelnicul său... „nu ai voie să faci asta". Păi, acum îmi spui asta? După ce le-am făcut pe toate? Cine e de vină? Deocamdată n-am nici o vină eu. Nu poți să mă judeci acum, după ce m-am învățat într-un anume fel. Și aici intervin alte judecăți. Că au dreptate. Să știți că au dreptate că am luat fiecare lege să văd de ce sunt adevărate, de ce nu sunt, de ce e bine, de ce e rău. Și în mare sunt adevărate, se verifică din punct de vedere energetic și vibrațional – deci au explicații energetice, mă rog, legile date, canoanele apostolilor în ortodoxie. Dar, degeaba dacă mi le spui când e târziu și nu îmi dai nici soluție. Adică, dă-mi o soluție la treaba asta, dă-mi o alternativă.

Și cred că foarte mulți dintre noi suntem în situația asta. Am deschis ochii și aveam acolo adunate stivă și nu îți dă nimeni soluții. Știi, 17 ani nu ai voie să te împărtășești – merci, nici nu știu ce e aia, mie, ca simplu om, îmi trebuie vreo 3 ani ca să înțeleg ce înseamnă împărtășania. Aici se pune problema de soluții.

De ce? De ce nu? Și soluția în cazul în care s-a întâmplat un lucru.

Vorbeam de magie. O altă cauză este magia din viața prezentă. Se practică la ora actuală. Cine nu a trecut prin „să zboare la intrare", nu știe că se poate. Există blestemul acesta țigănesc și este foarte interesant. Există multe legături. De fapt, să știți că este principalul mod prin care un bărbat poate să înțeleagă magia. Nu știu dacă nu singurul. Pentru că dacă unui bărbat îi legi sporul – hmmm, dacă îl doare capul – hmmm, dar dacă ceva nu mai funcționează și a funcționat la parametri optimi, sigur începe să se caute, începe să vadă de ce, dar, în rest, nu îl interesează – poate să moară. Spiritualitatea devine interesantă în momentul în care nu îi mai funcționează ceva.

Știți că prima apărătoare pentru organele genitale a fost inventată pe la 1800 – la cricket, prima cască, la 1900 – deci, vă dați seama ce este cel mai important lucru pentru noi – capul, evident. Asta e realitatea, vrem, nu vrem, nu trebuie să ne supărăm.

Magia înseamnă blocarea centrului 1 – al chakrei rădăcinii, centrul 2 – chakra 2. Și această blocare duce la – nu neapărat. Mai sunt legături care se fac la nivelul penisului, se fac și la nivelul testiculelor – o grămadă de tâmpenii se găsesc în magie. Deci, una din cauzele impotenței și frigidității este magia.

Astea sunt de bază: ori castitatea de altădată, ori magia pe care ai făcut-o altădată, ori acte magice din viața asta, ori violul. E important? Da. Să știți că este destul de frecvent. Evident că este mult mai vizibil la bărbați pentru că este cât se poate de clar. La doamne? Doamnele pot trăi cât se poate de bine și să mimeze, până, mă rog, noi, bărbații nu ne dăm seama oricum.

Mai departe. Sexul și căsnicia.

Pe mine m-a preocupat foarte mult de ce căsnicia alterează sexul. Fără să vreau, am urmărit statistic problema. Nu la mine – în general, în jur. Și cel mai bine a exprimat-o un coleg de facultate când eram student la construcții și care s-a căsătorit primul din grupul nostru – am fost împreună în armată - și era ardelean. Și mă întâlnesc cu el pe pod, în Timișoara – țin minte și acum –

și îl întreb „bă, cum e căsătorit?", dar el „aaa, păi, nu-i mai bine, da-i mai rar...". Lucru care mi-a rămas în minte: de ce nu e mai bine și de ce e mai rar. Teoretic ar trebui să fie: te-ai căsătorit, e jumătatea ta, totul trebuie să fie cu steluțe, cu etc. De ce e mai rar? Pentru simplul motiv că – eu vă spun părerea mea, eu nu spun să mă credeți, eu zic să cercetați toate și să alegeți voi și să vă căutați propriile voastre răspunsuri, eu vă spun concluziile la care am ajuns eu – căsătoria, din punct de vedere divin, duce la unire. Chestiile alea care pleacă de la inelele care pleacă de la o mână la alta, de la frunte la mână, de fapt, reprezintă o legare, nu? Un bou de o belea. N-am zis-o eu – înțelepciunea populară. Nu are importanță care e boul, care e beleaua, cert este că sunt împreună într-o găleată. Fiind împreună într-o găleată, ce se produce? Oamenii ăștia mănâncă împreună, dorm împreună – se produce armonizarea. Odată ce se produce armonizarea, dispare ce? Atracția. Păi, dacă doi se unesc, unde e atracția? Deci dacă se unesc și devin unul, de unde să mai fie atracția? Există, vreau să vă spun – există la nivel de suflet – iubirea care determină atracția sexuală.

Vom vorbi puțin și despre iubire care pleacă din suflet și care la noi ajunge prin alte părți și există atracție sexuală pură.

Deci, ceea ce dispare este atracția sexuală pură – tocmai că se produce armonizarea – și, automat că energiile alea care fac ca două entități să se atragă, se armonizează și pufff! Devin neutre. Evident că sunt neutre, dar tot mai au energii sexuale care își caută atracția unde? La vecini – cei mai apropiați, glumesc, la alții. Pentru că atâta timp cât ai programe sexuale în tine și ești un om normal, e firesc să ai atracție sexuală față de ceva sau cineva.

O să îmi spuneți „de ce bărbații, totuși? femeile rămân cu atracția sexuală mai mult timp decât bărbații." Pentru simplul motiv că femeile au mai rar orgasm și că prin orgasm se pierd acele energii care determină atracția. Punct. Soluția care ar fi? Să nu. Să practici sexul continent.

Gândiți-vă la un lucru: orgasmul – ce produce? Eliminarea unor energii. Apare atracția sexuală, apare excitația, se produce o încărcare energetică. În momentul orgasmului ce se întâmplă?

Se detensionează. Energia aia care a produs atracția, se elimină. Și atunci, ce rămâne? Nimic.

Să știți că energiile sufletești, energiile iubirii sufletești se pierd prin orgasm. Sorry. Eu repet – nu zic să mă credeți.

Bun. Ele se refac. Corect. Se pot reface. În timp.

Dar asta presupune acumulare. Și ce se întâmplă în momentul în care dispar energiile sufletești? Rămân cei doi indivizi singuri, fără energia și iubirea divină. Și ce începe? Karma. Chinul. Și se chinuie unul pe altul și spune: „cum l-am iubit eu pe tâmpitul ăsta?". Deci, nu vorbesc de doamnele care pleacă la drum direct cu ideea. Mi-au venit doamne, nu una, nu clientă – nu sunt pacienți, sunt clienți la ora actuală – și zic „cum, domnul doctor, nu mi-am găsit și eu prostul meu?". Eu fiind bărbat. „Cum toate își găsesc și n-am și eu prostul meu acasă?" Deci nu a ajuns la concluzia asta trăind lângă el, știți? Ea pleacă din start cu ideea asta. Păi, cum poate să evolueze o relație de genul acesta decât minunat. Asta e ideea!

Și atunci rămân programele la nivel de sine. Și eu zic: când apare iubirea aia – la, la, la – asta e iubirea divină; asta e iubirea aia care vă face să rămâneți însărcinate. Iar dincolo, când se duce asta, rămâne sinele. Și atunci începe: care pe care calcă pe picior în biserică; care pe care domină. Păi, da, pentru că știți ce se întâmplă? Fiecare individ – vreți, nu vreți – așa este. Așa este lumea pe principiul ierarhiei spirituale și există tendința de a domina într-un fel sau altul, de a se manifesta. Dacă nu ai înțelepciunea să îl lași pe celălalt din când în când să se manifeste, sub o formă sau alta, îl distrugi. Poți să pui presiune pe el, să se manifeste – am fost acuzat că sunt rău, dar puțin mă interesează, eu am făcut-o didactic. Poți să pui presiune pe un om, special, ca la un moment dat să explodeze – deci, mi-a plăcut treaba asta.

Sunt oameni care au, de exemplu, relații foarte proaste cu tații, și atunci... luat în gură ca la coasă, știți. Aceștia sunt automat timorați și toată puterea lor spirituală este ascunsă undeva într-un cotlon și nu o pot manifesta. Bun, și atunci pe ei trebuie pusă presiune, presiune, presiune până când se sparge buboiul.

Este un moment extraordinar pentru un terapeut când reuşeşte să producă asta – să spargă un buboi – pentru că acela este începutul vindecării. Poate să te urască pe tine ca individ, dar ştii că omul acela se va vindeca.

Ei, pe acelaşi principiu se merge şi în viaţa şi relaţia unui om cu altul. Se unesc cei doi indivizi, la un moment dat se consumă iubirea divină dintre cei doi – deci programele impuse de divinitate ca cei doi să se căsătorească (Doamne-Doamne zice „tu... tu... împreună"), vin inelele pe degete, după aia se unesc... zuuup, habar nu au cine sunt, nu ştiu de ce sunt împreună, se lovesc ca trenurile, apare iubirea – *coup de foudre* – se căsătoresc, rezolvă problema aia, cu SN-ul, cu programele sufleteşti de iubire, şi în momentul respectiv rămân ei.

Eu aveam o expresie: în luna de miere te duci cu lumina şi stai o viaţă cu umbra. Şi asta e realitatea! De aceea trebuie să îţi placă umbra omului cu care eşti, adică, pe principiul: un bătrân, într-un sat – pe care l-am apreciat foarte mult deşi sunt supărat pe el pentru că este descântător, şi mi-a trebuit ceva timp să trec peste el – spunea aşa „domnule, dacă îţi place un cal, îţi place şi năravul". Doamnelor, da? E valabil şi pentru bărbaţi. Şi ţineţi minte că luaţi calul cu tot cu nărav, adică nu poţi face dintr-un cal de căruţă, unul de curse, şi nici invers. Îl iei pentru ceea ce apreciezi la el. Asta e valabil şi pentru doamne, nu poţi să înhami o iapă de rasă la căruţă. Nu merge, o strici. Să o vezi cu şorţ, cu mânecile suflecate spălând parchetul pentru că nu merge. Nu că nu ar fi o imagine frumoasă, dar pentru 5–10 minute, nu cred că rezistă ea mai mult. Deci, ca idee.

Fiecărui om trebuie să îi vezi exact potenţialul. Şi fiecare om este ideal să se manifeste la nivelul la care poate el. Altfel, îl strici. În momentul în care pretinzi de la un om altceva decât poate el, s-a încheiat. Şi nu plecaţi de la premisa că oamenii se schimbă – ntz! Se schimbă dacă vor ei, şi asta în mică măsură! Adică trebuie să fiţi foarte tranşanţi: are calităţile astea, are defectele astea; îmi plac sau nu îmi plac; pot să trăiesc cu ele sau nu. Dar nu plecaţi de la premisa că oamenii se schimbă. Greşit! Niciodată! E o

surpriză plăcută când se schimbă cineva și pentru mine dintre cei pe care îi cresc. Dar astea sunt rarități. În rest, defectele se accentuează în timp.

Mai departe. Vă spuneam că prin armonizare, automat, se schimbă relația sexuală. Vă spuneam de sex.

De ce se înșeală soții unii pe alții? Aaa, ca bărbat vă pot spune din proprie experiență. Sunt multe motive. Dar adevărul este nevoia de varietate. Adevărul este că, la un moment dat, ca bărbat, ai senzația că îți pierzi potența și ai nevoie de o confirmare. De fapt, statistic s-a dovedit că bărbații care au cel puțin o amantă sunt, din punct de vedere profesional, mai buni decât cei care au doar nevastă. Ăia sunt frustrați! Îmi pare rău, dar asta e realitatea! Și e firesc să fie așa pentru că orice lucru care te îngrădește, nu poate să creeze decât frustrare. Îmi veți spune „de ce nu poate să fie fericit?" De aia! Pentru că foarte rar se întâmplă ca doi oameni să se căsătorească în momentul în care sunt treji spiritual. Și atunci, incompatibilitatea apare în momentul trezirii. Automat apare. Și aici apare incompatibilitatea, spuneam eu, datorită vârstei astrale, datorită fizicului, sunt multe.

Una dintre cauze este incompatibilitatea fizică – asta înseamnă că dimensiunile nu corespund nici pentru unul, nici pentru altul. E cineva de vină? Nu. Există posibilitatea și acesta e unul dintre motivele pentru care apare plecatul pe alături și unul dintre motivele divorțului. Incompatibilitatea fizică – ori e prea, ori e prea. E frecventă? Da. De ce nu îți dai seama? Păi, să vă spun ceva: dacă îți iei de nevastă o fecioară, este foarte posibilă incompatibilitatea pentru că nu ai de unde să știi cum e – nici tu, nici ea. Evident că – dacă există această posibilitate – pe ea începe să o doară capul, începe să fie indispusă, și până la urmă tot pleacă bărbatul. O să spuneți: de ce nu stă? Pentru că impulsul sexual este una dintre cele mai mari forțe. Energia sexuală este foarte puternică; instinctul sexual este foarte puternic; dominarea instinctului sexual presupune o evoluție spirituală – dominarea energiei sexuale, să o domini tu pe ea, nu ea pe tine. Dar dominare nu

înseamnă negare, înseamnă sublimare – vom ajunge și la sublimarea sexuală. Și atunci, se rup. Deci, una dintre cauze.

După aia, faptul că, mă rog – bărbații au o idee destul de ciudată: nu faci cu nevasta ceea ce faci cu amanta. Adică ne plac anumite lucruri, dar după aia nu ne mai place dacă nevasta noastră pupă copiii – ceea ce e destul de ciudat, dar e o realitate. Nu ne place, dar asta e – ăsta e adevărul. Și atunci, de multe ori, își țin amantele doar ca să își satisfacă fanteziile sexuale. Evident că nevestele suferă pentru că unele ar avea nevoie de fanteziile sexuale respective – ceea ce se traduce în terapie în felul următor.

Mi-a venit odată o pacientă cu care m-am împrietenit – nu foarte mult încât să am vreo treabă cu ea, deci nu. Era la a doua sau a treia tentativă de căsătorie. Este ca o mimoză, adică frumușică, dar are o frumusețe care îndepărtează un bărbat; de ce? pentru că ai senzația că este intangibilă. Și vine la mine la terapie – eu care sunt un băiat bun și recunoscut pentru felul meu de a fi cu tact – și îmi zice „știi, am anulat căsătoria", îi zic „nici ăsta n-a reușit să te pună în genunchi odată?", îmi zice „nici ăsta... și sunt toți așa de proști...".

Îmi pare rău, dar câteodată e nevoie și de asta. Aici se pune problema dominării și, de multe ori, oamenii care domină la rândul lor au nevoie să fie dominați cel puțin din punct de vedere sexual.

Eu vă spun toate prostiile și am să le spun astăzi – să știți că mi-am făcut din sex un obiect de studiu pentru că așa am venit cu programul ăsta în viața asta (deci, nu vreau să zic că pentru prima oară mi-am zis „ce naiba, pentru asta se omoară toți ăștia", dar mă rog). De ce? Pentru că pe mine mă interesează ca la un moment dat să vă înțelegeți pe voi. Nu puteți evolua dacă nu vă înțelegeți, dacă nu vă acceptați, dacă nu vă iubiți cu defectele pe care le aveți. Da, și vom vorbi despre toate tipurile de sex.

Stăteam și mă gândeam „măi, dar de ce Doamne-Doamne... măi, e un Tip care e deștept... îngăduie, totuși o căsătorie între doi indivizi care sunt incompatibili sexual". Mi se pare culmea răutății. Și, de fapt, nu e. Până la urmă devine un fel de călugărie

în doi. Și fiecare e pus în situația de a sublima energia sexuală, numai că nu te învață nimeni. Știți ce se întâmplă în primă fază cu cei care vor să își rămână credincioși unul altuia? Încep să alerge, să își consume energia, să facă sport, se duc la sală. Și fac sport, și transpiră, și fac bazine, și fac și aia, și fac și aia. Și bicicletă, și aia. Și fac mușchi. Și la un moment dat – știți cum e cu Bulă „dar mai dă-o încolo de conștiință". Și tot se întâmplă.

Problema este să acceptați că ți se poate întâmpla. Nu să o faci neapărat. Vă spun că este obligatoriu. Nu fac apologia înșelării. Poți foarte bine să stai cât se poate de liniștit fără să înșeli. Și nici apologia despărțirii. Mi-a zis o tipă foarte bine treaba asta. Vine și îmi spune „știi, sunt căsătorită", „felicitări" (am vrut să îi spun condoleanțe, dar... mă rog), „dar am o problemă: m-am îndrăgostit de alt bărbat", zic „nasol de tine", „și ce fac?", „păi, poți să te desparți", „păi, da" – zice ea „m-am îndrăgostit de ăsta, dar dacă îmi trece și pe urmă mă îndrăgostesc de altul, ce fac?". Hmmm, mi s-a părut logică gândirea ei. Și zic „perfect, stai o perioadă, vezi dacă îți trece și dacă nu îți trece" – știți cum e proverbul francez „gripa și dragostea se vindecă numai la pat". Și gata.

E bine, e rău? Haideți să vă spun – nu discut despre bine și rău. Vreau să vă spun că decât să ajungeți la bătrânețe niște frustrați sexual și cu regrete că nu ați făcut nu știu mai ce, mai bine ajungeți niște bătrâni care ați trecut prin toate experiențele pe care le considerați pe unele bune sau rele și pe care mai bine vi le plătiți. Orice, dar frustrarea și negarea, nu. Nu vă pot scăpa de frustrare, nu vă pot – adică, mă rog, pe unele doamne poate că da. Nu vă pot scăpa de negări. Vă pot dezlega de prostiile pe care le faceți, eu, un preot sau cine știe ce are legătură și știe să dezlege o prostie pe care ați făcut-o. Dar nimeni nu vă poate dezlega de regretul de a nu fi făcut o prostie.

Am avut șansa de profesori foarte buni. Unul spunea „domnule, decât să îți pară rău că n-ai făcut un lucru, mai bine îți pare rău că l-ai făcut". Pentru că tu nu mai poți da timpul înapoi să îl faci. Ce e făcut, e bun făcut – asta e! Bine, acum nu mă apuc să omor oameni să văd cum e. Dar dacă nu l-ai făcut și ți-ai fi dorit

să îl faci, și te trezești la 60 de ani că îți flencăne proteza în gură și că ai vrut și tu să vezi cum e sărutul franțuzesc, aia e o problemă.

Așa ne spunea un profesor de-al nostru „domnule, e bine ca lucrurile să fie făcute la momentul respectiv" , la momentul la care ești. Și nu pentru toți e târziu.

Să vă gândiți foarte bine. Vreți să faceți un lucru? Haideți să vă spun ceva: ca orice bărbat, evident că faci parte din subconștientul colectiv și ajungi la fantezia să faci sex cu două femei, corect? Vreau să vă spun ceva – nu știu dacă e în premieră, cred că am mai zis cuiva – am ajuns în situația să fac sex cu două femei. Și știți ce am făcut? Am fugit repede. Aveți cuvântul meu de onoare! Și știți de ce? Pentru că la un moment dat, o prietenă de a mea zice „tu ce fantezii ai?", „păi, uite, să fac sex cu două femei", „băi, ești atât de obișnuit ca orice bărbat", „da, mă, asta e!", „îți spun ceva: dacă ajungi să faci cu două femei cărora le place cu adevărat, o să ai o problemă", „de ce?", „ai să fii în plus". Și vreau să vă spun că mi-a trecut. Chiar și în momentele cele mai... mi-a dispărut ideea și fantezia.

V-am zis: nu fac apologia împlinirii fanteziilor sexuale, pentru că sunt niște energii care există la nivel teluric și care nu sunt de la Doamne-Doamne. Da? I-ai dat drumul în tine, își face loc, apare dorința. Este pe pricipiul exact al războiului nevăzut, dar dacă a intrat înăuntru, greu o mai scoți. Deci, dacă a apărut o dorință să faci un lucru, foarte greu mai scapi de ea. Ați înțeles? Pentru că intră la nivelul tuturor structurilor.

Aaa, trebuie să mă întorc înapoi la impotență și frigiditate. Una dintre cauzele impotenței este sexul oral. De ce? Pentru că ceea ce face să existe plăcerea, este diferența de potențial. Cu cât diferența de potențial este mai mare, cu atât plăcerea este mai mare. Evident că diferența de nivel între două chakre 2 este mai mică decât între o chakra 2 și o chakra 5–6. Ați înțeles ce vreau să vă spun? Deci, la un moment dat, întotdeauna sexul oral va fi mai plăcut decât sexul normal. Nu mai vorbesc de orgasmul în urma sexului oral, șamd. Asta duce la epuizarea tuturor energiilor sufletești. De ce? Tocmai datorită diferenței de potențial. De

asta, chakrele superioare – și aici mi se pare că am spus data trecută – ale homosexualilor sunt blocate. Și nu au acces la Lumină prin chakrele superioare. Îmi pare rău! Nu cred că Dumnezeu poate binecuvânta căsătoria între doi homosexuali. Nu am nici o problemă cu homosexualii, nici cu lesbienele. V-am zis, ca în Bandy „n-avem nimic împotrivă dacă e și un bărbat să privească", deci nu am nici o problemă.

Gândiți-vă că într-un 69, automat chakrele superioare se închid pentru că presupune scoaterea în afară a lui Dumnezeu. Deci, nu mai e Dumnezeu acolo! Decât prin SN care este în ei, în sufletul care este în ei. Chakrele superioare nu se mai deschid pentru că ai chakră 2, chakră 1, chakră 2, chakră 1. Să vă fie foarte clar. V-am zis: nu mă credeți, verificați. Repet: nu am nici o problemă cu cei care sunt homosexuali; nici nu îmi pare rău, nici nu îmi pare bine pentru ei – consider că este o etapă din viața lor, o etapă a transformării lor, pentru că este o etapă în care tu înveți să îți manifești sexualitatea de un anumit gen. Pentru că, până la urmă, veți vedea că toți suntem yin-yang. Și la mine, știți că femeia din mine e mai ceva decât bărbatul? Am măsurat eu din trecut și am venit foarte yin în viața asta și a trebuit să fac multe activități yang ca să echilibrez. După aia, am făcut prea mult yang ca să fiu 50–50. Deci, îi înțeleg perfect. Dar este un moment al trecerii lor.

Vreau să vă spun ceva: pentru mine, ca maestru, îmi este absolut indiferent la terapie că este vorba de un homosexual care face sex oral sau este o doamnă care face sex oral – curățarea se face la fel și demonul e același. Nu știu dacă vă e clar. Principiile sunt aceleași. De asta vă spun: nu am probleme de genul ăsta. Dar trebuie să înțelegem anumite lucruri.

După aia, omul este făcut după principiul divin: ai o gură și ai un fund. Toți avem. Deci, automat, dacă vă imaginați că fiecare dintre orificiile respective sunt porți – păi, hai să spunem! Gura este poarta pe care intră alimentele, de undeva, în. O.K. este neutră, pozitivă sau negativă. Dar este clar că anusul este o poartă către o zonă unde ce există? Groapa de gunoi, corect?

Deci, am chakră superioară care reprezintă Lumina şi chakră inferioară care reprezintă zonele de energie joasă. Automat orice energie pe care o trimiţi în zona respectivă, va face să ajungă într-o zonă de energie joasă. Deci, nu ai cum să creşti pozitiv. Nu mă contrazic când spun că în anumite momente de armonizare, dar nu pot să fiu de acord. Mă rog, poate fi plăcut pentru unii, poate să fie şi mai ştiu eu ce, dar asta nu înseamnă că este O.K., asta să vă fie clar! Orice act trebuie privit prin perspectiva celor trei lumi: materială, energetică şi spirituală.

Ce se întâmplă: la un moment dat, aveam un coleg de muncă foarte drăguţel, fusese fotbalist, era blond cu ochii albaştri şi îl iubeau foarte mult tipele de la un restaurant – îi aduceau de mâncare şi lugu-lugu. Îi zic „băi, dar de ce nu?", „am o nevastă", „şi ce dacă ai nevastă?", „păi, dacă mă culc cu ele nu o să îmi mai placă de nevastă-mea". Şi am încercat să înţeleg cum vine treaba asta. Foarte simplu. Să ştiţi, deci toţi suntem yin-yang. Bun. În momentul în care apare un cuplu, apare un yin şi un yang, există această relaţie bărbat-femeie. În momentul în care bărbatul se culcă cu altă femeie, se armonizează cu ea, ce se întâmplă cu yin-ul lui? Se va schimba? Deci, un bărbat este şi el yin-yang, da? În momentul în care se armonizează cu altă femeie, yin-ul lui se va schimba sau nu? Se va modifica şi ce va prelua? Din yin-ul femeii celei de a doua. Ştiţi că acest yin se va opune primei femei? Şi va apărea o barieră, un baraj între el şi prima femeie. E foarte simplu. Vă daţi seama dacă sunt mai multe. Vă daţi seama dacă sunt mai mulţi bărbaţi sau un bărbat, întotdeauna va apărea o barieră între cei doi. E un câmp energetic. E un câmp cu un altul şi va apărea acea barieră la mijloc. Şi va apărea bariera dintre cele două spirite.

Vin unii şi intră amândoi. O întreb pe ea „ştii care sunt zonele tale erogene?", „da". Îl întreb pe el „ştii care sunt zonele erogene ale ei?", „nu". Deci, vă daţi seama cine a ajutat-o să îşi descopere zonele erogene pentru că nu a reuşit singură. Şi atunci i-am explicat „dacă tu care ai fost căsătorit atâta timp cu ea şi nu

ştii ce îi place, cum se poate întoarce la tine, între tine şi bărbatul respectiv?" şi asta e tot. Deci, scuză-mă, chiar nu aveam nimic.

Ştiţi că neîmplinirea sexuală este un motiv care este îngăduit chiar şi biblic, pentru divorţ, pentru despărţire. Dar asta nu se prea spune în ortodoxie. Că, de exemplu, dacă – să zicem că – ea tot zice „mă doare capul, mă doare capul" şi el calcă pe alături, nu e vina lui. Şi invers. Dar asta nu se prea spune cum că motivul este ăsta. Dintr-un anumit punct de vedere, în momentul în care te căsătoreşti, apare dreptul asupra celuilalt, dreptul divin care e cam nasol. Adică, e scris *bărbatul are drept asupra trupului femeii, iar femeia are drept asupra trupului bărbatului.* Ăăăă, sunteţi nebuni? Aţi înţeles? Înseamnă drept! Ştiţi ce înseamnă drept? Bine, nu că te arde cu ţigara sau te taie cu lama – nu în sensul ăsta. E vorba din punct de vedere fizic, sexual. Este voie! Asta nu prea se spune. Nu ştiu dacă e bine sau rău.

Voi aborda puţin problema sexualităţii la copii. Am întâlnit foarte multe cazuri de copii, vă voi spune câteva din ele.

Băiat internat la psihiatrie infantilă, la „Grigore Alexandrescu", posedat. Eu ar fi trebuit să îl duc la exorcizare. Mă duc la ăsta acasă, se uită la mine, se face mic, se învârtea un pic prin casă şi, la un moment dat, vine şi zice „vrei să îţi desenez Titanicul?", „da". Ia o foaie de hârtie şi îmi face Titanicul din memorie. Deci, mi-a stat inima. Şi vine mătuşa lui – copilul avea vreo 13 ani, nu ştiu exact – care l-a descoperit că se uita pe la vară-sa, pe gaura cheii şi se masturba. Şi l-a dus la doctor. Nişte idioţi! Şi ăia, doctorii, mai idioţi – i-au dat medicamente! O lume de cretini! Luat băiatul, dus la o fată. Rezolvat. Văzut. Cât? O dată pe săptămână îţi ajunge? De două ori? Şi îl face om normal.

Nu mă interesează ce zice biserica şi vă spun de ce. Nu poţi să îl faci sfânt de azi pe mâine. Problema este Îndumnezeirea omului, sfinţenia lui. Păi, dacă lui îi arde de vară-sa goală, sub duş, pot să îl învăţ eu Biblia şi de Hristos? Nu trebuie să fie în echilibru ca să îl pot educa? Nu trebuie să aibă ce are nevoie? Dacă vouă vă e foame şi vă ghiorăie maţele, aveţi timp să vă duceţi la Liturghie şi să auziţi predica lui tata-popa „mamă, nişte

mici și niște pui, niște pulpe, și niște spaghetti, și niște tortelini..." Hai, mă, mă lași! Cu burta goală nu te poți gândi la Dumnezeu! Lihnit de foame, nu. Și când ți se... și te trezești cu ea până la gât, numai la Dumnezeu nu te gândești.

Telefon, disperat, era de la Oradea: „Dragoș, avem o fetiță care se masturbează." „Ce vârstă are copila?" „5 ani." „Lăsați-o în pace!" Boala părinților, deci o duceau la psiholog pe copilă. Eu – am zis că poate sunt eu nebun – o sun pe o prietenă de a mea care e de psihiatrie infantilă (că avem și noi grupul nostru). Zic: „Băi, uite, am un caz, ce facem?" „Lăsați-o în pace că îi trece; când se face mare și dă de dânsa, îi trece; dacă nu o ajută Domnul, se rezolvă singură". Scurt.

Exacerbarea: sunt copii la care instinctul sexual este exacerbat. Nu îi certați, sfătuiți-i să nu facă asta chiar în public „nu te freci chiar în mijlocul drumului, în parc – mai bine acasă, în baie, nu e bine să te vadă toată lumea că nu te înțelege, tata te înțelege". Deci, există sexualitatea exacerbată, iar problema este în felul următor: exacerbarea sexualității la copii care poate fi datorată unei insuficiente igiene locale – mai ales la fetițe dacă nu fac băiță în fiecare seară, clar apar unele, altele – și încep să le mănânce, încep să se scarpine și uite așa. Și le apucă bâțâiala pe marginea de la fotoliu. Vorbesc foarte serios. Nu am nici o problemă și nu trebuie să aveți nici o problemă.

Era un politician care a zis ceva de masturbare „hai, dom'le, cine nu s-a masturbat niciodată" – mă rog, era pe la televizor, l-au dat ăia afară din partid. Asta e realitatea!

Mă uitam de curiozitate: l-au dat afară pe ăla pe care l-au prins cu secretara, l-au înjurat pe ăla că se masturba și era camera, băi, dar în țara asta nu poți să faci nimic. Nici normal, nici anormal – n-ai voie nimic. Adică eu, dacă sunt politician, sex – nimic? Nimicuța, nimicuța? Sau numai Pleșu are voie cu ministrele lui.

Sau să nu te prindă? Să ai grijă să nu te prindă? Păi, de ce să îmi fie teamă că mă prind? Ce fac? Fac ceva împotriva cui? Nu e corect. Modul în care este prezentată sexualitatea este jignitor: fie se ia o tută care nu știe nimic despre sex doar pentru că a

cunoscut organul mai de aproape, fie este negarea sexualității. Extremele. *Sexualitatea este un lucru normal.* Punct.

Nu sunt curios să văd homosexuali la televizor, nici filme cu homosexuali. Nu mă interesează. Dar nici să mă ascund după aia cum că vezi Doamne, stai un pic.

Aveam un coleg în armată. Beam bromură și eram liniștiți – eu beam două căni de ceai – și îl întreb pe ăsta „bine, dar tu?", „eu n-am băut ceai niciodată", „păi, și?", „și la drapel, și la postul 5, și la ..." – deci el punctase toate locurile. Bravo mă! Eu am zis că e mai comod, dacă tot e ceiuțul, îmi beau ceaiul și stau liniștit, calm – m-am îngrășat, aveam 10 kile în plus, aveam pernuțe în palmă – am zis că decât să mor pe garduri, mai bine liniștit. Și ăsta! Dar la sfârșitul armatei ne-a spus.

Revenind. Și tipul era dus la ospiciu, deci dacă era nevoie de ceva, te duc la o fată.

Să îmi aduceți aminte să vorbesc despre dragostea surogat, despre principiile americane.

Se rezolva. Să duci un copil în ospiciu, la 13 ani, în psihiatrie – l-ai distrus. Întâlnește o fată care îi zice „ce bărbat bun ești, la 13 ani ești super tare", a făcut din el om pentru că a știut să îi spună la momentul respectiv cât de bun e. Dar așa ne pricepem noi să distrugem oamenii! Deci, sexualitatea la copii – nu vă fie teamă, se poate întâmpla oricui.

Sexualitatea poate fi privită din mai multe puncte de vedere. Hai să privim sexualitatea din strictul punct al procreerii. E clar că vom avea probleme în timp. E clar că potența, în timp, scade. De ce? Stressul, alimentația, tot ce înseamnă alcoolul – deci, berea conține elemente care prin disociere crează niște substanțe asemănătoare hormonilor feminini și ăsta e unul din motivele pentru care la popoarele nordice consumatoare de bere, bărbații devin mai puțin potenți, iar cei din zona mediteraneană care consuma mai mult vin sunt mai potenți. Deci e vorba de alimentație, de schimbarea acestui mod. Ăsta e unul.

Doi – e vorba că devenim comozi. Comoditatea și că lipsa activității fizice – știți că lipsa ei închide chakra I? Ceea ce deschide

chakra I este activitatea fizică. Lipsa sportului închide chakra I. Ăsta este un alt motiv.

Și atunci, vom avea probleme. De ce? Automat tot ce se întâmplă în jurul nostru luptă împotriva potenței și a genomului uman. Genomul uman se alterează. Sună crud, dar faptul că noi creștem copii cu probleme, faptul că lăsăm în viață copii cu probleme, faptul că etc., nu face decât să altereze specia umană. Asta e o realitate crudă. Faptul că nu mai există o selecție naturală, alterează specia umană.

Eu înțeleg, este uman. Dar dacă se naște un copil care are 600 gr.? Îmi veți spune că ar fi nedrept să îl lași să moară. Natural ar fi să îl lași să moară. Vă voi povesti ceva că nu e chiar așa și totuși e așa. Din punct de vedere natural, el nu ar supraviețui, ori legea naturală a fost făcută special ca să selecteze indivizii puternici. Deci, noi ca și rasă nu facem altceva decât – mă gândeam într-o zi, știți că la noi, legea protejează incapabilii, îi protejează pe cei slabi din punct de vedere natural – să îi ajutăm pe cei slabi să aibă aceleași drepturi ca și cei mai puternici. Evident că nu mi-ar conveni ca propriul meu copil – care să zicem că e mai slab – să nu aibă aceleași drepturi cu ale unui copil care este mai puternic. Dar asta înseamnă să contravin legilor naturii și se plătesc în timp.

Să vă fie foarte clar că tot ceea ce facem noi, din punct de vedere al naturii, este greșit și vom selecta indivizi din ce în ce mai slabi din punct de vedere fizic, psihic, spiritual. Punct.

Eu m-am născut la sârbi. Nu știu dacă e chiar frumos ce vă spun: la sârbi, copilul era luat, pus pe o masă și lăsat acolo. Dacă supraviețuia nu știu cât timp, era viabil, dacă nu, nu se uita nimeni la el. Era o lege naturală. I-am spus asta unui tip care era antrenor de arte marțiale care mi-a zis „știi, eu m-am născut la 7 luni, dacă era după mine, eu trebuia să fiu mort". Și are dreptate. Dar asta nu înseamnă că sunt eu minunat ca și specimen, adică să nu mă înțelegeți greșit. Dar dacă ar fi să judec din punct de vedere al speciei, tot ceea ce facem noi, este greșit.

De asta eu sunt împotriva multora dintre vaccinuri pentru că nu știi ce mutații fac, nu știi ce repercusiuni vor fi asupra genomului peste 20–30 de ani, nu știi cum va influența specia umană. Și eu nu sunt de acord ca poporul român să fie teatru de încercări medicale. Știți că noi suntem? Asta vă spun clar: în spitalele din România se încercau toate medicamentele psihotrope. Știu pentru că se făceau pe vremea când eram medic. Se făceau la noi și în lumea a treia. Eu nu sunt de acord cu așa ceva. Sau puteți fi de acord voi, să vă facă vouă sau copiilor voștri, dar copiilor mei, nu. Eu mă ridic și spun: Nu! Cu toată cunoașterea și puterea de care sunt capabil. Nu!

Deci, dacă vreți să fiți o masă în care se fac experimente medicale, nu aveți decât. Și problema o constituie medicii români, să știți! *Medicii care pentru câteva milioane de lei în plus, sunt dispuși – deci, fac o afirmație care este filmată! – deci, pentru câteva milioane de lei, sunt dispuși să încerce, să experimenteze medicamente pe oameni normali.* Și asta știu.

Din păcate, medicina românească are foarte multe lacune. Și e păcat că meseria asta este o meserie nobilă, iar eu mi-am ales-o pentru că din punctul meu de vedere, medicul era mai presus decât preotul. Eu, deci așa am crescut eu – pentru mine medicul era superior unui preot. Nu e! Acum judec altfel. Dar era superiorul unui preot. Și nu mai e. De asta, înainte – voi care aveți cunoaștere, voi care aveți capacitatea de a verifica anumite informații, voi care aveți capacitatea de a determina anumite lucruri – verificați medicamentele, vaccinurile care se implementează în acest neam. Pe mine nu mă interesează că vrea ministrul, nu mă interesează că vrea nimeni – nu dau doi bani pe cunoașterea lor – nici măcar a celor de la „Institutul Victor Babeș" pentru că habar nu au pe ce lume trăiesc. Da? Deci, verificați tot. Și nu numai că verificați, faceți programe împotrivă. Eu vă dau voie, ba chiar vă susțin.

Bun. Trecem mai departe. Sexul – am vorbit despre procreare. E clar că sexul nu are numai noțiunea de procreare. Dar sexul fără iubire n-are nici o... De ce? Se spune că copiii născuți din iubire

sunt mai frumoşi. Şi este adevărat. Ce înseamnă copii născuţi în iubire? Înseamnă că sunt copiii care se nasc în momentul în care sunt deschise toate chakrele, toţi centrii energetici. Domnule, prin frecare se deschide unul sau doi centri energetici, când mai apare şi iubirea, se deschide încă unul şi când mai apare şi conştiinţa, adică dorinţa amândurora, se deschid toţi centrii energetici. Evident că la formarea acelui copil intervin energiile de toate tipurile: şi cele sexuale, şi cele sufleteşti, şi cele mentale. De asta, în momentul în care un copil se naşte din iubire, va avea cu totul alte valori faţă de ale unui copil care s-a născut din părinţi beţi. Deci, vă dau exemple extreme ca să înţelegeţi. Că nu degeaba se spune „cred că te-a făcut maică-ta la beţie", sau taică-tău, sau că erau amândoi beţi. De asta. Că sunt nişte structuri – structuri superioare – iar la beţie, alea de sus sunt pauză.

Sexul ca profesie

Măi, haideţi să vă spun ceva: sexul este cea mai veche meserie din lume. Măi, şi eu nu văd pe Doamne-Doamne – e adevărat că au fost Sodoma şi Gomora, dar acesta a fost un exemplu pentru că a promis că nu va mai face asta niciodată. Şi să ştiţi că sexul exista ca şi profesie şi înainte şi după. Am observat o chestie trecând, măsurând şi verificând – foarte rar găseşti câte o doamnă sau câte un domn care să fi avut vieţi în care a fost plin de virtuţi – adică în care ea a fost o sfântă sau o pustnică. De cele mai multe ori, vieţile astea de pustnic, călugăr alternează cu vieţi de curvă – mă rog, prostituată. De ce? De-aia. Păi, e foarte simplu, doamnelor şi domnilor: este clar că o persoană care are o dorinţă sexuală exacerbată, deci nevoile sexuale foarte mari, nu va putea trăi în sfânta taină a căsătoriei. Că nu poate! Că Dumnezeu ne iubeşte pe toţi, şi atunci dacă te mănâncă, Dumnezeu îţi îngăduie să te şi scarpini. Şi aşa a apărut această meserie. Vorbesc foarte serios: domnule, dacă nu ai – să fim serioşi – nu poţi să o faci dacă nu ai ceva şi nu îţi şi place. Că nu se poate. Nu pot să vorbesc din propria experienţă, dar nu se poate. Ştiţi, am stat de vorbă cu fetele – dincolo de bani, dincolo de nevoi – trebuie să fii făcut pentru aşa ceva. Că nu se poate.

Să știți că titulatura de lucrătoare – cum era? cu ecologice – cum avea nea acela de la Iași – pe undeva se aseamănă. Pentru că ele ce fac? Domnule, când se duce? – recunosc că nu am avut această chestie și în afară de faptul că am stat de vorbă la masă cu ele, n-am avut altă treabă, nu știu, n-am rezonat. De vorbă am stat cu multe, și dansatoare și toate tipurile de fete, dar mai mult nu pot să vă spun – v-aș minți. Și toate voiau, la un moment dat, să se retragă, să își facă o familie și să facă copii. Deci, o vedeau ca pe o etapă din viața lor, când își fac damblalele, mendrele și tot ce le trece prin cap, își strâng bani, apoi se retrag undeva, își fac familie, își iau un prost – mă rog, și fac copii. Vorbesc serios. Nu chiar toate, dar 90%.

Sunt utile? Da. E utilă meseria asta? Da. Păi, cu băiatul acela de 13 ani ce fac? De asta ne sunt superioare popoarele nordice. Știți că dacă pe fată o mănâncă mai devreme, vine la un tip care se ocupă cu așa ceva, vin părinții – că până la o anumită vârstă ai voie cu acordul părinților – te ia, hmm... acesta e frumos? Acesta îți place? Hai. Asta e fata. Analizele lui, analizele ei. Te rog!

Nu e bine, nu e rău. Știu că, din punct de vedere creștin, nu e foarte bine sau frumos, dar noi vorbim de sănătatea unui om. Nu toți au nevoie de asta. Dar ce te faci cu ei? Pe mine nu mă interesează de ăia care pot sta în genunchi șase ore. Ăia să se ducă la biserică. Pe mine mă interesează restul – cei care au probleme. Ce te faci cu ei? Și lor trebuie să le dai această alternativă. Și este o alternativă. V-am zis: dincolo de bine și de rău. E o alternativă îngăduită de Dumnezeu. E frumoasă? Hmmm. Ar fi mai bine altfel? Da, dar știți cum e: pe vreme de secetă e bună și o ploaie cu pietre. Sunt de acord cu? Eu – personal – da. Nu pentru mine. Dar ce te faci? Ești urât, plin de coșuri și strâmb. Da, se poate întâmpla. Și el ce face? Sau invers – doamnele? Ce faci? Stai până faci pânză de păianjen. Și degeaba, că dorința rămâne, se transformă în frustrare, în agresivitate, se transformă în ceva rău – începi să urăști tot, să o invidiezi pe aia că e cu cineva, să îi dorești „mamă, nu dă mașina peste ea ca să fiu eu cu el" și tot așa. Și atunci, care este binele care răzbate din asta?

Deci, sexul ca profesie este O.K. – îmi convine sau nu, îi convine bisericii sau nu, trebuie să o accepte la un moment dat. Şi nu e treaba bisericii – eu nu înţeleg de ce se bagă biserica în toate că nu e treaba ei să stabilească dacă prostituţia trebuie legalizată sau nu – treaba ei este să se ocupe de noi, de calea noastră spre Dumnezeu, nu cu cine mi-o trag eu. Treaba ei e să se ocupe de calea *cui vrea* să meargă spre Dumnezeu! Cu îndrumarea celor care vor să meargă spre Dumnezeu, nu cu sănătatea mintală. Şi în nici un caz sănătatea mintală înseamnă abstinenţă, decât celor care pot să o practice, dar sunt unii care nu pot, iar lor le trebuie sex.

Când îi aud pe ăştia – cum poţi să fii mare duhovnic şi să spui că nu e nevoie de discotecă? Trebuie să fii cretin. Cum poţi să spui că nu e nevoie de restaurante pentru că sunt locuri ale pierzaniei? E nevoie de tot ceea ce este că altfel, n-ar fi! Toate sunt îngăduite de Dumnezeu pentru ca oamenii să aleagă calea lor spirituală. Am fost prin tot ce se poate: şi prin discoteci, şi prin cluburi, şi prin baruri. La un moment dat mi-a trecut, dar într-o etapă a vieţii mele am fost să o văd şi pe asta. Mi-a folosit? Da, am întâlnit oameni speciali acolo – oameni cum n-am întâlnit prin biserică. N-am întâlnit. Şi mă întrebam şi eu ce caut pe acolo, dar uite că am descoperit calitate umană în locuri în care îţi stătea mintea în loc. Calitate umană în locuri unde erau recuperatori. Şi am descoperit-o.

A propos de Maria Magdalena – eu nu cred şi nu ţin minte să se mai audă de vreunul dintre rabinii din Sinodul care l-a condamnat pe Iisus, în afară de Ana şi Caiafa. Mai ştiţi voi pe vreunul cum îl chema? Dar de Maria Magdalena aţi auzit. Bine, ea nu era prostituată. Sau de adulteră? Ţineţi minte – aia înseamnă calitate umană unde nu te aştepţi.

Bun. Mai departe.

Sexul ca terapie

Nu e foarte drăguţ, dar eu am experimentat foarte multe. Am făcut-o ca să învăţ, n-am făcut-o niciodată să fac rău. Am încercat să învăţ şi am vrut să văd ce se întâmplă când – de exemplu:

dacă pe o doamnă o lași o perioadă de timp fără, sub diferite pretexte, și începi să observi – știu, nu a fost foarte drăguț, dar n-aveam cum altfel – începe să crească – știți cum sunt oalele sub presiune? Da? Și începe să apară agresivitatea, începe să apară tot, frustrarea, nimic nu mai e bun, fără să conștientizeze – pur și simplu dus cu zăhărelul, lași timpul să treacă. Ei, actul sexual este cum e capacul de la oala de presiune. După aia am înțeles – studiam medicina chinezească și aici aveau chiar poziții pentru actul sexual (pe asta nu am experimentat-o că nu am fost foarte curios), dar este logic pentru că orice organ, din punct de vedere al medicinii tradiționale chinezești, are puncte de reflexie exact cum sunt punctele pe întreg corpul și automat apare deblocarea sexuală. Deci, poate fi practicat ca formă de terapie.

Din păcate, sau nu știu dacă din păcate, dar noi, ca și popor, suntem un popor destul de încuiat. Ceea ce nu se înțelege la noi este faptul că nu poți să fii sfânt dintr-odată. Că pentru a ajunge sfânt, îți trebuie niște etape pe care să le parcurgi. Și nu renunțarea la sex este cel mai important lucru. Mai importante decât renunțarea la sex care, oricum, renunță el la tine de la o anumită vârstă, sunt: invidia, ura, neiertarea, mânia, lăcomia, zgârcenia. Deci sunt mult mai multe de schimbat în timp decât renunțarea la sex. Din punctul meu de vedere puteți să lăsați sexul ultimul. Dacă v-ați rezolvat celelalte probleme și v-a rămas sexul, vă trec eu dincolo. Iau barca și vă trec Stixul. Vorbesc foarte serios.

Voi rezolvați-vă celelalte probleme, lăsați asta cu sexul. Rezolvați-vă problemele de neiertare vis a vis de voi, doamnele, în primul rând; de neiubire față de corpul vostru, de neacceptare față de propria sexualitate, de ură față de ceilalți, față de Dumnezeu, viață, tanti Aglaia – astea rezolvați-le! Lăsați sexul ultimul. Mai ușor scapi de sex decât de fumat. Vă spun eu! I-am spus unei doamne „dacă ar fi să alegi între sex și fumat, ce alegi?", ea a ales sexul, asta a fost drăguț. Dar să știți că, de cele mai multe ori, e mai greu de renunțat la fumat decât la sex. Și păcatul e mai mic ca demon. E diferență foarte mare. Și asta o spun chiar și pildele creștine *mai ușor scapi de bolovan decât de pietricele mici.* Voi scăpați

de pietricele mici. În relația cu ceilalți contează mai puțin sexul decât modul în care te raportezi la ei.

Americanii scoseseră o formă, și anume despre dragostea surogat. Și vreau să spun că m-am uitat la un episod dintr-ăla și mi-a picat fața. Care era ideea: era o tipă care făcuse inclusiv psihologie și învăța bărbații să mângâie. Deci, totul până la sex. Mângâiere. Și explica de ce: pe noi nu ne învață nimeni să mângâiem. Nu știm să mângâiem. Bine, din cauza stresului, problemelor, la, la, la, uităm să o facem; trebuie să plecăm, să, să, să... de multe ori ca să ne rupem de un loc. Dar uităm să mângâiem sau nu știm sau nu am învățat niciodată.

Și ei au scos ca metodă de terapie numită dragoste surogat. De fapt, este un masaj care are componentă erotică de descoperire a punctelor sexuale, de descoperire a celuilalt, de descoperire a modului în care să îl descoperi pe celălalt. Era vorba de ambient, era vorba efectiv de atingere.

Sunt de acord, nu sunt de acord. Sincer? Recunosc că am oarecare lacune. Bărbații nu vor recunoaște niciodată treaba asta pentru că noi le știm pe toate. Dar asta se vede în relația cu celălalt și, mai ales, cu femeile. Nu știm să ne mângâiem copiii, nu știm să ne comportăm cu copiii noștri, ni se pare ciudat să ne luăm băiatul în brațe să îl pupăm. Că e băiat. Avem niște gărgăuni dintr-ăștia în cap cu care am crescut „lasă-l că e bărbat". Și până la urmă, toți avem nevoie de mângâiere și de iubire și, câteodată să ne mângâie cineva pe cap. Și nu știm să facem treaba asta.

Dacă vă spun „unde vă duceți mâine să vă învețe cineva să îl mângâiați pe cel de lângă voi?"...hmmm, nu are cine. Corect? Și dacă îmi veți spune că știți, îmi pare rău, dar îmi îngăduiți să... că și voi aveți câteva lacune mai mult sau mai puțin mai mari decât ale mele. Pentru că nimeni nu ne învață să mângâiem. Aaa, restul se învață în doi cât timp există bunăvoință din partea amândurora. Mângâierea – și asta se poate învăța în doi dacă există disponibilitate, dar pentru asta trebuie să fii deschis și să dai la o parte tot ce ai învățat până acum că nu-i frumos, că nu

e bine, că e rău – să fii dispus să înveți să vezi și să accepți că ai de învățat tot timpul în orice domeniu.

Să vorbim un pic despre abstintență și contintență. V-am vorbit data trecută despre ele? Da. Vom vorbi despre abstinență și sexul continent.

Abstinența înseamnă totala lipsă a sexului. Sunt oameni care aleg ca și cale spirituală abstinența, deci lipsa oricărei forme de act sexual, oricărei forme de atingere. E bine, e rău - nu e treaba mea. Să știți că este o formă de plată karmică. De ce? Păi, ce îți lipsește? Iubirea. Lipsa iubirii este o formă de plată karmică. Veți vedea – ce le lipsește pușcăriașilor? E clar că le lipsește iubirea fizică, poate că sexul nu, dar iubirea fizică și mângâierea clar. Ce le lipsește celor care sunt în ospiciu? Și sexul și mângâierea fizică. Deci, toate formele de pedeapsă exclud atingerea, deci mângâierea la nivel fizic.

Mângâierea este o formă de manifestare a iubirii, deci este un fel de bonus. Corect? Dacă nu ai parte de așa ceva, trebuie să te întrebi „cu ce am greșit de nu mi se dă voie să?". Vorbesc foarte serios. Ori prea mult, ori am negat – sunt cele două variante: ori am făcut prea mult în altă viață și mi s-a luat în viața asta, ori am greșit mental relativ la asta, am întrebuințat greșit treaba asta.

O tipă care a fost prostituată în altă viață și a făcut sex pe bani, în viața asta va avea mai mult sex sau mai puțin – dacă nu cumva deloc? Vă e clar? Îi scade dreptul divin. Ai un drept divin în ceva, iar dacă l-ai întrebuințat prea mult, îți ia din ce aveai voie. Se poate recâștiga? Da. Cum? Prin iubire necondiționată.

Abstinența este bună? Da. De ce? Să vă spun: în timpul abstinenței, prin toată energia pe care o mănânci, de fapt, crește Șarpele Kundalini, crește Sinele, crește spiritul omului. În Univers, statutul este făcut pe următorul principiu: o entitate crește și începe să se dividă. Ați văzut: celulele fac așa, bacteriile fac așa, animalele fac așa, oamenii fac așa – cresc, se divid și tot așa. La nivel spiritual este la fel – un spirit crește, crește, crește,

apoi începe să se dividă. Acesta este scopul și evoluția pentru ca la un moment dat să se întoarcă în același loc, în aceeași unitate.

Odată cu abstinența, Sinele omului crește – în funcție de alimentație, vibrația la nivel de sine se modifică. E clar că dacă mănânc gorgoase – legume, pătrunjel și ridichi – voi avea altă vibrație decât dacă mănânc carne. În mănăstiri, abstinența face să crească Sinele ca nivel de vibrație. De ce se scoate carnea? Tocmai pentru că aceasta, ca nivel de energie negativă, produce secreție de proteine care produc hormoni și care cresc necesitățile sexuale. Prin alimentație de tip vegetarian și mai puțin lapte, scad nevoile sexuale, plus că te eliberezi de programele sexuale. Eliberându-te de programele sexuale, te umpli de ce anume? Iubirea sexuală la ce nivel este? 1–2. Iubirea divină la ce nivel este? 4. Deci, automat, dacă scazi una, crește cealaltă. Se transformă, de fapt, energia sexuală în energie sufletească și în gândire.

În qi gong – dacă țin bine minte – avem: chi, shen și shi shen; chi-ul este la nivel 2 care se transformă în shen, după care se transformă în shi shen. În orice caz, asta este ierarhizarea – fiecare energie transcede de la o etapă la alta, în funcție de evoluția spirituală. Evident că superior este un individ care are cea mai înaltă formă de vibrație, dar asta nu înseamnă că le exclude pe celelalte, le are, dar în mai mică măsură, în mai mică cantitate. Deci, pe măsură ce crești ca asta (n.r. sus), scazi ca aia (n.r. jos)?

Un mare maestru – nu îi dau numele – a făcut o demonstrație, încercând să mă contrazică, spunând că Lumina nu este contrară potenței și a pus mâna și a produs erecție unui bărbat. Eu nu am experimentat asta niciodată – să produc erecție unui bărbat folosind propria mea lumină, dar el se pare că avea o oarecare experiență. Nici măcar nu m-am gândit că aș putea să produc erecție unui bărbat. Unei femei, da – mi-a trecut prin minte – dar unui bărbat, niciodată. Dar mă voi gândi și la asta – nu vreau să fiu mai prejos decât marii maeștri.

Calea spre Îndumnezeire trece prin abstinență. Abstinența poate fi voită sau nevoită. Cea voită înseamnă că eu încerc să nu

mai fac așa și îmi văd de partea spirituală a lucrurilor: dacă veți citi, veți observa că cei care se ocupau fie de traducere de cărți, fie că au scris cărți de spiritualitate, în perioada în care scriau, se aflau în perioadă de abstinență – de obicei, ar trebui să dureze în jur de 40 de zile ca ceea ce scrii să fie de la Duhul; veți vedea că marii sportivi au avut mari perioade de abstinență. Și vorbim de abstinența sportivilor pentru că energia sexuală îți dă agresivitate, îți dă putere motrice, putere de la nivel de Sine – numai un cretin poate să ducă sportivii într-un cantonament împreună cu nevestele. Jesus Clay făcea sex la o distanță de un an de zile înainte de un meci – între partida de sex și meci dura un an de zile. E adevărat că și-a prăjit neuronii pentru că energia pe care și-a înmagazinat-o în fiecare zi de antrenament – nu degeaba i s-a întâmplat cu boala Parkinson – dacă îi dai drumul, îți poate arde neuronii, îți distruge tot ce ai acolo, dar altfel, nu există și nu ai rezistență interioară.

Prin sex se pierde orice energie renală, energie sufletească, energie la nivel de Sine, te descarcă, nu te încarcă – iar un sportiv trebuie să facă sex cu peste 4–5 săptămâni înainte de un mare concurs. Marii sportivi știu treaba asta. Mi-a zis un antrenor, la un moment dat, „spune-mi mie cum să îi zic unui fotbalist să stea cuminte?". Sunt oameni și oameni. Era Gatuso, sau cum îl chema, care când se uita la tine, te lua cu fiori. Sunt oameni care sunt foarte încărcați din punct de vedere negativ și au priviri de fiară – ăia nu au decât – dar nu toți sunt așa. În cazul sportivilor, al trupelor de elită, nici nu se pune problema sexului. Echilibrul trebuie să existe – unora le trebuie sex și le este necesar pentru că sunt prea încărcați, altora trebuie să le spui „tu, nu" – dar echilibrul nu înseamnă neapărat abstinență la un sportiv. Asta încerc să vă spun. Nu mă contrazic când spun treaba asta. De cele mai multe ori înseamnă abstinență, rar sunt cazurile de sportivi care au nevoie de sex ca să se echilibreze.

Veți vedea că există o inter-relație între boală și sex. O viață sexuală armonioasă, de obicei, este echivalentă cu sănătatea. Vin doamne la mine cu tumori sau noduli la sân și le spun soților

„știți, e vina dvs., nimic nu deschide mai bine chakra sânului femeii decât limba unui bărbat". Se crispează domnii când le spun treaba asta, dar asta e realitatea! Nu am de gând să ascund asta. Mângâierea și sărutul sunt cele mai bune forme de deschidere al unui centru energetic. Ne convine, nu ne convine, asta e realitatea! Aaa, că se poate face și rugăciune, da! Și, da, se poate face și prin post! Dar, dacă tot trăim în lume și în cupluri, trebuie să știm și varianta asta de aspirină a săracului. Că nu degeaba i se spune așa.

Altceva despre abstinență: mai este un lucru important – ce fac cu energia în timpul abstinenței? Călugării fac mătănii, deci fac exercițiu fizic, deci, automat, transmută energia sexuală în energie spirituală. Ei postesc, se roagă – automat, sublimă energia sexuală în altceva. Ați înțeles?

Știți ce energie se emite în momentul în care cânți? De la ce nivel se eliberează energiile? De la toate nivelurile. Eu mă refer de momentul în care cânți la strană, nu când cânți beat pe stradă – dar chiar și atunci, tot de la nivel de Sine emiți energie, să știți, numai că natura vibrației este cu totul alta. Și atunci, când cânți, automat transmiți energie. Și dacă o faci și la un nivel mult mai mare, te simți epuizat inclusiv fizic, prin simplul fapt de a vorbi sau a cânta.

Credeți că sexul poate fi un lucru care te ajută la mântuire? Sau care te împiedică la mântuire? Amândouă sau fiecare în parte? Asta este o întrebare cu tâlc. Problema este cum o faci: dacă o faci în Dumnezeu, te va urca; dacă o faci în afara Lui Dumnezeu, te va coborî – asta este deosebirea între dragoste și sex. Câteodată nu ai voie și ar fi ideal să nu ai voie să faci sex, ci numai dragoste. Pentru că atunci înseamnă că ești în Dumnezeu și nimic nu e păcat. Pentru că nu poți să faci tâmpenii mari în Dumnezeu, nu îți vine. Sexul, în anumite condiții, poate fi o cale către Cer sau o cale către Iad – relația, actul sexual în sine. Ceea ce le diferențiază pe cele două este iubirea – modul cum o faci, intenția cu care o faci.

Sexul și karma. Am vorbit? Da.

Sexul și manipularea

Poate fi folosit sexul ca formă de manipulare? Da. Haideți să vă spun foarte clar! Doamnelor, în momentul în care faceți un lucru ca să atrageți sexual, manipulați. Dacă îmi spuneți că purtați fustă mini, tocuri cui și un decolteu mai larg pentru că așa vă place, este o minciună. Și vă puteți minți pe voi. Realitatea este că acționați ca o super-ofertă de toamnă. Mie îmi place să le spun asta doamnelor, și sunt foarte drăguț! A venit o tipă la cabinet. Avea un tricou mulat și nu avea sutien. I-am zis „Ai venit să mi-o pui? Ținând cont de faptul că sunt bărbat și ai venit așa la mine, nu pot decât să mă gândesc la faptul că vrei să mă atragi și atunci înseamnă că vrei să fii cu mine. Eu sunt dispus. Tu ești?". „N-am să mai vin". „Mă bucur!". Deci, chiar dacă suntem maeștri spirituali, mai avem și noi doze de sexualitate în noi și mai treziți câte un fior mai mic sau mai mare – și atunci, aveți grijă și de noi. Dacă faceți treaba asta nu o faceți pentru că vă place vouă, ci o faceți ca să plăceți. Cuiva. Nu știu cui, dar cuiva sigur. Și este bine să fiți conștiente de asta. În momentul în care vă îmbrăcați ațâțător, nu degeaba se spune *că o cauți cu lumânarea.* Pentru că așa e. Dacă vrei să nu te vadă nimeni, îți pui un sac în cap și niște cenușă sau te îmbraci decent. Dar dacă vrei să atragi, e clar că te îmbraci într-un anume fel. Ați văzut că în perioada împerecherii, animalele își schimbă un pic din penaj, din alură, își schimbă ceva – tot ca niște super oferte. E bine să știți că sunteți așa. De ce? Măcar să știți ce se întâmplă cu voi, nu de alta. De multe ori, este o metodă prin care subconștientul îți spune „aș avea nevoie de altceva". Nu vorbesc despre femeile care au un trend firesc și echilibrat. Sunt doamne care au niște căsnicii care nu sunt foarte bune și, la un moment dat, pică, pică, pică, iar deodată încep să se aranjeze – eee, atunci apare pericolul! Când încep să se aranjeze, înseamnă că devin dispuse și disponibile. Și mie nu îmi este jenă să le spun „știi, arăți ca o super ofertă", „da?", „da", „ce înseamnă asta?", „că ești dispusă", „da?", „da, iar problema este – că asta e menirea mea – să te fac conștientă că așa s-ar putea să o cauți și s-ar putea să o găsești, și îți doresc să o găsești ca să te

astâmperi". Ai două soluţii: mergi mai departe sau te opreşti, dar măcar ştii ce cauţi. E foarte important să ştiţi ce vreţi. Iniţial, subconştientul tău, Sinele tău nu îţi dă nişte semnale chiar corecte, dar în momentul în care începeţi să arătaţi ca o doamnă din „Specii", plecate la vânătoare, atunci devine interesant. Dar voi trebuie să sesizaţi când aţi plecat deja la vânătoare. Înseamnă că este o dovadă de normalitate şi sănătate sufletească. De obicei, o femeie care a fost depresivă şi care începe să arate ca o tipă din „Specii", înseamnă că e pe calea corectă.

V-am zis: când umblaţi cu tricouri, fără sutien, manipulaţi, să ştiţi. Pentru că noi, fără să vrem, suntem atenţi la cu totul altceva decât dialog. Asta înseamnă că vă bazaţi pe slăbiciunea noastră – nu e rău, e dreptul vostru.

La fel, se poate manipula prin emisii pe centrii energetici. Vreau să vă spun ceva: eu sau oricine, nu că aş face asta acum, poate să emită pe chakra 2 timp de 100 de ani, dacă nu rezonează cu nimic din voi, nu apare nici un fel de atracţie, ricoşează. În momentul în care se întâlnesc nişte energii, atunci apare rezonanţa, dar asta nu ţine de un singur individ, ci de doi. Nimeni nu vă poate induce decât lucruri care îşi găsesc lăcaşul în sufletele, minţile şi instinctele voastre. Vă e clar? Deci, lăsaţi prostiile astea cu „cineva mi-a făcut, mi-a indus", că nu se poate decât dacă rezonezi cu ele. Altfel, nu, ricoşează din mine. Principiul rezonanţei se aplică inclusiv la manipulare. Aici apare sexul ca dependenţă, ca şi co-dependenţă.

Există dependenţă sexuală? Există. E clar că în momentul în care te simţi bine cu cineva, devii dependent. Dependenţă înseamnă în momentul în care nu poţi renunţa la ceva, în care devii, efectiv, ca un drogat, în care nu poţi spune nu. Dar astea sunt cazuri destul de rare şi nu prea se aplică oamenilor de nivelul nostru, se aplică mai mult vedetelor. E mult mai uşor, ca vedetă, să devii dependent sexual decât ca om normal, şi atunci nu sunteţi în pericol.

În ceea ce priveşte sexul ca magie, este adevărat ca cineva care ştie şi cunoaşte să folosească energiile, ştie că prin sex se produce

armonizare, știe că prin sex există niște energii care se transmută dintr-o parte într-alta și știe că se poate manipula la acest nivel. Dar vă spun că este un păcat și este un păcat care este plătit acum sau altădată. Se practică? Da. E util? Dom'le, dacă am fi agenți secreți și spioni ar fi foarte util. Nu știu dacă te interesează soțul tău care este pe ITB câte curse a făcut cu troleul. În anumite momente, poate fi interesant. Dar că se poate? Da, se poate și nu voi da detalii pentru că nu cred că ăsta este scopul. Ideea este că odată cu transferul de energie, se produce și transferul de energii și informații și, automat, acesta poate să dea niște date.

Sarcina și sexul

Din punct de vedere creștin este dat un canon prin care nu ai voie să faci sex cu o femeie însărcinată. Trebuie să vă explic ceva: știi cum îți dai seama dacă o femeie este sau nu însărcinată? Se măsoară Gabriel la câți metri se află de ea. Dacă Gabriel este total suprapus femeii, atunci este 100% sigur însărcinată. Dacă este la o jumătate de metru, un metru, șamd, nu. Dar când se suprapune perfect femeii, aceasta este însărcinată. Îmi pare rău, dar nu cred că lui Gabriel îi place sexul oral, normal sau anal. Regret. Nu cred. Nu l-am întrebat, dar mă îndoiesc. În momentul în care încerci să te culci cu doamna care este însărcinată, Gabriel a tuns-o că lui nu-i plac chestiile astea cu zemuri. Și pleacă. Și ce se întâmplă? Femeia rămâne fără protecție divină, fătul rămâne fără protecție divină până când se curăță. Știți cât timp ești necurat după ce ai făcut sex? 24 de ore. Adică, dacă faci sex dimineața, faci duș seara, ești curat a doua zi dimineața. Sunt 24 de ore în care femeia este fără protecție divină și atunci, intervine răul și de aia apar bolile așa-zis congenitale, nu genetice – gena presupune un defect genetic – congenital înseamnă o energie care intervine asupra genomului în timpul vieții intrauterine. Deci, așa apar bolile congenitale! Nu vorbesc de atacuri psi, că există și așa ceva; nu vorbesc de magie, că există și asta. Eu vorbesc stricto-senso despre sex. Mă veți întreba: dar de ce, dacă este în taina căsătoriei? Pentru că vrem, nu vrem, nu suntem 100% curați, vrem, nu vrem, în timpul actului sexual se transmit

inclusiv energii negative, vrem, nu vrem, energiile alea negative rămân în câmpul femeii unde? În cel mai fericit caz, la nivel de chakră 2. Și dacă rămân la nivel de chakră 2, unde se duc? Unde este mai slab. Ce este mai slab? Fătul. Și acolo lovesc. De ce? *Pentru că răul luptă împotriva vieții – țineți minte treaba asta!* De asta nu este voie.

Știu că sunt unii care zic că... dar nu e așa, pentru că depinde câtă energie vine, ce vine, de unde vine, cât duce, cât duci tu, cât duce respectivul bărbat – sunt mulți factori care influențează treaba asta.

Ce e de făcut? Teoretic, ar trebui să stai cuminte. Adică, cele nouă luni să stai cuminte și după aia să mai stai cuminte încă 40 de zile și cu încă o lună – cam un an ar trebui să stai cuminte tu, ca bărbat și ea, ca femeie. Teoretic. Vorbesc foarte serios, nu glumesc. Dacă nu, măcar să nu termine înăuntru ca să nu rămână energia aia în câmp și să faci baie imediat după – vorbesc foarte serios, acum nu mai glumesc! Pentru că nu vă doresc să treceți prin experiența de a avea un copil cu probleme. Dacă moare, nu e nici o problemă că faci altul, dar dacă trăiești cu el cu defecte până la 20 de ani, cum e? Să nu ți se miște în pat și să îl schimbi că face pe el, ăă? Ce ziceți? Pentru că sunt defecte de migrare care apar în luna a doua, a treia sau nu știu a câta. Merită? Pentru 5 minute, 20 de ani? Sunt lucruri care se descoperă după ce se naște copilul – am prieteni, medici, care au descoperit așa ceva la copilul lor după 6 luni de la naștere. Și merită? Nu.

E adevărat că e o întreagă poveste cu spiritele care se nasc și vin și spirite care, mă rog dar, stricto-senso – de ce să? Se poate naște un spirit care a ales să stea 20 de ani în pat. Perfect. Dar de ce să se nască la voi? Lasă, să se nască la alții.

Vă e clar că nu este chiar O.K. să faci sex în timpul sarcinii. Deci, mă bazez pe practică terapeutică lungă și ceea ce vă spun, nu vă spun din cărți.

În altă ordine de idei, a propos de valori și de SN-uri și mai știu eu ce – cei care au cât de cât cunoaștere – e foarte importantă voia lui Dumnezeu, RVD-ul. Dacă e voia lui Dumnezeu să faci,

faci, nu scade nici o valoare. Dacă e voia lui Dumnezeu să faci și nu faci, ai încurcat-o pentru că ai încălcat voia divină. Dacă nu e voia lui Dumnezeu să faci și faci, îți scad toate valorile. Clar? Simplu. Poate să fie misiune personală, la un moment dat. Sau jertfă, chiar. Poate să fie plată karmică. Să vă ferească Dumnezeu de plățile karmice de genul ăsta.

Sincer, multora dintre voi care aveați gărgăuni în cap chiar v-ar pierde bine niște plăți karmice de genul ăsta. Mi-a zis mie odată cineva pentru că eu o judecam că eram curat și bun și na! și mi-a zis „da? bun" și mi-a urat de bine. Și nu că s-a împlinit că a vrut ea, dar a creat premisele să văd cum este și avea dreptate. Așa că încercați să nu mai judecați dacă nu știți tot adevărul. Nici eu nu știu tot adevărul.

Sexul și subpersonalitățile părinților

Există subpersonalitățile părinților care se manifestă prin noi. Am scris parcă de o tipă care vine la mine și îmi zice „mă, am și eu o problemă", „ce problemă", „cu toți tipii cu care sunt, toți vor să îmi facă sex oral, iar mie nu îmi place; și m-a pus pe gânduri ce au ăștia și am început să caut". De fapt, ea manifesta subpersonalitatea mamei ei. Mama ei era o tipă care avea un soț – asta se întâmpla când era foarte tânără – și ăsta se aseza pe același loc la televizor și acolo stătea. Și la un moment dat, s-a scăpat „mi-aș fi dorit și eu un alt bărbat, nu ca ăsta al meu care e ca lemnul". Cert este că toate dorințele, frustrările, fanteziile ei sexuale, le proiecta pe fata ei. Iar ceilalți nu făceau decât să intre în niște programe, niște scheme de vizualizare și să le împlinească. Erau atât de puternice încât se manifestau.

De multe ori, în viața voastră sexuală, se poate întâmpla să se manifeste subpersonalitățile părinților. În cazul băieților – tații, în cazul fetelor – mamele. Se poate întâmpla ca, de fapt, dorințele unora – exacerbarea dorințelor unora – să fie manifestări ale mamelor care nu au avut curajul să le pună în practică din cauza unei educații greșite, iar fetele nu fac decât să le manifeste. Adică, pe principiul într-o familie este un subconștient de familie care, din cauză că se practica o abstinență forțată, se

umflă, se umflă, se umflă şi se manifestă pe calea minimei rezistenţe – calea minimei rezistenţe fiind copiii şi, deci, de ce se poate întâmpla ca o fetiţă să aibă exacerbări sexuale? Pentru că mama, de fapt, manifestă o doză de frigiditate care este o chestie educaţională şi nu una de fond. Vă e clar? E ca o minge care răsuflă pe unde îi este mai uşor. Prin copii. Simplu. De multe ori, prin bărbaţi se poate manifesta agresivitatea tatălui. Dacă el, un băiat, poate să fie cât se poate de paşnic, dar se poate manifesta subpersonalitatea paternă şi poate fi agresiv, dur şi bădăran. Ce-i de făcut, doamnelor? Să fac diferenţa între ele şi să mă înţeleg cu toţi că de venit tot vine. Se manifestă, nu ai ce face şi atunci, trebuie să mă înţeleg şi cu.

Să ştiţi că lumea spirituală în timpul sexului este foarte ciudată. Ştii când îţi dai seama? Când începi să vezi – te uiţi la el şi zici „bă, parcă nu e el, dar cine e?“ , „dar tu cine eşti?“, „tu du-te, vino tu“.

Sexul şi ura – mai exact sadismul şi sado-maso

Sadismul şi sado-masochismul sunt demonice, să ştiţi; sunt forme de rănire, sunt forme de ură asupra propriei persoane şi asupra persoanelor altora, adică: îţi manifeşti ura faţă de propria persoană prin masochism şi îţi manifeşti ura faţă de alte persoane prin sado-maso, prin sadism. Vreţi, nu vreţi, să ştiţi că sexualitatea are una dintre cele două componente, deci nu se poate altfel, într-o mai mică sau mai mare măsură. Între anumite limite sunt socotite normale aceste componente – nu trebuie să te muşte atât cât să îţi lase urme, dar sunt muşcături care dau o senzaţie plăcută şi asta e o formă de masochism, pe când atunci când muşti este o formă de sadism. Ele există într-o mai mică sau mai mare măsură, dar depinde care este limita dintre ele. Până la urmă, limita dintre parteneri ţine de acceptul amândurora. Limita general valabilă – dom'le e clar că dacă rămân urme, deja nu e O.K. , dar asta trebuie ca fiecare să şi-o cunoască.

Tot ce pot spune este că eu în viaţa mea nu am întâlnit decât o singură tipă care era de-a dreptul masochistă şi asta pentru că nu înţelegeam ce probleme are. Şi abia după un an de zile mi-am

dat seama că era o manifestare a unui masochism – era rău, era rău și când am întrebat-o cum e cu sexul dur, mi-a zis că îi place foarte dur și că nu avea parte de el pentru că este căsătorită cu un tip care e cât se poate de bunuț. E o problemă pentru că ar fi avut nevoie să o bată. Deci, în momentul în care și-a găsit unul care i-a tras două bucăți și care i-a pus un genunchi pe ceafă și nu știu ce i-a mai făcut, i-a îndoit mâinile pe la spate și a legat-o de nu știu ce, tipa s-a liniștit. Asta vine tot dintr-o formă de autoculpabilizare din alte vieți, deci de neiertare asupra propriei persoane.

A propos de sexualitate și țările musulmane. Să știți că sunt țări în lumea asta – și Egiptul pare să fie una dintre ele, cel puțin așa mi s-a spus, a venit cineva și mi-a povestit – există zone în care femeile sunt mutilate; fetițele sunt mutilate la naștere – tăiate labiile mari, cusute, inclusiv scos clitorisul – și se mai practică încă. Eu, din punctul ăsta de vedere, vreau să spun că țările musulmane sunt o rușine pentru rasa umană. Adică, desconsiderarea femeii ca om este o problemă mondială. Nu voi milita pentru, dar eu, ca și mentalitate, nu pot fi de acord cu așa ceva. Din punctul meu de vedere, este o doză de incultură crasă spirituală – tot ce se întâmplă în țările musulmane. Mă refer la mutilarea femeii, la faptul că nu le vezi. Eram în aeroport, m-am întâlnit cu un musulman care era cu nevastă-sa – era ca o stafie. Prin Helsinki, era îmbrăcată în negru, nu vedeai nimic. Frate, să o întâlnești pe asta noaptea, prin casă; bine, vine în vizită și se duce la baie noaptea. Faci infarct. E o întreagă demență în țările astea, îți stă mintea în loc. Ăsta este unul din motivele pentru care nu merg în țările musulmane, m-ar oripila. E adevărat că nu sunt un minunat – am fost musulman într-o altă viață – am făcut multe la viața mea, dar eu am mai evoluat, m-am mai schimbat între timp.

În ceea ce privește MISA și yoga lui Bivolaru. Nu-l cunosc pe Bivolaru, dar să știți că am stat și am analizat foarte mult fenomenul MISA, și el a avut o misiune personală divină – fac această afirmație spre stupoarea întregii biserici și radiestezii – Doamne-Doamne l-a trimis pe Bivolaru să aibă o misiune nu

foarte drăguță. Să facă trezire spirituală la nivel de chakră 2, adică el a preluat toți oamenii care aveau exacerbare sexuală și nu numai, și să îi învețe, să îi educe și să îi aducă la un anumit nivel de cultură la care să poată să meargă mai departe. Nu toți cei care făceau sex în grup au rămas acolo. Știți, cred că mult sex în grup au făcut și ăia de la Woodstock, și ăia de la Stuff Stock, și toți cu toc, toc, toc. Nu zic că toți de la Woodstock, dar e clar că după ce luau pe nas, beau ce putea și nu mai știau care cu care și se reorganizau – știți bancul.

Mă rog, dar ca idee. A avut o misiune foarte ciudată și ceea ce a supărat la el a fost faptul că era împotriva masonilor, că a avut atâția adepți și faptul că a atras intelectuali. Problema nu este Bivolaru! Problema este Biserica Ortodoxă! Și vă spun de ce: dacă tu ai 40 de mii de oameni care sunt în mare parte intelectuali și se duc la Bivolaru, tu ai o problemă, ca biserică, nu Bivolaru. Înseamnă ca tu nu ești în stare să atragi oameni care au creier. Și dacă tu, ca Biserică Ortodoxă, nu ești în stare să convingi pe nimeni de adevărul pe care îl susții, lasă-te de asta, du-te! Asta e problema, nu Bivolaru. El a făcut ceea ce a știut și se pare că a făcut-o bine. Dar dacă tu, cu tot adevărul pe care zici că îl ai de două mii de ani, nu ești în stare să convingi niște oameni de adevărul pe care îl spui, înseamnă că nu ai nici o valoare spirituală și nu ai nici o trăire spirituală – sexuală, o înțelegem; intelectuală, vax albina; dar spirituală, la fel. Aia e problema! Bivolaru a plecat, dar eu nu văd bisericile mai pline de când a plecat el.

Problema știți care e? Spre deosebire de Biserica Catolică care are înțelepciunea de a analiza toate fenomenele și de a da un răspuns, la un moment dat, fenomenelor, ortodoxia tratează totul de genul *asta e demonic, asta e de la diavolul.*

Și cu asta am încheiat cu sexul.

Îmi veți spune cum e cu Îndumnezeirea. Păi, vreau să vă spun un lucru simplu: în momentul în care vă veți fi rezolvat problemele relativ la sex, veți descoperi că, de fapt, sunteți în Dumnezeu. Îndumnezeirea înseamnă sublimarea unei energii,

transcenderea. Sexul tot în Dumnezeu e, dar schimbarea energiilor sexuale în energii divine, este, de fapt, calea Îndumnezeirii.

Nu fac nici apologia sexului, nici pe cea a abstinenței sexuale, nici pe cea a continenței sexuale căci despre asta n-am vorbit. Eu spun doar că baza spiritului uman – vrem, nu vrem – e sexul și că, în funcție de ceea ce facem cu sexul ăsta, noi evoluăm sau nu din punct de vedere spiritual. Negarea lui este o negare a noastră personală și orice negare nu duce la nimic bun. Și atunci, soluția este: unu – să aflu ce preferințe sexuale am, indiferent de natura lor. Știți, era faza aia cu care e diferența dintre erotism și perversitate: erotism este când faci sex și te mângâi cu o pană, perversitatea este când te mângâi cu toată găina. Pe mine nu mă interesează preferințele voastre sexuale, eu spun doar că trebuie să vi le cunoașteți. Eu nu spun că trebuie să faceți sex pe toate drumurile, eu spun că e ideal să vă înțelegeți organismul, necesitățile, limitele; să vă acceptați propria sexualitate, să acceptați de ce sunteți femei, de ce sunteți bărbați; să vă iubiți că sunteți femei sau că sunteți bărbați; să iubiți partea feminină din voi și pe cea masculină din voi, să le acceptați pe amândouă astfel încât să coexiste pașnic în voi, amândouă.

Eu nu am o problemă în a primi flori – cineva m-a înjurat: „Cum poți să primești flori? Un maestru care primește flori..." Măi, este partea feminină din mine pe care o accept și o iubesc, este partea aia prin care recunosc că-mi place să îmi fac manichiura, da. Și, sincer, mie mi-e jenă, dar am să mă duc să îmi fac manichiura la manichiuristă – tata se ducea. Deci, este partea feminină din mine care există; este o parte feminină în mine care mă face să îmi placă să mă uit la țoale și eu o accept. E partea masculină din mine care mă face să fiu agresiv, să gândesc, să mă bat, să fac multe – mi-o accept. Mă gândesc la ele, îmi plac aceste părți ale mele așa cum sunt. Am cam neglijat partea feminină – mă duc să îmi fac părul la coafor? Cineva m-a pozat și stăteam așa într-o parte – parcă eram o doamnă în așteptare –, dar nu mă deranjează că e partea feminină din mine. De fapt, atunci când te deranjează o parte din tine, te deranjezi tu pe tine și te rupi.

În momentul în care te iubeşti aşa cum eşti cu defectele tale, şi eşti în stare să şi râzi de defectele şi de calităţile tale, atunci eşti O.K., dar nu trebuie să rămâi doar cu râsul, ci să le schimbi, dar asta e important – să ştiu exact pe ce mă bazez. Nu reuşeşti întotdeauna singur.

În evoluţia mea spirituală, am avut nevoie de un duhovnic, de mai mulţi. Am avut 3-4 duhovnici de la care am învăţat ortodoxie, m-au învăţat tot ce au ştiut ei. Am avut nevoie de un maestru de arte marţiale să văd lumea aşa cum o vede el. Am avut nevoie de maestru de qi gong să văd lumea aşa cum o vede el. Am avut nevoie de inforenergetică să văd lumea prin acest aspect – Vlad Rusescu, comandorul – pe care îi respect chiar dacă nu suntem întotdeauna pe aceeaşi lungime de undă, îi respect pentru ceea ce au făcut pentru cunoaşterea spirituală. Eu nu cred în credinţa oarbă, nu îmi place credinţa oarbă. Asta este apologia celor care vor să deţină puterea şi care vor să manipuleze. Ţineţi minte treaba asta. De ce? Păi, cum să vă manipulez dacă voi ştiţi. N-am cum. Dacă sunteţi oi, vă pot duce oricum, dar dacă sunteţi oameni, nu mai pot să vă duc unde vreau eu. Şi atunci, staţi oi. Păstoritul nu înseamnă să rămâneţi oi. Păstoritul este să deveniţi oameni. N-o să placă nimănui!

Ştiţi că a existat în viaţa mea un impas şi ăsta a fost nevastă-mea a doua. Şi am avut următorul impas: dacă o învăţ să măsoare, află mai multe decât trebuie; dacă nu o învăţ, nu îmi fac menirea ca mentor. Deci, ce fac? Şi am zis: o învăţ şi să afle când va voi Dumnezeu. Şi am învăţat-o pentru că, mă rog, am făcut şi eu prostiile mele la viaţa mea. Îmi pare rău? Nu. Dar asta este problema, că în momentul în care îi înveţi pe cei din jur, pot afla lucruri despre tine pe care să nu le placă. Îţi asumi treaba asta, O.K., nu ţi-o asumi, O.K. – problema ta.

V-ar plăcea să mergeţi nu ştiu unde şi să îi vedeţi pe toţi nişte minunaţi, dar nimeni nu vrea să vorbească despre partea lui mai ascunsă, despre umbra lui. Neavând curaj să vorbească despre umbra lui, toţi părem nişte minunaţi. Hello, suntem pe Pământ. Mă vedeţi pe mine în aer, pe un nor, levitând? Nu. M-am ridicat

la cer? Nu. Înseamnă că mai am ceva care mă ține legat de Pământ bine de tot – cel puțin un lucru. Vă e clar? Atâta timp cât mai ai un singur păcat, stai legat de Pământ. Așa că, până nu îi vedeți pe unii plutind pe nori, lăsați-i cu preasfințiile și sfințiile. Și asta e valabil pentru oricine.

Pe calea evoluției voastre trebuie să aveți curaj să vă priviți în oglindă. Să spuneți foarte clar ce vreți de la viață. Soluția nu este să negați, ci să luați ce vreți. Poți să renunți la glorie – băi, dacă o ai! Nu poți renunța la ceva ce nu ai. Deci, prima condiție ca să renunți la ceva este să ai acel ceva. Când spune Iisus „leapădă-te de tine și urmează-Mi Mie", presupune două lucruri: unu – să te cunoști pe tine și, doi – să renunți la tine. Ca să mă cunosc pe mine, trebuie să experimentez. Ceea ce te face să cunoști este numai experimentul – nu trebuie să merg până la capăt, dar pot să experimentez. Există un nivel dincolo de care știu foarte clar ce se poate întâmpla, dar numai experimentul îmi poate demonstra ce sunt și cum sunt. Nu vă fie teamă să trăiți! Voi nici nu știți să trăiți!

I-am pus pe maeștri mei să scrie pe o foaie de hârtie tot ceea ce își doresc, deci vârful, da? Idealul, targetul, țelul – din punct de vedere spiritual, profesional, fizic, uman, tot, sexual... și... ăăă... ăăă... mai mergeau pe drum și încă nu știau ce vor. Un om care nu are un țel pe un anumit plan este ca o corabie care pleacă dintr-un port fără nici o țintă precisă – ăăă, dar noi unde mergem? Stabiliți-vă targetul: eu vreau să știu asta, eu vreau să învăț asta, eu vreau să ajung acolo, vreau să merg în excursie acolo, vreau să am atâția bani pe an, vreau să!...

Noi ne aflăm în situația polițistului, „Doamne, dă să câștig la loz în plic", dar nu ia lozul. Stabiliți-vă ce vreți voi și, în momentul în care vrei ceva cu adevărat, nu numai tu, toate energiile corpului tău și, implicit, întreg tot Universul se canalizează să producă acel lucru. Nu mă interesează dacă e bun sau rău. Aveți timp să vedeți dacă ceea ce vă doriți este bun sau rău. Ar fi ideal să vreți binele de la început, dar eu știu că, până ajungeți voi să vreți binele, o să vreți foarte mult prost. Așa am făcut și eu; și așa

am văzut şi la ceilalţi, că experienţa m-a învăţat că numai din greşelile personale înveţi, rar înveţi din greşelile celorlalţi – avocaţii ce mai învaţă din precedente. Da? Lăsaţi poveştile! Puneţi mâna şi învăţaţi şi trăiţi. Ştiţi ce veţi ajunge? Mai bătrâni şi vă va părea rău că v-aţi irosit viaţa. Şi vreau să vă spun ceva: nimic nu este mai păcat decât să-ţi iroseşti viaţa, timpul. Şi după aia să găsiţi motivaţii proaste.

Întrebări, facem o sesiune de întrebări.

Există dorinţă sexuală în Lumină? Da. Cum poate fi produsă? Pur şi simplu se întâmplă, nu poate fi produsă. Gândiţi-vă ca la un lucru firesc – Lumină, armonie, iubire – şi el se întâmplă pur şi simplu. Când vorbesc despre a produce un lucru, deja produce mentalizarea, presupune intenţie. Or dragostea nu presupune intenţie. Ştiţi, cât e ceasul? 20, 20 şi aşa... acum! Nu merge aşa. Dragostea este! Când? Când simţi. Este sau nu este. Problema e că s-ar putea să nu fie cu aceeaşi persoană.

Deci, iubirea este atunci şi în momentul respectiv. Cum îţi dai seama? Simţi. Se deschide chakra inimii. A propos de Misa – momentul deschiderii chakrei inimii este, de fapt, un moment al iubirii sufleteşti, al iubirii divine. Nu ştiu câţi dintre noi facem sex sau dragoste când ni se deschide chakra inimii, mai mult decât că ne mănâncă. Asta e deosebirea! Când faci că ţi se, e una. Când faci că ţi se deschide chakra inimii, este altceva. Ideal este să faci când sunt amândouă. Asta e deosebirea dintre iubire şi sex.

Dragostea absolută presupune momentul în care transcenzi sexualitatea şi iubeşti pe toţi oamenii la fel, şi iubeşti toate femeile la fel şi pe toţi bărbaţii la fel – asta nu înseamnă că te culci cu toţi, nu asta e ideea. În fiecare vezi chipul lui Dumnezeu şi în fiecare vezi frumuseţea şi atunci nu mai apare că are 90-60-90 sau că are 120 de kg, pur şi simplu există. Este evident. Tocmai asta face ca oamenii să fie atât de diferiţi şi să poată face dragoste cu diferite chestii, mă rog, cu diferite persoane, deşi par foarte ciudate persoanele respective, dar asta ţine de natura sufletească.

Dumnezeu nu ne vede prin prisma prin care privim noi miss-urile; Dumnezeu nu ne vede ca obiecte sexuale, ne vede

altfel, ne vede ca un tot. Iubirea divină face ca o persoană, chiar dacă nu este cea mai frumoasă, să fie atrăgătoare. Nu vorbesc din punct de vedere sexual. Sexualitatea, îmi pare rău, ține cont și de latura asta – să fim serioși. Orice mi-ați spune voi, oricâtă iubire divină și mai știu eu ce, nu îți este indiferent cum arată o persoană. Dar este clar că, în momentul în care iubești pe cineva, îi iubești inclusiv și defectele fizice. Asta se poate întâmpla.

Dacă într-o căsnicie un partener înșeală? Da. Gândiți-vă că în momentul în care înșeală, în momentul respectiv, preia din karma persoanei cu care se armonizează. Fiind partenerul tău, automat preiei din karma celorlalți cu care a fost el. Automat vine peste tine și asupra copiilor vine – cade pe copii pentru că ei sunt cei mai slabi, dar plătești și tu ca partener chiar dacă ești credincios.

Omul Îndumnezeit dacă mai are nevoie de sex? Păi, știți ce se întâmplă? Închipuiți-vă ce înseamnă un om Îndumnezeit. Un om Îndumnezeit este momentul în care îl văd eu pe Aivanhov cu părul alb și barba albă. În momente în care transcenzi mai ai nevoie de sex? Da, îl văd stând cu o doamnă și mângâindu-se – nu îl văd neapărat având penetrări, dar atingere, da. Atingerea poate avea și certă iubire fără să aibă neapărat conotație sexuală. E clar că Dumnezeu are și valența sexuală – deci, sexualitatea este o chestie care este în Dumnezeu, că este poarta către entitățile mai joase, asta e altceva, dar tot în Dumnezeu sunt toți.

Sexualitatea în Dumnezeu – e foarte simplu să faci treaba asta. În momentul în care vrei să faci dragoste, deschide toate dimensiunile – dacă e de la Dumnezeu, se întâmplă, dacă nu e de la Dumnezeu, nu se mai întâmplă nimic. Punct. Dumnezeu nu are o problemă cu sexul nostru și nici cu sexualitatea noastră. Ba este chiar pro.

Evident că este mult mai larg domeniul. Renunțarea la sexualitate nu duce neapărat la Îndumnezeire, așa cum nici sexualitatea nu duce neapărat la Îndumnezeire, dar raportul relativ la sexualitate duce sigur la Îndumnezeire. Modul cum mă raportez la sex, adică: nici cei care renunță la sex nu sunt mai buni; nici

cei care fac sex continent nu sunt mai buni; nici cei care fac sex cât se poate de normal nu sunt mai buni – fiecare are calea lui. Important este ca voi să vă alegeți calea voastră spre Dumnezeu! Sexualitatea este o cale? Da, este o cale de cunoaștere personală, este o cale de manifestare a iubirii.

Să zicem că o femeie urăște bărbații. Ce pot să-i zic? Intră în relația cu un bărbat, iubește-l, cunoaște-l, mângâie-l. Am o pacientă care e așa și care zice: „Numai când mă gândesc la asta mi se face scârbă, silă, toate la un loc". „Vrei să mă ocup eu de tine?" „Pleacă de aici!" Și eu râd de ea, iar ea zice: „Da, că ție îți convine că râzi de mine!" E clar că are o problemă.

Poți să îți rezolvi problema fără o expunere la stimul, stimulul fiind domnul și traiul cu el? Atunci, ce altă soluție ai ca să scapi de fobia masculului, decât să trăiești cu masculul, cu fiara? Expunerea la fiară: îl iei de mic, îl crești. Vorbesc foarte serios. Deci, dacă ai o problemă cu sexul, ce trebuie să faci? Sex! Cât? Cât mai mult. Până când? Până când începe să-ți placă. Și atunci ce faci? Renunți? Asta e mișto! Deci: nu îți place să faci sex, începi să faci sex, începe să-ți placă, iar când începe să-ți placă, gata. Ăsta e modelul că înseamnă că l-ai înțeles. A început să-ți placă, înseamnă că ești O.K., înseamnă că s-a deblocat totul și, atunci, trebuie să renunți. Vă e clar? Asta este calea către orice. Am un blocaj relativ la ceva, trebuie să trec peste acel ceva. Când am trecut, înseamnă că s-a rezolvat.

Bun. Aștept întrebări prin sms-uri, pe e-mail. Conferința asta o voi transforma în carte. Dacă vreți, voi face o parte de întrebări și răspunsuri relativ la toate cele trei teme. Cele trei teme sunt un tot: *Karma și Dreptul divin, Trezirea spirituală și conștiința de sine* și *De la sex la Îndumnezeire* – formează un tot, o sferă. De fapt, să știți că atât este baza a tot ceea ce trebuie să știți ca să creșteți și să creșteți în Lumină. În momentul în care veți ști să faceți toate astea – pentru că dacă știu care este dreptul meu divin, atunci știu cum să îl cresc și înseamnă că m-am înțelepțit, iar dacă m-am înțelepțit înseamnă că reușesc să scap de anumite probleme care mă țin în loc referitor la sex, bani, iubire, relații, femei, bărbați,

oameni, şefi, subalterni, deci, automat sunt pe cale să urc. Şi asta e tot. În esenţă este foarte simplu.

Aştept întrebările voastre ca să pun întrebări şi răspunsuri la sfârşitul cărţii. O.K. dacă nu aveţi întrebări, să vă fie de folos. Cu drag!

Cuprins

Karma şi dreptul divin 7
Trezirea spirituală şi conştiinţa de sine 52
De la sex la Îndumnezeire 96